INSTITUTUL DE ISTORIE A PARTIDULUI
DE PE LÎNGĂ C. C. al P. M. R.

DOCUMENTE
DIN ISTORIA
PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA
1934—1937

EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ
1957

INSTITUTUL DE ISTORIE A PARTIDULUI
DE PE LÎNGĂ C.C. AL P.M.R.

DOCUMENTE
DIN ISTORIA
PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA

VOLUMUL IV

1934-1937

EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ
Bucureşti – 1957

PREFAȚĂ

Volumul de față cuprinde documente apărute între anii 1934 și 1937. Documentele reflectă lupta maselor populare conduse de P.C.R. împotriva fascizării țării și a instaurării dictaturii fasciste, pentru crearea Frontului popular antifascist.

In volumul de față se publică rezoluții, circulări, directive, manifeste, declarații, scrisori ale C.C. al P.C.R. și articole de fond din „Scînteia" și „Lupta de clasă". Printre altele se publică circulara C.C. al P.C.R. privind pregătirea primei aniversări a eroicelor lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din februarie 1933, declarația C.C. al P.C.R. în legătură cu recunoașterea de către Romînia a Uniunii Sovietice, scrisorile C.C. al P.C.R. către P.S.D. și P.S.U. în vederea înfăptuirii Frontului unic muncitoresc, scrisoarea C.C. al P.C.R. către P.N.Ț. pentru făurirea Frontului popular antifascist etc. De asemenea în volum se găsesc rezoluțiile plenarei a V-a a C.C. al P.C.R. din august 1936, declarația C.C. al P.C.R. în legătură cu criza de guvern din 1937 și alte documente importante caracteristice luptei Partidului Comunist din Romînia din anii 1934-1937.

Din documentele publicate reiese lupta consecventă a Partidului Comunist din Romînia pentru făurirea Frontului unic muncitoresc, care trebuia să constituie axa Frontului popular antifascist. Do-

cumentele relevă politica antipopulară de trădare a intereselor naţionale de către conducerea reacţionară a partidelor burghezo-moşiereşti, care a respins repetatele propuneri de Front popular ale P.C.R., în timp ce ducea o politică de netezire a drumului pentru instaurarea dictaturii fasciste.

În volum sînt cuprinse documente privind munca Partidului comunist pentru întărirea şi lărgirea diferitelor organizaţii de masă. Ele arată activitatea desfăşurată de Partidul Comunist din Romînia în rîndurile ţăranilor, intelectualilor, femeilor, tinerilor şi maselor muncitoare neproletare în general. Documentele publicate arată că Partidul Comunist din Romînia chema la luptă masele largi ale poporului nostru împotriva pregătirii războiului antisovietic. Partidul educa masele în spiritul adevăratului patriotism şi al internaţionalismului proletar, îndemnînd la dragoste de popor şi de patrie, şi totodată la solidarizare cu eroicul popor spaniol, care lupta cu arma în mînă împotriva fasciştilor, cucerind admiraţia şi dragostea întregii lumi democratice.

Pentru a uşura folosirea documentelor este indicat la fiecare text locul de păstrare a originalului şi data apariţiei. La sfîrşitul volumului sînt întocmite scurte note explicative şi indici de nume şi de locuri. De asemenea sînt reproduse şi un număr de facsimile.

Documentele publicate în acest volum vor contribui la o mai aprofundată cunoaştere de către masele largi ale oamenilor muncii a unei perioade însemnate din glorioasa istorie a partidului nostru. Ele dovedesc rolul de frunte al P.C.R. în lupta pentru apărarea intereselor oamenilor muncii, a libertăţii şi independenţei naţionale a patriei noastre.

INSTITUTUL DE ISTORIE A PARTIDULUI DE PE LÎNGĂ C.C. AL P.M.R.

1934

★

1

REZOLUȚIA COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA ASUPRA ALEGERILOR PARLAMENTARE DIN DECEMBRIE 1933 *

Plenara lărgită din iulie 1933, analizînd situația, constată adîncirea și creșterea crizei economice cît și continua radicalizare și revoluționarizare a maselor largi muncitoare, creată de luptele din februarie, situație pe baza căreia se coc grabnic premisele crizei revoluționare. Analizînd perspectivele desfășurării crizei politice în această situație, plenara a arătat că regruparea taberei burghezo-moșierești prin schimbarea guvernului național-țărănist cu un alt guvern burghezo-moșieresc are ca scop, pe de o parte, „reînnoirea iluziilor în sînul maselor", care pierduseră deja încrederea în național-țărăniști, iar pe de altă parte, sprijinindu-se pe autoritatea reînnoită, să încerce înăbușirea pericolului revoluției ce atîrna asupra Romîniei capitalisto-moșierești prin aplicarea pe scară largă a terorii fasciste.

---

* *Rezoluția asupra alegerilor parlamentare din decembrie 1933 a fost publicată în februarie 1934.*

Desfăşurarea evenimentelor politice-economice şi în special alegerile confirmă pe de-a-ntregul justeţea prevederilor plenarei din iulie a C.C.

Alegerile au scos în evidenţă :

a) Adîncirea contrazicerii fundamentale dintre burghezie şi proletariat şi adînca radicalizare şi revoluţionarizare a maselor largi muncitoare de la oraşe şi sate. Luptele greviste ále muncitorilor, demonstraţiile şi întrunirile învăţătorilor, funcţionarilor, şomerilor, invalizilor etc., care au jucat un rol hotărîtor în schimbarea guvernului, au continuat şi în perioada campaniei electorale, precum şi după alegeri.

Radicalizarea maselor muncitoare s-a manifestat în alegeri prin abţinerea mare de la vot (50%), în numărul mare de voturi anulate, în devastarea cîtorva secţii de votare de către ţăranii împiedicaţi de a vota (Basarabia).

Frica dictaturii burghezo-moşiereşti de radicalizarea maselor s-a manifestat, de o parte, în teroarea înăsprită dezlănţuită sub parola asigurării „ordinii" şi a luptei contra extremismului, iar de altă parte în demagogie fără frîu, în încercarea de a semăna iluzii prin schimbarea guvernului, alegeri etc., în evitarea de a desfăşura o campanie electorală de masă (n-au fost organizate întruniri şi demonstraţii de masă), în oprirea de la vot a maselor largi muncitoare şi mai ales a muncitorimii (fixarea alegerilor în zile de lucru, nepermiterea la Atelierele C.F.R.-Bucureşti de a merge la vot, reţinerea cărţilor de alegător la 8.000 de muncitori în Galaţi, declararea a zeci de sate drept „contaminate", de exemplu 16 sate în Satu Mare etc. etc.).

b) Incordarea sforţărilor burgheziei şi moşierimii de a menţine ţărănimea sub influenţa ei şi de a zădărnici alianţa de luptă a muncitorimii şi ţă-

Proletari din toate ţările, uniţi-vă !

REZOLUŢIA

COMITETULUI CENTRAL

AL PARTIDULUI COMUNIST

DIN ROMANIA

asupra

ALEGERILOR PARLAMENTARE

DIN DECEMBRIE 1933

Februarie

-1934-

2 Lei

EDITURA

COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST

DIN ROMANIA

rănimii, în care scop guvernul naţional-liberal şi toate partidele burgheziei şi moşierimii au desfăşurat o demagogie fără frîu.

c) Adîncirea crizei „vîrfurilor" aparatului politic al burgheziei şi moşierimii. Antagonismele din lagărul burghezo-moşieresc se adîncesc (prelungirea crizei de guvern şi greutatea de a o rezolva; eşuarea încercării de a forma un guvern cu forţe mai concentrate, de exemplu guvernul Duca-Goga-Brătianu; lupta dintre camarila palatului, care, în frunte cu regele, se manifesta tot mai îndrăzneaţă, şi dintre o parte a burgheziei, luptă care reflectă antagonismul dintre Franţa şi Germania şi ciocnirea dintre capitalismul francez şi cel german pentru preponderenţa în Romînia; dizolvarea gărzii de fier; suspendarea ziarului „Cuvîntul" etc.), evidenţiindu-se mai ales în asasinarea lui Duca.

Fărîmiţarea în rîndurile partidelor burgheze progresează (criza de şefie la naţional-ţărănişti; dezbinarea mai accentuată între manişti şi vaidişti, cu activizarea mai mare a ramurii vaidiste şi boicotarea demagogică a alegerilor de către vaidişti; certuri între bătrînii şi tinerii liberali; certuri în sînul guvernului în privinţa dizolvării gărzii de fier; frămîntări şi dezbinări în partidul maghiar, german, evreu şi ucrainean; intrarea în lupta electorală a mai multor grupări politice: 900 de liste faţă de 837 în 1932 şi cartelări mai puţine).

d) Dezvoltarea procesului de destrămare a partidelor social-democrat şi socialist-unitar, accelerat în urma sabotării de către şefii social-democraţi a încheierii frontului unic de luptă revoluţionară şi în urma luptelor din februarie, care au evidenţiat clar că social-democraţia, fiind legată de însăşi stăpînirea de clasă burghezo-moşierească, în momentele critice pentru burghezie trece deschis la apărarea

ordinii capitaliste în prăbușire. Masele muncitoare radicalizate părăsesc social-democrația (sindicatul muncitorilor din portul Constanța) și trec la realizarea frontului unic peste capul șefilor social-democrați (București, Cluj etc.). Destrămarea social-democrației s-a manifestat și în certurile din rîndurile șefilor social-democrați pe chestiunea compunerii listei (Galați, Brăila, Ismail; între secțiunea ucraineană și Bund în Bucovina etc.), iar la socialiștii-unitari în lipsa de propunători la București, Cernăuți; în ieșirea contra partidului a lui Moscăuțeanu, care a silit conducerea partidului socialist-unitar să nu retragă lista din Ismail; în ieșirea din partid a lui Mănescu etc.

e) Procesul de fascizare a metodelor de guvernămînt, accelerat prin venirea în fruntea guvernului a lui Tătărăscu, călăul răscoalei țărănești de la Tatar-Bunar (introducerea stării de asediu; elaborarea legii apărării statului; dublarea posturilor de jandarmi la sate, în special în regiunile înfometate — ca Moldova), ca și al fascizării tuturor partidelor burghezo-moșierești — în primul rînd a partidului național-liberal — se produce o dată cu exaltarea în măsură mai largă a național-șovinismului la toate aceste partide.

In fața acestei situații, burghezia și moșierimea *în întregime,* cu toate contrazicerile adînci din sînul lor, au sprijinit guvernul, care preia munca de salvare de la prăbușire a capitalismului din Romînia, care, falsificînd alegerile prin furturi de voturi, teroare, oprirea a mase enorme de muncitori și țărani de a participa la alegeri, și-a *fabricat* o majoritate parlamentară.

* * *

Urmărind a semăna iluzii în mase în jurul schimbării de guvern și a alegerilor, cu scopul de a potoli izbucnirea nemulțumirilor maselor și a le frîna luptele; a cîștiga un răgaz pentru a încerca strîngerea cel puțin a unei părți din forțele fărîmițate ale lagărului burghezo-moșieresc, în vederea atacului contra maselor muncitoare și în special contra întreprinderilor și regiunilor care au stat în fruntea luptelor din februarie, în primul rînd împotriva C.F.R., împotriva acestui detașament proletar de frunte care în februarie 1933 s-a situat în avangarda luptei eroice contra planului de la Geneva de înfometare a maselor muncitoare, — național-liberalii au desfășurat o demagogie fără frîu.

La C.F.R. promisiunea de a amîna reținerile; ștergerea unora din amenzi, reprimirea cîtorva muncitori concediați în februarie; demagogia cu revizuirea procesului ceferiștilor etc.; achitarea regulată în timpul campaniei electorale a salariilor și a pensiilor; acordarea de cîteva sute de mii de lei pentru șomeri.

La sate, aducînd cîteva zeci de vagoane de porumb stricat țăranilor înfometați, prelungind moratoriul datoriilor agricole și făcînd demagogie cu conversiunea radicală a datoriilor agricole, cu desăvîrșirea reformei agrare, cu acordarea de pășuni și păduri țărănimii, ei încearcă să oprească izbucnirea mai violentă și generală a răscoalelor țărănești.

Dar această demagogie și manevrare mai au ca scop de a crea *dezbinare între proletariat și țărănime, de a zădărnici crearea și întărirea alianței de luptă revoluționară a muncitorilor și țăranilor pentru guvernul muncitoresc-țărănesc în Romînia.*

Prin încheierea cartelului electoral cu saşii, prin tratativele de încheiere de carteluri electorale cu evreii şi maghiarii — tratative eşuate numai datorită presiunii maselor largi de jos, care s-au manifestat hotărît contra politicii imperialismului romîn —, prin dizolvarea gărzii de fier național-liberalii încearcă să semene iluzia că sînt un partid „de respectare a drepturilor naționale ale tuturor naționalităților". De fapt însă ei sînt acei care, prin politica lor de asuprire colonială a popoarelor subjugate, vor face şi mai sălbatică prigonirea națională şi socială a naționalităților asuprite din cuprinsul „Romîniei mari" şi vor cultiva şi mai intens şovinismul şi naționalismul, de-a lungul fascizării mai rapide a dictaturii burghezo-moşiereşti.

Exploatînd faptul că nu s-a ajuns la încheierea de acorduri electorale cu evreii şi maghiarii, ei se prezintă ca un partid naționalist mai intransigent şi dau burgheziei imperialiste romîne asigurarea că vor duce o politică de şi mai sălbatică exploatare a naționalităților asuprite.

Dar cu toate făgăduielile aruncate în toiul campaniei electorale, *ei nu au reuşit să cucerească grosul* masei celor ce muncesc, ci au căpătat numai încrederea pe un termen foarte scurt a multor elemente muncitoare.

Național-țărăniştii, plecînd de la guvern şi căutînd să-şi refacă baza lor socială, îngustată în perioada de guvernare, s-au prezentat în alegeri cu un program demagogic, anunțat de Mihalache la Cîmpulung şi de Maniu, program care evidențiază fascizarea partidului național-țărănist. Rezultatul alegerilor ne dovedeşte că partidul național-țărănist, prin demagogia radicală „țărănistă" a lui Mihalache (strîns împletită cu programul deschis fascist de la Sovata), e capabil însă să compenseze

pierderile național-țărăniştilor, strămutînd baza partidului în Vechiul Regat spre noi mase țărăneşti.

Partidele „radicale" țărăneşti (Lupu, Iunian), aceste rezerve importante ale taberei capitaliste din Romînia, au desfăşurat o agitație destul de puternică, mai ales în sînul țărănimii, pentru ştergerea datoriilor, democratizarea țării, reforma constituției, reforma legii electorale etc. etc., reuşind, cu ajutorul burgheziei trădătoare a naționalităților asuprite, să-şi lărgească influența politică mai ales în regiunile ocupate (Bucovina, Basarabia) etc. La lărgirea influenței acestor partide au contribuit şi social-fasciştii, care, *refuzînd* încheierea frontului unic de luptă cu Partidul comunist, au *colaborat* — după directivele date de congresul lor din mai 1933 — cu partidele burgheze, chemînd pe muncitori şi țărani să le voteze.

Atît întărirea lui Lupu şi Iunian cît şi *deplasarea* dinăuntrul partidului național-țărănist mărturisesc că în adîncul maselor țărăneşti au loc *deplasări* înspre stînga, înspre acele grupări burghezo-moşiereşti care în agitația lor întrebuințează o frazeologie mai radicală, şi că din partea acestor grupări *mişcarea muncitorească este amenințată la sate cu pericolul cel mai mare şi că național-țărăniştii şi grupările țărăneşti rămîn şi mai departe sprijinul social principal al dictaturii burghezo-moşiereşti la sate.*

Partidele şi grupările fasciste-antisemite (garda de fier, L.A.N.C., blocul cetățenesc, Goga etc.) au desfăşurat o largă campanie demagogică, ațîțînd la şovinism şi antisemitism în special mica burghezie şi țărănimea lovită de mizerie şi foamete. Influența lor a crescut. Nereuşita grupărilor deschise fasciste (blocul cetățenesc) şi scăderea numărului de voturi ale organizațiilor fasciste-pogromiste

(L.A.N.C.) nu înseamnă de loc darea înapoi a fascismului în Romînia, cum încearcă să arate social-fasciştii, ci arată că fascizarea tuturor partidelor burghezo-moşiereşti, şi în primul rînd a partidelor de guvernămînt, atrage spre ele masele influenţate de demagogia fascistă.

*

* *

Campania electorală şi alegerile au evidenţiat şi mai clar procesul de descompunere şi de dezagregare a partidelor social-fasciste în urma radicalizării şi revoluţionarizării maselor muncitoare.

Cu toate încercările de a se salva de destrămare şi de a-şi păstra baza socială, cu tot sprijinul dat în alegeri lui Lupu şi lui Iunian, participarea lor în coaliţia electorală în front unic cu toată burghezia, social-democraţii au pierdut un număr însemnat de voturi, reuşind însă să-şi menţină poziţii destul de puternice în regiunile hotărîtoare (Valea Jiului, Banat etc.).

Impiedicînd pe social-democraţi de a depune liste în regiunile agrare şi de a cuceri voturile ţărănimii — rolul de sprijin social al burgheziei şi moşierimii pe acest sector fiind îndeplinit de partidele „ţărăneşti" (Lupu, Iunian etc.) —, burghezia şi moşierii silesc pe social-fasciştii să se îndrepte spre muncitorime pentru a o cuceri şi pentru a înfrîna şi înăbuşi astfel mai departe lupta clasei muncitoare. Partidul naţional-liberal n-a dat mandate parlamentare social-fasciştilor, pedepsindu-i că nu reţin destul de puternic valul revoluţionar şi nu luptă cu destul succes contra comuniştilor.

Comitetul Central al Partidului Comunist din Romînia subliniază că înfrîngerea politică suferită

de social-fasciştii prin pierderea poziţiei lor parlamentare nu înseamnă de loc că pericolul social-democrat este lichidat. Social-democraţia mai păstrează sub influenţa sa mase importante de muncitori (Banat, Valea Jiului, porturi, industria de război etc.), avînd poziţii destul de puternice în organele de front unic ale social-fascismului cu burghezia (camera de muncă; comisii de muncă în porturi; diferite comisii de pe lîngă Ministerul Muncii etc.). Cu ajutorul direct dat de către guvernul naţional-liberal, ea întăreşte aceste poziţii (alegerea lui Flueraş ca senator al colegiului camerelor de muncă; alegerea lui Mirescu ca preşedinte al Camerei de muncă etc.), pentru a se putea folosi de ele în politica de frînare şi înăbuşire a luptei revoluţionare, astfel ca sub scutul stării de asediu şi al terorii să-şi refacă şi să-şi întărească baza sa socială, pentru a constitui un dig contrarevoluţionar de apărare a stăpînirii burghezo-moşiereşti contra valului revoluţionar.

Social-democraţia şi socialiştii-unitari refuză categoric încheierea frontului unic de luptă pentru revendicările arzătoare ale clasei muncitoare, propus de Partidul comunist, tocmai în momentul cînd lagărul burghezo-moşieresc depune sforţări pentru a-şi strînge şi prin mijlocul alegerilor forţele în vederea ofensivei concentrice contra clasei muncitoare şi cînd se impune imperios concentrarea întregii clase muncitoare pentru a organiza contraofensiva.

In stăruinţa lor de a ajuta burghezia să sustragă masele muncitoare de la lupta revoluţionară pentru revendicările lor arzătoare, şefii social-democraţi şi socialiştii-unitari... au încheiat frontul unic electoral cu scopul sabotării şi împiedicării

realizării frontului unic revoluționar, către care pășesc masele muncitoare, cum atît de izbitor s-a evidențiat în luptele din februarie...

LAGĂRUL MUNCITORESC ȘI ȚĂRĂNESC ÎN ALEGERI

Clasa muncitoare a intrat în lupta electorală avînd ca singur apărător și luptător Partidul Comunist din Romînia. De aceea toată teroarea și presiunea au fost îndreptate de guvern împotriva Partidului comunist și totodată spre a împiedica manifestarea legală a taberei muncitorești-țărănești în alegeri. B.M.Ț. a fost dizolvat, iar semnul său electoral, cunoscut maselor largi, a fost furat și dat unei grupări burghezo-moșierești.

Cu toate acestea, tabăra revoluționară, participînd în alegeri, a reușit să folosească activitatea politică crescută a maselor și posibilitățile legale spre a se lega cu noi mase de muncitori și țărani (București, Cernăuți, Iași etc.), a-și mobiliza activul, a crea un șir de organizații și comitete, a intensifica editarea și împărțirea relativ largă — din punct de vedere numeric — a materialelor, editînd gazete, un șir de manifeste etc.

Comitetul Central constată totuși că, cu tot procesul de radicalizare și revoluționarizare a maselor largi, cu toată creșterea influenței politice a Partidului comunist, campania electorală scoate în evidență importante lipsuri și greșeli ale organizațiilor de partid:

a) Lipsa fundamentală care s-a evidențiat în campania actuală, ca și în cea precedentă, constă în aceea că organizațiile de partid, cu toate directivele date, *nu au folosit decît într-o măsură foarte mică activitatea crescîndă a maselor* pentru pregătirea și organizarea luptelor zilnice ale muncitorimii, țărănimii și naționalităților asuprite și nu au aplicat destul de hotărît tactica frontului unic. Acțiunile care au fost în curs (greva la Galați, București etc.) și nemulțumirile (Ploiești, București, Cernăuți etc.) au fost legate cu alegerile în măsură insuficientă. Ca urmare a subaprecierii organizării luptelor economice, lagărul revoluționar nu a reușit să mobilizeze masele pentru depunerea de liste în regiuni și centre importante (Transilvania, Banat, Dobrogea, Basarabia etc.).

b) Subaprecierea destul de puternică în sînul organizațiilor noastre (Cernăuți, Iași, Galați) a luptei pentru realizarea frontului unic s-a manifestat în insuficienta dîrzenie pentru realizarea frontului unic *în întreprinderi* peste capul șefilor social-democrați, pe baza luptei pentru revendicările zilnice ale clasei muncitoare. Făcînd propuneri social-democraților, ele au așteptat zadarnic răspunsul șefilor social-democrați, dînd astfel acestora posibilitatea de manevrare și sabotare (București etc.). La unele elemente șovăielnice din activul nostru (București, Transilvania), neînțelegerea importanței și principiilor revoluționare ale frontului unic s-a manifestat prin aceea că au căzut sub influența manevrei social-fasciste în privința frontului unic electoral, în loc de frontul unic de luptă pentru revendicările zilnice ale clasei muncitoare.

c) Neconcentrarea activului și încă slaba pătrundere în regiunile și întreprinderile hotărîtoare (Banat, Valea Prahovei, Dunărea de Jos, București, Brașov etc.). Au fost concentrate prea slab forța și atenția spre întreprinderile hotărîtoare (București-C.F.R.), ceea ce scoate în evidență rămînerea în urmă a partidului în acest sector important.

d) Subaprecierea în continuare în rîndurile partidului a rolului țărănimii muncitoare ca aliat al proletariatului. Munca la țară a fost dusă aproape de toate organizațiile destul de slab, grosul masei țărănești nu ne-a văzut pe noi în alegeri.

e) Nepriceperea de a folosi posibilitățile și manifestările legale ca urmare a oportunismului de dreapta și a sectarismului (București, Iași, Cernăuți, Ardeal, Dobrogea etc.), frica și cedarea în fața terorii care s-au manifestat la unele elemente din sînul partidului și mai ales la cei care lucrează pe linia muncii legale.

f) Oportunismul și lichidatorismul manifestat, care în unele părți s-au acoperit sub masca lipsei de fonduri pentru depunerea listelor și participarea în campania electorală (Transilvania, Dunărea de Jos etc.), iar în altele sub frazeologia „revoluționară" că „nu alegeri, ci revoluție facem" (Prahova etc.), căutînd astfel să sustragă masele muncitoare de la lupta electorală revoluționară și să semene pasivitate în rîndurile lor.

Toate aceste slăbiciuni și greșeli dovedesc că organizațiile noastre de partid... nu au îndeplinit sarcina principală pusă de către plenară, și anume: lichidarea rămînerii în urmă a partidului care mai persistă în unele sectoare ale muncii de partid și folosirea procesului de radicalizare și revoluționarizare a maselor muncitoare pentru a păși curajos la cucerirea majorității clasei muncitoare.

REZULTATELE ALEGERILOR ȘI SARCINILE IMEDIATE ALE PARTIDULUI

Guvernul liberal, deși sprijinit de toate partidele lagărului burghezo-moșieresc, *nu a reușit* să creeze în sînul maselor muncitoare iluziile urmărite prin alegeri, să potolească și să înăbușe lupta crescută a clasei muncitoare, a țărănimii și a naționalităților asuprite, ca să poată păși la realizarea planurilor economice ale burgheziei și moșierilor romîni și ale capitaliștilor străini. Guvernul național-liberal nu a reușit, cu toate manevrele desperate, măcar să consolideze lagărul burghezo-moșieresc.

Rezultatele alegerilor falsificate nu scot în evidență *corelația reală* a forțelor politice, și mai ales a lagărului revoluționar, a cărui manifestare a fost împiedicată prin teroare și prin falsificarea alegerilor. Numărul de voturi și manifestarea sa în puține județe nu dau dovadă că lagărul muncitoresc-țărănesc este slab. În 1932 burghezia și moșierii au împiedicat masele muncitoare de a participa la alegeri și trîmbițau că „comunismul este inexistent în țara romînească"; dar numai peste 6 luni au avut loc grandioasele lupte din februarie, care au zdruncinat destul de puternic dictatura burghezo-moșierească și au dat o lovitură de moarte planurilor economice burghezo-moșierești. Cu toate încercările lagărului burghezo-moșieresc de a ascunde starea reală a forțelor clasei muncitoare, evenimentele în curs vor dovedi existența acestor forțe revoluționare care mocnesc în clasa muncitoare din Romînia, forțe care, sub conducerea Partidului comunist, vor da lovitura nu numai planurilor economice burghezo-moșierești, ci și regimului capitalist.

Evenimentele de după alegeri scot în evidență încercarea și mai desperată a șubredului lagăr capitalist de a-și consolida forțele sub egida partidului național-liberal, pentru ca, printr-un atac concentrat, sub scutul stării de asediu, introdusă sub pretextul asasinării lui Duca, sub scutul terorii sîngeroase întărite, să înfrîngă rezistența maselor

muncitoare şi să poată aplica pe spinarea maselor noile reduceri de salarii, concedierile, stoarcerea de impozite şi celelalte măsuri prevăzute în planul de refacere economică a Romîniei capitalisto-moşiereşti.

Cu toate aceste măsuri de teroare fascistă, procesul de radicalizare şi revoluţionarizare va creşte. Partidul comunist, care a organizat şi a condus, prin luptele din februarie, contraatacul, care a zădărnicit aplicarea planului de jefuire şi înfometare de la Geneva, are sarcina ca, folosind radicalizarea şi revoluţionarizarea maselor, să organizeze şi să conducă clasa muncitoare la lupta contra planurilor guvernului naţional-liberal de flămînzire a maselor muncitoare, la un nou februarie decisiv. Această sarcină, partidul şi-o va putea îndeplini numai realizînd directivele Comitetului Central al Partidului Comunist din Romînia care subliniază încă o dată că:

> *„Organizarea apărării intereselor zilnice economice şi politice ale maselor muncitoare este acel inel de care trebuie să se agaţe partidul pentru a cuceri majoritatea clasei muncitoare şi a duce masele largi la lupte hotărîtoare împotriva dictaturii burghezo-moşiereşti"*. (Din rezoluţia plenarei C.C. din iulie).

Succesul luptelor clasei muncitoare poate fi asigurat, cum au dovedit luptele din februarie, numai prin *aplicarea largă a tacticii revoluţionare a frontului unic de luptă*. Faţă de refuzul permanent al şefilor social-democraţi şi socialişti-unitari de a încheia frontul unic şi faţă de sabotarea lui de către ei, sarcina Partidului comunist, ca singurul partid cu adevărat realizator al frontului unic de luptă, este să păşească hotărît spre crearea şi lărgirea

frontului unic de luptă peste capul şefilor social-democraţi, atrăgînd masele largi de muncitori organizaţi şi neorganizaţi în comitetele de front unic (comitete de acţiune, comitete de grevă, comitete de fabrică etc.)...

În lupta partidului pentru realizarea frontului unic trebuie intensificată lupta pentru... cîştigarea majorităţii clasei muncitoare şi pentru grăbirea trecerii ei în lagărul revoluţionar.

Organizaţiile de partid, membrii Partidului comunist trebuie să stabilească legături individuale cu acele elemente revoluţionare muncitoare care se mai găsesc în rîndurile organizaţiilor social-democrate, să le atragă în munca de pregătire şi organizare a luptelor zilnice, să le aprovizioneze cu materialul partidului şi să le atragă în organele de front unic; prin muncă sistematică să le ajute... pentru a grăbi trecerea lor în lagărul revoluţionar.

Toată atenţia partidului să fie îndreptată spre regiunile şi întreprinderile hotărîtoare, şi în primul rînd C.F.R., Valea Prahovei, Valea Jiului, Banat, Dunărea de Jos etc.

La C.F.R., în momentul de faţă, toată activitatea organizaţiei trebuie să fie îndreptată spre desfăşurarea luptei acestui detaşament de frunte al proletariatului din Romînia pentru revendicările sale arzătoare (contra scăderii de salarii, contra muncii cu acord, contra amenzilor, contra descalificării, contra statutului C.F.R., introdus de direcţie cu ajutorul şi sprijinul şefilor social-democraţi şi în care se cristalizează ofensiva guvernului asupra nivelului de trai al muncitorilor şi micilor funcţionari ceferişti [încadrare cu salarii mici, transferări, note calificative etc.], precum şi contra militarizării C.F.R.).

Această luptă trebuie strîns legată cu lupta pentru eliberarea tuturor ceferiştilor condamnaţi şi cu aniversarea luptei eroice din februarie. Comitetele de partid (Bucureşti, Galaţi, Iaşi, Paşcani, Cernăuţi, Cluj etc.) trebuie să convoace imediat consfătuiri, întruniri pentru elaborarea programelor de revendicări concrete şi pentru alegerea comitetelor de acţiune pe baza frontului unic revoluţionar, desfăşurînd lupta ceferiştilor prin greve demonstrative, proteste în masă în faţa direcţiei.

Trebuie lichidată subaprecierea rolului altor servicii de la C.F.R. (tracţiune, mişcare, întreţinere etc.) şi create legături cu ele pentru a lărgi frontul de luptă al ceferiştilor.

Munca între muncitorii din porturi, cu toate directivele date, rămîne şi mai departe sectorul cel mai slab al muncii de partid, cu toate că iarna grea şi şomajul au aruncat această categorie de muncitori în mizerie şi foamete. Comitetul Central îndrumează comitetele regionale ale Dunării de Jos şi din Dobrogea de a face toate eforturile pentru a pătrunde în mijlocul acestei mase de proletari, de a crea organizaţii de partid în porturile principale şi de a pregăti şi desfăşura lupta muncitorilor din porturi. Trebuie convocat un şir de consfătuiri ale muncitorilor, elaborînd un program de revendicări, în jurul căruia să fie mobilizaţi muncitorii la luptă.

Comitetul Central reaminteşte organizaţiilor de partid hotărîrea plenarei C.C. din iulie 1933 că „în împrejurările de astăzi, ale înăspririi luptei de clasă, partidul trebuie deja *în timpul pregătirii grevei să ducă agitaţia în mod insistent pentru greva generală şi pentru pregătirea ei organizatorică*, folosind larg acele forme care s-au aplicat în februarie: trimiterea delegaţiilor la întreprinderile şi centrele care rămîn în urmă; întruniri în faţa unor asemenea întreprinderi etc. şi, în caz de susţinere de către masele largi, declararea grevei generale în ramuri de industrie date, în oraşul dat etc., punînd în acelaşi timp cerinţele concrete pentru acele detaşamente ale clasei muncitoare care sînt chemate la grevă şi solidaritate".

Ofensiva furioasă pe care o desfăşoară capitaliştii pe ramuri de industrie întregi asupra muncitorilor (petrol, textile, încălţăminte etc.) măreşte nemulţumirile şi provoacă izbucnirea *luptelor spontane* ale muncitorilor (greva de la Buhuşi, „Industria lînii"-Timişoara etc.), creînd astfel condiţii obiective favorabile pentru îndeplinirea sarcinii partidului de a organiza luptele greviste pe frontul general al industriei respective, pe localităţi, regiuni, ţară.

Existenţa zecilor de mii de şomeri concentraţi în centrele cele mai importante (Bucureşti, Valea Prahovei, Galaţi, Brăila, Arad, Timişoara etc.) pune în faţa noastră sarcina de a lichida subaprecierea oportunistă a muncii printre şomeri, care domneşte pretutindeni şi care dă guvernului liberal posibilitatea ca, cu ajutorul şefilor social-democraţi, să frîneze lupta şomerilor. Trebuie pusă imediat în faţa organizaţiilor de partid sarcina de a organiza şi a desfăşura lupta şomerilor pe baza revendicărilor lor arzătoare (ajutor imediat de 3.000 de lei din partea statului şi patronilor; lemne şi îmbrăcăminte gratuite; asigurarea contra şomajului pe contul statului şi patronilor etc.), pe baza directivelor C.C. din octombrie 1932, legînd lupta lor cu lupta muncitorilor care încă mai lucrează.

Lichidînd subaprecierea existentă încă în rîndurile partidului asupra rolului ţărănimii ca aliat al proletariatului, organizaţiile de partid, realizînd hotărîrile Congresului al V-lea de „a înfăptui

alianța de luptă a muncitorilor și țăranilor, sub hegemonia proletariatului și sub conducerea Partidului comunist", trebuie să pășească spre pregătirea și organizarea acțiunilor comune și spre susținerea reciprocă a luptelor muncitorilor și țăranilor, luptînd astfel pentru guvernul muncitoresc și țărănesc.

Foametea catastrofală care a cuprins majoritatea țărănimii și inundațiile pun în fața partidului sarcina de a organiza și a desfășura lupta țărănimii înfometate pentru ajutorarea cu cereale de hrană și sămînță, încadrînd mișcarea revoluționară țărănească în *comitete țărănești de acțiune* alese de masa țărănească. Lozincile de luptă pentru pămînt fără plată, contra impozitelor și datoriilor trebuiesc completate cu revendicări arzătoare ale țăranilor înfometați și loviți de inundații (porumb și grîu pentru hrană și sămînță, gratuit și de calitate bună; scutirea de impozite, împărțirea ajutorului prin comitete alese direct de țărani, lemne de construcție gratuite din partea statului și moșierilor ; despăgubirea gospodăriilor distruse de inundații ; ajutor medical fără plată și suficient în regiunile bîntuite de pelagră și tuberculoză etc. etc.), iar în procesul desfășurării luptei și al ridicării ei la o treaptă superioară — luarea în masă a hranei din hambarele statului și moșierilor etc.

In regiunile ocupate, toată activitatea, atît la sate cît și la orașe, trebuie să fie strîns legată cu lupta de eliberare națională a maselor muncitoare ale naționalităților asuprite de sub jugul imperialismului romîn, pentru revendicările lor arzătoare ; intensificînd totodată focul contra șovinismului național romîn, care, cu dezvoltarea fascismului, constituie un pericol destul de important, luptînd pentru internaționalismul proletar al tuturor maselor muncitoare din cuprinsul „Romîniei mari", necruțînd nici național-reformismul, ca piedică pe calea luptei național-revoluționare.

Desfășurarea de către guvernul național-liberal a pregătirilor febrile de război, înarmarea țării pun în fața partidului sarcina de a intensifica lupta contra războiului imperialist, împotriva intervenției contrarevoluționare a imperialiștilor și a gomindanului în China sovietică, împotriva intervenției în Uniunea Sovietică, dînd o atenție deosebită principalelor întreprinderi ale industriei de război. Trebuie desfășurată mișcarea antirăzboinică, creînd pretutindeni comitete antirăzboinice, mai ales *în întreprinderi* și sate, și trebuie intensificată munca în armată.

Creșterea fascismului și a metodelor fasciste de guvernămînt (starea de asediu, legea de apărare a statului, statutul C.F.R.) pune în fața partidului sarcina de a îndrepta toate organizațiile de partid și organizațiile revoluționare la lupta contra fascismului. Comitetul Central însărcinează organizațiile de partid de a organiza acțiuni de masă, greve, demonstrații, întruniri etc. contra stării de asediu, contra legii de apărare a statului etc. Aceste acțiuni trebuie să fie strîns legate cu lupta contra măsurilor economice de înflămînzire a poporului muncitor (contra concedierilor, scăderilor de salarii etc.) și în ele trebuie atrase masele cele mai largi ale celor ce muncesc.

Comitetul Central subliniază încă o dată necesitatea de a lichida subaprecierea care mai există în unele organizații și la unii activiști de partid față de munca U.T.C. și cere să se dea întregul sprijin Uniunii Tineretului Comunist pentru lichidarea neajunsurilor constatate de către plenarele din octom-

brie 1932 şi iulie 1933 ale C.C. şi a ajuta în rezolvarea sarcinilor puse faţă de U.T.C. de către partid.

Munca între femei, neglijată pînă acum de partid, trebuie să ocupe o atenţie deosebită, atrăgînd în munca de zi cu zi de pregătire şi organizare a luptelor zilnice masele de femei, alegînd femei în comitetele de conducere a luptelor şi atrăgînd în partid, U.T.C., sindicate etc. elemente evidenţiate dintre femei.

Întărirea terorii sîngeroase fasciste faţă de mişcarea revoluţionară pune ca sarcină de o importanţă deosebită întărirea conspiraţiei şi a disciplinei de partid. Numai un partid disciplinat şi cu o conspiraţie severă poate să îndeplinească sarcinile pe care le pune în faţa lui clasa muncitoare din România. De aceea fiecare comunist, la postul său, trebuie să dea maximum de disciplină şi conspiraţie.

Lupta contra oportunismului de dreapta (negarea radicalizării maselor muncitoare, pasivitatea) în practică, care e încă destul de adînc înrădăcinat la unele elemente de partid şi din organizaţiile revoluţionare, cît şi contra abaterilor „de stînga" trebuie să fie desfăşurată cu toată energia, demascînd cu fapte concrete toate teoriile oportuniste, care în momentul de faţă constituie o piedică dintre cele mai principale pe calea dezvoltării luptei de clasă.

Evenimentele din februarie şi dezvoltarea procesului de radicalizare şi revoluţionarizare a maselor largi muncitoare, adîncirea crizei economice şi politice pun în faţa Partidului Comunist din România sarcina istorică fixată de Congresul al V-lea al Partidului comunist şi de plenara a XIII-a a C.E.I.C. ca, pregătind, organizînd şi conducînd luptele zilnice ale clasei muncitoare, aplicînd larg tactica revoluţionară a frontului unic de luptă, pregătind de-a lungul luptelor zilnice clasa muncitoare pentru lupta de doborîre a dictaturii burghezo-moşiereşti, să preia puterea în mîinile guvernului muncitoresc-ţărănesc.

Se tipăreşte după textul broşurii aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. b. XVIII-1, inv. 730

——— ★ ———

2

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE TOATE COMITETELE REGIONALE JUDEȚENE (LOCALE), RAIONALE! CĂTRE TOATE ORGANIZAȚIILE ȘI CELULELE DE PARTID ȘI U.T.C.! CĂTRE TOATE FRACȚIUNILE COMUNISTE ALE ORGANIZAȚIILOR DE MASĂ!*

Tovarăși!

1. Peste o lună va fi prima aniversare a luptelor eroice de baricadă de la Grivița Roșie, care au format punctul culminant al puternicelor lupte de clasă revoluționare din februarie 1933 ale proletariatului ceferist și petrolist, lupte îndreptate contra planului de jaf de la Geneva, care prevedea furtul de salarii și concedieri în masă de muncitori și funcționari, foametea, aruncarea în mizerie și despuierea maselor celor mai largi din orașele și satele României, pentru a se umple pungile cămătarilor străini.

2. Luptele din februarie ale părții celei mai înaintate a proletariatului din România au deschis o etapă nouă în România capitalisto-moșierească. Ele au reprezentat sfîrșitul stabilizării temporare a capitalismului în România după ultimul război imperialist, au împins România capitaliștilor, boierilor și a monarhiei pe drumul revoluției muncitorilor și țăranilor. Și chiar dacă luptele revoluționare din februarie s-au sfîrșit cu reprimarea sîngeroasă a proletariatului în luptă, cu starea de asediu contra proletariatului înfrînt, chiar dacă marile lupte de baricadă s-au terminat cu groaznica baie de sînge de la Grivița și cu sentința monstruoasă împotriva conducătorilor acestor lupte, totuși aceste uriașe lupte de clasă din februarie, sub conducerea partidului nostru, nu numai că au făcut să eșueze planul de la Geneva și au respins plănuitul furt de salarii și concedierile de ceferiști și petroliști, dar au dat o astfel de lovitură stăpînirii și dictaturii capitaliștilor, boierilor și regelui lor din România, încît nu se mai pot reculege din ea și nu mai pot scăpa de efectele ei. Intreaga politică socială și economică a dictaturii burghezo-moșierești, ca și toate întîmplările din lagărul acestei dictaturi în ultimul an au stat și stau sub efectul luptelor de clasă revoluționare din februarie. Eșecuri continue ale măsurilor și planurilor politice și economice pentru restabilirea echilibrului în lagărul dictaturii capitaliste-moșierești și pentru a opri adîncirea crizei, procesul progresiv de descompunere în partidele capitaliste-moșierești imperialiste și în agenturile lor din sînul proletariatului (partidele social-democrat și socialist-unitar) și din sînul naționalităților asuprite (partidele naționale maghiar, evreiesc, german, ucrainean); criza politică și instabilitatea din vîrfurile conducătoare ale burgheziei și moșierimii, ascuțirea crescută a contradicțiilor înăuntrul lagărului dictaturii capitaliste-moșierești — care se vădește cras în asasinarea prim-ministrului Duca —, neîntreruptele crize de guvern (în ultima lună 3 schimbări de guvern, dintre care ultimul, guvernul Tătărăscu, nu s-a putut forma și, mai ales, n-a putut da un titular la Ministerul de Externe timp de săptămîni întregi), tărăgănelile în tratativele cu cămă-

* *Circulara a 17-a a C.C. al P.C.R. de la începutul lunii ianuarie 1934.*

tarii străini, — toate acestea sînt urmări directe ale loviturilor puternice pe care proletariatul ceferist și petrolist, sub conducerea P.C.R., le-a dat dictaturii burghezo-moșierești prin luptele sale din februarie.

Guvernul capitaliștilor și boierilor, în luptele din februarie, n-a întărit dictatura burghezo-moșierească și nici n-a putut readuce situația dinaintea luptelor din februarie. Sforțările desperate ale claselor stăpînitoare și ale ajutoarelor lor social-fasciste de a înăbuși valul ridicat de luptele din februarie sînt zadarnice: Romînia capitalisto-boierească a intrat definitiv și fără putință de oprire în perioada revoluției muncitorilor și țăranilor. Luptele din februarie au îndreptat proletariatul, pe toți exploatații și asupriții pe drumul victoriei, ele fiind dovada și exemplul că numai sub conducerea Partidului comunist, cu metode revoluționare de luptă, prin înfăptuirea frontului unic de luptă, ei pot respinge atacurile exploatatorilor, că singura ieșire din criza capitalismului pentru ei este lupta revoluționară contra puterii politice a exploatatorilor, pentru doborîrea dictaturii capitaliștilor și boierilor și pentru cucerirea puterii politice de către muncitori și țărani.

Această însemnătate politică a luptelor din februarie — atît de ascuțit precizată în hotărîrile plenarelor din mai și iulie ale C.C. al partidului și pe deplin confirmată de dezvoltarea politică și socială din ultimul an în Romînia capitaliștilor, boierilor și regelui, proporțiile mari ale acestor lupte, înaltul grad politic al acestor lupte, faptul că conducători ai acestor lupte zac în temniță — obligă partidul nostru de a păstra vie amintirea luptelor din februarie, de a organiza comemorarea lor.

3. Prima aniversare a luptelor revoluționare din februarie găsește Romînia capitalisto-moșierească

într-o situație de criză cu mult mai ascuțită decît la începutul anului 1932 [1]. Criza adîncită a capitalismului mondial a mărit și a ascuțit criza în Romînia. Romînia trebuie să pășească la înarmări masive spre a fi pregătită de războiul imperialist pe care burghezia romînă, boierii, regele și generalii, împreună cu fascismul și cu burghezia mondială, se străduiesc să-l abată asupra omenirii chinuite și muncitoare. Punctul principal al programului guvernului liberal îl constituie înarmările de război. Romînia trebuie să plătească bir cămătarilor străini, punct a cărui îndeplinire a fost condiția principală pentru aducerea la cîrmă a guvernului liberal. Guvernul liberal s-a obligat a face capitaliștilor băștinași cadouri de miliarde, pe care se pregătește să le facă sub pretextul ridicării industriei și comerțului. Guvernul liberal își amintește și de cămătarii și jefuitorii țărănimii și, sub pretextul unei legi juste de conversiune, vrea să le dea pradă ultimul avut al țăranilor. Toate acestea înseamnează un nou și ascuțit atac contra maselor largi muncitoare din orașe și sate, contra nivelului de trai de înfometare al muncitorilor, al țăranilor, al micilor funcționari, al naționalităților asuprite și al păturilor largi ale micii burghezii din orașe.

Luptele din februarie au înspăimîntat grozav burghezia. Ele au apropiat pericolul care amenință stăpînirea ei din partea luptelor revoluționare și au arătat că atacul burgheziei poate avea ca urmare un contraatac din partea muncitorilor. Burghezia a tras învățăminte din luptele din februarie, și noul guvern liberal, înainte de a începe atacul general contra maselor, se îngrijește pe de o parte să înfăptuiască frontul unic în lagărul dictaturii burghezo-moșierești și pe de altă parte să spargă frontul unic al maselor muncitoare și înainte

de toate să împiedice alianța revoluționară de luptă între muncitori și țărani și să folosească metode fasciste pentru înăsprirea regimului de teroare contra clasei muncitoare și a luptei revoluționare de clasă. Asasinatul din Sinaia a fost pentru guvern pretextul pentru introducerea stării de asediu în centrele proletare, pentru a avea un mijloc de asuprire a proletariatului, pentru a conduce mai ușor atacul contra maselor muncitoare din orașe și sate, pentru a introduce regimul fascist sub lozinca întăririi apărării statului.

Față de aceasta, învățămintele luptelor din februarie n-au pătruns destul de adînc în clasa muncitoare și în masele muncitoare. Lupta muncitorimii sub conducerea Partidului comunist pentru frontul unic de luptă al proletariatului, ca condiție principală pentru rezistența cu succes a exploataților, se lovește de greutăți imense, de piedici și de contraatacul din partea social-democrației și a partidului socialist-unitar... Muncitorii sînt duși de nas cu promisiuni de îndeplinire la Sfîntul Așteaptă din partea șefilor social-democrați prin instituții de înșelare ca camerele de muncă, judecătoriile de muncă și sindicatele reformiste, sînt reținuți de la luptă, introducînd demoralizare în rîndurile lor.

Muncitorimea nu s-a scuturat încă de dușmanul din propriile sale rînduri, de partidul social-democrat și partidul socialist-unitar, cu toată experiența dureroasă a luptelor din februarie, cu toată experiența principalelor momente revoluționare din alte țări: acest dușman o slăbește mai departe în mod considerabil. Rezervei revoluției, țărănimea muncitoare, acestui aliat firesc al proletariatului, i se fac mai departe ochi dulci și este mai departe înșelată de lagărul dictaturii capitaliste-boierești.

La aniversarea eroicelor sale lupte de clasă revoluționare, proletariatul nu este înarmat în fața atacului exploatatorilor în măsura în care luptele din februarie ne dau dreptul s-o așteptăm. In aceste condiții, aniversarea luptelor din februarie capătă o importanță deosebită și pune partidului și tuturor organizațiilor revoluționare sarcina de a duce în mase învățămintele luptelor din februarie, de a duce masele mai departe pe drumul luptelor din februarie, spre a le conduce la lupta pentru dezrobirea definitivă de capitalism și de toate grozăviile crizei sale.

4. Pregătirea aniversării luptelor din februarie trebuie să se facă în direcția campaniei aniversării luptelor de baricade de la Grivița și a campaniei pentru eliberarea ceferiștilor.

CAMPANIA PENTRU ELIBERAREA CEFERIȘTILOR

În străinătate, în special în Franța și Cehoslovacia, în aceste țări aliate ale Romîniei capitalisto-boierești, lupta de solidaritate a muncitorimii revoluționare pentru eliberarea luptătorilor noștri ceferiști crește mereu. La noi în țară, lupta pentru eliberarea ceferiștilor a slăbit și se mărginește la proletariatul revoluționar ceferist. Aceasta e o stare de lucruri inadmisibilă. In aceasta se exprimă, pe de o parte, subaprecierea luptelor din februarie, în care proletariatul ceferist a luptat pentru interesele întregii clase muncitoare și ale tuturor exploataților și asupriților... Trebuie pus capăt acestei situații. Campania pentru eliberarea ceferiștilor trebuie ridicată pe o treaptă mai înaltă. Aceasta cu atît mai mult cu cît dușmanii clasei muncitoare și ai proletariatului ceferist vor să facă speculații politice cu procesul ceferiștilor și să-l folosească drept mij-

loc de scoatere a proletariatului ceferist din frontul revoluţionar. Guvernul liberal, însoţit de corul lupiştilor, iunianiştilor, social-fasciştilor şi al altora, vorbeşte despre revizuirea procesului ceferiştilor, pentru ca pe de o parte să abată atenţia ceferiştilor de la faimosul statut fascist şi pe de altă parte spre a-i îndepărta de la lupta pentru eliberarea ceferiştilor şi a înăbuşi amintirea luptelor din februarie printr-o revizuire pe tăcute. Partidul trebuie să zădărnicească aceste speculaţii şi să exercite prin campanie o presiune asupra guvernului pentru a elibera într-adevăr pe ceferişti, iar nu să facă numai demagogie.

a) Campania trebuie să fie o campanie de masă. In întreprinderi, la calea ferată, în sindicate, în oraşe şi la sate trebuie formate comitete pentru eliberarea muncitorilor ceferişti. Sub conducerea acestor comitete trebuie organizate întruniri în care să se adopte rezoluţii care să ceară eliberarea ceferiştilor, care să fie trimise guvernului şi justiţiei. In întruniri trebuie trimise şi saluturi de solidaritate către ceferiştii condamnaţi.

Pentru întărirea revendicării de eliberare a ceferiştilor şi ca protest contra încercărilor de împiedicare a acestei campanii, trebuie făcute greve scurte de o jumătate de oră în întreprinderi.

Trebuie pregătite formulare de protest, trebuie strînse semnături sub aceste proteste. Stringerea de semnături trebuie astfel organizată, încît să se facă repede şi dintr-o dată în toate părţile, pentru a nu se da timp să se confişte listele necomplete şi stringătorii de semnături să fie prigoniţi. Aceste liste de protest trebuie publicate în gazete şi trimise guvernului şi justiţiei. In acelaşi timp trebuie strînse fonduri pentru ducerea procesului, pentru ajutorarea familiilor condamnaţilor şi asasinaţilor

de la Griviţa şi pentru întreţinerea condamnaţilor în închisoare. La strîngerea de fonduri trebuie să tindem ca muncitorii şi funcţionarii cu lucru să dea regulat un procent anumit (de exemplu salariul pe oră etc., pentru acest fond.

Conţinutul acestei campanii trebuie să fie popularizarea luptelor din februarie, a învăţăturilor luptelor ceferiştilor din Bucureşti, Cluj, Iaşi; a realizării frontului unic, a arătării rolului... P.S.D. şi P.S.U., a arătării că drumul luptelor din februarie este singura garanţie de atingere a scopului luptei..., în sfîrşit, popularizarea cuceririlor luptelor din februarie, în primul rînd a comitetelor de fabrică.

Pentru această campanie trebuie răspîndite manifeste, trebuie afişate gazete de perete scrise cu mîna, trebuie zugrăvite şabloane şi lipite etichete cu lozincile: *„Puneţi în libertate... pe toţi ceferiştii condamnaţi!"... „Jos starea de asediu!", „Jos călăii luptelor din februarie şi ajutoarele social-democrate* şi *socialist-unitare ale călăilor!"* şi altele la fel. La ceferişti trebuie adăugată lozinca: „Jos statutul" şi „în luptă solidară vom sfărîma statutul!"

In această campanie toate porţile şi zidurile fabricilor, toate gardurile, toate străzile trebuie să fie literalmente acoperite de aceste lozinci ale campaniei pentru eliberarea ceferiştilor.

Toate organizaţiile de partid, toate organizaţiile U.T.C., toate celulele, toate fracţiunile, toate grupele revoluţionare trebuie să desfăşoare cea mai încordată activitate în cercul lor de activitate şi să-şi încordeze toate forţele pentru ca toate elementele active din sînul muncitorimii şi ţărănimii să fie mobilizate pentru această campanie şi ca această campanie să se dezvolte într-o campanie de masă. Această campanie trebuie desfăşurată

pe baza frontului unic. În primul rînd trebuie atrași muncitori social-democrați și socialiști-unitari în această campanie de solidaritate proletară. Această campanie trebuie strîns legată cu lupta pentru interesele zilnice ale celor care iau parte la ea. După împrejurări, această campanie poate să fie punctul de plecare pentru acțiuni de luptă ale muncitorilor, pentru revendicările lor sau poate fi legată cu acțiunile în curs de desfășurare. Ea nu trebuie însă să piardă caracterul de acțiune și campanie de solidaritate pentru eliberarea ceferiștilor.

Această campanie trebuie astfel desfășurată încît ea să aducă repede fixarea termenului de recurs și, în cazul judecării recursului, în ziua acestei judecări să se prefacă într-o manifestare de masă în toată țara.

5. CAMPANIA ANIVERSĂRII LUPTELOR DE BARICADE DE LA GRIVIȚA

Conținutul acestei campanii constă, în primul rînd, în popularizarea însemnătății politice a luptelor revoluționare din februarie. In acest scop, trebuie, în primul rînd, prelucrate rezoluțiile plenarelor din mai și iulie ale C.C. al partidului.

Pînă la 16 februarie nu trebuie să existe un comunist sau un tînăr comunist care să nu cunoască aceste rezoluții și să nu știe sarcinile puse în ele. Pentru aceasta trebuie îndeplinite cu energie directivele pentru prelucrarea rezoluțiilor plenarelor. In provinciile cu minorități naționale trebuie grăbită traducerea rezoluțiilor în limba respectivă a muncitorilor de naționalitate asuprită și puse la dispoziția lor în întregime.

Prelucrarea trebuie să aibă ca conținut fixarea programului de acțiune a organizațiilor: comitete, celule și fracțiuni pentru cercul lor de influență și stabilirea planurilor de împlinire, pe tărîmul lor, a sarcinilor partidului pe baza rezoluțiilor. Inainte de toate, partidul trebuie să-și îndeplinească sarcina de organizator și conducător al luptelor pentru interesele zilnice ale maselor muncitoare, contra oricărui fel de exploatare, a nedreptăților, a asupririi, împotriva fascismului, a terorii, a stării de asediu și împotriva pregătirilor de război. Masele trebuie să vadă partidul, trebuie să-i simtă conducerea, trebuie să capete o astfel de încredere în partid, așa ca ceferiștii în februarie 1933, încît să-l urmeze fără rezervă.

Inainte de toate partidul trebuie să-și întărească pozițiile în rîndurile proletariatului ceferist și petrolist și, prin organizarea acestui detașament de frunte al proletariatului din Romînia în lupta contra noului atac asupra nivelului său de trai, să-l cîștige complet de partea partidului. La 16 februarie nu trebuie să existe un centru proletar ceferist (ateliere, ca și servicii) și nici o întreprindere petroliferă fără celule de partid și fără comitete de acțiune pe bază de front unic.

In străduința de a realiza sarcinile de cucerire a majorității clasei muncitoare pentru frontul revoluționar, sub conducerea partidului, organizațiile și organele de partid trebuie să lichideze neglijarea de pînă acum a sectoarelor șomerilor și țăranilor. Campania aniversării luptelor din februarie trebuie să fie campania împotriva șomajului, trebuie să fie campania șomerilor pentru ajutor de șomaj pe socoteala statului și a patronilor.

Plecînd de la organizarea luptelor zilnice ale muncitorilor și concentrîndu-și forțele asupra ce-

lor mai importante întreprinderi și raioane ale cercului de activitate respectiv, organizațiile trebuie să facă o cotitură hotărîtă în munca la țară, printre muncitorii agricoli și țărănimea muncitoare. Pînă în februarie, organizațiile de partid și de tineret, în scopul de a pune o bază puternică muncii, trebuie să reînnoiască, să întărească și să lărgească toate legăturile cu satul. Organizațiile de partid de la țară trebuie astfel controlate și instruite, încît să devină organizatori și conducători efectivi ai luptelor revoluționare ale țărănimii muncitoare pentru neplata impozitelor și datoriilor, contra prestațiilor și execuțiilor silite, contra foametei și mizeriei, pentru pîine și muncă, pentru ajutorarea regiunilor înfometate cu cereale pentru hrana oamenilor, cu nutreț pentru vite, cu semințe și cu inventar agricol. Totodată trebuie asigurată organizației de partid de la țară conducerea din partea organelor superioare ale partidului prin înfăptuirea hotărîtă a noii structuri organizatorice date de plenara din iulie, în special prin transformarea comitetelor locale de oraș în comitete de județ. La aniversarea luptelor din februarie trebuie să lichidăm slăbiciunile de pînă acum ale muncii noastre la țară și să realizăm alianța de luptă între muncitori și țărani, a cărei importanță pînă azi a fost subprețuită.

Memoriei lui februarie, partidul nostru îi este dator o cotitură în organizarea femeilor muncitoare la orașe și sate. În organizațiile și organele noastre, ca și în organizațiile revoluționare de masă, avem un procent mare de femei muncitoare, totuși aproape n-avem o mișcare revoluționară a femeilor. Neglijarea acestui sector înseamnă o subapreciere a luptei împotriva pregătirilor războiului imperialist, împotriva fascismului și terorii și o subapreciere a sarcinilor pe care ni le pune

C.C. al partidului nostru. Campania aniversării luptelor din februarie trebuie să creeze o mișcare revoluționară a femeilor.

Prelucrînd rezoluțiile din iulie în sensul stabilirii planului de muncă și acțiune pentru îndeplinirea sarcinilor ridicate de luptele din februarie în fața partidului, în cercul lor de activitate organizațiile de partid trebuie să-și mărească hotărît numărul de membri prin recrutarea curajoasă de muncitori, țărani săraci și muncitori agricoli activi și revoluționari. Campania aniversării luptelor din februarie trebuie să aducă partidului nostru și U.T.C. celule noi, în primul rînd în întreprinderile și punctele importante, și noi membri din rîndurile proletariatului industrial, ale muncitorilor agricoli și ale țăranilor săraci. Comitetele regionale de partid și de tineret trebuie să-și încordeze toate forțele ca în *toate* întreprinderile mari din regiunea lor să se creeze celule capabile de acțiune.

O dată cu prelucrarea rezoluțiilor plenarei din iulie a C.C. al partidului, campania trebuie să ducă în cele mai largi mase popularizarea luptelor din februarie, a importanței lor politice și a învățămintelor lor. Trebuie clarificate temeiurile acestor lupte, revendicările puse de muncitori, desfășurarea luptelor, atitudinea partidelor burghezo-moșierești și social-fasciste, ca și învățămintele acestor lupte. Aceste lupte au fost apreciate în rezoluțiile din mai și iulie și în articolele din Buletinul C.C. Această apreciere trebuie adusă la cunoștința maselor largi ca să se poată elibera de înșelătoria social-fasciștilor și de manevrele partidelor burgheze și să apuce hotărît calea luptelor revoluționare. În munca noastră concretă se mai vădește o subapreciere a luptelor din februarie. Aceasta se învederează în prelucrarea insuficientă a rezoluțiilor din iulie, în

îndeplinirea neîndestulătoare a sarcinilor puse de plenara C.C., în popularizarea neîndestulătoare a luptelor din februarie, în slăbiciunea campaniei pentru eliberarea ceferiştilor, în combaterea insuficientă a social-fasciştilor şi în lupta neîndestulătoare pentru tactica de front unic. Campania aniversării luptelor din februarie trebuie să pună capăt acestei subaprecieri a luptelor din februarie în rîndurile noastre, să recîştige timpul pierdut şi să facă din conştiinţa importanţei şi influenţei luptelor din februarie un bun al maselor celor mai largi.

În această campanie trebuie arătată legătura strînsă dintre luptele din februarie şi situaţia politică. Masele trebuie să priceapă şi să fie convinse cu ajutorul experienţei luptelor din februarie că numai calea luptelor din februarie poate să pună stavilă stării de asediu, ofensivei fascismului, furtului de salarii, concedierilor, foamei şi mizeriei, pregătirii de război. Astăzi atacul economic şi social al burgheziei asupra maselor muncitoare se repetă pe o treaptă mai ascuţită a crizei [2]. De aceea singurul mijloc împotriva acestui atac este repetarea luptelor din februarie pe o bază mai largă şi mai ridicată.

Campania aniversării luptelor din februarie trebuie realizată prin demonstraţii, întruniri şi greve în ziua de 16 februarie împotriva atacului asupra nivelului de trai al maselor muncitoare, împotriva fascismului, a stării de asediu şi terorii, împotriva masacrului de la Griviţa şi a condamnării ceferiştilor, împotriva interzicerii organizaţiilor revoluţionare, împotriva cenzurii, împotriva pregătirilor de război, pentru pîine, muncă şi libertate. Lozincile trebuie formulate corespunzător categoriilor de muncitori şi împrejurărilor locale.

Luptele din februarie, în special luptele de baricadă, au avut un caracter politic.

Aceasta trebuie puternic subliniat în campanie prin popularizarea grevei politice şi, în special, prin lozincile pentru eliberarea tuturor deţinuţilor politici, pentru libertăţile politice şi pentru comitetul de fabrică cucerit în februarie. Lozinca centrală a luptei pentru cucerirea puterii prin Sovietele de muncitori, ţărani, muncitori agricoli şi soldaţi trebuie puternic popularizată.

Pentru pregătirea şi realizarea acestei campanii trebuie formate comitetele de front unic pentru aniversarea luptelor din februarie în întreprinderi, moşii, cartiere, sate. Aceste comitete organizează propaganda de masă verbală (adunări, întruniri, consfătuiri) şi scrisă (manifeste, gazete de perete, fluturaşi cu lozinci, şabloane, afişe, semne). Pentru popularizarea luptelor din februarie şi pentru pregătirea campaniei trebuie formate brigăzi de asalt speciale, în care trebuie să intre şi elemente active dintre muncitorii fără partid, social-democraţi şi socialişti-unitari. Pentru stimularea campaniei trebuie organizate întreceri revoluţionare între grupe de asalt, între celule, între comitete, între fabrici şi sindicate, între organizaţii de oraş şi de sat etc. Această muncă de întrecere trebuie să se dezvolte după un plan bine prelucrat, elaborat de părţile participante.

Trebuie avut în special în vedere ca *muncitorii ceferişti şi petrolişti să stea, în campania aniversării lui februarie, în primele rînduri ale clasei muncitoare.* Campania lor trebuie să se desfăşoare sub lozincile luptei împotriva statutului fascist, împotriva scăderii de salarii, pentru mărirea salariilor, pentru libertatea de organizare, pentru comitetul de fabrică, pentru toate cuceririle grevei din fe-

bruarie, pentru eliberarea celor condamnaţi, pentru ajutorarea familiilor celor ucişi şi despăgubirea tuturor celor păgubiţi prin proces, arestări, neprimirea la lucru.

In procesul acestei campanii trebuie create un şir de organizaţii de ajutorare, ca Comitetul Doncea, Petrescu, „Comitetul prietenilor victimelor din februarie de la Griviţa", „Prietenii ceferiştilor arestaţi" etc., care să aibă ca sarcină să dea ajutor material şi moral victimelor represiunii luptelor din februarie şi mişcării revoluţionare din sfera lor de activitate.

In legătură cu această campanie, toate comitetele trebuie să scoată manifeste în memoria luptelor din februarie. In regiunile în care au avut loc lupte în februarie trebuie adresate manifeste speciale către participanţii la aceste lupte şi desfăşurată cea mai intensă activitate pentru a rîndui din nou aceste mase în frontul revoluţionar de luptă.

Campania aniversării luptelor din februarie trebuie să dea naştere în partid unui puternic avînt pentru cucerirea majorităţii clasei muncitoare de partea frontului revoluţionar... Trebuie demascat în faţa maselor rolul spărgător, sabotor, denunţător şi calomniator al P.S.D. şi P.S.U. în luptele din februarie, politica lor de colaborare şi front unic cu burghezia şi lupta lor împotriva frontului unic al proletariatului, iar prin demascarea conducerii social-fasciste, prin organizarea frontului unic cu muncitorii social-democraţi şi socialişti unitari trebuie grăbită ieşirea maselor din P.S.D. şi P.S.U.

Această campanie trebuie să fie o confirmare a rezoluţiilor plenarei din mai a C. C.: că în România cresc elementele crizei revoluţionare. Partidul trebuie să devină un partid de masă, trebuie să strîngă legăturile cu masele cele mai largi, trebuie

să se pună în fruntea luptelor lor pentru nevoile zilnice, trebuie să cucerească majoritatea lor influenţei şi conducerii sale. In aceasta constă condiţia principală a creşterii crizei revoluţionare şi sarcina principală a păşirii pe drumul luptelor revoluţionare din februarie.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA

Inceputul lunii ianuarie 1934

Se tipăreşte după textul tras la gestetner aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII — 40, inv. 723.

——— ★ ———

3

Proletari din toate țările, uniți-vă

PENTRU ALIANȚA REVOLUȚIONARĂ DE LUPTĂ A ȚĂRĂNIMII ȘI PROLETARIATULUI IN LUPTA CONTRA FOAMETEI !*

Frați țărani ! Argați ! Muncitori cu ziua !

Despuiați și fără opinci, așa cum v-au lăsat perceptorul și cămătarul, stați în bordeiele înghețate sau în fața coșarelor cu porumb ud, vă cruciți și vă întrebați :

Ce urgie a lui dumnezeu s-a năpustit asupra bietului popor muncitor !

Alături de perceptor și de jandarm, de hrăpărețul cămătar și de ciocoiul nesățios care vă jupoaie de pămînt și de cămașa de pe voi, foametea s-a repezit asupra bordeielor voastre.

Mai mult de jumătate din țară rabdă de foame. Foametea ia țăranului nu numai peticul de pămînt stors de orice vlagă, nu numai cămașa de pe el, dar viața lui însuși. Existența milioanelor de țărani este pusă în primejdie.

Rabdă de foame țăranul romîn din Vechiul Regat, care a fost amăgit să-și dea viața în război, amăgit cu reforma agrară că-i va fi bine, că va avea pămînt și va pune capăt foametei, bolilor și zdrențelor.

Rabdă de foame țăranul romîn din Transilvania, Bucovina, Basarabia, amăgit că în sînul „patriei-mume" va scăpa de foamete, de moșier, de jandarm și de perceptor. Nu mai puțin, ci și mai mult rabdă de foame țăranul ungur, moldovean, ucrainean, bulgar și turc dat rob boierilor romîni de așa-numitele tratate de pace, făcute de boieri între ei la Versailles, Trianon...

Frați țărani, toți boierii, popii, acei învățători care s-au vîndut partidelor burgheze și alți agenți ai burghezilor și moșierilor în sate vă spun că foametea este de la dumnezeu, că n-a plouat sau a plouat prea mult. Că soarele a dogorît prea tare sau nu a dogorît îndeajuns.

Minciună, fraților !

Ăștia care vă spun așa vor numai să ascundă în ochii voștri adevărata pricină a foametei.

Ei vor să ascundă că foametea și toată nevoia țăranilor vin de acolo că țărănimea are pămînt puțin și prost sau n-are de loc. Că de unde, chiar după socotelile burghezilor, unei familii de țărani, ca să aibă ce mînca, i-ar trebui cel puțin 5 ha, marea parte a țăranilor n-are decît 1—2 ha, iar sute de mii de țărani n-au de loc pămînt. In mîinile moșierilor, mănăstirilor și regelui este strîns atîta pămînt cît are un milion și jumătate de familii țărănești.

Țăranii n-au unelte de muncă. Pămîntul rău și secătuit de vlagă îl sapă cu sapa și plugul de lemn.

Țăranii n-au sămînță bună.

Truda muncii țăranului se duce la fisc, la cămătar, la bănci populare și așa mai departe.

Ea se duce în zeci de dări și angarale la stat, comună, moșier.

Criza agrară, scăderea prețurilor la cereale lovește cel mai tare în sărac.

* *Manifest al C. C. al P.C.R. din ianuarie 1934.*

4

Pămîntul țăranului sărac dă mai puțin rod, și la cei cîțiva saci de grăunțe el pierde toată munca lui și nici că-și poate cumpăra ceva, căci fabricanții, apărați de același guvern de moșieri și burghezi, n-au scăzut prețurile, iar fiscul ia totul.

Frați țărani!

In Rusia țaristă, azi Uniunea Sovietică, foametea secera în fiecare an mii de vieți țărănești. Țarul, moșierul, popa tot așa spuneau că foametea este de la dumnezeu, care nu dă ploaie ca să pedepsească pe mujicul leneș.

Dar iată 16 ani au trecut de cînd s-au răsculat muncitorii și cu ajutorul țăranilor au alungat pe țar, pe moșier și pe fabricanți.

Pămîntul este în mîinile țăranilor și fabricile în mîinile statului muncitoresc-țărănesc, în mîinile Sovietelor.

Muncitorul și țăranul, eliberați de exploatare și asuprire, au redus... ravagiile secetei. Pămînturi care altădată s-au socotit blestemate de dumnezeu să nu dea rod, astăzi sînt cele mai mănoase.

Pămîntul se lucrează cu cele mai bune mașini. Ba acolo unde trebuie semănat în grabă se seamănă cu aeroplanele. Irigația este introdusă pretutindeni. Agronomi plătiți pe seama statului sfătuiesc la fiecare pas țăranul cum să lucreze pămîntul.

Statul face largi înlesniri la credite, la cumpăratul mașinilor, la plata datoriilor către stat. Nu de mult guvernul sovietic a scutit pe zece ani de plata dărilor pe țăranii din gospodăriile colective din Siberia.

Dar asta se poate în Uniunea Sovietică, pentru că puterea este în mîna muncitorilor și țăranilor, și nu în mîinile moșierilor și fabricanților.

Numai alungarea moșierilor și fabricanților și punerea unui guvern al muncitorilor și țăranilor, unui guvern sovietic va scăpa pe muncitorii și țăranii din Romînia de exploatare și asuprire.

Boierii din Romînia vorbesc și acum din cînd în cînd despre foamete în Rusia.

Dar asta o fac tocmai pentru a ascunde adevărata stare bună de acolo a țăranilor și muncitorilor, creată cu mîinile lor fără moșier, țar și fabricanți. Ei o fac pentru ca să nu vă treacă prin cap că acolo este mai bine și ca să vă împăcați cu domnia boierilor la voi.

Ei o fac ca să vă ațîțe la război contra Uniunii Sovietice.

Fraților,

Ce face guvernul liberal, guvernul fabricanților și moșierilor din Romînia pentru țărănimea înfometată ?

Guvernul liberal, guvernul care a omorît în 1907 11.000 de țărani care se ridicaseră la luptă contra cămătarilor și a foametei, a aruncat în ajunul alegerilor milioanelor de țărani înfometați cîteva sute de vagoane de porumb, picătură de apă în oceanul gurilor înfometate.

Pentru cele cîteva sute de vagoane de porumb, din care multă parte a fost încins și a întins și mai mult pelagra, guvernul vă *cere plata.*

Nici o iertare, spune guvernul în circularele sale către prefecți. Plata trebuia să se facă în bani sau în muncă. Goi, desculți, uscați de boli și foamete, sărăcimea satelor trebuie să iasă la munci la șosele și drumuri.

Pentru a-și asigura munca voastră de rob neplătită pentru moșieri și stat, pentru chiaburi și

jandarmi, guvernul a dat ordin prefecţilor să ia măsuri ca ţăranii să nu plece din sate.

Nu pentru a vă scăpa de foamete şi pelagră, dar de frică să nu vă ridicaţi la luptă, pentru a vă linişti şi pentru a cîştiga votul vostru, v-a aruncat guvernul cele cîteva fărîmituri din hambarele pline ale stăpînitorilor.

Fraţilor,

Viaţa milioanelor de ţărani nevoiaşi nu este scumpă moşierilor şi fabricanţilor. Lor le trebuie pielea voastră pentru război, braţele voastre de muncă şi rodul muncii voastre. Lor le trebuie voturile voastre.

Partidele burghezilor şi moşierilor (naţional-ţărăniştii ca şi liberalii, Lupu ca şi Iunian, Argetoianu ca şi Averescu, Goga ca şi Cuza) nu vorbesc despre foamete. In manifestele lor electorale ei n-au suflat un cuvînt despre mucenicia fără seamăn pe care o îndură azi ţărănimea săracă.

Partidele numite făţarnic muncitoreşti — partidul social-democrat şi partidul socialist unitar — nu se îngrijesc în manifestele lor de alegeri şi în ziarele lor despre foametea care bîntuie satele. Toţi aceştia vă vorbesc verzi şi uscate numai despre foamete, dar cum să scăpaţi de ea nu vă vorbesc!

De întinderea foametei şi cîte vieţi seceră ea nu vorbesc boierii. Jurnalele lor tac molcom.

Fraţi ţărani,

De ce *această tăcere* în jurul foametei la toţi aceşti domni care nu se precupeţesc în vorbă cînd au nevoie să vă înşele şi să fure pămîntul, truda şi votul vostru? Pentru că ei vor să ţină cît mai mult

în secret chestiunea foametei, care răpeşte viaţa ţăranului şi îl împinge la luptă să şi-o apere.

Poate ţăranul urgisit să moară de foame. Dar să moară pe tăcute, fără mult zgomot — asta vor domnii.

Toate aceste partide se tem ca de moarte să nu se scoale ţărănimea la luptă. Să nu se unească cu ţărănimea şi muncitorii din fabrici. Să nu pornească ţărănimea şi cu muncitorii din fabrică împreună la luptă contra foametei şi sătuilor.

Fraţi ţărani, argaţi, muncitori cu palma,

Ciocoiul e ciocoi. Şi aşa cum lupul îşi schimbă pielea, dar năravul ba, tot aşa şi partidele boiereşti, oricum s-ar numi ele, oricum v-ar vorbi ele, o fac numai şi numai ca să vă înşele şi să vă împiedice de a vedea drept unde este scăparea voastră. Ba mitropolitul Miron Cristea a trimis din palatul său o scrisoare ţăranilor înfometaţi, care de frica morţii se hrănesc cu porumbul încins şi buruieni, în care le spune să nu mănînce porumb, ci să mănînce pîine.

Ghiftuit de pe urma ţărănimii jefuite de popi şi exploatată pe pămînturile mănăstireşti, mitropolitul îşi bate joc de chinurile milioanelor de ţărani înfometaţi. Şi el vrea să vă îndemne cu speranţa în dumnezeu să tăceţi şi să muriţi ca muştele.

Guvernele, oricare ar fi ele — naţional-ţărănesc sau liberal —, sînt ale moşierilor şi fabricanţilor. Interesele acestora le apără.

Că naţional-liberalii azi, că naţional-ţărăniştii ieri se laudă că sînt aleşii poporului, asta e numai minciună. Prin teroare şi şmecherii, împiedicînd de la alegeri pe adevăraţii reprezentanţi ai muncitorilor şi ţăranilor revoluţionari, ei şi-au ticluit o făţarnică majoritate.

Această mincinoasă majoritate ei o folosesc ca, lăudîndu-se că sînt aleșii poporului, să poată pune mai multe și mai grele angarale pe umerii poporului muncitor pentru interesele moșierilor și fabricanților.

Frați țărani,

Increderea în partidele burghezo-moșierești, nădejdea în ele, în guvern, în rege, în sfinții din cer și de pe pămînt este pierderea voastră. Jecmănitorii și asupritorii poporului muncitor de la sate și orașe nu dau de bună voie nimic. Ceea ce ei dau — fărîmiturile din belșugul lor — dau numai de teamă și pentru a vă liniști și cîștiga răgaz, căci ceea ce au dat cu o mînă vor lua înapoi cu amîndouă.

Lupta revoluționară, organizată și unită a milioanelor de țărani, înfometați, — iată singurul mijloc care poate smulge de la sătui un ajutor într-adevăr în stare să vă scape de foamete și pelagră.

Nu petiții și rugăminți! Sătulul nu crede celui flămînd. Cei mari bagă petiția în buzunar, vă promit, pentru a vă liniști, verzi și uscate dacă vă ascultă. Dar adesea pun lacheul sau jandarmul de vă gonește din ograda lor.

Intruniri, demonstrații la primărie, în oraș, în masă cu miile pentru a arăta celor mari puterea voastră și hotărîrea voastră de a nu răbda.

Faceți adunări cu toți țăranii nevoiași și alegeți-vă dintre voi comitete care să organizeze întrunirile, demonstrațiile și toată lupta voastră.

Băgați în aceste comitete pe cei mai hotărîți și mai revoluționari dintre săracii satelor.

Cereți la întruniri și demonstrații:

aprovizionarea imediată fără plată cu:
porumb bun și grîu pentru hrană,...
nutreț pentru vite.

Acestea să fie predate în mîinile comitetelor alese de voi.

Organizarea de munci publice pentru:
construirea de diguri contra inundațiilor,
construirea de școli și spitale,
repararea caselor, podurilor și drumurilor stricate de inundații,
construirea de drumuri necesare folosului țărănimii, plata în bani nu mai jos de 50 de lei pe zi țăranilor ocupați la aceste munci,
ajutorarea în bani a tuturor muncitorilor agricoli fără lucru și a țăranilor fără pămînt,
scutirea țărănimii înfometate și nevoiașe de orice dări și ștergerea tuturor datoriilor, fonduri speciale pe seama statului, moșierilor și fabricanților pentru lupta contra pelagrei și a tuberculozei.

Mii de doctori tineri mor de foame fără posturi. In locul jandarmului și perceptorului — doctori, spitale și medicamente.

Nu credeți ce spun boierii că e criză și că n-au bani. Guvernul liberal azi, ca și cel național-țărănist ieri, cheltuiește zeci de miliarde de lei smulși de pe spinarea poporului muncitor pentru jandarm, poliție, pregătiri de război și pentru plata datoriilor, pentru înarmări făcute în străinătate.

Ca să împiedice de la luptă și să dezorganizeze pe muncitori și țărani, guvernul introduce starea de asediu și noi legi de teroare și de mărire a puterii jandarmilor și poliției; vă înșală cînd vă spune că asta este contra fascismului!

Luptați contra fascismului, guvernului și contra organizațiilor fasciste!
Luptați contra stării de asediu, pentru libertate de adunare, demonstrație și organizarea țăranilor și muncitorilor!

Frați țărani!

Voi trebuie să știți însă că stăpînitorii, care vă jecmănesc de amar de ani, nu au nici un interes să vă ajute, ci, din contră, să jupoaie încă zece piei de pe voi.

Ei nu vor renunța cu una cu două la hambarele pline cu cereale — rodul muncii voastre trudite.

Guvernul ciocoilor refuză să vă ajute! Moșierul refuză să deschidă hambarul!

Luați-l cu forța! Nu cîte unul! Nu în grupe mici ca să vă închidă ca pe hoți.

Dar cu sutele luați, sub conducerea comitetelor alese de voi, și împărțiți între voi cerealele din hambarele moșierilor, mănăstirilor, regelui și din rezervele pentru război ale armatei. Luați și împărțiți lemnele din pădurile moșierilor și statului.

Frați țărani, argați, muncitori cu palma!

În această luptă de salvare a vieții voastre de foamete și pelagră, ca și împotriva tuturor loviturilor pe care le primiți de la stăpînitori, voi aveți un singur și adevărat sprijin: proletariatul din fabrică.

Aceeași vitregă stăpînire exploatează și pe unii și pe alții — stăpînirea fabricanților și moșierilor, în frunte cu regele.

Aceeași foamete bîntuie în bordeiul țăranului, ca și în cocioaba proletarului fără lucru.

Țăranul moare de foame, în timp ce hambarele moșierilor și statului sînt pline; proletarul moare

de foame, în timp ce lucrurile produse de el zac în magazinele și prăvăliile capitaliștilor.

Țăranul n-are, după o vară întreagă de muncă de rob, cu ce să-și cumpere o cămașă; muncitorul, căruia i se scad salariile mereu, plătește pîinea de 700—800 grame cu 7—9 lei.

Același dușman vă exploatează și vă asuprește — capitaliștii și moșierii, același interes vă unește — lupta contra foametei și a înfometatorilor.

Proletarii din fabrici, mulți dintre ei plecați din bordeiele din sat, goniți de foamete și de lipsa de pămînt, de teroarea ciocoiului și a jandarmului, neavînd altceva decît brațele lor de muncă, uniți cu miile în fabrici, trăind în orașe și în centrele politice, prin hotărîrea lor și revoluționarismul lor sînt singurii în stare să ducă pînă la capăt lupta tuturor celor exploatați și asupriți de la orașe și sate.

În februarie 1933, muncitorii de la căile ferate și cei care lucrează la petrol, sculîndu-se contra planului stăpînirii încheiat cu bancherii, burghezii și moșierii străini la Geneva, s-au ridicat contra înfometării tuturor celor nevoiași.

De teamă să nu se unească cu ei țărănimea și alți năpăstuiți, guvernul Vaida le-a închis gura, care chema la luptă și unire, cu puștile și mitralierele.

Dar muncitorii de la orașe duc zi cu zi lupta contra patronilor și contra statului patronilor.

Unirea în luptă a țăranilor cu muncitorii, lupta revoluționară unită a celor ce muncesc la orașe și sate — iată de ce se tem ca de moarte toți fabricanții și moșierii, toate guvernele și vodă.

Dar asta este singura cale ca să scape poporul muncitor de foamete, exploatare, asuprire.

Fraţi ţărani, muncitori agricoli,

Partidul Comunist din România, partidul revoluţionar al proletariatului, singurul şi adevăratul conducător şi apărător al celor exploataţi şi asupriţi de la oraşe şi sate, vă cheamă la luptă pentru apărarea vieţii voastre.

Nici o încredere în partidele burgheze, în Cuza, nici o încredere în partidele aşa zise socialiste.

La luptă în unire cu proletariatul din fabrici!

Pentru ajutorarea pe seama statului a milioanelor de ţărani înfometaţi!

Pentru scăparea vieţii voastre de foamete şi pelagră!

Pentru ajutor de şomaj muncitorilor de pe ogoare şi din fabrici!

Trăiască Comitetele ţărăneşti alese de ţărani pentru organizarea şi conducerea luptei lor!

Trăiască alianţa de luptă a muncitorilor şi ţăranilor!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Ianuarie 1934

Se tipăreşte după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII — 6, inv. 689.

——★——

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

CĂTRE TOŢI MUNCITORII, ŢĂRANII, FUNCŢIONARII ŞI SOLDAŢII!*

Tovarăşi vîrstnici şi tineri!

Un val nou de greve ale muncitorilor şi ţăranilor împotriva exploatării şi terorizării sîngeroase crescînde se întinde cu repeziciune în toată ţara!

Muncitorii de la minele de cărbuni din Comăneşti-Moldova, de la fabrica „Industria lînii" din Timişoara, de la industria forestieră din judeţul Trei-Scaune *sînt în grevă*! Muncitorii din fabrica metalurgică Schiel din Braşov sînt în faţa grevei!

Lupta se duce: *împotriva reducerii salariilor, care se face de către patron sub fel de fel de forme acoperite; pentru mărirea salariilor;* împotriva amenzilor şi reţinerilor de orice fel; pentru darea înapoi a sumelor oprite sau încasate de la muncitori şi funcţionari; pentru plata imediată a salariilor în restanţă; împotriva concedierilor; pentru reprimirea celor concediaţi; pentru recunoaşterea comitetelor de fabrică; pentru ajutorarea celor fără lucru, ca şi pentru o serie de alte revendicări importante ale lor!

Exploataţi şi asupriţi!

Luptele eroice din ianuarie şi februarie 1933 ale muncitorilor ceferişti şi petrolişti *au zguduit din temelii* stăpînirea burghezo-moşierească din Romî-

* **Manifest al C. C. al P. C. R. din ianuarie 1934.**

nia. Planul de la Geneva de jefuire şi de terorizare a maselor fusese călcat în picioare. Burghezia şi moşierii degeaba au înăbuşit în sînge luptele eroice ale muncitorilor ceferişti din Griviţa-Bucureşti. Pildele din Timişoara, Braşov, Comăneşti arată că, în ciuda stării de asediu decretate din nou împotriva maselor muncitoare şi a mişcării revoluţionare, masele nevoiaşe, sub conducerea Partidului comunist, urmează drumul creat de către luptele din februarie!

Pe tot cuprinsul Romîniei şi în provinciile cotropite de către imperialismul romîn, nemulţumirea maselor nevoiaşe exploatate şi subjugate creşte pe zi ce trece, iar spiritul de luptă al maselor muncitoare de la oraşe şi sate *este în continuă ridicare!* In răstimp de 10 luni, pături dintre cele mai diferite ale clasei muncitoare: frizeri, pălărieri, croitori, funcţionari au intrat în luptă cu patronul, *lărgind frontul de luptă* împotriva exploatării şi a fascismului.

La Bucureşti, Iaşi, Galaţi, Timişoara muncitorii ceferişti încep să intre din nou în luptă; primele lor acţiuni parţiale s-au terminat cu succes. In *Valea Prahovei* muncitorii de la trei sonde ale societăţii „Subsolul romîn" au declarat grevă, demontînd motoarele. La *Ploieşti*, muncitorii de la rafinăria „Cometa" sînt în plină agitaţie. In *porturi:* la Galaţi, Brăila, Reni — un şir de acţiuni şi o fierbere adîncă printre toţi muncitorii. In *Valea Jiului*, la *Reşiţa* şi *Arad* muncitorii mineri şi metalurgişti se pregătesc de luptă.

La Bucureşti, Braşov, Sibiu, Galaţi, Chişinău, Iaşi, Buhuşi, Cernăuţi, în întreaga Basarabie, în Dobrogea şi Transilvania, un şir întreg de acţiuni ale muncitorilor din toate breslele şi ale ţărănimii nevoiaşe.

Iar astăzi luptele mai importante din Comăneşti, Braşov, Timişoara sînt numai semnalul *unor lupte mai largi şi mai adînci, semnalul unui februarie victorios!*

Muncitori, ţărani, funcţionari, mici meseriaşi şi muncitori intelectuali!

Muncitori ceferişti şi petrolişti!

Partidul liberal a fost adus la guvern de către burghezi şi moşieri, în frunte cu regele, pentru a continua cu puteri noi opera de jefuire şi asuprire a voastră.

Promisiunile... guvernului liberal din timpul alegerilor s-au dovedit minciuni, înşelăciuni. Situaţia voastră nu numai că n-a fost îmbunătăţită nicăieri, dar se înrăutăţeşte pe zi ce trece.

Toate promisiunile guvernului despre conversiunea definitivă a datoriilor agricole, despre reducerea impozitelor sînt minciuni pentru a vă înşela!

Guvernul şi parlamentul liberal, la fel ca toate celelalte guverne şi parlamente: Maniu, Mihalache, Vaida, Mironescu, Argetoianu, Goga, sînt ale bancherilor, fabricanţilor şi moşierilor. Ele sînt chemate să apere interesele bancherilor, fabricanţilor şi moşierilor, şi nu să vă ajute pe voi!

60 de miliarde de lei pentru pregătirile războiului imperialist stoarse din sudorile însîngerate ale muncitorimii, ţărănimii şi funcţionărimii, miliarde de lei pentru ajutorarea bancherilor, fabricanţilor şi moşierilor, plata miliardelor de lei pentru ajutorarea bancherilor străini — iată programul adevărat al guvernului burgheziei şi moşierilor romîni!

Pentru voi, salariile de mizerie se reduc pretutindeni şi sînt neplătite cu lunile. Amenzi, reţineri, concedieri curg cu duiumul, iar sutele de mii de şo-

meri stau mai departe fără nici un ajutor din partea statului. Încasarea silită a impozitelor și a datoriilor continuă pretutindeni, milioane de țărani înfometați stau fără o bucățică de pîine sau de mămăligă. Concedierea slujbașilor săraci ai statului sub lozinca „economiilor severe" începe într-o măsură și mai mare!

Pentru voi — înăsprirea terorii fasciste prin starea de asediu, legea fascistă de apărare a statului, răpirea libertății de organizare, de întrunire și de presă, ațițarea șovinistă și antisemită.

Cu ajutorul acestor măsuri de represiune sîngeroasă împotriva voastră și a mișcării revoluționare, burghezia și moșierii caută să realizeze exploatarea și asuprirea voastră și mai sălbatică, deposedarea țărănimii nevoiașe de ultima bucățică de pămînt, asuprirea națională și mai sîngeroasă a naționalităților asuprite, pentru ca astfel să-și ușureze situația pe spinarea voastră.

Războiul imperialist cel mai sîngeros, trimiterea voastră la abator pentru interesele stăpînilor, războiul imperialist împotriva patriei muncitorilor și țăranilor pregătesc burghezia și moșierimea în dosul terorii fasciste înăsprite și al promisiunilor mincinoase.

Muncitori, țărani și funcționari!
Muncitori social-democrați și socialiști unitari!

Politica clasei stăpînitoare de jefuire, înșelare și terorizare sîngeroasă a voastră, pregătirea războiului imperialist sînt susținute de către șefii social-democrați și socialiști unitari.

De aceea au respins șefii social-democrați și socialiști unitari împreună cu M. Gh. Bujor propunerea de front unic de luptă a Partidului comunist, a frontului unic de luptă pentru revendicările voastre cele mai arzătoare; de aceea au ascuns în fața voastră propunerea Partidului comunist.

De aceea au provocat în ianuarie și februarie anul trecut înăbușirea sîngeroasă a luptelor grandioase ale muncitorilor ceferiști și petroliști, dizolvarea sindicatelor revoluționare, au împiedicat pe muncitorii ceferiști din București, Cluj, Iași, Galați, mînă în mînă cu siguranța, să-și redeschidă sindicatele lor!

De aceea au încercat și șefii social-democrați și socialiști unitari, în frunte cu M. Gh. Bujor, în timpul alegerilor să creeze iluzii în rîndurile voastre, să vă mintă, ca și toate celelalte partide burgheze, că revendicările voastre pot fi cîștigate prin bunăvoința parlamentului liberal, prin mandatele de deputați ale șefilor social-democrați și socialiști unitari.

De aceea vă mint șefii social-democrați și socialiști unitari, alături de toate partidele burgheze, că starea de asediu este introdusă împotriva gărzii de fier, și nu împotriva voastră, că liberalii luptă împotriva fascismului!

Exploatați și asupriți!
Muncitori, țărani și funcționari!
Naționalități asuprite din Rominia!

Un singur drum de ieșire există din situația voastră mizerabilă!

Este drumul frontului unic de luptă al tuturor muncitorilor, țăranilor, funcționarilor, al tuturor celor exploatați și asupriți fără deosebire de partid, împotriva exploatării, asupririi naționale și a terorii fasciste sub orice formă, pe care voi trebuie să-l realizați peste capul șefilor social-democrați și socialiști unitari — trădătorii intereselor voastre!

Formați comitete largi de acțiune și comitete de grevă, în care să intre cei mai curajoși, aleși de către toți muncitorii și funcționarii din întreprinderea respectivă. Comitetul de acțiune trebuie să fie forma principală pentru conducerea luptei voastre.

Impuneți pretutindeni recunoașterea comitetelor de fabrică, alese de toți muncitorii din întreprinderea dată, pentru apărarea zilnică a intereselor voastre, pentru conducerea permanentă a luptei voastre.

Acesta este drumul luptei curajoase pe care au pășit muncitorii ceferiști și petroliști în ianuarie și februarie trecut. Este drumul pe care pășesc astăzi muncitorii din Comănești, Brașov, Timișoara. Acesta este drumul propus de către Partidul comunist și respins de către șefii social-democrați și socialiști unitari.

Muncitori social-democrați și socialiști unitari!

Partidul comunist menține și mai departe propunerea lui pentru front unic de luptă, pentru revendicările voastre arzătoare!

Voi nu puteți să vă solidarizați cu șefii voștri social-fasciști, care au refuzat propunerea frontului unic de luptă.

Voi aveți interese comune cu muncitorii comuniști, cu masele largi muncitoare. Intrați în luptă alături de ele.

Muncitori, țărani și funcționari!

Sprijinirea luptei muncitorilor mineri, metalurgiști, textiliști din Comănești, Timișoara, Brașov prin bani, alimente, întruniri, demonstrații, greve este sarcina fiecărui muncitor, țăran și funcționar exploatat și asuprit!

Lupta lor este și lupta voastră. Revendicările lor sînt și revendicările voastre! Nu există fabrică, sat sau birou unde muncitorii, țăranii și funcționarii să nu fie nemulțumiți din aceeași pricină. Nu există nici o fabrică sau sat ori birou unde exploatarea capitalistă, teroarea fascistă și patronală să nu apese greu pe umerii celor exploatați și asupriți.

Lărgirea frontului de luptă împotriva exploatării și a fascismului prin greve și demonstrații ale muncitorilor din întreprinderi, sate și birouri din toată țara, ale țăranilor și funcționarilor pentru revendicările proprii este deci interesul suprem al tuturor exploataților și asupriților din Romînia.

Grevele începute *transformați-le în greve generale* pe orașe și raioane și în industria întreagă!

Convocați pe orașe și raioane delegații întreprinderilor din aceeași industrie sau ai tuturor întreprinderilor pentru stabilirea programului de revendicări și a planului de luptă.

Muncitori greviști, împreună cu muncitorii șomeri, mergeți cu toți împreună de la întreprindere la întreprindere pentru a chema pe ceilalți muncitori la solidarizare cu lupta voastră!

Țărani nevoiași!

Luptați alături de muncitorii greviști împotriva dușmanului vostru comun prin stringerea de ajutoare în natură, prin întruniri și demonstrații la sate, prin trimiterea de delegații țărănești în masă în aceeași zi din mai multe sate pentru a saluta greviștii și a demonstra în comun pentru revendicările muncitorilor și țăranilor.

Soldați! muncitori și țărani în haine militare!

Lupta fraților voștri, a muncitorilor și țăranilor, este și lupta voastră!

Nu trageţi în fraţii voştri!

Refuzaţi să mergeţi la înăbuşirea luptei fraţilor voştri exploataţi şi asupriţi!

Dacă vă duce, *solidarizaţi-vă cu ei!*

Sprijiniţi luptele lor prin acţiunile voastre în cazărmi împotriva disciplinei oarbe, a mîncării proaste şi a corvezilor, pentru mărirea soldei.

Trăiască lupta muncitorilor şi ţăranilor din Comăneşti, Timişoara, Braşov, Trei-Scaune!

Jos starea de asediu! *Jos* legea fascistă de apărare a statului!

Trăiască lupta împotriva reducerii salariilor sub orice formă, pentru mărirea lor!

Impotriva concedierilor, pentru reprimirea celor concediaţi!

Impotriva oricărui fel de amenzi şi reţineri din salarii!

Impotriva descalificărilor şi a permutărilor la căile ferate!

Impotriva examenelor de limbă!

Pentru plata imediată a salariilor în restanţă!

Pentru plata regulată a salariilor!

Pentru ziua de lucru de 7 ore cu plata salariului întreg!

Pentru comitete de fabrică!

Pentru un ajutor imediat şi ajutorare permanentă a celor fără lucru din partea statului şi a patronilor!

Pentru ajutorarea gratuită a ţărănimii înfometate de către stat cu grîu, porumb şi toate cele necesare!

Pentru eliberarea imediată a muncitorilor ceferişti, conducătorii luptei eroice din februarie!

Nici un ban impozite guvernului foametei, terorii fasciste şi războiului!

Nici un ban datorii bancherilor şi cămătarilor!

Pentru exproprierea pămînturilor şi pădurilor moşierilor, regelui şi bisericilor şi împărţirea lor împreună cu inventar cu tot, gratuit, ţăranilor săraci cu pămînt puţin şi fără pămînt.

Pentru dreptul naţionalităţilor asuprite de a dispune singure de soarta lor pînă la despărţirea de statul romîn!

Creaţi gărzi de autoapărare contra bandelor fasciste, a siguranţei şi a jandarmilor!

Luptaţi împotriva războiului imperialist! Pentru apărarea revoluţionară a Uniunii Sovietice şi a Sovietelor din China!

Trăiască frontul unic de luptă al maselor exploatate şi subjugate din Romînia!

Trăiască alianţa de luptă a muncitorimii şi ţărănimii!

Jos dictatura burghezo-moşierească, în frunte cu regele!

Trăiască Romînia Sovietică a muncitorilor!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Ianuarie 1934

Se tipăreşte după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lingă C.C. al P.M.R., A. XVIII — 7, inv. 690.

——— ★ ———

5

Proletari din toate țările, uniți-vă!

JOS STAREA DE ASEDIU ȘI LEGEA DE „APĂRARE A STATULUI"! JOS GUVERNUL LIBERAL — GUVERNUL BURGHEZIEI ȘI MOȘIERIMII, ÎN FRUNTE CU TĂTĂRĂSCU — CĂLĂUL DE LA TATAR-BUNAR! *

Muncitori din întreprinderi și șomeri!
Țărani săraci și mijlocași!
Funcționari, învățători și pensionari săraci!
Exploatați și asupriți de orice categorie de la orașe și sate! Naționalități asuprite!

Tovarăși! Prin aducerea la cîrmă a partidului liberal și prin ultimele alegeri, dictatura burghezo-moșierească din România, în frunte cu regele-călău și marele moșier Carol, ajutată de șefii social-democrați și socialiști unitari, a încercat să potolească valul din ce în ce mai furtunos al luptelor și nemulțumirilor voastre. Ea a încercat să producă noi amăgiri în sînul vostru, să vă insufle încrederea că vă veți putea îmbunătăți soarta prin buletinul de vot. Cu sprijinul tuturor partidelor burghezo-moșierești, guvernul liberal a fabricat niște alegeri de silnicie și falsificare completă a „voinței poporului". Niște alegeri în care a domnit cea mai sălbatică prigoană împotriva muncitorilor, țăranilor și tuturor nevoiașilor, împotriva Partidului comunist și a celorlalte organizații revoluționare. Ceea ce n-au putut cîștiga liberalii în alegeri prin violență fără margini au încercat să capete printr-o demagogie nerușinată. La atelierele C.F.R. din București, ministrul liberal Franasovici a făgăduit că vor fi reprimiți toți lucrătorii concediați în urma eroicelor lupte din februarie 1933, că se va plăti alocația de scumpete cîștigată în acele greve. Guvernul a făcut totodată promisiuni prin ziare și la țară că va împărți porumb în regiunile înfometate. A promis marea cu sarea, cum fac toate partidele burghezo-moșierești înainte de alegeri, pentru ca, o dată acestea trecute, să dea o singură hrană maselor exploatate și înfometate — *gloanțe.*

Alegerile n-au adus însă nici o ușurare sîngeroasei dictaturi burghezo-moșierești. Mai mult ca oricînd, alegerile de teroare cumplită organizate de guvernul liberal au scos în fața milioanelor de asupriți din orașe și sate în toată *goliciunea ei brutală* dictatura neînfrînată a regelui și a burgheziei și moșierimii din România.

Situația economică a țării devine din ce în ce mai catastrofală.

România capitalistă se află în pragul falimentului economic deplin. Bazele dictaturii monarhice burghezo-moșierești devin din ce în ce mai șubrede. În sînul lagărului contrarevoluționar burghezo-moșieresc, ciorovăielile dintre deosebitele grupe de interese financiare, industriale și mari agrare, care se adună în jurul camarilei regale, se adîncesc din ce în ce mai mult. Asasinarea lui Duca, răpus de gloanțele unui gardist de fier în complicitate cu siguranța, cu regele și cu camarila regală, care poruncește acestora, arată înăsprirea certurilor ce frămîntă și fărîmițează tabăra burghezo-moșierească.

* *Manifest al C.C. al P.C.R. din ianuarie 1934.*

In mai puțin de o lună s-au perindat trei guverne liberale. In capul guvernului liberal se află acum Guță Tătărăscu. Cine e acesta ?

Tătărăscu e călăul de la Tatar-Bunar. El e acela care a condus înecarea în sînge a revoltei țărănești de la Tatar-Bunar.

Tătărăscu e organizatorul pogromului antisemit de la Oradea din 1927. El e acela care a înarmat bandele antisemite și a organizat devastarea și vărsarea de sînge contra populației evreiești.

Pentru aceste merite de călău fascist și antisemit a fost el numit în fruntea guvernului. Prin aceasta, rolul camarilei regale și a clicii militare se mărește mai mult, iar *fascizarea partidului liberal* și a *statului* face o puternică săritură înainte. O dată cu numirea călăului G. Tătărăscu ca prim-ministru, a fost ales ca șef al partidului liberal Dinu Brătianu, membru al familiei Brătienilor, al familiei celor mai mari financiari, industriași, moșieri, adică al celor mai mari *briganzi* din România.

Dar nici asasinarea lui Duca, nici numirea lui Tătărăscu în capul guvernului nu sînt în stare să pună capăt frămîntărilor din tabăra burgheziei și chiar din sînul partidului și al guvernului liberal. Aceste frămîntări sînt cauza pentru care deschiderea parlamentului a fost amînată pînă în februarie.

Exploatați și asupriți !

Guvernarea liberală și-a făcut începutul cu decretarea stării de asediu. Ea anunță aducerea legii pentru „apărarea statului“ și înființarea departamentului „ordinii“.

Guvernul liberal are nevoie de acestea nu contra fascismului ! El sprijină organizațiile fasciste,

căci acestea sînt ajutoarele sale pentru teroarea contra maselor. El are nevoie de starea de asediu și de celelalte măsuri de teroare fascistă pentru a încerca înăbușirea luptelor maselor și sfărîmarea Partidului comunist și a celorlalte organizații revoluționare, pentru aplicarea programului său de introducere a dictaturii fasciste, de flămînzire a poporului muncitor, de dezlănțuire a războiului imperialist și antisovietic.

Sub scutul guvernului liberal, patronatul pornește la un atac îndîrjit. Concedierile se țin lanț : la „Malaxa“ — 300 de lucrători ; la „Fero-Email“ — 250. Scăderi de salarii se anunță în toate părțile. Repausul duminical este complet călcat în picioare. In afară de pomenile date de primării, șomerii nu primesc nici un ajutor. Ministru de cîteva săptămîni la finanțe, Dinu Brătianu a declarat : „nu sînt pentru scăderea salariilor, ci pentru concedieri“.

Concedierile de funcționari publici au și început. Noi curbe de sacrificiu, noi scăderi sîngeroase de salarii sînt plănuite. In opoziție, liberalii au promis scăderi de impozite. De abia veniți la putere, și ei au dat ordin ca încasarea impozitelor să se facă cu o brutalitate și sălbăticie și mai mare ca înainte. In oraș sînt sute de șomeri care mor direct de foame; guvernul liberal refuză orice ajutor. La țară, sute de mii de familii țărănești sînt înfometate din cauza recoltei proaste de porumb ; guvernul a promis că va împărți porumb, și aceasta cu 1,75 lei kg atunci cînd el se vinde cu 75 de bani, dar el nu împlinește și nu va împlini nici această făgăduință. *In același timp, din primele clipe ale guvernării lor, liberalii au anunțat că vor cheltui 60 de miliarde pentru cumpărări de arme și au creat un minister exclusiv al armamentului.* Generalul Uică, călăul muncitori-

lor de la *Grivița*, inspectează regimentele din țară pentru a completa ultimele pregătiri de război împotriva Uniunii Sovietice.

Muncitori! Țărani! Funcționari! Guvernul a instaurat starea de asediu pentru a înăbuși în sînge orice împotrivire din partea voastră contra planului de înfometare al lui, de înscăunare a dictaturii fasciste și de dezlănțuire a războiului. Opuneți stăpînirii din ce în ce mai hrăpărețe și sîngeroase a dictaturii regelui, burgheziei și moșierimii, focul arzător al luptei revoluționare.

Muncitori social-democrați și socialiști unitari!
Muncitori neorganizați!

Nu vă mai lăsați înșelați și manevrați de șefii social-fasciști, trădători ai luptelor muncitorești și sabotori ai frontului unic de luptă al proletariatului. Țineți seamă de respingerea de către ei a frontului unic de luptă revoluționară, propus de Partidul comunist, și de trădările lor zilnice, care slăbesc rezistența voastră în fața dușmanului și înlesnesc guvernului instituirea stării de asediu, precum și planurile lui de dictatură fascistă și de flămînzire a poporului muncitor. *Făuriți împreună cu muncitorii comuniști frontul unic de luptă revoluționară în întreprinderi și printre șomeri, peste capul șefilor social-fasciști.* Alegeți *comitete de acțiune și comitete de fabrică* în întreprinderi, *comitete de acțiune de șomeri* la bursele de lucru, la oficiile de plasare, la cantine, aziluri de noapte, în cartiere. Acestea sînt organele de pregătire, de organizare și de conducere a luptelor voastre în front unic.

Argați! Țărani nevoiași! Nu vă mai lăsați amăgiți de național-țărăniști, liberali și de celelalte partide ale boierilor și capitaliștilor! Nimeni și nimic decît lupta voastră unită și alianța de luptă cu muncitorii de la orașe, sub conducerea lor, nu vă va scăpa de foame și de jaful boierilor și capitaliștilor. Alegeți *comitete de acțiune țărănești* în fiecare sat și *comitete de argați* pe moșii. Pregătite de ele, organizate și conduse de ele, luptele voastre hotărîte pentru nevoile și suferințele voastre vor smulge de la guvernul burgheziei și moșierimii ceea ce de bunăvoie niciodată nu vă va da.

Exploatați și asupriți! Lupta contra fascismului e lupta pentru pîinea voastră, pentru ocrotirea avutului, a libertății și a vieții voastre. Nu lăsați răgaz guvernului liberal să-și îndeplinească planurile lui de introducere a dictaturii fasciste. Intrați cu hotărîre în lupta contra programului guvernului liberal. Urmați lozincile *Partidului comunist,* sprijiniți luptele și acțiunile organizate și conduse de el...

Nu uitați : în ziua de 7 februarie se judecă recursul ceferiștilor condamnați. Organizați o campanie largă de masă pentru transformarea acestui proces în *procesul clasei muncitoare* contra burgheziei și moșierimii, pentru eliberarea imediată a eroicilor ceferiști condamnați. Organizați frontul unic de luptă revoluționară contra fascismului și a războiului. Creați și întăriți *comitetele antifasciste și antirăzboinice* în întreprinderi, în rîndurile șomerilor, în cartiere, în sate și pe moșii, în birouri, în facultăți și între intelectualii muncitori. In front unic de luptă revoluționară, luptați cu hotărîre : împotriva scăderii salariilor ; pentru mărirea lor în raport cu scumpetea și plata lor regulată ; împotriva concedierilor ; pentru ziua de lucru de 7 ore fără

nici o scădere de salarii; pentru ajutor de șomaj imediat de 3.000 lei; pentru ajutor de șomaj permanent sub forma unui minimum de existență pe socoteala statului și patronilor... *nici un ban datorii bancherilor și cămătarilor băștinași; nici un ban datorii bancherilor și cămătarilor străini!;* pentru cereale de hrană și sămînță fără plată și de calitate bună; pentru împărțirea lor prin comitete alese de țărani; porniți în masă și luați cu forța cerealele ce vă trebuie din hambarele moșierilor și ale marilor negustori de grîne; împotriva opririi țăranilor de a pleca la oraș pentru căutarea de lucru! *Luptați împotriva stării de asediu!* Pentru ridicarea ei! Impotriva „legii de apărare a statului" și a tuturor legilor și măsurilor de teroare fascistă; pentru dreptul de organizare, întrunire, demonstrație, grevă și presă; pentru dreptul la activitate nestînjenită a sindicatelor și a tuturor organizațiilor revoluționare dizolvate de starea de asediu; pentru eliberarea imediată a lui *Doncea, Petrescu* și a celorlalți condamnați în procesul ceferiștilor; pentru eliberarea tuturor deținuților politici, pentru regim politic în închisori! Impotriva oricărei măsuri de asuprire națională. Pentru dreptul naționalităților asuprite de imperialismul romîn la autodeterminare, pînă la despărțirea de statul romîn! Impotriva pregătirilor războiului imperialist și antisovietic! Trăiască lupta în front unic a tuturor păturilor muncitoare, sub conducerea proletariatului, împotriva programului guvernului liberal de introducere a dictaturii fasciste, de flămînzire a maselor, de dezlănțuire a războiului imperialist și antisovietic!

Trăiască alianța de luptă a muncitorimii și țărănimii, sub conducerea clasei muncitoare, pentru înscăunarea guvernului muncitoresc-țărănesc în Romînia Sovietică! Trăiască Partidul comunist!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Ianuarie 1934

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lingă C.C. al P.M.R., A. XVIII — 1, inv. 684.

— ★ —

6

Proletari din toate țările, uniți-vă!

FOAMETEA LA SATE ȘI SARCINILE PROLETARIATULUI REVOLUȚIONAR *

Foametea domnește de la un capăt la celălalt al țării. După datele foarte sumare ale presei burgheze, luate din sursa Ministerului Agriculturii, 36 de județe au nevoie de porumb pentru hrană, 15 se pot întreține singure și 20 pot vinde ceva. Asta înseamnă că mai bine de o jumătate a țării moare literalmente de foame. Presa burgheză și guvernul, ca de obicei, ascund întreaga întindere luată de foamete. Ascund ravagiile foametei în rîndurile țărănimii. Presa burgheză, inclusiv cea social-democrată, în slujba claselor stăpînitoare — burghezia și moșierii, singurii provocatori ai foametei —, tace pentru a nu ațîța indignarea maselor, pentru a nu ușura unirea contra capitaliștilor și moșierilor, înfometatorii acelora care suferă de șomaj și foamete la orașe și sate.

Însă flagelul foametei, care seceră satele istovite de moșier, cămătar, perceptor, este cu mult mai mare. El seceră țărănimii exploatate mii de copii, care niciodată n-au mîncat să se sature. Satele — sursă de impozite, carne de tun, mînă ieftină de lucru pentru moșieri, fabricanți și rege — sînt aruncate pradă completei degenerări. Oltenia, nordul Transilvaniei, Bucovina, Basarabia, Moldova, care de ani de zile nu mai cunosc gustul pîinii, se hrănesc cu buruieni sau cu porumb necopt.

Pelagra, boala specifică a bordeielor din Romînia, a cuprins și regiuni și județe din Transilvania, care n-o cunoscuseră pînă acum.

Masele de milioane ale țărănimii nevoiașe sînt azi amenințate nu numai cu jefuirea de către stat și cămătari a palmei lor de pămînt secătuit de orice vlagă, dar foametea, pelagra, frigul teribil amenință azi însăși viața lor, însăși existența lor.

Ca și în ajunul lui 1907, acești stăpînitori ai satelor din Romînia răscolesc țărănimea și o ridică la luptă nu numai pentru apărarea avutului ei de nimic, dar pentru apărarea vieții.

CUM AJUTĂ GUVERNUL SATUILOR PE FLĂMÎNZI

Situația este atît de desperată la sate, clocotul prevestitor de răscoale țărănești atît de amenințător, că unii reprezentanți ai claselor stăpînitoare scot strigăte de alarmă, iar guvernul liberal, asasinul din 1907, a fost nevoit să arunce, în ajunul alegerilor, țăranilor înfometați cîteva sute de vagoane de porumb, picătură de apă în oceanul milioanelor de flămînzi...

Masele de milioane ale țărănimii înfometate sînt hrănite de guvernul călăilor țărănimii din 1907 și din 1924 de la Tatar-Bunar cu sfaturi ciocoiești și cu promisiuni demagogice.

Guvernul urmărește numai liniștirea țărănimii înfometate, înăbușirea gemetelor milioanelor de copii care se sting de foame.

În scopuri electorale a aruncat unei părți din satele înfometate cîteva sute de vagoane de po-

* *Directive ale C. C. al P. C. R. din ianuarie 1934.*

rumb încins, care a contribuit şi mai mult la întinderea pelagrei.

Flămîndă, goală, în frig, sărăcimea satelor este obligată pentru plata acestui porumb la munci forţate.

Pentru a împiedica cunoaşterea întinderii foametei şi a unirii între flămînzii de la oraşe şi cei de la sate, pentru a-şi asigura munca gratuită pentru drumuri strategice, guvernul, în circulările sale către prefecţi, cere luarea de măsuri pentru împiedicarea ţărănimii flămînde de a părăsi satele.

Porumb stricat, muncă obligatorie, întoarcere la iobăgie — astfel încearcă guvernul nu să salveze ţărănimea de foamete, ci să salveze stăpînirea burghezo-moşierească de furia milioanelor înflămînzite.

PARTIDELE BURGHEZE ŞI FOAMETEA

Partidele burghezo-moşiereşti sprijină în întregime această politică a guvernului. In manifestele lor electorale, cu ajutorul cărora se întreceau în a fura votul ţăranilor, nici unul din partide nu pomenea de foametea teribilă care seceră satele. Cel mai demagog dintre partidele ţărăneşti — lupist — care şi-a făcut capital politic prin înşelarea ţărănimii, nu pomeneşte nimic despre foamete.

ŢARANII MOR DE FOAME, IAR FALŞII SOCIALIŞTI PUN ARSENALUL LOR DE LOZINCI DEMAGOGICE IN SLUJBA MOŞIERILOR

Alături de partidele burghezo-moşiereşti, aşazisele partide muncitoreşti — social-democraţii şi socialiştii „unitari" — şi în chestiunea foametei

sprijină politica guvernului lor. Şi ele trec sub tăcere foametea. Manifestele lor electorale se ocupă cu o serie de alte revendicări „ţărăneşti", care, sub aparenţa lor radicală, au însă tocmai menirea de a duce ţărănimea pe căi străine intereselor ei, de a împiedica alianţa între muncitori şi ţărani, de a pune sarcina crizei agrare pe seama maselor muncitoare de la oraşe şi de a ajuta burghezia şi moşierii romîni să iasă din impas (naţionalizarea băncilor, municipalizarea brutăriilor şi morilor, sub dictatura burghezo-moşierească; mărirea preţurilor cerealelor printr-un impozit intern obligatoriu etc.).

Toţi aceşti stîlpi ai dictaturii burghezo-moşiereşti, chiar atunci cînd în faţa realităţii izbitoare sînt nevoiţi să recunoască foametea, şi atunci o fac pentru a înşela ţărănimea şi a o împiedica să lupte contra singurului vinovat — regimul capitalisto-moşieresc.

Ei pun foametea în sarcina naturii.

Conştient ascund că pricina fundamentală a foametei este lipsa de pămînt a ţărănimii, lipsa de unelte, de seminţe şi de mijloace de a lucra pămîntul raţional; este criza agrară care loveşte în primul rînd ţărănimea; este jaful cămătarilor şi perceptorului; este dijma către moşier şi zecile de angarale care mai apasă încă pe ţăranul nevoiaş.

NUMAI GUVERNUL SOVIETIC POATE SALVA ŢARANIMEA DE FOAMETE

In Rusia ţaristă foametea era considerată ca un fenomen inevitabil şi permanent.

In Uniunea Sovietică, ţărănimea, stăpînă pe pămînt, avînd ajutorul nemărginit al Statului sovietic şi al proletarilor din fabrici, maşini agricole de

tot felul, sămînţă bună, agronomi pe seama statului, irigaţii etc. etc., a redus la minimum ravagiile secetei. A făcut să rodească pămînturi care fuseseră părăsite ca blestemate de dumnezeu de a rămîne fără rod.

Dar asta s-a putut săvîrşi pentru că pămîntul este al ţărănimii, luat prin revoluţia săvîrşită de proletariat cu sprijinul ţărănimii, şi puterea de stat se găseşte în mîinile unui guvern muncitoresc-ţărănesc, şi nu în mîinile burgheziei şi moşierilor.

CINE ESTE ADEVĂRATUL PRIETEN ŞI APĂRĂTOR AL ŢĂRĂNIMII?

O singură forţă este în România care reprezintă pentru masele ţărăneşti un adevărat apărător şi conducător în lupta lor contra foametei, ca şi contra tuturor loviturilor primite de la burghezie, bancheri, moşieri, stat. O singură forţă este în stare să ducă ţărănimea la salvarea vieţii ei, la salvarea ei de exploatare şi asuprire. Această forţă este proletariatul revoluţionar sub conducerea avangardei sale — Partidul comunist.

Foametea bîntuie în bordeiele ţăranului, ca şi în cocioaba proletarului şomer.

Ţăranul moare de foame, în timp ce hambarele moşierilor, regelui, mînăstirilor, în timp ce în porturi silozurile stau încărcate, iar muncitorul, căruia în permanenţă i se scade salariul, plăteşte pîinea de 700-800 g cu 7 şi 9 lei.

Acelaşi duşman îi loveşte — moşierul şi capitalistul, acelaşi interes îi uneşte — lupta contra foametei.

Proletariatul revoluţionar de la oraşe, care s-a ridicat în februarie 1933 la lupta uriaşă contra înfometării nu numai a sa, dar a tuturor maselor exploatate (contra planului de la Geneva), trebuie ca, împotriva tuturor manevrelor dictaturii burghezo-moşiereşti şi a partidelor burgheze şi aşa-zise socialiste de a izola ţărănimea de el, să ia pe seama sa sarcina organizării şi conducerii luptei ţărănimii înfometate. Numai astfel, prezentîndu-se în practică ca adevăratul apărător al intereselor ţărănimii exploatate, poate cîştiga de partea sa ţărănimea, o poate smulge de sub influenţa, din nefericire destul de puternică încă, a partidelor burgheze, şi în primul rînd a celor „ţărăneşti", şi-şi poate asigura un aliat hotărîtor în lupta de răsturnare a regimului capitalist-moşieresc în România.

PARTIDUL COMUNIST ŞI LUPTA CONTRA FOAMETEI

Organizarea luptei ţărănimii înfometate este astăzi una dintre principalele sarcini ale Partidului comunist în opera sa de cucerire a ţărănimii şi de închegare a alianţei proletariatului şi ţărănimii. Ea este inelul de care toate organizaţiile de partid, fiecare activist, fiecare organizaţie revoluţionară de masă trebuie să se agaţe cu stăruinţă pentru a cîştiga încrederea ţărănimii.

Burghezia, partidele burgheze şi lacheii săi — social-democraţia — folosesc toate manevrele pentru a împiedica lupta ţărănimii şi a o izola de proletariat. Clasele stăpînitoare din România îşi dau seama că poziţia ţărănimii este hotărîtoare în lupta dintre burghezie şi proletariat.

Comuniştii, proletarii revoluţionari trebuie să se pătrundă şi ei de această conştiinţă. Nici un comunist, nici o celulă de fabrică, nici o organizaţie de partid să nu rămînă nepăsătoare faţă de foa-

metea care seceră ţărănimea. Orice nepăsare faţă de ţărănimea înfometată, orice pasivitate faţă de organizarea luptei contra foametei este o crimă faţă de mişcarea revoluţionară. Toate forţele trebuie încordate pentru organizarea luptei ţărănimii înfometate.

Partidul comunist trebuie să se prezinte în faţa masei de milioane a ţăranilor înfometaţi cu un program de revendicări clar şi răspicat:

Aprovizionarea imediată pe seama statului a regiunilor înfometate cu:

porumb şi grîu pentru hrană,
sămînţă selecţionată pentru semănat,
lemne pentru foc şi pentru muncă,
nutreţ pentru vite.

Acestea să fie predate în mîinile ţărănimii prin mijlocirea comitetelor ţărăneşti alese de ţărani.

Organizarea largă de munci publice:

diguri contra inundaţiilor,
repararea caselor, a podurilor distruse de inundaţii,
construirea de şcoli şi spitale,
repararea şi construirea drumurilor necesare ţărănimii, plata în bani a ţăranilor ocupaţi la muncile publice, nu mai puţin de 50 de lei pe ziua de muncă,
scutirea regiunilor înfometate de orice dări, angarale, datorii şi procente la datorii,
ajutor de şomaj — pe seama statului şi moşierilor — muncitorilor agricoli fără de lucru şi ţăranilor fără pămînt,
doctori şi medicamente gratuite satelor. Fonduri speciale pe seama statului, fabricanţilor şi moşierilor pentru lupta contra pelagrei şi tuberculozei (mii de locuitori tineri mor de foame din lipsă de lucru).

În locul jandarmului şi perceptorului — doctori şi medicamente satelor.

Aceste revendicări ale partidului nostru pentru salvarea ţărănimii înfometate trebuie popularizate în modul cel mai larg în masele ţărăneşti, care trebuie ridicate la lupta pentru realizarea lor.

Însă comuniştii, toţi muncitorii şi ţăranii revoluţionari trebuie să înţeleagă că dictatura burghezo-moşierească nu numai că nu este interesată în ajutorarea satelor înfometate, dar că va continua să jefuiască ţărănimea şi, în acelaşi timp, să încerce să paralizeze lupta prin mici şi neînsemnate firimituri aruncate ţărănimii.

Explicînd aceasta maselor ţărăneşti pe baza faptelor, noi trebuie să le arătăm că, numai luîndu-i de piept pe capitalişti şi boieri, ele vor reuşi să realizeze dreptele lor cereri.

Hambarele moşierilor, ale regelui, caselor de export, rezervele în vederea războiului ale armatei sînt pline cu cereale.

Ele sînt rodul trudei de rob a ţăranilor. Pe măsură ce lupta ţărănimii ia un caracter de masă şi o deosebită încordare, iar desperarea contra foametei şi indignarea contra nepăsării claselor stăpînitoare creşte, trebuie organizată luarea cu de la sine putere a cerealelor din hambarele moşierilor, mănăstirilor, regelui şi statului. Această acţiune nu trebuie însă să aibă un caracter individual. Ea trebuie organizată după pilda ţărănimii poloneze şi spaniole. Mase de sute de mii de ţărani se îndreaptă spre hambarele pline cu cereale pe care şi le împart între ei, sau spre păduri de unde se aprovizionează cu lemne etc.

Pe baza acestor revendicări, care trebuie larg popularizate prin manifeste, ziare, verbal în rîndurile ţărănimii, comuniştii, organizaţiile de partid şi

în special celulele și organizațiile sătești trebuie să purceadă la organizarea luptei țărănimii.

Deși slab legat cu satele, partidul nostru are destule puncte de sprijin care să-i folosească *azi* pentru organizarea luptei țărănimii înfometate și lărgirea influenței sale.

În Moldova, unde seceră cu furie foametea — teren al deselor revolte țărănești și al demagogiei fasciste — partidul nostru are puncte importante de sprijin în regiunea Iași, Piatra Neamț, Tîrgu-Ocna, de asemenea în Timișoara, Oltenia, Cluj, Brașov, Bucovina, Basarabia.

Activistul care se plînge azi că nu poate organiza lupta țărănimii, cu toate declarațiile sale de devotament față de comunism, nu este un luptător al revoluției, ci o babă plîngăreață.

Instruirea concretă a activului nostru comunist și fără partid *existent azi* la sate, ajutorarea sa concretă (material, sfaturi, organizarea sprijinului proletarilor de la orașe) trebuie să fie punctul central în lărgirea muncii noastre.

Apelul Congresului al V-lea către țărani și directivele organizării muncii la sate, ultimele directive pentru organizarea muncii la sate nu trebuie să lipsească nu numai din nici o celulă, dar din mîna nici unui activist al Partidului comunist și în special activist de la sate.

Desfășurarea unei mișcări de masă, organizarea luptei țărănimii sînt posibile numai cu condiția creării organelor țărănești pentru pregătirea și conducerea luptei.

Sarcina imediată în vederea organizării luptei țărănimii este crearea organelor țărănești de pregătire și conducere a luptei: comitetele țărănești, convocarea adunărilor țărănești, unde să se discute lupta contra foametei și alegerea comitetelor

dintre țăranii nevoiași cei mai revoluționari și muncitorii agricoli. Comitetele sătești trebuie să primească sfaturi concrete despre metodele de organizare a luptei pentru cucerirea ajutorului pentru înfometați. Ele trebuie îndrumate cum să organizeze întrunirile, demonstrațiile la primărie, la oraș, cum să organizeze apărarea demonstrațiilor și întrunirilor contra terorii guvernului și bandelor fasciste.

Datoria fiecărei organizații de partid și a fiecărui comunist este să caute toate posibilitățile, să recurgă la cele mai diferite metode, să străpungă prin sute și mii de vicleșuguri zidul pe care vrea să-l ridice dictatura burghezo-moșierească între țărănime și proletariat, pentru a aduce la cunoștința maselor largi muncitorești programul de revendicări al Partidului comunist și formele de organizare.

Toate legăturile cu satele (legături personale sau de partid, scrisorile către rude) trebuie folosite în acest scop. Adunările obișnuite la sate, adunările convocate de partidele burgheze vrăjmașe trebuie să fie pentru comuniști posibilități de a apropia, sfătui și organiza țărănimea înfometată.

O importanță hotărîtoare pentru lupta țărănimii reprezintă susținerea acestei acțiuni de către muncitorimea de la orașe. Această susținere poate garanta succesul — fie el chiar parțial — luptei țărănimii, poate împiedica răzbunarea sîngeroasă a dictaturii burghezo-moșierești și duce inevitabil la cimentarea alianței dintre muncitori și țărani și la ridicarea rolului de hegemon al proletariatului.

Organizarea întrunirilor pe întreprinderi și pe oraș pentru susținerea revendicărilor țărănimii înfometate, organizarea participării muncitorilor la demonstrațiile țăranilor sub lozinci comune (de pildă: ajutor contra foamei și contra șomajului)

duc neapărat la ridicarea încrederii țărănimii în propriile sale forțe și o apropie de proletariat.

În același timp, la orașe trebuie mobilizate toate forțele maselor exploatate (intelectuali exploatați, mica burghezie, muncitorimea), în ajutorarea țărănimii. Trebuie organizate comitete largi de luptă contra foametei, sarcina acestor comitete trebuind să fie de a mobiliza ajutorul pentru țărănime sub diferite forme (bani, îmbrăcăminte, hrană), organizînd întruniri, colecte, demonstrații și trimițînd delegații în satele înfometate care să ducă ajutorul țărănimii. Ajutorul trebuie să fie predat la întrunirile sătești comitetelor alese de țărani.

Un rol deosebit de important au în această acțiune organizațiile revoluționare de masă. Acestea trebuie mobilizate și împinse să organizeze fiecare pe linia sa acțiunea de ajutorare, precum și acțiunile largi de masă pentru sprijinirea țărănimii înfometate.

Este de la sine înțeles că această acțiune, care nu este în nici un caz o campanie vremelnică, mai cu seamă că în unele regiuni foametea a devenit un fenomen permanent (Maramureș, huțulii în Bucovina de nord, Basarabia centrală, Oltenia), trebuie să fie strîns legată cu lupta pentru cucerirea ajutorului de șomaj.

Foametea la sate deschide în fața Partidului comunist, a cărui tactică revoluționară a fost cu succes încercată de luptele ceferiste din februarie 1933, o ocazie hotărîtoare de a se prezenta în fața maselor țărănești, a căror existență însăși este amenințată, ca adevăratul lor conducător.

De entuziasmul și abnegația comuniștilor, de capacitatea lor de a organiza lupta pentru viață a maselor de milioane ale țărănimii..., de capacitatea comuniștilor și organizațiilor de partid de a mobiliza proletariatul pentru susținerea luptei țărănimii și de a realiza în practică, și nu în vorbă, alianța de luptă a proletariatului și țărănimii depinde azi nu numai viața milioanelor de țărani nevoiași, dar și ritmul revoluției însăși.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA

Ianuarie 1934

Se tipărește după textul tras la gestetner aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII — 39, inv. 722.

——— ★ ———

7

C.C. AL P.C. DIN ROMÎNIA CĂTRE CONGRESUL AL XVII-LEA AL PARTIDULUI COMUNIST (BOLȘEVIC) DIN U.R.S.S. *

In numele Partidului Comunist din Romînia, în numele muncitorilor și țăranilor revoluționari, precum și în numele deținuților politici care zac în cazematele Romîniei capitalisto-boierești, trimitem un frățesc salut fierbinte Congresului al XVII-lea al partidului de neînvins al lui Lenin.

...Muncitorii și țăranii revoluționari din Romînia urmăresc cu admirație și cu cea mai adîncă simpatie victoriile mărețe pe frontul construirii societății fără clase...

Transformarea țării agrare înapoiate în țara giganților industriali, transformarea țării cu o agricultură înapoiată, cu gospodării individuale fărîmițate într-o țară cu o agricultură colhoznică dintre cele mai mari din lume, înarmată cu cele mai moderne mașini agricole ; lichidarea în fond a ultimei clase capitaliste — a chiaburimii ; lichidarea șomajului și realizarea zilei de lucru de 7 ore ; creșterea neîntreruptă a bunăstării maselor muncitoare și realizarea unei adevărate revoluții culturale ; renașterea popoarelor subjugate și gîtuite de țarism, aducerea lor pe calea socialismului, evitînd stadiul capitalismului, — toate aceste victorii dintre cele mai mari ale partidului lui Lenin nu numai că au schimbat radical fața celei de-a 6-a părți a globului pămîntesc smulsă prin victoria din octombrie de sub jugul imperialismului, nu numai că au întărit colosal Puterea Sovietelor și au transformat U.R.S.S. într-o forță de neînvins, ci în același timp au fost o lovitură puternică dată întregii lumi capitaliste... care se zbate în convulsiile celei mai grozave crize. * Căci aceste succese ale U.R.S.S. sînt dovadă vădită a superiorității sistemului sovietic socialist față de cel capitalist, sînt o chemare la luptă puternică către exploatații din lumea întreagă pentru Puterea sovietică și o făclie ce luminează calea întregii omeniri muncitoare în lupta sa contra exploatării și asupririi.

P.C. din Romînia vede în aceste succese mărețe ale U.R.S.S. urmarea acelei fermități cu care întregul partid și masele muncitoare din U.R.S.S. realizează linia generală a P.C. (b) în frunte cu Comitetul său Central bolșevic, în frunte cu conducătorul său, tovarășul Stalin, în care proletariatul revoluționar din lumea întreagă vede pe un conducător și învățător al său, vede pe un demn urmaș al măreței opere a lui Lenin, un organizator și conducător al lui Octombrie Mondial ce se apropie.

Situată la întretăierea a două lumi, Romînia capitalisto-moșierească poate opune celor mai mari succese ale statului proletar numai destrămarea economiei sale și un tablou oribil al corupției și al furtului banului public și spiritul general de corupție, ce roade aparatul de stat.

Numai pe calea introducerii a noi și noi legi excepționale contra mișcării revoluționare, numai prin starea de asediu și împușcarea în masă a muncitorilor și țăranilor își mai păstrează existența sa orînduirea care istoricește și-a trăit viața, care

---

* *Salutul C.C. al P.C.R. către Congresul al XVII-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.*

* Vezi adnotarea 1 de la pag. 35.

aduce maselor muncitoare o exploatare neomenească, o sărăcie neagră, care pune sutele de mii de proletari şomeri şi milioanele de ţărani săraci literalmente în faţa pericolului pieirii de foame.

Partidul Comunist din Romînia asigură Congresul al XVII-lea că unitatea de oţel a avangărzii

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

LUPTA DE CLASA

ORGANUL TEORETIC AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA
(Secţiunea Internaţionalei Comuniste)

[illegible] No. 2 Preţul Lei 10 Februarie 1934

C. C. al P. C. din România

CĂTRE CONGRESUL AL XVII-lea AL PARTIDULUI COMUNIST (BOLŞEVIC) DIN U. R. S. S.

In numele Partidului Comunist din România, în numele muncitorilor şi ţăranilor revoluţionari, precum şi în numele deţinuţilor politici cari zac în cazematele României capitalisto-boereşti, trimitem un frăţesc salut fierbinte Congresului al XVII al Partidului de neînvins al lui Lenin.

Fragment din Salutul C.C. al P.C.R. către Congresul al XVII-lea al P.C. (b) din U.R.S.S., publicat în „Lupta de clasă", organul teoretic al C.C. al P.C.R., din februarie 1934.

bolşevice, eroismul ei fără seamăn, entuziasmul înflăcărat şi perseverenţa de fier în realizarea teoriei lui Marx-Engels-Lenin-Stalin sînt pentru Partidul Comunist din Romînia şi proletariatul revoluţionar din Romînia o pildă vie, pe care o va urma cu toată energia şi hotărîrea pentru a grăbi victoria lui Octombrie în Romînia.

Orice încercare de atacare din partea imperialismului romîn împotriva U.R.S.S., în care masele muncitoare din Romînia văd patria lor socialistă, va întîmpina din partea muncitorilor şi ţăranilor revoluţionari din Romînia o opunere activă, va deveni scînteia ce va aprinde focul războiului civil împotriva asupritorilor şi exploatatorilor.

Trăiască Congresul al XVII-lea al avangărzii de oţel bolşevice de neînvins!

. . . .

Trăiască Romînia Sovietică!

C.C. AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Bucureşti, 4 ianuarie 1934

Se tipăreşte după textul revistei „Lupta de clasă", organul teoretic al C.C. al P.C.R., nr. 2 din februarie 1934, aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., dosar nr. 60.

★

8

Proletari din toate țările, uniți-vă!

MUNCITORI METALURGIȘTI, CEFERIȘTI ȘI PETROLIȘTI! MUNCITORI DIN PORTURI! MUNCITORI DIN INDUSTRIA TEXTILĂ ȘI DE INCĂLȚĂMINTE! MUNCITORI DIN TOATE INDUSTRIILE ȘI ȘOMERI!*

Tovarăși! Muncitorii de la fabrica de mașini „*Schiel*" din Brașov, în număr de 400, *au declarat grevă pentru mărire de salarii.* Ca și grevele muncitorilor de la „*Industria linii*" (Timișoara), fabrica *Buhuși*, minele *Comănești*, fabrica *Hess* (Brașov), *Sapirstein* (Iași), ca și acțiunile muncitorilor *ceferiști, petroliști* și din numeroase alte fabrici; ca și demonstrațiile șomerilor din *București, Iași* etc. —, greva de la „*Schiel*" face parte din primele răspunsuri de luptă ale clasei muncitoare la atacul furios al guvernului liberal și al patronilor împotriva nivelului de trai al maselor.

Sub scutul terorii fasciste, înăsprită și mai mult prin starea de asediu, guvernul liberal a pășit la aplicarea programului de flămînzire a maselor pentru salvarea capitalismului, program anunțat de rege și guvern prin *mesajul regal* de deschidere a parlamentului. Mai necruțător decît înainte se scad salariile, se concediază, se descalifică în fabrici, în birouri și prăvălii, se lasă șomerii să piară de foame și frig; se flămînzește țărănimea muncitoare

* *Manifest al C.C. al P.C.R. de la începutul lunii februarie 1934.*

lovită de recolta proastă și inundații; se jefuiește prin impozite și execuții silite avutul sărăcimii de la orașe și sate.

Tovarăși! Greva de la „*Schiel*" izbucnește într-un moment de grozavă încordare a întregii clase muncitoare din Romînia. Prin strîngerea forțelor sale în front unic de luptă, prin contraatac puternic, *proletariatul pornește spre lupta de sfărîmare a turbatului atac capitalist,* așa cum în luptele din februarie ale ceferiștilor și petroliștilor a sfărîmat încercarea de aplicare a planului de la Geneva.

Muncitori! Săriți în ajutorul tovarășilor voștri greviști de la „*Schiel*"! Mobilizați în jurul lor sprijinul solidarității voastre revoluționare. Organizați *greve demonstrative și alte acțiuni* de solidaritate cu greviștii de la „Schiel" în toate întreprinderile metalurgice, la C.F.R., în industria petrolului, textilă etc. *Trimiteți delegații* ale fabricilor din Brașov și din toată țara la greviști spre a le aduce sprijinul vostru moral și material. Strîngeți bani pe liste de subscripții pentru susținerea grevei.

Acțiunea voastră de solidaritate cu muncitorii de la „Schiel" este însăși lupta pentru revendicările voastre în fiecare întreprindere. Luptați pentru nevoile voastre zilnice, opuneți atacului comun al burgheziei frontul unic de luptă revoluționară al clasei muncitoare.

Muncitori ceferiști și petroliști!

In februarie trecut ați stat în primele rînduri ale luptei clasei muncitoare contra planului de la Geneva. Puneți-vă și de astă-dată, cu același eroism, în primele rînduri ale proletariatului pentru desfășurarea acțiunii de solidaritate revoluționară, pentru lupta contra programului guvernului liberal de flămînzire a maselor muncitoare.

Luptaţi contra statutului C.F.R., prin care vi se scad salariile, sînteţi descalificaţi şi concediaţi, prin care sînteţi militarizaţi şi supuşi în permanenţă regimului stării de asediu.

Luptaţi contra valului de concedieri şi scăderi de salarii din industria petroliferă!

Muncitori metalurgişti din întreaga ţară!

Intraţi în luptă alături de tovarăşii voştri de la „Schiel". Pregătiţi şi organizaţi greve în toate întreprinderile metalurgice, lărgind greva de la „Schiel" şi luptele din alte întreprinderi metalurgice, *spre lupta şi greva generală a metalurgiştilor din regiunea Braşov şi din întreaga ţară.*

Alegeţi *comitete de acţiune* de front unic în fiecare întreprindere; alegeţi în adunări şi consfătuiri comune *comitetul central de acţiune* al tuturor întreprinderilor metalurgice din localitatea voastră şi din întreaga voastră regiune, formulaţi programul de revendicări comune ale voastre şi planul de acţiune pentru cucerirea lor.

Muncitori şomeri!

Susţineţi greva de la „Schiel" îndreptată contra atacului burgheziei şi moşierimii, care vă loveşte şi pe voi. Organizaţi acţiuni de solidaritate cu greviştii şi luptaţi totodată pentru ajutorarea voastră de către stat şi patroni.

Nici un şomer să nu primească a lucra în locul greviştilor, ci şomerii din Braşov să lupte alături de grevişti în pichetele de grevă şi în garda de autoapărare.

Făuriţi frontul unic de luptă al şomerilor, alegeţi *comitete de acţiune de şomeri*, care să pregătească, să organizeze şi să conducă lupta voastră.

Ţărani nevoiaşi!

Fraţii voştri muncitori de la fabrica *„Schiel"* luptă împotriva planurilor guvernului liberal, după urma cărora şi voi suferiţi de foame şi sînteţi despuiaţi prin biruri şi angarale. Ajutaţi greviştilor să învingă; luptaţi şi voi alături de muncitorii de la oraşe şi sub conducerea lor împotriva planului guvernului liberal, al capitaliştilor şi boierilor. *Strîngeţi alimente şi trimiteţi-le greviştilor, luaţi pe copiii lor la voi* pe tot timpul grevei.

Alegeţi în fiecare sat *comitete de acţiune* de front unic, iar pe moşii *comitete de front unic de argaţi* şi luptaţi contra înfometării voastre, pentru nevoile voastre arzătoare.

Muncitori metalurgişti, ceferişti, petrolişti!
Muncitori din porturi!
Muncitori din industria textilă şi de încălţăminte!

Numai lupta hotărîtă, la fel ca muncitorii grevişti de la „Schiel", numai frontul unic de luptă şi metodele luptei revoluţionare pot sfărîma ofensiva statului şi a patronilor contra voastră.

Partidul Comunist, organizatorul şi conducătorul luptelor eroice din februarie, se află neclintit la postul său pentru a organiza şi conduce şi acum contraatacul clasei muncitoare şi al tuturor păturilor lucrătoare împotriva programului guvernului liberal.

Partidul comunist a propus partidelor social-democrat şi socialist-unitar *frontul unic* pentru organizarea în comun a luptelor voastre pentru revendicările zilnice. Şefii social-fascişti *au respins* această propunere. Pentru a vă înşela şi a vă împiedica să înfăptuiţi voi singuri propunerea Partidului comunist, ei... au manevrat cu propunerea de front unic electoral.

Acum, cînd lupta voastră împotriva atacului burgheziei şi moşierimii devine tot mai aprigă, pu-

teți vedea cîte parale face vorbăria despre unitatea șefilor social-fasciști, îi puteți vedea în rolul lor ticălos de trădători ai intereselor voastre.

Unde au fost șefii social-fasciști cînd minerii din *Comănești* au declarat grevă ? *Ei s-au ascuns de muncitori,* spunînd că astfel muncitorii vor renunța la luptă și vor accepta condițiile direcției.

Ce au făcut șefii social-fasciști în toate luptele duse de muncitori în ultima vreme ? Au căutat să împiedice prin manevre izbucnirea luptelor, să le înăbușe, să oprească întinderea lor mai departe.

Tovarăși ! Muncitori social-democrați !

Făuriți frontul unic de luptă revoluționară peste capul șefilor social-fasciști. Mergeți cu hotărîre pe drumul luptei revoluționare, organizată și condusă de Partidul comunist, pe drumul eroicelor lupte din februarie. Alegeți în întreprinderi *comitete de acțiune, comitete de grevă, comitete de fabrică* pentru pregătirea, organizarea și conducerea luptelor voastre în front unic.

Luptați împotriva stării de asediu, a legii pentru apărarea statului, a terorii fasciste, sub scutul căreia vrea guvernul liberal să aplice programul de ieșire din criză al burgheziei și moșierimii din Romînia, programul de flămînzire a maselor muncitoare, de război imperialist și antisovietic, de război civil împotriva voastră.

Prin bătăliile voastre de zi cu zi, în front unic de luptă revoluționară, înainte, spre un nou februarie, de neînfrînt !

Împotriva scăderii salariilor, *pentru* mărirea lor în raport cu scumpetea, *împotriva* concedierilor. *Pentru* ziua de lucru de 7 ore fără nici o scădere de salarii.

Pentru ajutor imediat șomerilor de 3.000 lei ; *pentru* ajutor de șomaj permanent, egal cu salariul avut, din partea statului și patronilor.

Pentru cereale de hrană și semințe gratuite, din partea statului și moșierilor, țăranilor din regiunile înfometate ; *pentru* scutirea lor de impozite și taxe.

Nici un ban impozite guvernului liberal, guvern al burgheziei și moșierimii, guvernul flămînzirii maselor, al războiului imperialist și antisovietic, al introducerii dictaturii fasciste.

Împotriva stării de asediu, a legii de apărare a statului, a terorii fasciste ; *pentru* dreptul de organizare, întrunire, demonstrație, grevă și presă.

Pentru eliberarea imediată a... *celor* condamnați în procesul ceferiștilor. *Pentru* eliberarea tuturor deținuților politici și pentru regim politic în închisori.

Transformați zilele de 15 și 16 *februarie,* aniversarea eroicelor lupte de baricadă ale ceferiștilor de la Grivița, în zile de luptă de front unic pentru revendicările voastre.

Alegeți în întreprinderi, între șomeri comitete de front unic de pregătire a aniversării luptelor din februarie.

Trăiască greva muncitorilor de la „Schiel" !

Trăiască solidaritatea proletară în sprijinul greviștilor de la *„Schiel" !*

Trăiască lupta revoluționară în front unic a clasei muncitoare !

Trăiască Partidul comunist — organizatorul și conducătorul luptelor proletariatului și ale tuturor celor ce muncesc !

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Inceputul lunii februarie 1934

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII — 10, inv. 693.

———— ★ ————

9

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE TOȚI MUNCITORII, ȚĂRANII, FUNCȚIONARII ȘI SOLDAȚII! TOVARĂȘI! CETĂȚENI! *

Muncitorimea din Austria s-a răsculat împotriva dictaturii fasciste a regimului Dollfuss[3].

Ea n-a mai putut răbda jugul, exploatarea și sugrumarea mereu crescinde ale dictaturii fasciste a bancherilor, fabricanților și moșierilor. Burghezia și moșierii n-au mai fost în stare să le dea decît reducerea lefurilor de mizerie, flămînzirea celor fără de lucru și răpirea libertăților de întrunire, de presă și de grevă.

Muncitori, țărani, funcționari și mici meseriași!

Luptele din Austria vă arată adevărata față criminală a fascismului!

În loc de pîine și muncă celor fără lucru, cum promiteau fasciștii, măcelărirea în grămadă împreună cu copiii și femeile. În loc de îmbunătățirea situației celor nevoiași, locuințe pentru cei fără adăpost — distrugerea cu tunuri a tot ce le vine în cale!

Vorbăria lor despre naționalism, despre apărarea națională le servește numai ca perdea pentru jefuirea și subjugarea celor ce muncesc. În dosul șovinismului național — exterminarea acelor părți

* *Manifest al C. C. al P.C.R. din februarie 1934.*

ale națiunii care nu vrea să se mai lase jefuită și batjocorită.

Fascismul s-a arătat că este nu apărătorul maselor nevoiașe, ci dușmanul lor de moarte! El este sluga celor bogați!

Iată fața adevărată a fascismului!

Iată ce au de așteptat masele muncitoare din Romînia de la dictatura fascistă, care se instalează cu pași repezi împotriva lor de către liberali și naționali-țărăniștii Mihalache-Vaida-Maniu, cu ajutorul bandelor fasciste cuziste.

Iată care este programul gărzii de fier!

Exploatați și asupriți!

Muncitori social-democrați!

Evenimentele din Austria au dovedit completamente justețea celor prevăzute de Partidul comunist.

Măcelărirea groaznică a muncitorimii din Austria de către trupele guvernului Dollfuss și batalioanele fasciste ale „Heimwehr"[4]-ului, conduse de prințul Starhemberg, este o urmare directă a politicii de trădare a intereselor maselor muncitoare de către șefii social-democrați din Austria.

Șefii social-democrați au fost acei care un an întreg au chemat pe muncitorii din Austria să sprijine guvernul Dollfuss, spunînd că el luptă împotriva fascismului.

Ei au admis dizolvarea batalioanelor muncitorești ale „Schutzbund"[5]-ului, predînd armele guvernului Dollfuss. Ei au reținut tot timpul muncitorimea austriacă de la lupta împotriva dictaturii lui Dollfuss și a batalioanelor fasciste ale „Heimwehr"-ului, făcînd posibilă organizarea forțelor contrarevoluționare.

Ca şi în Germania, unde au chemat pe muncitori să voteze cu Hindenburg, care apoi l-a adus pe Hitler la guvern; ca şi în Romînia, unde şefii social-democraţi afirmă că liberalii şi regele luptă contra fascismului, — şefii social-democraţi au adormit vigilenţa de luptă a muncitorilor, au ascuns pe duşmanul principal, ca apoi să-i arunce nepregătiţi, dezarmaţi pradă batalioanelor de asalt şi guvernelor fasciste, înarmate pînă-n dinţi.

Tovarăşi! Cetăţeni! Bărbaţi şi femei,
tineri şi vîrstnici!

Un nou război mondial ameninţă lumea!

Fasciştii şi imperialiştii din toată lumea, ajutaţi de social-democraţia internaţională, caută să exploateze războiul civil din Austria pentru cucerirea de noi teritorii, pentru ocupaţii militare, ceea ce duce inevitabil la un război imperialist mondial!

Italia fascistă mobilizează trupe; imperialismul francez, cel ceh, cel iugoslav şi cel romîn cer ocuparea internaţională a Austriei, iar social-democraţii din Anglia, Franţa, Mica Antantă şi mai cu seamă din Romînia, ca şi din toate ţările capitaliste cer de la guvernele lor intervenţia grabnică pentru acapararea Austriei în folosul imperialismului propriu!

Iar pe lîngă toţi aceştia stă Germania fascistă, care aşteaptă numai momentul prielnic pentru acapararea Austriei. Şi în dosul uşilor închise, diplomaţii guvernelor fasciste, imperialiste, în frunte cu Germania, Japonia şi Anglia, discută modalitatea de transformare a acestui război într-un război antisovietic.

Pentru clasele stăpînitoare burghezo-moşiereşti din toate ţările capitaliste, dezlănţuirea acestui

război imperialist înseamnă o încercare de ieşire din criza în care se zbat! Teritoriul nou ocupat serveşte ca piaţă pentru vînzarea mărfurilor, iar războiul de cucerire însuşi este o cale de înşelare a maselor nemulţumite, despuiate şi batjocorite, care sînt duse în război pentru interesele celor care le exploatează sub lozinca „apărării patriei şi a neamului“!

Pentru masele muncitoare de la oraşe şi sate războiul imperialist înseamnă *moarte* şi *ruină*, boli şi schilodiţi. Ele n-au nimic de cîştigat, dar pierd şi singurul bun pe care-l au — puterea de muncă.

Interesul maselor subjugate şi exploatate este *nu* apărarea patriei burghezo-moşiereşti, ci lupta împotriva ei. *Statul propriu burghezo-moşieresc* este doar principalul jefuitor şi asupritor al lor, iar nu cel din vecini!

Muncitori! Ţărani! Funcţionari! Soldaţi!

Clasa stăpînitoare din Romînia duce aceeaşi politică de jefuire şi sugrumare a maselor muncitoare ca şi dictatura fascistă a lui Dollfuss. Social-democraţia — aceeaşi politică de trădare a intereselor maselor muncitoare ca şi cea din Austria.

Înăbuşirea în sînge a luptelor eroice ale muncitorilor ceferişti, instaurarea stării de asediu, pregătirea legii de apărare a statului, teroarea fascistă de zi cu zi aplicată de guvernele naţional-ţărăniste şi liberale — o dovedesc cu prisosinţă. Capitalismul nu mai este în stare să dea muncitorilor şi ţăranilor decît gloanţe şi teroare fascistă, război şi mizerie!

Partidul comunist, ca şi întreaga mişcare revoluţionară din toată lumea şi toţi asupriţii şi exploataţii din Romînia sînt alături de eroica muncitorime austriacă!

Sîngele muncitorilor austrieci, vărsat de bandele fasciste ale lui Dollfuss și Starhemberg, și-al muncitorilor ceferiști din Grivița trebuie să fie răzbunat prin lupta împotriva războiului imperialist, prin care burghezia caută să iasă din criză, împotriva terorii fasciste și politicii de trădare a intereselor muncitorimii duse de către șefii social-democrați; prin lupta pentru doborîrea sistemului capitalist, a dictaturii fasciste în fiecare țară capitalistă în parte și instaurarea guvernului muncitorilor și țăranilor!

In toate întreprinderile, satele și birourile trebuie să răsune lupta împotriva jefuirii maselor, a terorii patronale fasciste și împotriva terorii jandarmeriei sub orice formă!

Prin întruniri, demonstrații și greve demonstrative, greve politice de masă, muncitorii, țăranii și funcționarii din Romînia trebuie să manifesteze solidaritatea de luptă cu frații lor din Austria!

Jos războiul imperialist și antisovietic!

Trăiască lupta de apărare revoluționară a Uniunii Sovietice!

Jos politica trădătoare a șefilor social-democrați!

Trăiască frontul unic de luptă pentru interesele imediate și generale ale maselor muncitoare în întreprinderi, sate și birouri!

Jos ațîțarea șovinistă a popoarelor unora împotriva altora!

Trăiască alianța de luptă a muncitorimii, țărănimii și a naționalităților asuprite împotriva dușmanului lor comun!

Alegeți pretutindeni comitete de acțiune, de grevă, comitete țărănești pentru conducerea luptei voastre!

Formați grupe de autoapărare pentru lupta împotriva terorii patronale, a jandarmeriei și a bandelor fasciste!

Jos dictatura fascistă!

Trăiască lupta de dezrobire a maselor exploatate și subjugate din Romînia!

. . . .

Trăiască Partidul Comunist — singurul conducător adevărat al luptei maselor!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Februarie 1934

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII — 8, inv. 691.

— ★ —

10

Proletari din toate țările, uniți-vă!

MUNCITORI DE LA C.F.R., R.M.S., ATELIERELE COMUNALE, UZINELE DE APĂ, GAZ ȘI ELECTRICITATE ȘI DIN TOATE INTREPRINDERILE DE STAT ȘI COMUNALE! FUNCȚIONARI DE STAT ȘI INVĂȚĂTORI SĂRACI! MUNCITORI, FUNCȚIONARI, ȘOMERI! EXPLOATAȚI ȘI ASUPRIȚI DIN TOATE PATURILE MUNCITOARE! *

Tovarăși! „Economiile" și reducerile sarcinilor sociale ale statului și industriei, anunțate de guvernul liberal și în mesajul regal, se pun în aplicare. Prin noul buget se scad 10% din salariile muncitorilor de la C.F.R., R.M.S., uzinele de apă, gaz și electricitate, atelierele comunale și din toate întreprinderile de stat și comunale, ca și salariile funcționarilor statului, învățătorilor. Mii de funcționari (6.000 numai la Ministerul de Finanțe) și muncitori sînt și vor fi concediați. In unele părți scăderile de salarii și concedierile au început.

In timp ce impozitele plătite de capitaliști și moșieri scad, impozitele muncitorilor și funcționarilor statului și particulari se măresc cu 30%. O dată cu furtul acesta direct de salarii, ele mai sînt scăzute prin aplicarea în toate întreprinderile de stat și particulare a celei mai turbate „raționalizări" capitaliste a exploatării muncitorilor prin sisteme noi de lucru („Bedo"[6] — la textile etc.) și de

* *Manifest al C. C. al P. C. R. din februarie 1934.*

calculare a salariilor, prin descalificări, amenzi, concedieri și mărirea totodată a zilelor de lucru.

Tovarăși! Amintiți-vă că aplicarea planului de la Geneva de către guvernul național-țărănist a început prin scăderea salariilor muncitorilor și funcționarilor statului, după care întregul patronat a lovit cu sălbăticie în muncitorii din toate industriile. Numai *luptele din februarie* au putut sfărîma atacul capitalist dezlănțuit prin planul de la Geneva.

Muncitori, funcționari, muncitori social-democrați și socialiști unitari!

Acest atentat la nivelul de trai al muncitorilor și funcționarilor, această sîngeroasă „raționalizare" a exploatării se efectuează cu ajutorul șefilor social-fasciști. *Grigorovici,* reacționarul șef social-democrat, a mers la rege pentru a se consfătui asupra programului și mijloacelor de aplicare a acestei „raționalizări". Șefii social-democrați oficiali, ca și șefii partidului socialist-unitar, prin fraze fals-revoluționare, colaborează la făurirea statutului C.F.R., la toate legile și măsurile de exploatare și teroare fascistă.

In toate luptele care se desfășoară în ultima vreme în numeroase întreprinderi, șefii social-fasciști sau se ascund de muncitorii în grevă (ca la Comănești) sau caută prin fraze de „stînga" și prin trădări mîrșave să oprească și să înăbușe luptele, să spargă unitatea de luptă a muncitorilor. Șefii social-fasciști colaborează prin comisiile de șomaj, Camerele de muncă, Casa asigurărilor sociale etc. la furtul de 1% din salariile muncitorilor pentru așa-zisul fond de șomaj, la mărirea taxelor pentru asigurările sociale, la punerea de către primării a noi-

lor impozite pe pîine şi pe alte obiecte de consum ale maselor, cică, tot pentru fondul de şomaj.

In acelaşi timp, şomerii se sting de foame fără nici un ajutor. Muncitorilor din porturi, şomeri acum cu toţii, li se refuză ajutorul de către comisiile de şomaj sub cuvînt că sînt sezonieri.

Guvernul liberal dă ordin organelor fiscale să strîngă mai mult teascul impozitelor, avutul maselor e scos la mezat pînă la ultima boarfă, în timp ce ţăranii din regiunile înfometate flămînzesc cu sutele de mii. Iar în faţa expirării termenului moratoriului datoriilor agricole la 1 martie guvernul se străduieşte să întocmească o nouă lege a conversiunii, prin care să înşele mai dibaci masele datornicilor săraci şi să le dea avutul pradă bancherilor şi cămătarilor.

Muncitori din întreprinderi şi şomeri!
Funcţionari, învăţători şi pensionari săraci!

Atacul guvernului liberal împotriva traiului vostru se dă sub controlul şi conducerea directă a capitaliştilor atît din ţară cît şi străini. In toiul desfăşurării acestui atac au venit în ţară experţii străini. Ei cer guvernului să scadă şi mai mult salariile, să mărească impozitele, să facă mai aspre „economii" pe spatele vostru.

Din produsul flămînzirii şi jefuirii întregului popor muncitor, guvernul liberal plăteşte miliardele cuponului datoriei către bancherii străini şi miliardele pentru construcţii de căi ferate strategice (Ilva-Mică—Vatra-Dornei, trecătoarea Surducului), pentru construcţia şi mărirea uzinelor de război, pentru comenzi noi de armamente.

Tovarăşi! Nici un ban scăderii de salarii şi nici o concediere!

Nici un ban impozite guvernului liberal al burgheziei şi moşierimii!

Nici un ban pentru cheltuieli de înarmări şi pregătiri de război!

Nici un ban creditorilor străini şi celor din ţară!

Creditorii noştri sînt: funcţionarii, învăţătorii şi pensionarii; sînt şomerii şi ţăranii înfometaţi!

Stă numai în puterea voastră să sfărîmaţi programul de flămînzire întocmit de guvernul liberal, aşa cum a fost sfărîmat planul de la Geneva în luptele din februarie.

Intr-o serie întreagă de întreprinderi (Schiel, „Industria lînii", Comăneşti, Buhuşi, Hess etc.), patronii au şi trebuit să dea îndărăt în faţa îndîrjirii muncitorilor şi muncitoarelor. Strîngeţi-vă rîndurile într-un larg şi puternic front unic de luptă, desfăşuraţi contraatacul general al clasei muncitoare în fruntea tuturor celor flămînzi şi exploataţi.

Voi, *muncitori ceferişti,* atît de greu loviţi prin statutul ceferist, şi voi, *muncitori petrolişti,* izbiţi din plin de valul scăderii salariilor şi concedierilor, voi, care aţi stat în primele rînduri ale eroicelor lupte din februarie trecut, trebuie să fiţi şi astăzi în primele rînduri ale clasei muncitoare în lupta de sfărîmare a atacului burgheziei.

Muncitori şi funcţionari ceferişti!

Organizaţi greve în atelierele şi serviciile C.F.R., lărgiţi lupta pînă la greva generală la C.F.R. împotriva scăderii salariilor, pentru mărirea lor cu 10%, pentru plata alocaţiilor de scumpete şi chirie, împotriva concedierilor şi descalificărilor, împotriva statutului C.F.R. de exploatare mai sălbatică şi de teroare fascistă sălbatică.

Muncitori petroliști!

Organizați greve în rafinării și șantiere de petrol, organizați greva generală a industriei de petrol împotriva oricărei scăderi de salarii și a oricărei concedieri și descalificări, pentru săptămîna engleză fără nici o scădere de salarii, pentru mărirea salariilor, pentru contractul colectiv.

Tovarăși!

Starea de asediu, legea apărării statului, teroarea fascistă sălbatică, planurile de dictatură fascistă ale guvernului liberal, prin care se urmărește sfărîmarea rezistenței și a luptelor voastre, *nu pot opri lupta voastră dacă e dusă cu hotărîre prin mijloace revoluționare și în front unic.*

Organizați greve, acțiuni în întreprinderi, birouri, lărgiți lupta și greva la toate întreprinderile acelorași ramuri industriale din fiecare localitate și regiune și din întreaga țară, ca și la toate birourile și serviciile.

Impotriva oricărei scăderi de salarii; pentru mărirea salariilor în raport cu scumpetea; impotriva raționalizării capitaliste a exploatării și a producției; împotriva concedierilor; pentru ziua de lucru de 7 ore fără nici o scădere de salarii, împotriva descalificărilor și amenzilor; pentru asigurarea socială pe socoteala statului și patronilor, pentru descărcarea salariilor voastre de impozite și orice alte rețineri.

Atrageți în sprijinul luptei voastre pe șomeri, luați parte la luptele șomerilor și sprijiniți acțiunile lor pentru: *ajutor imediat de 3.000 de lei; pentru ajutor permanent egal cu salariul avut pe socoteala statului, comunelor și patronilor.*

Puneți între revendicările voastre și pe aceea a angajării de șomeri la lucru.

Sprijiniți luptele țărănimii înfometate pentru: *porumb uscat de hrană, ajutor în bani și semințe...*

Făuriți frontul unic de luptă revoluționară în întreprinderi, servicii, birouri, peste capul șefilor social-fasciști sabotori și spărgători. Alegeți organele frontului unic: *comitete de acțiune, comitete de fabrică, comitete de grevă, comitete de birouri — în fabrici și birouri.*

Opuneți atacului concentrat al burgheziei și moșierimii un front unic de luptă cît mai larg. În consfătuiri și întruniri comune ale întreprinderilor de aceeași industrie din fiecare localitate și regiune elaborați programe de revendicări comune și alegeți comitete de acțiune centrale care să pregătească, să organizeze și să conducă luptele voastre comune în front unic.

Tovarăși! Lupta pentru sfărîmarea atacului burgheziei nu se poate despărți de lupta împotriva terorii fasciste, sub scutul căreia se dă acest atac.

Luptați în front unic împotriva *stării de asediu,* a *legii de apărare a statului;* pentru dreptul de organizare, adunare, demonstrație, grevă și presă; pentru eliberarea... ceferiștilor arestați, pentru eliberarea tuturor deținuților politici și pentru regim politic în închisori.

Luptați împotriva pregătirilor războiului imperialist, antisovietic și a pregătirii războiului civil împotriva maselor muncitoare.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Sfîrșitul lunii februarie 1934

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII — 3, inv. 686.

———— ★ ————

11

Proletari din toate țările, uniți-vă!

**MUNCITORI CEFERIȘTI!
MUNCITORI DIN TOATE INTREPRINDERILE!
EXPLOATAȚI ȘI ASUPRIȚI DIN TOATE PATURILE MUNCITOARE!** *.

Tovarăși,

Voi ați impus casarea groaznicei condamnări a eroicilor ceferiști, luptători contra politicii de jaf a guvernului burgheziei și moșierimii.

Consiliul de revizie al armatei a casat sentința în procesul ceferiștilor și l-a trimis spre rejudecare în fața consiliului de război din Craiova.

Ziarele burgheze — și împreună cu ele cele social-democrate și ghelerteriste — țipă că consiliul de revizie a reparat o *nedreptate*, că a făcut să triumfe *dreptatea*.

Prin aceasta ele caută să vă înșele. Căci scopul acestor țipete este de a ascunde în fața voastră faptul că nu legea, nu dreptatea și nici obiectivitatea consiliului de revizie față de fascizare — aceste lucruri nici nu există — au determinat casarea îngrozitoarei sentințe, *ci numai lupta voastră pentru eliberarea luptătorilor C.F.R.-iști...*

Tovarăși,

Pentru muncitorii care se apără contra răpirii salariilor și contra șomajului și mai cu seamă pentru

* *Manifest al C.C. al P.C.R. de la sfîrșitul lui martie 1934.*

muncitorii și țăranii revoluționari și conducătorul lor, *Partidul comunist*, nu există în fața consiliilor de război, în fața justiției burgheze *nici un drept*. La procesul gărzii de fier, cîinele sîngeros de la Grivița, colonelul Hotineanu, a declarat că numai muncitorii revoluționari din Romînia sînt scoși din lege, că în beciurile Siguranței și temnițele burgheziei romîne *numai comuniștii* sînt schingiuiți.

Consiliul de revizie *nu poate și nu vrea* să dea dreptate ceferiștilor. Nu numai din ura turbată de clasă și din sete de sînge muncitoresc și țărănesc, ci și din interes politic al guvernului liberal și al întregii burghezii.

Guvernul liberal a făurit un complot împreună cu cămătarii străini, un complot de jaf contra maselor muncitoare largi din Romînia. Guvernul liberal provoacă o oarecare înviorare a industriei pe socoteala muncitorilor prin lungirea zilei de lucru, creșterea gradului de intensitate a muncii, furt de salarii pe socoteala țăranilor, prin jaf fiscal și coborîrea prețurilor produselor țărănești, pe socoteala păturilor muncitoare celor mai largi, prin mărirea impozitelor și prin lăsarea lor pradă speculei tîlhărești a cartelurilor industriale. Guvernul liberal înșală pe țăranii și pe săracii din orașe prin conversiunea datoriilor, făcută numai în folosul marilor bănci, al marilor moșieri și al chiaburilor.

Guvernul liberal, după cererea cămătarilor străini, aruncă în stradă mii de funcționari și le reduce lefurile. El se pregătește înfrigurat de război (în acest scop sînt acum doi miniștri de război). El a introdus starea de asediu și o face permanentă prin legea pentru apărarea statului.

Impotriva tuturor acestor lucruri s-au ridicat muncitorii ceferiști și petroliști în februarie 1933.

Cum ar putea deci un consiliu de război, care este el însuşi un mijloc de înăbuşire sîngeroasă a luptelor muncitoreşti contra exploatării şi asupririi, cum ar putea el *să dea dreptate ceferiştilor impotriva guvernului liberal, împotriva burgheziei şi moşierimii?*

Exploataţi şi asupriţi,

Oare din blîndeţe a casat consiliul de revizie sentinţa ceferiştilor? In situaţia de azi, cînd luptele revoluţionare cuprind mase tot mai largi şi devin tot mai înverşunate, în momentul în care bogaţii şi sătuii văd semnele furtunii revoluţionare, care pune în primejdie *insăşi stăpînirea lor,* în astfel de momente justiţia de clasă şi mai ales un consiliu de război nu cunoaşte îndurare.

Gîndiţi-vă la grozăviile regimului hitlerist din Germania. Gîndiţi-vă la crimele sîngeroase ale guvernului burghez social-democrat din Spania contra muncitorilor şi ţăranilor. Gîndiţi-vă la crîncena represiune întrebuinţată de burghezia austriacă împotriva muncitorilor. Gîndiţi-vă la măcelărirea bestială a ceferiştilor noştri la Griviţa în anul trecut!

La fiece conflict de muncă se trimite armata în fabrici. Guvernul şi regele au dat ordin siguranţei, poliţiei, jandarmeriei, direcţiei închisorilor să stîrpească pe comunişti prin orice mijloace.

Nu dreptatea... a dictat hotărîrea consiliului de revizie.

Ea a fost impusă de alte forţe mai puternice decît ea.

Ea a fost impusă de atitudinea curajoasă, revoluţionară a luptătorilor noştri ceferişti în faţa justiţiei militare, ca şi în carcerele duşmanului de clasă. Ea a fost impusă de lupta voastră pentru eliberarea lor, de acţiunile de solidaritate ale proletariatului internaţional.

Prin măcelărirea a sute de ceferişti la Griviţa, prin stare de asediu şi consiliu de război, prin condamnarea monstruoasă a ceferiştilor, guvernul a urmărit să vă *înspăimînte, să vă oprească de la luptă.* Guvernul s-a înşelat amarnic. El a putut demoraliza şi împinge la dezertare numai pe *ghelerterişti...* şi unele elemente nemuncitoreşti băgate în proces, dar n-a putut frînge spiritul revoluţionar şi devotamentul pentru cauza *muncitorească* al lui *Doncea* şi tovarăşii săi.

...Lupta muncitorilor, ţăranilor, a tuturor celor ce muncesc împotriva politicii de jaf, de fascizare şi de război imperialist creşte zilnic şi sparge cercul terorii sălbatice.

In fruntea acestor lupte, ca organizator şi conducător al lor *păşeşte Partidul comunist,* înfruntînd orice încercare de nimicire a lui.

Muncitori,

Zadarnic a fost ajutorul pe care şefii social-democraţi şi ghelerterişti l-au dat guvernului pentru a-şi atinge scopurile.

Zadarnic au încheiat ei, în timpul luptelor şi procesului ceferiştilor, *front unic cu burghezia, cu guvernul, cu consiliul de război;* zadarnic au spart ei frontul unic al clasei muncitoare, au calomniat luptele din februarie, au aruncat cu murdării în conducătorii acestor lupte şi au cerut starea de asediu contra clasei muncitoare şi condamnarea grea a ceferiştilor.

Zadarnic au dezlănţuit o campanie de mîrşăvii şi provocări împotriva muncitorilor revoluţionari şi a partidului comunist şi au încercat să saboteze şi să înăbuşe lupta pentru eliberarea ceferiştilor.

Politica criminală a şefilor social-democraţi şi socialişti-unitari *s-a sfărîmat de rezistenţa clasei muncitoare şi a ceferiştilor condamnaţi.* Partidul social-democrat şi socialist-unitar îşi văd baza de masă îngustîndu-se, iar conştiinţa propriei puteri şi voinţa de luptă în mase *creşte şi răstoarnă barierele terorii.*

Muncitori, cetăţeni,

Numeroasele greve demonstrative, nenumăratele întruniri şi demonstraţii pentru eliberarea ceferiştilor ; protestele cu mii de iscălituri către guvern şi consiliul de revizie (pe care presa burgheză le-a tăinuit), nenumăratele inscripţii în toată ţara pe clădiri, în cazărmi, în universităţi, pe străzi, pe coşuri de fabrică..., steagurile roşii în ziua procesului pe Atelierele C.F.R., pe fabrici, pe universităţi ; nenumăratele, deşi slabe, subscripţii pentru familiile victimelor măcelului şi pentru cei închişi — *acestea, împreună cu uriaşele acţiuni de solidaritate ale muncitorilor din toată lumea au sfărîmat condamnarea ceferiştilor.*

Din toate colţurile Romîniei, din toate părţile lumii, din Europa, America şi Africa, din *Franţa, Anglia, Cehoslovacia, Bulgaria, Spania, Grecia, chiar din însclăvita Germanie, din Canada, Statele Unite, din Argentina, din Maroc şi Africa de sud,* milioane de muncitori protestară şi cerură telegrafic şi în scris eliberarea ceferiştilor. Acestui strigăt al proletariatului internaţional îşi alăturară glasul sute din cei mai mari învăţaţi şi scriitori ai lumii.

Proletariatul sovietic şi mai cu seamă cel al căilor ferate sovietice a demonstrat în manifestaţii puternice solidaritatea sa cu ceferiştii romîni.

Multe milioane de muncitori, mai mulţi decît întreaga populaţie exploatată şi asuprită de burghezia şi moşierimea din Romînia, au demonstrat în toată lumea, sub conducerea partidelor comuniste, a Internaţionalei sindicale roşii, a Ajutorului roşu internaţional, au demonstrat pentru eliberarea ceferiştilor.

Uriaşa grevă generală în front unic de luptă din Franţa ; puternica insurecţie armată a muncitorilor din Austria, amăgiţi şi trădaţi de social-democraţie, năzuinţa tot mai puternică a muncitorilor din Romînia către frontul unic au băgat spaima în guvern. *Pentru a îndigui creşterea valului de lupte a maselor muncitoare din Romînia, pentru a îndepărta primejdia repetării luptelor din februarie,* guvernul a cedat în procesul ceferiştilor.

Explotaţi şi asupriţi,

Cetăţeni,

Voi aţi impus înlăturarea sentinţei.

...Tovarăşii voştri sînt supuşi unui regim neomenos de carceră pentru a fi minaţi fiziceşte. Guvernul vrea ca, atunci cînd prin lupta voastră hotărîtă veţi impune eliberarea lor, ei să nu mai fie decît nişte leşuri, nişte schilozi, incapabili de a vă mai conduce luptele voastre.

Aceasta nu trebuie să se întîmple!

Luptaţi mai departe pentru eliberarea imediată şi definitivă a eroicilor ceferişti!

Printr-o luptă mai aprigă şi mai puternică..., pentru solidaritate şi sprijin muncitorilor din închisorile şi lagărele de concentrare ale *Germaniei hitleriste,* şi în primul rînd pentru zmulgerea din mîinile fasciştilor a conducătorului proletariatului *german, tov. Thälmann.*

Pentru solidaritate şi sprijin *muncitorilor austrieci,,,* prin lupta dîrză contra atacului dat de gu-

vernul liberal asupra nivelului de trai al maselor muncitoare, contra fascismului, a statutului C.F.R. de flămînzire şi fascizare a ceferiştilor, contra stării de asediu şi a legii „pentru apărarea statului", contra pregătirilor războiului imperialist şi a războiului civil —, daţi stăpînirii burgheziei, moşierilor şi regelui lor o lovitură puternică şi *sfărîmaţi porţile temniţelor* unde sînt ţinuţi închişi ceferiştii şi toţi deţinuţii politici.

Urmaţi chemarea de luptă a Partidului comunist. Făuriţi *cel mai larg front unic de luptă!* Goniţi din rîndurile voastre pe şefii social-democraţi, pe socialişti-unitari şi pe ceilalţi trădători şi, prin greve, demonstraţii, întruniri, impuneţi *eliberarea tuturor deţinuţilor politici!*

Ajutaţi prin subscripţii victimele terorii fasciste!

Trăiască... eroii clasei muncitoare!

Trăiască lupta revoluţionară în front unic pentru muncă, pîine, pămînt şi libertate!

Trăiască Partidul comunist!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA

Sfîrşitul lunii martie 1934

Se tipăreşte după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII — 11, inv. 694.

——— ★ ———

12

SARCINILE IMEDIATE PENTRU LICHIDAREA RĂMÎNERII ÎN URMĂ A PARTIDULUI PE TERENUL ORGANIZATORIC *

1. Succesele parţiale obţinute după plenara a IV-a a C.C. ca: creşterea numerică a unor organizaţii orăşeneşti (Bucureşti, Iaşi, Braşov), crearea de noi regionale (Dunărea de Jos, Valea Jiului, Braşov), crearea organizaţiei de partid din Sibiu, care n-a existat ani de-a rîndul, restabilirea legăturilor cu o serie de organizaţii (organizaţii din regiunea Basarabiei etc) sînt rezultate cu totul nesatisfăcătoare.

Activitatea organizatorică a partidului se caracterizează *printr-o continuă rămînere în urmă a muncii de organizare şi prin cuprinderea numerică încă redusă a partidului.*

In perioada de faţă, caracterizată de plenara a XIII-a a C.E.I.C. prin aceea că „ne găsim pe pragul unui nou ciclu de revoluţii şi războaie", situaţia organizatorică slabă devine *un pericol şi poate să fie una dintre cele mai serioase piedici* în dezvoltarea mişcării revoluţionare şi asigurarea conducerii de către partid a luptelor revoluţionare ale proletariatului şi ţărănimii exploatate pentru Romînia Sovietică.

Situaţia favorabilă creşterii partidului creată de luptele eroice din februarie, conduse de partid, aşa cum aceasta este arătat şi subliniat în rezoluţia or-

---

* ***Rezoluţiile şedinţei C. C. al P. C.R. din aprilie 1934.***

ganizatorică a plenarei a IV-a a C.C., nu a fost aproape de loc folosită pentru întărirea și lărgirea organizatorică a partidului, în special în rîndurile proletariatului din industria grea și din întreprinderile hotărîtoare.

Comitetul Central constată că directivele concrete date în rezoluția organizatorică a plenarei a IV-a (pentru munca de recrutare de noi membri, educarea și ridicarea de noi cadre și în special constituirea și funcționarea comitetelor organizațiilor de partid și legătura între diferitele organe ale partidului și controlarea muncii lor) în esență n-au fost îndeplinite și ele rămîn și mai departe sarcini de realizat în munca organizatorică a partidului.

Cu toată creșterea numerică a unor organizații, sarcina pusă de plenara a IV-a în ceea ce privește creșterea numerică a partidului cu 50% față de situația din februarie nu a fost îndeplinită de marea majoritate a organizațiilor, iar în acele organizații care au îndeplinit această sarcină se observă o mutare a centrului muncii lor (în comparație cu februarie 1933) din industria grea în industria ușoară.

Cauzele principale ale acestei situații organizatorice a partidului sînt :

a) lipsa în activitatea de zi cu zi a celulelor și a fiecărui comunist în parte a unui curs asiduu de recrutare de noi membri în partid ;

b) lipsa de concentrare în munca organizatorică asupra centrelor proletare importante ;

c) subaprecierea rolului pe care-l are celula din întreprinderea cea mai importantă în întărirea întregii organizații locale sau regionale ;

d) fluctuația pronunțată și cu caracter permanent care împiedică în mare măsură creșterea numerică și păstrarea continuității în munca partidului ;

e) structura nejustă a comitetelor, metodele necolective de muncă, care duc la slăbirea rolului lor de conducere ;

f) lipsa prelucrării temeinice în partid a directivelor C.C. în chestiunile organizatorice, îndeosebi a rezoluției organizatorice a plenarei a IV-a a C.C., menținerea încă în partid a confuziei în privința politicii organizatorice a construirii și funcționării diferitelor organe ale partidului.

2. Aceste cauze, care trebuie *în mod hotărît și rapid înlăturate,* și-au găsit expresia în perioada de după plenară în următoarele :

I. Existența încă adînc înrădăcinată în sînul partidului, după cum a stabilit și plenara a IV-a, a fricii de a atrage în general noi elemente în partid. Sînt celule de partid care luni de zile, în cazul că nu pierd din membri, rămîn la aceiași 3—5. Pînă ce să fie atras în partid un muncitor, este plimbat săptămîni și luni de zile la întîlniri. In rîndurile organizațiilor de masă (M.O.P.R., sindicate) și chiar în rîndurile tineretului comunist nu există tendința intrării în partid a acelor elemente active care s-au dovedit capabile să fie membri ai avangardei revoluționare. Chiar presa partidului, manifestele centrale nu conțin măcar lozinca : „Intrați în Partidul comunist".

C.C. hotărăște ca toate organizațiile de partid să ducă în mod permanent o campanie largă de recrutare de noi membri, folosind în acest scop ziarele, manifestele...

II. Paralel cu subaprecierea recrutării în general de noi membri în partid, nu există concentrarea forțelor partidului pentru a pune baza și a întări organizațiile de partid în primul rînd în industria grea și în întreprinderile-cheie (C.F.R., metal, industria de război, U.D.R., mine, petrol și porturi).

a) Astfel, cu toată creşterea organizaţiei din Bucureşti, care la sfîrşitul anului avea 180 de membri, ea nu a concentrat îndeajuns forţele şi n-a folosit toate posibilităţile ca să întărească în primul rînd celula de la C.F.R. măcar pînă la numărul avut în timpul luptelor din februarie. Din numărul total al membrilor de partid din Bucureşti, 80% sînt din industria uşoară şi atelierele mici (textilişti, croitori, frizeri, chelneri, şoferi etc.).

b) Deşi o parte însemnată din industria mare din ţară este concentrată în Ardeal (ca Astra, Dermata, Schiel etc.), astăzi fiind ocupaţi acolo încă zeci de mii de proletari, organizaţiile de partid din Transilvania, paralel cu rămînerea în urmă pe teren organizatoric, au foarte slabe poziţii în industria mare. In Cluj, unde există C.F.R., fabrici mari cu mai mult de 500 de muncitori, Dermata, întreprinderi cu importanţă mare ca fabrica de metal „Yunas" etc., din numărul infim de 30 de membri de partid, majoritatea o formează funcţionarii şi muncitorii din ateliere mici.

Şedinţa C.C. atrage atenţia întregului partid asupra acestei lipse fundamentale a muncii organizatorice în industria mare. Amintind că luptele istorice din februarie ale muncitorilor de la C.F.R. şi petrol au pus în mişcare zeci de mii de proletari din industria uşoară şi întreprinderile mai mici, C.C. pune ca o sarcină faţă de toate organele de conducere ale partidului *să-şi concentreze toate forţele lor în acele regiuni şi localităţi unde există pături importante ale proletariatului pentru a atrage în rîndurile partidului elementele cele mai active şi cu autoritate.*

3. *In acelaşi timp C. C. însărcinează secretariatul de a fixa întreprinderile principale şi numărul*

concret de membri cu care organizaţiile partidului trebuie să se întărească pînă la 7 noiembrie.

4. *Sarcina fiecărui comitet şi a întregului partid este: „a obţine în timpul cel mai scurt o cotitură hotărîtă în activitatea din întreprinderi, concentrînd forţele organizaţiilor partidului în întreprinderile-cheie şi ridicînd nivelul politic al luptei zilnice de clasă prin celulele de uzină" (din sarcinile puse de plenara a XIII-a a C.E.I.C.) şi să îndrumeze toate organizaţiile revoluţionare de masă, mobilizîndu-le în ajutorul partidului, spre cucerirea celor mai importante cetăţi proletare pentru partid.*

5. *In rîndurile tuturor organizaţiilor de partid domneşte o fluctuaţie accentuată a membrilor de partid, ceea ce reprezintă în momentul de faţă una dintre piedicile serioase ale creşterii numerice a partidului şi a transformării sale într-un partid de masă.*

Deşi în ciuda sălbaticii terori, organizaţii de partid ca cea din Bucureşti, Braşov, Iaşi au crescut numericeşte, întrecînd numărul de membri avut pînă la februarie 1933, în acest răstimp ele au pierdut legăturile nu numai cu membri răzleţi de partid, dar chiar cu celule întregi. Această slăbiciune de a pierde legăturile chiar cu organizaţii întregi este în partidul nostru generală şi se manifestă în toate organizaţiile regionale. Una dintre formele ei de manifestare destul de frecventă este lipsa de continuitate în munca comitetelor. Un conducător regional sau un comitet instalat din nou nu-şi pune sarcina continuării muncii organului dinaintea lui.

Organizaţia de partid din capitală un timp îndelungat a avut celule la întreprinderi ca uzina de apă, Dürer, Adesgo, Saturn etc. şi în special o pu-

ternică celulă la C.F.R. prin care a organizat acţiuni şi lupta acestor muncitori. Acum aceste întreprinderi sînt neglijate, celula de la C.F.R. n-a atins încă numărul din trecut şi munca org. din Bucureşti este îndreptată spre ateliere de importanţă secundară şi terţă. Aceeaşi situaţie există în multe organizaţii de partid la Cluj, Braşov etc. (fabrica Yunas şi fabrica de cauciuc).

b) Plenara din iulie a constatat o creştere oarecare a muncii la ţară în jud. Bihor şi Oltenia; or, în momentul de faţă noi avem foarte slabe legături cu aceste judeţe, ceea ce nu poate fi compensat de faptul că în Moldova şi jud. Ciuc au crescut legăturile cu satele.

c) Faţă de membrii de partid nou atraşi se duce o politică nejustă. Nu se duce nici o acţiune de pregătire ideologică a lor în vederea îndeplinirii sarcinilor elementare pe care le au ei ca membri ai Partidului comunist, sînt încărcaţi de la început cu prea multe sarcini deodată, iar ajutorul concret din partea comitetului pentru îndeplinirea sarcinilor de cele mai multe ori lipseşte. Aceasta duce la situaţia foarte frecventă că mulţi membri noi de partid, fiind puşi nepregătiţi în faţa unor munci noi şi grele, părăsesc partidul.

d) Mai domneşte în rîndurile partidului metoda „lăsării la o parte" a membrilor de partid care au arătat în munca lor indisciplină, influenţe mic-burgheze, individualism, anarhism, rămăşiţe social-democrate şi fac prin acestea greutăţi comitetului. De asemenea şi desconsiderarea acelor vechi membri de partid care în procesul de bolşevizare a partidului nu s-au lepădat de opiniile lor social-democrate asupra diferitelor probleme ale partidului. Această manifestare există paralel cu o slabă luptă ideologică contra lor şi cu o absolută neglijare a

principiilor centralismului democratic, care stă la baza partidului (necombaterea acestor tovarăşi în mod public, în celulele lor, în fracţie, în presa partidului, luarea hotărîrilor pe baza poziţiilor celulei şi a masei partidului şi publicarea hotărîrilor).

C.C. pune în faţa tuturor organelor de partid sarcina de a constata pricinile fluctuaţiei specifice fiecărei organizaţii. De asemenea subliniază necesitatea absolută ca, printr-o largă acţiune ideologică şi prin aplicarea justă a principiilor organizatorice, conţinutul calităţii membrului de partid să fie ridicat la nivelul care i se cuvine în rîndurile partidului şi simpatizanţilor. Sarcina înlăturării pricinilor care provoacă fluctuaţia cere ca fiecare comitet de partid să preţuiască membrul de partid nu ca un luptător de rînd al cauzei eliberării clasei muncitoare, dar ca un soldat de avangardă care acumulează în rîndurile avangardei revoluţionare experienţă în conducerea luptelor de zi cu zi ale proletariatului şi se înarmează pentru luptele hotărîtoare finale.

De aceea, lichidînd radical sistemul plimbării pe la nenumărate întîlniri a muncitorilor doritori să devină membri de partid, fiecare comitet, fiecare celulă sau comunist trebuie să ştie că prima sa datorie este de a lămuri membrului nou recrutat acele chestiuni elementare care trebuie să le cunoască fiecare comunist (ce este Partidul comunist, chestiunea conspiraţiei, chestiunea disciplinei, chestiunea cotizaţiei).

Îndeosebi în faţa organizaţiilor de partid stă sarcina ducerii unei munci speciale cu noii membri de partid pentru a-i pune la curent cu materialele cele mai importante ale partidului (rezoluţiile), „ce trebuie să ştie orice revoluţionar" (broşurile contra social-democraţiei) şi a le preda măcar minimum din experienţa acumulată în partid (organizarea de

convorbiri speciale în afară de ședințele obișnuite cu membrii noi și a le povesti despre acțiunile cele mai importante duse de partid, de celulă, a le expune chestiunea frontului unic, chestiunea sindicală).

Membrilor nou atrași, în special acelora din industria mare, comitetul trebuie să le dea un ajutor concret pentru realizarea sarcinilor la care sînt puși. Pentru aceasta se cere nu numai instruirea lor în cele mai mici amănunte asupra felului cum trebuie să îndeplinească munca, dar trebuie să li se dea, cînd nevoia o cere, un membru mai vechi ca ajutor, căruia să i se poată adresa oricînd după sfaturi și care să fie obligat a-l ajuta (procurîndu-i materiale, ajutîndu-l să-și pregătească discursurile, sfătuindu-l cum să organizeze o adunare la fabrică etc. etc.).

6. Inelul cel mai slab care, față de influența în creștere a partidului, reprezintă azi piedica principală în dezvoltarea partidului și întărirea organizatorică a influenței sale politice este munca nejustă a comitetelor de partid, ceea ce este urmarea structurii nejuste a comitetelor, fapt constatat de plenara a IV-a. Comitetele locale ale partidului în marea majoritate a cazurilor reprezintă o federalizare a diferitelor celule. Membrii comitetului își duc fiecare de bine de rău munca în celula sa, dar ei nu se gîndesc la interesele și problemele generale ale partidului pe scară locală și nu lucrează într-o ramură oarecare a comitetului (sindicală, agit-prop, țărănească).

Munca colectivă în comitete aproape nu există, toată munca este făcută în mare parte de secretar și în cel mai bun caz de 2—3 membri. La București noul comitet ales nu și-a împărțit munca în sînul său timp de trei luni. Secretarul Bucureștilor alerga

la 15—20 de întîlniri pe zi, predînd în mod mecanic hotărîrile C.C. In loc să mobilizeze colectivul, să discute și să hotărască în comitet, să ajute politicește și să îndrumeze membrii fără experiență, învățîndu-i cum să-și ducă munca, să controleze și să conducă în mod colectiv întreaga organizație, el înlocuia întregul comitet.

C.C. constată că hotărîrea lărgirii atribuțiilor comitetelor locale la nivelul comitetelor județene a fost introdusă în mare parte numai formal și mecanic. Cu toate că comitetele orășenești se numesc comitete județene, compunerea lor nu îndreptățește această denumire. Cu toate că s-a făcut un început de pătrundere și creare a organizațiilor de partid la sate (în jud. Ciuc, în jurul Brașovului, în Moldova), C. C. constată că comitetele de partid nu duc o muncă sistematică la țară așa cum scrisoarea din iulie a C.C. a pus-o ca sarcină tuturor organizațiilor de partid. Comitete județene se pot socoti numai acelea care au membri în comitet reprezentanți ai organizațiilor de partid din sate și care duc cu adevărat munca la sate.

C.C. consideră că organizarea comitetelor de partid în așa fel ca ele să poată deveni adevărate conducătoare politice și organizatorice ale organizațiilor de jos *este una dintre cele mai importante sarcini.*

7. Sarcina pusă de către plenara din iulie pentru *crearea noilor comitete regionale* (Dunărea de Jos, Valea Jiului, Banat, Brașov), cu scopul ca aceste centre importante industriale să fie legate și conduse direct de C.C., a fost în parte realizată. Însă comitetele regionale existente (cu excepția în parte a comitetului regional din centrul Ardealului și al Dunării de Jos) rămîn și mai departe organe înguste, necomplete, inexistente ca organe colective

şi care în cele mai multe cazuri reprezintă biroul comitetului regional.

C.C. constată că secretarii comitetelor regionale şi tovarăşii trimişi din centru la munca regională nu au îndeplinit sarcina de o importanţă covîrşitoare de a crea organe colective de conducere cu reprezentanţi de jos. Aceasta dovedeşte o neînţelegere a rolului lor de conducători politici ai regiunilor, gradul de sectarism care mai există şi frica de atragere a noi elemente în conducerea partidului. (Tovarăşul Mat trimis la muncă în comitetul regional din Moldova, cu toate că în timpul muncii sale organizaţiile de partid s-au reconstruit după cădere, cu toate că numericeşte unele au realizat sarcina măririi efectivului cu 50% (Iaşi), nu a fost în stare timp de cîteva luni ca să creeze un comitet regional. Insuşi C.L. Iaşi, în tot acest timp a lucrat într-o compoziţie absolut nejustă).

Aceasta este una din cauzele pentru care comitetele regionale nu cuprind sub conducerea lor întreaga regiune şi în cele mai multe cazuri devin al doilea comitet al oraşului de reşedinţă.

Comitetul regional din Banat, creat de C.C. pentru a putea pătrunde şi a lega partidul cu centrele importante ca Reşiţa, Anina, Valea Jiului, nu a înţeles această sarcină, ocupîndu-se mai mult cu munca în Timişoara, neglijînd cele mai importante centre industriale din regiune.

C.C. consideră că existenţa organelor colective de conducere legate strîns cu întreprinderile şi organizaţiile inferioare şi ducînd o muncă colectivă (discutarea şi prelucrarea în comun a problemelor, împărţirea justă a sarcinilor între membri, dările de seamă în faţa colectivului şi controlarea colectivă a neîndeplinirii sarcinilor) este azi una din cele mai importante sarcini care stau în faţa partidului.

8. O parte însemnată a lipsurilor şi greşelilor existente în partid pe tărîmul organizatoric îşi au obîrşia lor în confuzia adîncă care există în partid în ceea ce priveşte chestiunile de politică organizatorică. Lipsa unei prelucrări fundamentale, lipsa însuşirii şi aplicării rezoluţiilor organizatorice ale Congresului al V-lea şi ale plenarelor ulterioare a împiedicat realizarea unei cotituri hotărîte în această chestiune. Sarcina lichidării zăpăcelii şi introducerii în partid a clarităţii necesare în politica organizatorică cere studierea temeinică de către toate organele, organizaţiile şi membrii de partid a documentelor C.C. despre problemele organizatorice, şi în primul rînd a rezoluţiei plenarei a IV-a.

Şedinţa C.C. hotărăşte ca Secretariatul să reediteze cît mai curînd toate rezoluţiile şi documentele organizatorice (rezoluţia organizatorică a Congresului al V-lea, cea a plenarei a IV-a, articolul în chestiunea cadrelor etc.) într-o broşură, controlînd ca aceasta să ajungă la fiecare celulă şi activist de partid, subliniind că aceste documente *rămîn în întregime ca directive de bază ale muncii organizatorice a partidului.* De asemenea C.C. hotărăşte să se facă o largă publicitate a chestiunilor organizatorice în Buletinul C.C. Colaborarea tuturor membrilor partidului şi în special a secretarilor de organizaţii la Buletinul C.C. prin trimiterea de articole despre practica lor organizatorică trebuie realizată ca orice altă sarcină politică de partid.

9. C.C. constată o îmbunătăţire şi creştere în muncă şi în organizaţiile comuniste de la universităţi. Existînd neclarităţi asupra felului de organizare şi conducere a celulelor de la universităţi, C.C. hotărăşte ca conducerea celulei de la universitate

să fie în mîinile org. locale a U.T.C. În același timp acei studenți comuniști care s-au arătat prin munca lor că sînt vrednici și capabili de a fi atrași în partid să fie primiți în partid, atrăgîndu-i la munca organizației de partid.

10. C.C. constată o îmbunătățire în crearea bazei financiare a partidului pe baza donațiilor de la muncitorii simpatizanți (București, Ardeal etc.), dar în același timp subliniază că nu s-a făcut încă un pas hotărîtor pentru *încasarea regulată a cotizațiilor de partid.*

„Este membru al Partidului comunist și al Internaționalei Comuniste acela care acceptă programul și statutele Partidului comunist din țara unde se găsește și ale Internaționalei Comuniste, aderă la una dintre organizațiile de bază ale partidului, militează în ea activ, se supune tuturor hotărîrilor partidului și Internaționalei Comuniste *și-și plătește regulat cotizațiile"* — glăsuiește paragraful 3 din statutul Internaționalei Comuniste. Toți membrii partidului trebuie să plătească o cotizație, pe care C.C. o stabilește în măsura următoare : membrii cu salariu pînă la 2.000 de lei — 10 lei pe lună, de la 2.000 la 5.000 de lei — 20 de lei, de la 5.000 de lei în sus — 2%. Șomerii și membrii țărani ai partidului — 5 lei pe lună. Cotizațiile trebuie achitate regulat în fiecare lună. Secretarii de celulă și secretarii comitetului trebuie să se îngrijească de strîngerea lor.

11. C.C. hotărăște ca în timp de trei luni să fie făcut un proiect de statut care să fie pus în vigoare în partid provizoriu pînă la aprobarea lui de către Congresul al VI-lea al partidului.

SARCINILE IMEDIATE ALE PARTIDULUI PE TERENUL MUNCII SINDICALE

C.C. constată că caracteristica muncii sindicale a partidului pentru perioada de după plenara a IV-a (iulie — 33) și pînă astăzi este următoarea :

Pe baza organizării luptelor pentru revendicările zilnice ale muncitorilor, partidul a reușit să-și refacă și să cucerească o serie de poziții sindicale în industria ușoară (București, Galați, Brașov, Sibiu, Cernăuți, Cluj etc.) în același timp însă în partid persistă o subapreciere a muncii sindicale care se exprimă în nepriceperea de a folosi grevele organizate și conduse de partid pentru întărirea și crearea de sindicate puternice de masă și îndeosebi subaprecierea muncii în sindicatele reformiste și ghelerteriste, precum și neștiința de a concentra munca asupra punctelor celor mai însemnate ale frontului proletar. Hotărîrile plenarei a IV-a a C.C. asupra pătrunderii și cuceririi sindicatelor reformiste din industriile-cheie au rămas în esență nerealizate.

La C.F.R., cu toate că partidul a reușit să organizeze, în ciuda terorii turbate, o serie de acțiuni parțiale pentru revendicările muncitorilor din București, Galați și Iași, organizarea grupelor sindicale ilegale și semilegale la atelierele din aceste orașe și la Cluj s-a făcut cu mare întîrziere și într-o măsură insuficientă, iar munca în rîndurile celorlalte organizații de masă ale personalului de la mișcare și întreținere nici nu a început. Cu totul neîndestulătoare este munca acestor grupe în sindicatele C.F.R. reformiste.

Sindicatele reformiste sînt *mijlocul principal* prin care șefii social-democrați reușesc să țină mai departe sub influența lor — așa după cum au arătat plenarele C.C. din mai și iulie — într-o însemnată măsură muncitorii din principalele regiuni industriale (exemplul clar îl arată Reșița, Valea Jiului și porturile dunărene).

De aceea în munca sindicală a partidului, paralel cu acțiunea pentru întărirea sindicatelor revoluționare, sarcina principală este pătrunderea și cucerirea sindicatelor reformiste din aceste regiuni ca condiție esențială pentru cucerirea maselor din principalele regiuni industriale.

Ignorarea și încercarea de ocolire a acestor sindicate înseamnă izolarea noastră de masele principale ale proletariatului și lăsarea drumului liber dușmanilor clasei muncitoare de a folosi aceste sindicate ale muncitorilor în interesul clasei stăpînitoare.

Realizarea acestei sarcini cere :

a) Organizarea luptei pentru revendicările zilnice ale maselor muncitorești pe baza tacticii frontului unic de jos *să fie folosită ca mijlocul principal pentru a pătrunde și cuceri sindicatele reformiste.*

Pătrunzînd și ducînd o muncă sistematică în sindicatele reformiste prin organizarea opozițiilor roșii, noi trebuie să demascăm în fața muncitorilor politica de colaborare de clasă, vrăjmașă intereselor maselor exploatate, dusă de către sindicatele reformiste, să arătăm maselor tactica luptei de clasă și să le conducem pe acest drum.

Pregătirea luptei muncitorilor *dinăuntrul* sindicatelor reformiste este o *condiție premergătoare* oricărei reușite reale pe acest teren. Muncitorii din aceste sindicate urmează însă politica șefilor social-democrați și ai birocrației sindicale tocmai din cauză că nu-și dau încă seama că această politică este împotriva intereselor lor. De aceea se impune prin organizarea concretă a luptelor demascarea lor la fața locului, ca și combaterea imediată a oricărei manevre noi „de stînga", pe care șefii social-democrați și birocrația sindicală caută să o aplice atunci cînd vede că, cu tactica de pînă acum, nu mai este în stare să rețină pe muncitori sub influența lor.

În condițiile ilegalizării sindicatelor revoluționare, ale terorii turbate de masă și permanentei stări de asediu, munca în sindicatele reformiste este una dintre formele însemnate ale exploatării posibilităților legale pentru munca de masă.

b) Organizațiile de partid trebuie să desfășoare munca în primul rînd în sindicatele reformiste din *industriile principale* și transporturi din regiunea, raionul sau orașul respectiv. Experiența muncii în sindicatele reformiste de la C.F.R. și petrol din centrele importante, care a servit ca bază pentru organizarea luptelor eroice din februarie anul trecut, a dovedit că aceasta este calea cea mai justă pentru scoaterea maselor de sub influența șefilor social-democrați și ducerea lor pe calea luptei de clasă.

c) Intensificînd munca pentru întărirea sindicatelor revoluționare și a opozițiilor roșii în sindicatele reformiste și ghelerteriste, în special sindicatele reformiste *cucerite de noi* trebuie folosite *pentru lărgirea și adîncirea muncii în sindicatele reformiste.*

Tendința „stîngistă" de rupere a sindicatelor deja cucerite de celelalte sindicate reformiste din localitate și de uniunile respective (Brașov etc.), lă-

sarea în părăsire a șefilor social-democrați și a sindicatelor de sub influența noastră, dar afiliate uniunilor reformiste (Dermata, croitori-Cluj) și trimiterea comuniștilor membri din aceste sindicate la cu totul alte munci de partid (motivînd în același timp că muncitorii nu vor să rămînă în sindicate) în loc de a-i transforma tocmai pe ei *în reazemul principal* al muncii noastre în sindicatele reformiste, trebuie combătute ca opuse liniei partidului.

d) C.C. cere realizarea grabnică a hotărîrilor plenarelor a III-a și a IV-a pentru „organizarea grupelor sindicale ilegale și semilegale la atelierele C.F.R. din București, Iași, Galați și Cluj, a căror *sarcină principală este* organizarea luptei muncitorilor, desfășurarea largă a muncii în sindicatele reformiste de la C.F.R., și în organizațiile profesionale ale muncitorilor de la serviciul tracțiunii și întreținerii din aceste orașe și crearea de diferite forme legale de manifestare a lor (ca organizațiile culturale, sportive etc.)".

Aceasta este astăzi condiția premergătoare atît pentru păstrarea continuității politice a sindicatelor revoluționare ilegalizate... cît și mai ales pentru desfășurarea unei munci sindicale în condițiile terorii și ale manevrelor celor mai variate ale șefilor social-democrați din aceste centre. C.C. socotește ca o lipsă mare că grupele pentru ajutorarea lui Doncea și Pintilie la București și Iași, create de muncitorii înșiși, n-au fost folosite pentru strîngerea în jurul lor a activului revoluționar al sindicatelor ilegalizate.

Chiar și acolo unde birocrația sindicală — pentru a împiedica pătrunderea muncitorilor revoluționari — se mărginește la grupulețe sindicale înguste (Iași, Cluj) trebuie trimise grupe de muncitori sau elemente izolate pentru intrarea în acele grupulețe și ducerea muncii revoluționare.

Iar acolo unde șefii social-democrați și birocrația sindicală se mărginesc numai la existența comitetului, avînd în vedere că acest comitet are o influență în masă mai mare decît compoziția sa și că el se prezintă în fața administrației și a autorităților în numele muncitorilor, aceste comitete nu trebuie ignorate, ci trebuie dusă și față de ele acțiunea de demascare: cererea convocării adunării generale, realegerea comitetului, cereri la Uniune ca să se creeze sindicatul etc. Dacă aceste încercări nu reușesc, trebuie ca *unul din sindicatele de breaslă înrudită,* tracțiune sau metal să servească ca mijloc de organizare a luptei muncitorilor de la ateliere, așa cum a arătat plenara a IV-a a C.C. Numai după o asemenea acțiune largă de demascare, se poate purcede în mod independent la crearea sindicatului, stăruind ca să fie primit în Uniune.

e) Uniunea Tineretului Comunist — la care în momentul de față există o neglijare oportunistă a muncii sindicale — trebuie să treacă imediat la o desfășurare largă a muncii pentru crearea secțiunilor sindicale de tineret, atît pe lîngă sindicatele revoluționare cît și pe lîngă sindicatele amsterdamiste cucerite de noi.

Partidul și U.T.C. trebuie să lupte în același timp prin opozițiile roșii pentru dreptul la existență a secțiilor de tineret pe lîngă toate sindicatele reformiste, trecînd la crearea lor.

f) Pe lîngă demascarea de zi cu zi a politicii de colaborare de clasă a birocrației sindicale, ca armă principală de luptă, munca înăuntrul sindicatelor reformiste trebuie dusă pe baza luptei împotriva dictaturii șefilor social-democrați în sindicate, mai

ales în jurul silirii membrilor sindicatelor de a se înscrie în partidul social-democrat (Valea Jiului), contra desființării presei locale, dizolvării diferitelor sindicate (textil-Cernăuți etc.), *pentru aplicarea largă a democrației muncitorești în sindicate.*

Acolo unde birocrația sindicală caută, pe baza reprezentanței majoritare, să lipsească o parte a membrilor sindicatului de dreptul de a avea reprezentanți în comitet (cum s-a întîmplat la sindicatul tipografilor București) trebuie pusă problema reprezentanței proporționale.

Opozițiile roșii trebuie să ducă o luptă permanentă împotriva politicii birocrației sindicale, care impune *cotizații sindicale exagerate,* trebuie cerută adaptarea lor la salariul muncitorilor și protestat contra centralizării exagerate a încasărilor sindicale (75—80%), lăsarea unei părți însemnate pentru nevoile sindicatelor locale, pentru folosirea în caz de grevă etc.

De asemenea, opozițiile roșii trebuie să organizeze în sindicate lupta contra oricăror taxe impuse muncitorilor pentru șomaj, camere de muncă, comisii din porturi etc.

Opoziția trebuie să aibă în vedere să nu ușureze îndepărtarea ei din sînul sindicatului sau al Uniunii pe motive de neîndeplinire a regulilor statutare de bază. Lupta pentru schimbarea regulilor statutare potrivnice intereselor membrilor sindicatelor trebuie dusă prin mobilizarea de jos a sindicatului, prin punerea chestiunii la conferințele și congresele Uniunii respective, sau prin cererea de convocare a conferințelor speciale de către Uniune.

g) Tendința existentă la unele organizații de partid de a socoti munca sindicală „treaba comisiilor locale sindicale“, a „comisiilor regionale speciale“ sau a „Consiliului general al Sindicatelor Unitare“ trebuie lichidată în modul cel mai energic. *Munca sindicală este forma principală a muncii legale de masă a partidului* și a fiecărei organizații de partid în parte, iar munca fracțiunilor comuniste în Comisia locală și C.G.S.U. este numai o parte integrantă a acestora.

Comitetele partidului, în scopul întăririi conducerii concrete de fiecare zi a muncii sindicale trebuie să introducă ca sistem ca fracțiunile comuniste din mișcarea sindicală să dea raport regulat și detaliat despre munca lor.

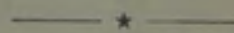
Trebuie însă ca partidul să activizeze comisiile locale prin fracțiunile comuniste, să transforme comisiile locale în organe *conducătoare* adevărate ale mișcării sindicale, îndrumîndu-le pe linia îndeplinirii sarcinilor *principale* care stau în față (ceea ce azi se face într-o măsură foarte mică).

Comisiile locale, pentru a avea autoritatea necesară îndeplinirii sarcinilor lor, trebuie să fie alcătuite pe baza alegerii sau delegării membrilor lor de către sindicatele respective care pot de asemenea să tragă la răspundere pe membrii comisiei locale pentru activitatea lor. Fracțiunile comuniste trebuie să tindă la atragerea și a femeilor muncitoare în Comisia locală, pentru a apropia mai mult și în acest fel Comisia locală de desfășurarea muncii între păturile principale ale femeilor muncitoare.

h) Existența unui șir de sindicate revoluționare din una și aceeași industrie (textile, cizmari etc.) pune în fața mișcării sindicale revoluționare sarcina centralizării lor pe linie verticală. În etapa actuală aceasta trebuie să se exprime în convocarea de consfătuiri, chemate de către sindicatul cel mai important sau cu mai multă autoritate din ramura de industrie respectivă, pentru coordonarea acțiunilor

acestor sindicate şi organizarea acţiunilor comune de luptă pentru revendicările imediate ale muncitorilor din industria respectivă.

Se tipăreşte după textul broşurii aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII — 12, inv. 741

13

DESPRE NECESITATEA IMEDIATĂ A MUNCII SPECIALE PRINTRE FEMEILE MUNCITOARE *

1. Comitetul Central al Partidului comunist constată că, cu toate că organizaţiile de partid şi sindicatele revoluţionare au condus în ultimul timp o serie de acţiuni greviste în întreprinderi unde majoritatea personalului este formată din femei (textile, coafori, croitori) — pînă în prezent hotărîrile Congresului al V-lea şi ale plenarelor ulterioare în ce priveşte munca specială în rîndurile femeilor muncitoare, precum şi despre introducerea unei politici sistematice de atragere a femeilor muncitoare atît în organele de conducere ale partidului cît şi în organele de conducere ale organizaţiilor de masă, au rămas nerealizate.

2. O parte însemnată (aproximativ 30%) a proletariatului romîn se compune din femei ocupate în fabrici (Regie, chibrituri, textile, fabricile de ghete, fabricile de conserve etc.), precum şi în birouri, magazine, la argăţit. La ele se adaugă masa mare a gospodinelor sărace, păturile de femei de serviciu.

Exploatarea femeilor muncitoare s-a înăsprit pe măsura adîncirii crizei (salarii cu mult mai mici decît ale bărbaţilor, concedierea în masă a femeilor măritate, scumpetea şi lipsa de orice drepturi politice [electoral etc.]).

În luptele de clasă din Romînia, femeile muncitoare au arătat adesea un deosebit eroism şi o înaltă conştiinţă de clasă. Lupta cu jandarmii a nevestelor

* *Rezoluţie a C. C. al P. C R. din aprilie 1934.*

muncitorilor forestieri în greva din Valea Mureşului, apărarea eroică a ceferiştilor grevişti baricadaţi în ateliere în februarie 1933, luptele de solidarizare cu ceferiştii şi petroliştii ale textilistelor, lucrătoarelor de la Regie, grevele duse cu un înalt spirit de luptă („Saturn", „Industria lînii"-Buhuşi) confirmă aceasta cu prisosinţă.

Clasele stăpînitoare, ele însele conştiente de rolul mare al maselor femeilor exploatate în lupta de eliberare a clasei muncitoare, încearcă prin manevre de tot felul să împiedice revoluţionarizarea acestora (presiunile şi momelile exercitate asupra nevestelor greviştilor; crearea a tot felul de organizaţii şi cercuri feminine pe lîngă partidele burghezo-moşiereşti). In special în vederea războiului imperialist, burghezia romînă caută să înjuge femeile exploatate în sprijinul politicii sale. Prin legea „pentru înarmarea naţiunii în timp de război", femeile muncitoare sînt supuse mobilizării nu numai pentru munca în întreprinderi, dar chiar în armată pentru asigurarea spatelui frontului.

3. Organizaţiile de partid încă nu s-au pătruns de această importanţă a femeilor muncitoare în munca de cucerire a majorităţii clasei muncitoare. In partid domneşte încă părerea, în aparenţă de stînga, că „munca generală în rîndurile clasei muncitoare priveşte şi pe femei". Sub această părere se ascunde tocmai nepăsarea faţă de situaţia deosebită a femeilor muncitoare, neglijarea marii mase a gospodinelor sărace şi a ţărancelor, neglijarea intereselor speciale ale femeilor exploatate şi o poziţie oportunistă faţă de munca şi metodele speciale de cucerire a maselor largi ale femeilor exploatate, pentru comunism.

In general, în munca tuturor organelor de partid domneşte o adîncă subapreciere a muncii speciale printre femei, care se manifestă în faptul că în cea mai mare parte, în caz de acţiune, lipsesc revendicările speciale pentru femei; în organele de luptă şi în organele de conducere sindicale nu se duce o muncă de atragere a femeilor muncitoare; iar în cazurile cînd femeile sînt atrase în comitetele locale ale partidului, ele sînt puse ca „reprezentante" la fracţiunea M.O.P.R.-ului sau la munca tehnică.

4. Această subapreciere oportunistă a muncii speciale printre femeile muncitoare uşurează ca în situaţia actuală... radicalizarea femeilor muncitoare şi a păturilor de femei ale micii burghezii exploatate să fie canalizată de către organizaţiile burgheze (Uniunea femeilor romîne, Asociaţia pentru drepturile politice şi civile ale femeilor etc.) şi social-democrate (Uniunea femeilor muncitoare) pe drumul naţionalismului şi al reacţionarismului mic-burghez, contrarevoluţionar.

5. Comitetul Central pune ca sarcină în faţa întregului partid şi a tuturor fracţiunilor comuniste lichidarea în timpul cel mai scurt a acestei subaprecieri şi începerea unei acţiuni hotărîte şi sistematice de atragere a femeilor muncitoare, ţărance, gospodinelor sărace etc., crearea în cadrul tuturor comitetelor de conducere ale partidului a sectorului muncii printre femei. Cu această muncă trebuie să fie însărcinat un membru al colectivului dat. Acesta are sarcina de a se interesa de chestiunile care frămîntă femeile muncitoare, ţărance şi în general femeile nevoiaşe, şi să pună în faţa comitetului spre discutare şi rezolvare problema organizării acţiunilor acestor pături exploatate, pe baza revendicărilor care interesează în special femeile muncitoare.

6. Inceperea unei munci hotărîte şi largi, de masă, pentru organizarea acţiunilor de femei contra scum-

petei, războiului și fascismului. Fracțiunile din organizațiile pentru apărarea intereselor imediate politice și economice ale maselor exploatate trebuie să depună o muncă stăruitoare pentru îndrumarea acestor organizații, să creeze secțiuni speciale de femei și să ducă o muncă asiduă pentru crearea de comitete, cercuri feminine de luptă pentru acele chestiuni care interesează îndeaproape femeile muncitoare. In organizațiile de masă contra fascismului și contra războiului trebuie să tindem spre crearea de secțiuni speciale de femei și să ducem o muncă largă pentru atragerea femeilor muncitoare în lupta contra fascismului.

7. La baza muncii de atragere a femeilor muncitoare trebuie să stea lupta pentru revendicările lor imediate. De aceea, cu fiecare ocazie a formulării de revendicări, trebuie introduse printre ele următoarele cerințe speciale ale femeilor muncitoare, adăugînd de fiecare dată și acele revendicări care sînt specifice întreprinderii date:

a) salarii egale la muncă egală;
b) ajutor de șomaj pentru toate categoriile de șomere;
c) concediu de lehuzie cu plata salariului întreg — 8 săptămîni înainte și 8 săptămîni după facere;
d) contra concedierii muncitoarelor și funcționarelor măritate.

8. Veriga principală a muncii printre femei la sate trebuie să fie organizarea luptei țărancelor, și în special a muncitoarelor cu palma și a văduvelor de război sărace, pentru ștergerea datoriilor, contra impozitelor, pentru pămînt și inventar fără plată. Pentru muncitoarea cu palma, cerința specială de a nu munci mai mult de 8 ore pe zi în mijlociu, mărirea salariului, asigurări sociale, concediu de lehuzie pe seama moșierului și statului etc.

9. O atenție deosebită trebuie dată gospodinelor nevoiașe pentru organizarea luptei lor contra scumpetei, contra chiriilor scumpe, pentru canalizarea mahalalelor, pentru scutirea de taxe școlare a copiilor nevoiași, pentru ajutorarea pe seama capitaliștilor și a statului a familiilor muritoare de foame etc. etc. Atragerea gospodinelor sărace, a nevestelor de muncitori în acțiunea pentru ajutorarea șomerilor și, în caz de grevă, pentru susținerea greviștilor trebuie să fie una din sarcinile fiecărei organizații de partid și a fracțiunilor comuniste. Folosind pentru agitația verbală sau prin manifeste speciale piețele, curțile muncitorești, organizațiile de partid trebuie să caute a crea formele organizatorice corespunzătoare (delegații în masă alese de mahala la primărie, la autorități; întruniri; comitete contra scumpetei; cercuri de croitorie; cercuri contra analfabetismului etc. etc.).

Organele conducătoare ale partidului trebuie să vegheze ca membrii de partid în primul rînd să dea pildă de atragere în activitatea mișcării revoluționare și de educare comunistă a nevestelor și a fetelor lor.

10. Trebuie începută o muncă hotărîtă pentru apărarea intereselor servitoarelor, sub următoarele revendicări:

a) fixarea unui minimum de salariu de 1.000 de lei pe lună;
b) 8 ore de muncă;
c) repaus duminical;
d) asigurarea socială pe seama stăpînului;
e) în special organizațiile de partid trebuie să elaboreze planul unei campanii largi de masă contra punerii de către statul burghezo-moșieresc a

servitoarelor într-o situaţie specială umilitoare (contra cărţuliilor, contra controlului medical-poliţienesc etc. etc.).

Organizaţiile de partid şi fracţiunile comuniste din sindicatele revoluţionare trebuie să depună toate silinţele să se acorde ajutor de tot felul acestei pături de exploataţi, pentru a-şi crea organizaţia lor sindicală revoluţionară şi pentru organizarea luptei contra exploatării neomeneşti la care sînt supuse servitoarele.

11. Baza principală a muncii partidului printre femeile muncitoare trebuie să fie întreprinderea şi satul. Centrul muncii trebuie să fie îndreptat aci spre organizarea adunărilor de delegate alese de femeile muncitoare şi ţărance dintre muncitoarele sau ţărancele cele mai energice şi cu autoritate. Rolul acestor adunări este de a discuta în comun nevoile muncitoarelor sau ale ţărancelor, de a fixa revendicările, de a prelucra chestiunea luptei etc., prezentînd apoi cerinţele şi propunerile comitetului de acţiune, comitetului de fabrică sau comitetului sătesc — acolo unde există ; punerea chestiunii şi pregătirea acţiunii de alegere a acestor organe — acolo unde nu există. Fiind un organ fără partid, comunistele delegate trebuie să se organizeze în sînul adunării delegatelor într-o fracţiune, care să introducă — prin convingere şi cu răbdare — linia şi lozincile Partidului comunist.

12. O deosebită atenţie trebuie dată muncii înăuntrul organizaţiilor vrăjmaşe, burgheze şi social-democrate, de femei, căutînd legătura cu elementele muncitoreşti din aceste organizaţii şi, în măsura posibilităţilor, trebuie purces la crearea organizaţiei de masă cu caracter de clasă a femeilor muncitoare. Cucerirea elementelor muncitoreşti din aceste organizaţii vrăjmaşe trebuie să se facă pe baza

unei demascări concrete şi fără odihnă a muncii şi ideologiei păgubitoare pentru interesele clasei muncitoare a acestor organizaţii, care uneori merg pînă la exploatarea directă a muncitoarelor (organizarea „apărării muncii la domiciliu" nu este de fapt decît o exploatare deghizată a muncii manuale a femeilor nevoiaşe şi a ţărancelor), arătînd femeilor muncitoare din aceste organizaţii drumul just de izbăvire a lor de exploatare şi asuprire.

Trebuie folosite adunările şi serbările naţionaliste organizate de Uniunea femeilor romîne şi de Asociaţia „Principele Mircea", în special la Regie, chibrituri, pentru a explica muncitoarelor că sub firma dansurilor şi corurilor naţionaliste aceste organizaţii nu urmăresc alt scop decît adormirea instinctului lor de clasă şi împiedicarea lor de la luptă. De asemenea trebuie folosite adunările convocate de Uniunea femeilor muncitoare pentru a demasca că aşa-zisa acţiune culturală a şefilor social-democraţi nu urmăreşte de fapt decît acelaşi scop ca şi organizaţiile burgheze, cu singura deosebire că ei îmbracă acţiunea lor cu firmă socialistă.

Demascarea organizaţiilor vrăjmaşe naţionaliste sau social-democrate îşi poate atinge însă scopul, cînd palavragelii searbede a acestora comuniştii îi vor opune cu hotărîre programul lor de revendicări şi o tactică revoluţionară de luptă.

13. Comitetul Central obligă întreaga presă a partidului şi a tineretului să introducă o rubrică permanentă care să se ocupe cu chestiunile ce interesează în special femeile muncitoare. Comitetul de partid trebuie să-şi pună ca sarcină alimentarea acestei rubrici cu corespondenţe de la muncitoare, ţărance, funcţionare, gospodine sărace şi servitoare.

14. Comitetul Central subliniază încă o dată în faţa întregului partid faptul că în faţa apropierii

războiului, cînd muncitorii și întregul activ masculin vor fi mobilizați, alături de lupta contra războiului, chestiunea punerii bazelor solide ale muncii printre femei și introducerea în partid a unei politici sistematice de ridicare a unor cadre dintre femei este una din condițiile esențiale pentru Partidul comunist.

Aprilie 1934

Se tipărește după textul broșurii aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., Ab. XVIII — 13, inv. 742

— ★ —

14

DECLARAȚIA C. C. AL P.C. DIN ROMINIA ASUPRA RECUNOAȘTERII UNIUNII SOVIETICE *

Politica de pace consecventă și hotărîtă a guvernului sovietic... a repurtat încă o victorie pe arena internațională.

Romînia burghezo-moșierească a recunoscut de jure după aproape 18 ani de existență statul proletar.

Nevoite însă să se plece în fața puterii tot mereu în creștere a U.R.S.S. și în fața politicii sale de pace, clasele dominante din Romînia încearcă, avînd și sprijinul partidelor social-democrat și ghelerterist, să prezinte în fața maselor noul succes al statului proletar sub aspecte false, pentru a împiedica astfel mobilizarea simpatiei maselor în jurul Statului sovietic.

Ele încearcă să răstălmăcească maselor victoria evidentă a guvernului sovietic, pretinzînd că U.R.S.S. ar fi trecut de-abia acum de partea politicii de pace, că U.R.S.S. s-ar fi alăturat grupului imperialist așa-numit antirevizionist și că prin actul de reluare a relațiilor diplomatice U.R.S.S. ar recunoaște dreptul imperialismului romîn de a asupri Basarabia.

Fiecare muncitor și țăran din Romînia își amintește că de cînd există, guvernul sovietic n-a încetat să adreseze guvernelor romînești propunerea de a

*** Declarația C. C. al P. C. R. asupra recunoașterii Uniunii Sovietice apărută în „Lupta de clasă" din iulie — august 1934.**

relua relațiile, așa cum făcuse și cu marile puteri europene și cu țările capitaliste vecine. Angajamentul răspicat al guvernului muncitoresc-țărănesc de a nu rezolva prin intervenția armată conflictele cu țările capitaliste vecine — repetat cu fiecare ocazie — nu înseamnă recunoașterea asupririi Basarabiei. Guvernul sovietic, eliberator al zecilor de milioane de țărani și muncitori asupriți în trecut de țarism, apărător al popoarelor asuprite de pe întreg globul pămîntesc, a fost și este susținătorul dreptului nemărginit de autodeterminare pentru popoarele asuprite. Problema eliberării însă a Basarabiei, ca și a Bucovinei, Cadrilaterului de sub jugul imperialismului romîn a fost și este treaba luptei revoluționare a poporului muncitor din Romînia, în front unic cu muncitorii și țăranii moldoveni, unguri, ucraineni, bulgari, turci.

Nu guvernul sovietic și-a schimbat politica sa consecvent urmată de la instaurarea dictaturii proletariatului, ci clasele domnitoare din Romînia, care, după ce au respins propunerile U.R.S.S. și au dus pînă în ultimul timp o politică de învrăjbire și ațîțare contra statului proletar, au fost nevoite să-și schimbe azi poziția lor față de propunerea de pace a guvernului Uniunii Sovietice.

Inăsprirea și mai mare în ultima vreme a contrazicerilor în lagărul imperialist și în special faptul că tot mai des se pune la ordinea zilei chestiunea luptei pentru o nouă reîmpărțire imperialistă a lumii împing Romînia imperialistă să recurgă la diferite manevre pentru a reține sub domnia și exploatarea sa colonială provinciile ocupate — Bucovina, Basarabia, Cadrilaterul. Romînia imperialistă a fost nevoită să recunoască U.R.S.S., a cărei forță colosală crește pe fiecare zi pe arena internațională și se afirmă cu orice ocazie ca strajă hotărîtă a păcii și contra oricăror războaie imperialiste de cucerire și de reîmpărțire a lumii.

Nici o confuzie nu poate să existe între pacea preconizată de guvernul sovietic și pacea imperialistă a burgheziei romîne.

Pacea preconizată de Uniunea Sovietică este singura sinceră și în interesul maselor, căci ea urmărește asigurarea construirii socialismului și a societății fără clase și apărarea vieții sutelor de milioane de exploatați și asupriți de pe globul pămîntesc pe care capitalismul e gata să-l arunce într-un măcel nemaipomenit.

Lozinca mincinoasă de pace a Romîniei imperialiste înseamnă menținerea sub cizma exploatării și asupririi coloniale a milioanelor de muncitori și țărani unguri, moldoveni, bulgari, ucraineni, turci etc. și acoperămînt pentru campania și mai furioasă de înarmări în vederea unor noi războaie imperialiste de cucerire. Imperialismul romîn n-a renunțat la tendințele sale de cucerire în Ucraina și spre Odesa.

„Totul pentru armată și nimic care să nu fie pentru armată" — a declarat Tătărăscu cu ocazia elaborării noului buget. In carne vie se taie tot ce privește pe funcționari, asigurările sociale, spitale, școli, pentru a se arunca în gura nesățioasă a înzestrării armatei. In fruntea lagărului imperialismului romîn stă Carol, camarila și vîrfurile armatei, care împing fără oboseală Romînia spre aventura războinică. Ei mențin legături strînse cu Deterding — dușmanul cel mai turbat al U.R.S.S. Romînia imperialistă va face toate sforțările pentru o înțelegere cu concurenții ei imperialiști de azi pe socoteala statului proletar.

Masca păcii servește claselor exploatatoare din Romînia pentru desfășurarea celui mai desăvîrșit șovinism in scopul acoperirii înarmărilor și mai furioase, în scopul mobilizării poporului muncitor intru apărarea granițelor imperialiste și răpirea completă a dreptului la pîine și la viață culturală și politică a milioanelor de muncitori, țărani și intelectuali de alte naționalități.

Șefii social-democrației — această agentură a imperialismului romîn — s-au dovedit și în acest moment ca o forță contrarevoluționară antisovietică activă. Spărgători și dezorganizatori ai frontului unic, ei aruncă asupra U.R.S.S. responsabilitatea pentru *sciziunea clasei muncitoare.* Ei ridică iarăși ideea înșelătoare a „pactului de neagresiune" între dînșii și comuniști. Ei vor prin aceasta să mascheze în fața clasei muncitoare din Romînia faptul că partidul social-democrat a refuzat *în două rînduri* propunerea P.C.R. de a crea frontul unic de luptă, faptul că el pășește în *front unic cu întreaga reacțiune* contra clasei muncitoare, că el — cum a dovedit-o încă o dată procesul ceferiștilor — este agentura directă a claselor dominante în sînul clasei muncitoare.

Partidul Comunist din Romînia, singura forță care cu adevărat mobilizează masele la luptă revoluționară contra războiului imperialist, cheamă milioanele de exploatați și asupriți să nu se lase înșelați de așa-zisa politică de pace a burgheziei și moșierilor romîni și nici adormiți de iluziile că imperialismul romîn a renunțat la politica sa vrăjmașă contra statului proletar. Lupta de concurență între țările capitaliste, ura fără seamăn a capitalismului mondial împotriva farului luminos al revoluției mondiale, exemplul viu al izbăvirii de exploatare și asuprire, este un vulcan războinic în veșnică fierbere și amenințare cît timp va exista orînduirea capitalistă.

Sub masca luptei pentru apărarea păcii și a democrației, țările Micii Ințelegeri, inclusiv Romînia, pregătesc cu turbare războiul.

Sub lozinca îndreptării nedreptății suferite, țările revizioniste se pregătesc de război.

Simultan cu aceasta, la răsărit stă gata în fiecare moment să se repeadă asupra U.R.S.S. imperialismul japonez. Crește agresivitatea imperialismului britanic și a național-socialismului german contra statului proletar.

Lupta revoluționară a maselor muncitoare din Romînia, alături de cele din lumea întreagă, contra războiului reprezintă singurul obstacol serios în drumul războiului imperialist hrăpăreț și acea forță care, stînd cu vigilență la post gata pentru apărarea statului proletar, poate să impună burgheziei romîne imperialiste respectarea tratatelor cu U.R.S.S. Interesele poporului muncitor cer cu tărie împotrivirea cu toate forțele contra înarmărilor turbate pe socoteala înflămînzirii poporului muncitor, încetarea campaniei nerușinate șoviniste-naționaliste și apărarea intereselor maselor exploatate ale națiunilor asuprite.

Numai lupta revoluționară pentru cucerirea dreptului la autodeterminare pentru popoarele asuprite pînă la despărțirea lor de statul romîn este singura cale care duce la înlăturarea unuia dintre veșnicele cuibare ale războaielor imperialiste, tratatul hrăpăreț de la Versailles.

Chemînd masele muncitoare la vigilență și la luptă neobosită de zi cu zi contra războiului imperialist, Partidul comunist arată încă o dată maselor că, singură răsturnarea cu forța a regimului capitalist, izvor nesecat de războaie, mizerie, foa-

mete și exploatare socială și națională, și instaurarea guvernului muncitoresc-țărănesc vor pune capăt măcelurilor în care poporul muncitor sîngerează pentru interesele capitaliștilor, moșierilor și regelui.

Iulie 1934

Se tipărește după textul revistei „Lupta de clasă" aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., dosar nr. 60.

——— ★ ———

15

Proletari din toate țările, uniți-vă!

1 august 1914—1 august 1934

SUS PUMNUL CONTRA RĂZBOIULUI ȘI DICTATURII FASCISTE! PARTIDUL COMUNIST DIN ROMÎNIA CĂTRE TOȚI BĂRBAȚII ȘI FEMEILE CARE MUNCESC! *

Frați, surori, tovarăși!

Se încheie 20 de ani de la ziua grozavă de 1 august 1914, ziua dezlănțuirii incendiului mondial — războiul imperialist. Din cele patru colțuri ale lumii, puterile imperialiste au scos oameni, milioane, zeci de milioane de oameni muncitori, i-au smuls din fabrici și din sate, de la școală și din birouri, de lîngă mame și soții, și i-au aruncat în cazanul de dinamită al războiului.

An după an se fabricaseră tunuri și șrapnele, mitraliere și gloanțe. Atunci uneltele morții își făceau treaba. Secerați de foc, sfîșiați de explozii, gîtuiți de gaze, roși de boală, supți de foame s-au prăbușit 14.000.000 de morți, dintre care 800.000 de romîni. Nu se numără invalizii, nu se știu răniții, nu se cunosc nesfîrșitele victime ale mizeriei.

Praf și scrum s-a ales din culmile culturii omenești de mii de ani.

Și această crimă, cea mai mare din istoria mondială, s-a pregătit ani de zile și s-a săvîrșit de ban-

* ***Manifest al C. C. al P. C. R. din 1 august 1934.***

ditii fără conştiinţă ai imperialismului, cu sînge rece, cu metodă şi cu aprobarea entuziastă a şefilor tuturor partidelor social-democrate oportuniste din lume.

Aceşti şefi social-şovinişti şi social-imperialişti, în ciuda tuturor rezoluţiilor antirăzboinice, în batjocura hotărîrilor de la Basel din 1912, în care partidele social-democrate se angajau ca în caz de izbucnire a războiului să-l *„exploateze pentru a grăbi înlăturarea stăpînirii de clasă a capitalismului“* s-au transformat în agenţi ai imperialismului lor împotriva imperialismului „străin“.

Războiul nu s-a isprăvit însă pe gustul imperialiştilor. Războiul s-a isprăvit cînd popoarele muncitoare din tranşee şi de pe cuirasate, din industriile de război şi din oraşele şi satele tuturor ţărilor au ameninţat cu un tunător strigăt: „Destul“! Războiul şi grozăviile lui le-a deschis ochii. In haină militară şi cu armele fumegînde în mîini, ei au ascultat apelul lui Lenin:

„Fraternizaţi pe fronturi! Transformaţi războiul imperialist în război civil! Intoarceţi armele contra călăilor, contra stăpînitorilor capitalişti!“

Sub aceste lozinci masele au ridicat pumnii contra demagogilor social-şovinişti, care cereau carne nouă de tun. Au aruncat armele în grandioasele răscoale de pe fronturi şi din flote. Fraternizările au schimbat faţa tranşeelor. Grevele şi demonstraţiile au schimbat faţa oraşelor. Solidaritatea internaţională a proletariatului s-a ridicat din fumul şanţurilor şi a pus capăt războiului.

In Rusia partidul bolşevic al lui Lenin a dus masele pînă la capătul izbînzii — cucerirea definitivă a puterii de către masele muncitoare.

In ţările capitaliste unde nu existau încă partide comuniste capitaliştii, îngroziţi de pericolul

revoluţiei proletare, au demobilizat şi au dezarmat oştile şi şi-au pus soarta în mîinile social-democraţiei, care a primit „conducerea“ revoluţiei, a oprit-o, a zdrobit în sînge luptele proletariatului revoluţionar şi a predat puterea înapoi burgheziei.

Muncitori, tovarăşi!

Aceste două drumuri şi-au pus pecetea pe ultimele două decenii.

Drumul lui Lenin a dus la Internaţionala Comunistă şi la Uniunea Sovietică de azi.

In faţa lumii întregi se arată ce poate muncitorimea cînd urmează acest drum pe care o duce azi înainte tovarăşul *Stalin,* ce poate muncitorimea cînd deţine cu hotărîre puterea în mîinile sale. Stăpînă pe producţie, ea organizează a şasea parte a lumii după principiile marxist-leniniste.

Unde a dus drumul social-democraţiei?

Ca un nou război s-au abătut asupra noastră furiile crizei, mizeriei şi foametei, biciul şomajului şi pentru zeci de milioane de oameni muncitori jugul îngenuncherii naţionale.

Drumul social-democraţiei a dus la Mussolini, Hitler şi Dollfuss, la Lupeni şi Griviţa.

Fascismul, dictatura deschisă, neruşinată, sîngeroasă a claselor exploatatoare, în cap cu marea finanţă şi cu boierii, pîndeşte în dosul măştii democratice. Social-democraţia a urmat credincioasă drumul stăpînilor ei. Ea a susţinut toate formele de reacţiune sub pretextul „răului mai mic“ şi sub lozinca „Doamne fereşte de mai rău!“

S-a aliat, la noi, cu ţărăniştii, că-s mai democraţi ca liberalii. Susţin guvernul liberal, că-i mai democrat decît Garda de fier.

Sub acoperirea cuvîntului „democrație", ea a deschis porțile fascismului, ușurează politica fascismului. Ea însăși este un partid social-fascist al propriei burghezii imperialiste. Reacțiune și fascism social-democrația vede numai dincolo de granițe. *Și sub cuvînt de luptă contra reacțiunii și pentru democrație, ea ațîță la război, ea împinge la înarmări.* Cînd în Austria muncitorii au luat armele, senatorul social-democrat Jumanca a cerut război de intervenție contra lor tot în numele democrației. Clevetirile și ațîțarea contra Uniunii Sovietice tot în numele democrației. Vopsea democratică, ea mînjește peste fascism și peste război.

Muncitori, țărani!

Calvarul impus vouă de politica trădătoare a social-democrației de la noi și din întreaga lume capitalistă, voi nu l-ați urcat pînă-n vîrf. *Crucea pe care o duceți, de nu veți arunca-o prin revoluționară ridicare, se va transforma în sutele de mii de cruci de lemn ale noului război imperialist.*

Războiul vă pîndește în toate ungherele, vă rînjește din toate comenzile de armament, vă amenință din toate bugetele militare, vă batjocorește din toate campaniile șoviniste.

Războiul se ridică de pretutindeni, îl organizează burghezia prin militarizări de tineret, prin fabrici de muniții, prin drumuri strategice, prin ațîțări șoviniste, naționaliste, revizioniste și antirevizioniste, prin vizite regale și ministeriale. Il crește în școli și universități, îi îngrașă terenul prin sînge muncitoresc și țărănesc, prin asasinări, măceluri, teroare, stare de asediu și legi excepționale.

Fascismul și războiul își arată colții în îngenuncherea și exploatarea milioanelor și milioanelor de muncitori și țărani de altă națiune din Romînia „Mare". Războiul îi umflă pînzele, pregătirile grăbite, mereu mai fățișe ale dictaturii fasciste.

Războiul vă înconjură prin achitarea asasinilor fasciști. Războiul vă întîmpină prin condamnarea sălbatică a conducătorilor revoluționari.

La Craiova, colții fascismului au mușcat din trupul muncitorimii, ca și la Grivița. La Craiova războiul a trîntit cu pumnul în masă.

Războiul de mîine va întrece în sălbăticie tot ce s-a văzut în cel de ieri. Nu mai există linie de front în războiul modern. Prin aviație, gaze și bacterii, prin mobilizarea populației civile, toată țara e front.

In războiul trecut v-au luat de lîngă mame și soții. In războiul viitor vor ucide și femei și mame.

Nici o clipă nu-i de pierdut. Pe nesimțite alunecăm în catastrofă. Căldura războinică crește pînă ce tunurile se descarcă de la sine. Triumful fascismului deschis, al dictaturii militare în Romînia în cap cu Carol ne va vîrî de îndată în *campania de război antisovietică* pe care o organizează azi Anglia ca să încerce salvarea capitalismului pe contul popoarelor din Uniunea Sovietică.

Fascismul și războiul sînt străduința de fiecare zi a burgheziei și a moșierilor romîni, *împinși la aventură de neputința ieșirii din criza* în care se îneacă. Social-fasciștii ghelerteriști... tocmai prin demagogia lor nerușinată, vă aruncă la rînd cu toate celelalte partide burgheze în brațele de oțel, în duhoarea de gaze, în pojarul de explozii ale războiului.

Și ca să vă întunece această cale, încearcă să vă lege la ochi.

Incearcă să vă spună că prin pactele internaționale au barat calea războiului.

Deschideți ochii!

Pactele imperialiste sînt alianțe războinice. *Alianța cu Polonia, Mica Antantă, pactul balcanic, alianța cu Franța sînt alianțe de război antisovietic în primul rînd.* Pactele cu Uniunea Sovietică le-au încheiat de nevoie. Mîine le vor rupe cum le-au mai rupt.

Ura exploatatorilor contra țării muncitorilor și țăranilor și teama lor de puterea socialismului le îndreaptă țevile armelor spre Răsărit.

Muncitori, țărani, cetățeni, tovarăși!

Stînca de granit a păcii este, singură, țara muncitorilor și țăranilor, patria tuturor celor ce muncesc în întreaga lume, *Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice.*

Că al doilea război imperialist mondial n-a izbucnit pînă azi o datorăm Uniunii Sovietice. *Propunerile ei de dezarmare completă, politica ei consecventă de pace, respingerea liniștită a tuturor provocărilor, străduința ei de încheiere a pactelor de neagresiune* — au împiedicat metodic izbucnirea conflictelor armate. Căci înapoia acestei politici de pace stă formidabila forță a Armatei Roșii muncitorești-țărănești, *poporul muncitor înarmat.* Și mai stau *masele muncitoare din întreaga lume,* care au încheiat un zid omenesc în jurul Uniunii Sovietice împotriva amenințărilor imperialiste contrarevoluționare.

1934 nu e 1914!

Nu degeaba am trecut prin 20 de ani de război și revoluții, de demagogie democratică și de crime fasciste. Nu degeaba din tranșeele tuturor fronturilor s-a născut organizația revoluționară a proletariatului din toată lumea: Internaționala Comunistă!

Lupta revoluționară împotriva războiului, lupta aceasta condusă de Internaționala Comunistă, lovește cu putere în pregătirile măcelului imperialist.

Armă puternică contra acestuia este *frontul unic al tuturor muncitorilor,* așa cum au fost luptele din februarie 1933 în România, ridicarea armată din Viena în februarie 1934, luptele de stradă din Franța tot în februarie.

Congresele antifasciste și antirăzboinice strîng în jurul lor milioane de oameni. Prin demonstrații și greve, prin oprirea transporturilor de armamente, prin refuzul de descărcare a vaselor fasciste și a încărcăturilor pentru Japonia războinică și prin lupta contra bugetelor militare, masele trec la fapte.

In Germania lupta titanică a tuturor celor ce muncesc, în frunte cu eroicul proletariat german și sub conducerea slăvitului Partid comunist al lui Thälmann, zdruncină cel mai războinic regim din lume.

Descompunerea batalioanelor de asalt prin cîștigarea pentru revoluția proletară a unei mulțimi din ce în ce mai mare din cei orbiți de demagogia hitleristă, spargerea bazei sociale a fascismului, marșul victorios înainte al frontului unic cu muncitorii social-democrați.

In China crește puterea Republicii sovietice chineze, eliberarea a 80.000.000 de țărani și muncitori, vijelie revoluționară în spatele armatelor japoneze cotropitoare. Crește mișcarea revoluționară a partizanilor în însăși Manciuria ocupată.

Primejdia e aceeași în România. — Aceeași trebuie să fie și lupta. — Nu e timp de pierdut! — Nu lăsați să vină întîi catastrofa!

Nu așteptați! Luptați!

Ridicați-vă împotriva războiului!

Ridicați-vă împotriva fascismului sîngeros, împotriva terorii.

Demonstrați de 1 august hotărîrea voastră de luptă pentru sfărîmarea pregătirilor de război imperialist antisovietic. Jos cheltuielile de miliarde pentru război!

Jos fabricarea materialelor de război! Jos comenzile de armament! Jos lucrările strategice!

Jos legile de pregătire războinică...

Jos transporturile militare!

Jos manevrele terestre și antiaeriene!

Salarii mărite, ajutor de șomaj, pîine țăranilor înflămînziți!

Împotriva șovinismului, pentru solidaritatea internațională a celor ce muncesc, pentru dreptul de autodeterminare pînă la despărțirea naționalităților asuprite de imperialismul romîn. Dușmanul e în propria țară!

Împotriva terorii și a stării de asediu, împotriva legilor fasciste, împotriva legilor de teroare, împotriva „deplinelor puteri" guvernamentale, împotriva statutului fascist C.F.R.

Pentru drepturile de asociație, cuvînt, presă, întrunire și grevă, pentru eliberarea conducătorilor ceferiști, pentru eliberarea tuturor prizonierilor politici revoluționari!

Împotriva trădătorilor și vîndutilor, sprijinul călăilor stăpînitori, șefii social-democrați...

Pentru frontul unic de luptă contra fascismului și războiului!

La luptă! Capitalismul înseamnă războiul. În America, în colonii, în Manciuria războiul a și izbucnit.

Jos capitaliștii și moșierii. Ei sînt dușmanii.

Jos dictatura lor. Jos monarhia.

Jos regele-călău, stîlp și ocrotitor al reacțiunii politice și al exploatării maselor. Dacă vă vor duce la război, nu uitați că dușmanul e în propria țară. Fraternizați cu frații de clasă de dincolo de front.

Armele nu le întrebuințăm contra lor. Armele le întoarcem contra stăpînitorilor noștri. Războiul imperialist îl transformăm în război civil pentru răsturnarea dictaturii actuale, pentru cucerirea puterii muncitorilor și țăranilor, singura chezășie a păcii.

Trăiască guvernul muncitoresc-țărănesc!

Trăiască Uniunea Sovietică, țara muncitorilor și țăranilor!

Trăiască Romînia Sovietică!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

1 august 1934

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII, 52 inv. 1.424.

———★———

16

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE MUNCITORII DIN ORGANIZAȚIILE SOCIAL-DEMOCRATE ȘI DIN SINDICATELE REFORMISTE! CĂTRE INTREAGA MUNCITORIME A ȚĂRII!*

Tovarăși!

In iulie partidul nostru vi s-a adresat vouă și în același timp șefilor social-democrați ai organizațiilor reformiste cu propunerea formării frontului unic de luptă împotriva fascismului și a războiului. Intr-o serie întreagă de sindicate și ateliere, voi ați primit cu entuziasm acest apel. Incă mai energic decît în aprilie și decembrie 1933, cînd partidul nostru făcuse asemenea încercări directe, voi v-ați manifestat speranța ca frontul unic să se realizeze și astfel, întocmai ca în Franța și în alte părți, să se formeze un bloc puternic care să sfărîme securile fasciste și să smulgă ghearele războiului.

Șefii social-democrați din Romînia gîndesc însă altfel. Ei au respins și acum fără șovăire, ca și în trecut, propunerea noastră. Ei au batjocorit obiectivele de luptă propuse de noi sub motiv că ele nu privesc muncitorimea din Romînia.

Judecați voi singuri, tovarăși!

Noi am propus lupta contra stării de asediu, contra legii de apărare a statului, contra legii deplinelor

* Manifest al C.C. al P.C.R. din septembrie 1934.

puteri, contra statutului fascist C.F.R., pentru libertatea de organizare, presă, întrunire pentru poporul muncitor.

Privește ori nu privește această luptă muncitorimea din Romînia? Agenții fascismului spun că nu. Muncitorii spun că DA.

Am mai propus lupta pentru eliberarea... tuturor deținuților politici din Romînia. Pentru smulgerea din ghearele bestiilor fasciste a lui Thälmann... și a celorlalți antifasciști care zac în temnițele Germaniei, Austriei etc.

Sînt străine aceste cereri de interesele de viață ale muncitorimii? Prietenii temnicerilor și asasinilor fasciști din toată lumea pot pretinde aceasta. Muncitorii însă vor eliberarea luptătorilor lor.

Noi am zis că devizei lui Tătărăscu: „Totul pentru război și nimic ce n-ar fi pentru război", partidul nostru îi contrapune lozinca celor ce muncesc: *„Totul pentru poporul muncitor și nimic pentru război".*

Nu este aceasta cu adevărat lozinca voastră a tuturor? Dar șefii social-democrați găsesc că sînt de o „teapă" (așa se exprimă dumnealor) care-i face să refuze orice discuție. Dovadă că și ei vor, ca și Tătărăscu, „totul pentru război, nimic pentru poporul muncitor!"

Am propus unirea forțelor pentru apărarea Uniunii Socialiste Sovietice și a construcției sale socialiste contra războiului imperialist contrarevoluționar.

Șefii social-democrați, care au proslăvit intervenția militară contra Ungariei sovietice și care au cerut intervenția armată contra muncitorilor austrieci în februarie 1934, socotesc însă că lupta contra războiului imperialist nu e treaba poporului muncitor din Romînia. Oare nu se demască ei ast-

fel ca agenți contrarevoluționari ai războiului de intervenție? da!

Atunci nu e nici mirare că acești șefi ironizează cererea noastră de a apăra China sovietică de intervenție și întreaga Chină de împărțirea între imperialiști. China o fi departe, tovarăși, dar acolo războiul este astăzi o realitate care amenință direct întreaga omenire.

Tovarăși!

Burghezia însăși recunoaște pericolul iminent de război și ea știe bine că cel din Extremul Orient „poate avea repercusiuni asupra întregii lumi... Se comite eroarea de a se trece cu prea multă ușurință peste acest capitol al politicii internaționale contemporane". Așa scrie pînă și reacționara „Luptă", dar șefii social-democrați „trec cu ușurință" peste pericolul de război. Voi nu puteți și nu vreți să faceți ca ei.

În sfîrșit, acești șefi resping dreptul de autodeterminare pînă la despărțire de statul romîn a popoarelor asuprite. Dar tocmai lupta revizionistă și antirevizionistă e unul din nodurile conflictului imperialist. Nu e oare limpede că o cale spre pace și înfrățirea popoarelor e libertatea pentru fiecare popor să hotărască singur soarta sa în loc să fie o pradă smulsă ba de unul, ba de altul dintre imperialisme?

Șefi social-fasciști și șoviniști și-au găsit tocmai aici prilejul de a cuceri aplauzele și laudele imperialismului romîn. Ei ne declară pe noi, comuniștii, partid al minorităților. Ei se mîndresc cu ticălosul rol de campioni ai asupririi naționale, se pecetluiesc singuri ca susținători ai imperialismului războinic.

Ei resping propunerea să oprim transporturile de arme, prefăcîndu-se că nu au auzit nimic despre așa transporturi prin Romînia.

Ei resping orice luptă, orice măsură contra fascismului și a războiului. De aceea ei urăsc de moarte și unitatea în luptă a muncitorilor — frontul unic.

Tovarăși!

Încă acum cîteva luni șefii social-democrați nici nu se gîndeau să răspundă la apelurile de front unic. Azi voința voastră de unitate — din ce în ce mai puternic arătată — silește pe acești șefi să vorbească, să manevreze, să se zbată. Și atunci ei mint și înșală.

Ei... *vor să înlocuiască frontul unic de luptă al maselor* printr-un „pact de neagresiune" între conducătorii partidelor, adică vor să ne închidă gura față de atitudinea lor scizionistă și fascistă. În loc de unire a forțelor, ei vor binecuvîntarea tăcută a sciziunii!

Aceasta nu se poate.

Poporul muncitor are un *pact de agresiune* contra exploatatorilor, a fascismului, a plămăditorilor de războaie. Frontul unic înseamnă lupta contra terorii și a imperialismului...

Șefii ghelerteriști vin cu alt pretext. Ei resping frontul unic sub cuvînt că „organizațiile muncitorești sînt în situații diferite", adică Partidul comunist e scos din lege de teroarea și starea de asediu care le-a dat șefilor social-democrați un monopol al existenței nestingherite. Dar poporul muncitor vrea frontul unic *tocmai pentru a lichida teroarea* și a cuceri *libertatea de organizare și de luptă*. Numai profitorii stării de asediu se pot făli cu „libertatea" lor, respingînd lupta contra terorii, a stării

de asediu și a fascismului. *Libertatea lor e libertatea de a fracționa clasa muncitoare în folosul fascismului și al războiului.*

Tovarăși!

Ani de-a rîndul șefii social-democrați francezi au adus aceleași ipocrite argumente contra frontului unic propus de comuniști. Azi acești șefi au trebuit să accepte frontul unic fiindcă masele muncitorești de sub influența lor au dat mîna cu comuniștii fără să mai întrebe de șefi și au dat astfel lovituri hotărîtoare fascismului, care în februarie 1934 coborîse deja în stradă.

Șefii social-democrați romîni văd astfel falimentul rușinos al propriilor lor „argumente". De aceea ei răspîndesc calomnia că Partidul Comunist Francez a trecut peste linia politică a Internaționalei Comuniste, că acel partid a propus *altceva,* că acolo e *altceva.*

Minciună și perfidie!

Partidele comuniste urmăresc același țel, iar astăzi în Franța, ca și la noi, lupta contra fascismului e țelul principal, deși în Franța nu e stare de asediu și lupta contra ei este și trebuie să fie un punct al programului de front unic *în Romînia.*

Partidul nostru comunist respinge calomnia că Partidul Comunist Francez ar fi părăsit politica noastră, a Internaționalei Comuniste. *Noi declarăm că sîntem gata să primim încheierea frontului unic pe baze asemănătoare celor propuse de Partidul Comunist Francez.* Sîntem gata să primim încheierea frontului unic pentru realizarea *oricărui* obiectiv de luptă al proletariatului, pentru lupta în interesul *oricărei* revendicări, oricît de *limitată* ar fi. Noi am încercat în diferite rînduri încheierea frontului unic pentru revendicări cît de mici. Șefii social-democrați *au refuzat totdeauna și pentru orice revendicare.*

Muncitori! Tovarăși!

Este vădit ca lumina zilei că frontul unic nu se va încheia *decît ca în Franța,* adică atunci *cînd voi, muncitorii din organizațiile reformiste cît și toți ceilalți, veți păși direct* la încheierea frontului unic în fabrici și uzine, la locul de muncă, *formînd comitete de front unic de luptă* și pornind independent la acțiune.

Ani de-a rîndul vi s-a spus că disciplina internațională împiedică realizarea frontului unic pe țări. Dar exemplul din Franța, din Saar etc. arată că *s-a putut face frontul unic pe țări* — fără a aștepta aprobarea Internaționalei a II-a. Acum se spune că disciplina pe țară împiedică formarea frontului unic pe localități și uzine. Dar exemplul din Franța a arătat că *s-a putut realiza frontul unic în uzine, sindicate, orașe* (Paris) fără a aștepta binecuvîntarea partidului socialist francez, care a sosit pe urmă.

Iată calea încheierii frontului unic, cum o arată însăși pilda mișcării muncitorești internaționale.

Muncitori! Tovarăși!

Singura disciplină proletară e *disciplina luptei contra asupritorilor, a fascismului, a războiului imperialist.* Cine *refuză* lupta comună *nu poate cere altă disciplină.*

Disciplina de clasă vă impune vouă, muncitori din organizațiile reformiste, să pășiți la unirea forțelor pentru luptă. Disciplina de clasă vă cere să formați frontul unic de luptă *pentru revendicările*

voastre de clasă, pentru revendicările voastre de atelier, contra fascismului, contra războiului imperialist, şi să respingeţi disciplina spargerii, a social-fascismului şi a social-imperialismului.

Trăiască disciplina proletară de clasă!

Trăiască lupta comună contra fascismului, războiului şi înfometării!

Alegeţi comitetele de front unic de luptă!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Septembrie 1934

Se tipăreşte după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII, 63 inv. 1435.

—— ★ ——

17

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

CATRE COMISIA EXECUTIVĂ A PARTIDULUI SOCIAL-DEMOCRAT DIN ROMINIA *

1. Comitetul Central al Partidului Comunist din Romînia a luat cunoştinţă de angajamentul luat de dv. faţă de conferinţa organizaţiilor dv. din Vechiul Regat cît şi de hotărîrea dv. din 2 octombrie publicată în presă şi prin care *respingeţi propunerea pentru încheierea frontului unic,* adresată dv. de către o serie de organizaţii antifasciste din Romînia, sub pretextul că dv. sînteţi gata să duceţi tratative „numai direct de la partid la partid cu conducerea răspunzătoare a Partidului comunist".

Neintrînd în cercetarea mobilului care v-a condus să declaraţi acele organizaţii drept pretinse „anexe" ale partidului nostru... Comitetul Central al Partidului Comunist din Romînia ia cu mulţumire la cunoştinţă declaraţia dv. că sînteţi gata să intraţi în tratative cu Partidul Comunist din Romînia. Mulţumirea noastră este cu atît mai mare cu cît *partidul nostru, prin conducerea sa, s-a adresat deja de trei ori dv. cu propunerea încheierii unei înţelegeri de luptă* pe baza apărării intereselor elementare economice şi politice ale maselor muncitoare din Romînia. Şi conducerea partidului social-demo-

* ***Scrisoare a C. C. al P. C. R. din 7 octombrie 1934.***

crat de *trei ori a respins* această propunere (în aprilie 1933, în noiembrie 1933, în iulie 1934), iar o dată cu aceasta a *ascuns* în fața organizațiilor și membrilor partidului său adevăratul *conținut* al propunerii noastre și le-a interzis, sub amenințarea cu represiunea, s-o discute cu organizațiile comuniste. Noi vrem să credem că *dv. v-ați schimbat într-adevăr poziția* în această chestiune.

2. In ce privește condiția preventivă pusă de dv. intrării în asemenea tratative, și anume: ca partidul nostru să fi trecut prin aceeași „evoluție pe care au făcut-o unele partide comuniste din străinătate", noi putem să vă aducem la cunoștință numai ceea ce dv. vă este foarte cunoscut. In Internaționala Comunistă, spre deosebire de Internaționala a II-a, există numai *o singură linie politică în toate chestiunile fundamentale* ale mișcării proletare, linie care obligă și care este sever realizată de toate secțiile ei, franceză, spaniolă sau italiană, ca și de cea romînească.

In particular, în chestiunea frontului unic Internaționala Comunistă are *din momentul creării ei o linie consecventă.* Succesele acestei linii în Franța, Italia ș.a.m.d. sînt urmări directe ale faptului că masele largi proletare și în particular muncitorii social-democrați n-au mai permis ca repetatele propuneri ale partidelor comuniste pentru încheierea frontului unic să fie mai departe respinse de către conducerile partidelor social-democrate. Noi sîntem profund convinși că *această adevărată evoluție* are loc și în mișcarea proletară de la noi. Noi împărtășim în întregime tactica Partidului comunist frate din Franța și cu mulțumire am luat la cunoștință declarația că dv. sînteți gata să pășiți pe urmele partidului social-democrat din Franța.

Ca a doua condiție preventivă a procedării la tratative, dv. puneți: „Dacă Partidul Comunist din Romînia înțelege să se pună pe terenul legalității și al democrației". Pentru noi, și credem că și pentru muncitorii membri ai partidului social-democrat, nu este destul de clar ce conține în sine această condiție.

Dacă ea trebuie înțeleasă în sensul că Partidul Comunist din Romînia trebuie să aibă posibilitatea — cum o are P.S.D. — de a duce în mod legal, deschis activitatea sa, activitate îndreptată de Partidul comunist din toate puterile spre apărarea intereselor muncitorimii, apoi este evident că Partidul comunist primește această condiție, căci el înțelege că unul dintre scopurile frontului unic și al luptei maselor este cucerirea pentru organizațiile sale a drepturilor răpite de burghezie prin samavolnicie, teroare și represiuni sîngeroase, adică drepturile clasei muncitoare la *libertatea de coaliție, grevă, presă, organizare sindicală, adunare și demonstrații.*

Noi am fost și sîntem gata să depunem toate eforturile noastre pentru impunerea și cucerirea acestor *drepturi democratice pentru masele muncitoare. Libertatea completă și completa egalitate pentru toate organizațiile clasei muncitoare, inclusiv* pentru partidul nostru.

Dacă însă condiția pusă de dv. se cuvine a fi înțeleasă în sensul că dv. căutați să dobîndiți închinarea Partidului Comunist Romîn în fața fărădelegilor burgheze, în fața regimului legilor excepționale, al stării de asediu, în fața regimului de teroare turbată, *să-și supună activitatea sa,* tactica sa, scopul său acestui regim, apoi noi credem că orice muncitor cinstit va vedea în această condiție a dv. tendința ca pentru singură cinstea de a

duce tratative cu dv. căutați să obțineți de la P.C.R. ceea ce caută fără rezultat clasele stăpînitoare din Romînia, care aruncă contra P.C.R. întregul aparat de teroare și opresiune al statului.

O asemenea condiție poate duce numai la *zădărnicirea* frontului unic pe care îl doresc și spre care tind masele muncitoare cele mai largi.

3. Dv., respingînd de repetate ori propunerile noastre de front unic, întotdeauna v-ați referit la faptul că aceste propuneri „nu sînt iscălite", că sînt „anonime", că v-au fost aduse de „oameni necunoscuți", că „scrisoarea poate să fie și de la siguranță" etc. În ultima dv. hotărîre considerați necesar a sublinia că vreți să vorbiți numai cu „conducerea responsabilă a P.C.R.". Din cauze de înțeles pentru fiecare cetățean care trăiește în Romînia, compoziția organelor centrale ale partidului nostru, nevoit să existe ilegal, trebuie să rămînă conspirativă. Din aceste pricini, orice semnătură, orice delegație a partidului nostru poate fi și mai departe pusă la îndoială de dv., de asemenea propunerea noastră însăși. *Noi nu știm ce garanții vă trebuie în această privință* (noi din parte-ne n-am pus în fața dv., de pildă, asemenea considerații că dv. nu dați Partidului Comunist Romîn nici o garanție că reprezentanții noștri care vin la dv. nu vor fi prinși și aruncați în ocne sau schingiuiți în mod sălbatic și omorîți cum au fost Tcacenco, Doncef, Encel și alți zeci de membri ai partidului nostru).

Dacă însă dv. dați acestei chestiuni formale o asemenea importanță și ea *îngreuiază* realizarea frontului unic în Romînia, noi vă propunem următoarea ieșire: conducerea partidului nostru și conducerea partidului social-democrat își trimit delegațiile lor împuternicite în U.R.S.S., unde dv. veți putea să primiți confirmarea suficient de autorizată a mandatelor delegației noastre din partea Internaționalei Comuniste, singura instanță competentă în această chestiune. Iar tratativele însăși vor avea loc în țara unde au fost nimicite clasele exploatatoare și asupritoare și unde puterea în întregime aparține muncitorilor și țăranilor. Cu această ocazie, dv. ați putea să vedeți cu ochii proprii ceea ce se petrece în U.R.S.S. și în ce măsură realitatea corespunde cu ceea ce dv. de 17 ani scrieți pe contul primului stat proletar.

În mod sincer ne-am bucura dacă compoziția delegației dv. ar fi cît se poate mai *numeroasă,* dacă în ea ar intra reprezentanții aleși ai diferitelor organizații social-democrate și muncitori social-democrați din întreprinderi.

Noi sîntem convinși că ei, ca toți muncitorii și delegațiile social-democrate care vizitează U.R.S.S., ar fi întîmpinați cu bucurie de clasa muncitoare din U.R.S.S.

Delegații ar putea să vadă cu propriii ochi forța construcției socialismului, construcție care se petrece dincolo de zidul de baionete care desparte masele muncitoare din Romînia de U.R.S.S.; ar putea să compare democrația *proletară* care domnește în U.R.S.S. cu acea „democrație" care domnește în Romînia și pe terenul căreia dv. cereți să se pună Partidul comunist și clasa muncitoare din Romînia.

Noi sîntem profund convinși că o asemenea cunoaștere a vieții statului proletar de către cercuri largi de muncitori social-democrați *ar ajuta într-o măsură colosală la apropierea dintre muncitorii social-democrați și comuniști și ar însemna un puternic stimulent pentru realizarea frontului unic* proletar de luptă în Romînia.

Noi sperăm că această propunere a noastră va primi sprijinul dv. De asemenea noi sperăm că

reluarea legăturilor diplomatice între România și U.R.S.S. va fi folosită de clasa muncitoare și de organizațiile muncitorești din România pentru apropierea de masele muncitoare din U.R.S.S., de care clasele stăpînitoare din România le-au despărțit printr-un zid chinezesc de baionete, minciună și calomnie.

Este absolut evident că C.C. al P.C.R., făcînd această propunere, *este însă gata să discute orice propunere care ar primi-o de la dv.*, dacă soluția propusă de noi sau țara propusă pentru tratative nu vă place dv.

C.C. al P.C.R. susține mai departe propunerile făcute mai înainte partidelor social-democrate în ceea ce privește organizarea acțiunii comune întru apărarea celor mai arzătoare nevoi economice și politice ale maselor muncitorești din România.

Îndeosebi C.C. al P.C.R. propune încă o dată comisiei executive a partidului social-democrat *de a purcede imediat la tratative* pentru organizarea luptei de masă, în toată țara, pentru următoarele cerințe:

Contra scăderii salariilor și contra scumpetei, pentru mărirea salariilor și săptămîna de muncă de 40 de ore, pentru darea unui ajutor de iarnă tuturor șomerilor... precum și văduvelor, orfanilor și invalizilor de război și pensionarilor și asigurarea legală a ajutorului permanent al șomerilor pe seama statului și a patronilor;

pentru ajutorarea imediată — pe socoteala statului, a moșierilor și a chiaburilor — a țărănimii înfometate cu hrană și semințe...

contra concedierii muncitorilor și funcționarilor neromîni;

contra concedierii funcționarilor publici inferiori;

contra regimului de nimicire fizică a deținuților politici, pentru eliberarea conducătorilor ceferiști...

pentru unitatea mișcării sindicale de clasă din România pe baza democrației proletare în sindicate;

pentru solidaritatea și susținerea revoluției spaniole.

C.C. al P.C.R. declară că el, din partea sa, este gata să intre imediat în tratative cu conducerea P.S.D. fără a pune condiții preventive și că este gata să discute orice contrapropunere a partidului social-democrat din România, dacă la baza acestei propuneri va sta apărarea activă fie chiar a celor mai elementare și modeste interese și nevoi ale clasei muncitoare și ale țărănimii exploatate din România.

C.C. al P.C.R. își exprimă încă o dată speranța că muncitorii social-democrați vor face totul ca mîna pe care le-o întind muncitorii comuniști să nu rămînă în aer spre bucuria dușmanilor clasei muncitoare.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA

București, 7 octombrie

Se tipărește după textul scrisorii aflate în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII — 20, inv. 703.

—— ★ ——

18

Proletari din toate țările, uniți-vă!

IMPOTRIVA MIZERIEI, FASCISMULUI ȘI RĂZBOIULUI FRONT UNIC DE LUPTĂ!

Către toți muncitorii, țăranii, funcționarii, intelectualii, meseriașii, studenții, naționalitățile asuprite și toți dușmanii fascismului și războiului!
Către femeile și tineretul muncitor!
Către muncitorii din organizațiile sindicale și din partidele social-democrate [7]! *

Evenimentele politice din ultimele zile privesc de aproape existența voastră și condițiile voastre de trai. După 10 luni de guvernare liberală, burghezia romînă s-a împotmolit fără să poată rezolva problemele economice și politice puse de criză, fără să găsească nici o ieșire din ea. In schimb a știut să atace cu aceeași furie masele muncitoare, continuînd fără milă scăderile de salariu, raționalizarea capitalistă, concedierile de muncitori și funcționari, împilarea pensionarilor statului.

Munca silnică a devenit soarta țăranului prin plăți în muncă și prestații. Foametea a cuprins satele. *Executarea datornicilor* pe baza conversiunii bate la ușă.

Șomerii și țăranii bătuți de foamete se sting fără ajutor.

Foamea și lipsurile străbat țara de la un capăt la celălalt. Un uragan de urgie s-a dezlănțuit asupra maselor muncitoare ale Romîniei. Prin teroare, *stare de asediu permanentă,* noi și noi *legi excepționale,* prin *arestări* fără frîu, *schingiuiri* și *asasinate,* prin condamnări bestiale și provocații cinice, prin *veacul de ocnă abătut asupra conducătorilor ceferiști,* burghezia și moșierii romîni încearcă să vă țină în frîu, să înăbușe protestele voastre și să frîngă *lupta voastră pentru pîine, pămînt, muncă și libertate.*

* *Manifest al C. C. al P. C. R. din octombrie 1934.*

Metodele fasciste ale lui Hitler și Mussolini se introduc fără rușine în practica dictaturii burghezo-moșierești din Romînia.

Sub comanda partidului liberal, dar cu sprijinul întregii burghezii și moșierimi din Romînia, un val șovinist fără pereche îneacă întreaga țară; muncitorii și slujbașii naționalităților asuprite sînt zvîrliți în stradă, iar copiii lor din școli. Ațîțările naționaliste pregătesc capetele pentru măcelul apropiat al războiului imperialist. Copiii și tinerii sînt predați regimului cazon prin legi militariste. *Lozinca oficială a stăpînitorilor a devenit: „Totul pentru război, toată vlaga poporului în serviciul războiului".*

Tovarăși,

Stăpînitorii și-au așternut un pat de baionete. Dar baionetele sînt un culcuș țepos și nesigur. Tradiția glorioasă a soldaților care au refuzat în 1907 să tragă în țărani a fost reluată de plutoanele care au pus arma la pămînt în februarie 1933, refuzînd să tragă în ceferiști și în poporul Griviței și Grandului. *Unirea maselor exploatate,* frăția în luptă a muncitorilor, țăranilor și soldaților vor însemna *sfîrșitul banditismului capitalisto-moșieresc* în Romînia și libertatea poporului romîn și a celorlalte popoare de sub călcîiul stăpînirii actuale. In loc de calea fascismului și a războiului, în loc de calea

mizeriei și a morții, poporul muncitor va păși pe calea vieții noi, pe calea singurei ieșiri spre viață din criza și mizeria de azi, pe calea făuririi... *guvernului muncitoresc-țărănesc.*

Partidul comunist, care niciodată nu și-a ascuns fața sa și țelurile sale finale, vă arată și astăzi calea izbăvirii, astăzi cînd *burghezia romînă pășește la o nouă ofensivă fascistă,* la o nouă încercare de a forța *cursul imediat spre război.* Căci acesta, și nu altul, este sensul ultimei crize de guvern.

Falimentul către care se îndreaptă cu repeziciune regimul capitalisto-moșieresc din Romînia a trezit într-o parte din burghezia romînă dorul de aventură. Politica de pace a Uniunii Sovietice nu-i convine. In grăbirea războiului contra ei, în forțarea cursului fascist din interior, o parte din burghezie vede izbăvirea. Și tocmai acea aripă a partidului liberal care crede că ora H, ora fascismului deschis, a și sunat și-a întărit pozițiile prin refacerea guvernului Tătărăscu. Aceeași clică burgheză este și promotoarea *apropierii de politica externă hitleristă, de politica războiului imediat contra Uniunii Sovietice.*

Partidul național-țărănist nu rămîne nici el în urmă. Madgearu la Berlin, Mihalache anunțat la Roma, planurile de modificare fascistă mussoliniană a Constituției afișate de conducerea partidului dovedesc nu numai că acesta este unul din promotorii principali ai fascismului din Romînia, dar și că curentul hitlerist în politica externă e reprezentat de o parte a partidului țărănist.

Lupta dintre imperialismul francez și cel german pentru carnea de tun a Romîniei a avut pînă acum un rezultat concret : *înăsprirea cursului fascist în interiorul țării.*

Muncitori, țărani, slujbași, asupriți și obidiți, intelectuali, studenți, funcționari, meseriași, tineri și femei muncitoare!

Soarta voastră e în joc. Se încinge lupta pe viață și pe moarte între posibilitatea și dorința voastră de a trăi si munci liberi si între banditismul fascist al stăpînitorilor.

Lupta. Unirea în luptă. Organizarea luptei. Nu e altă cale pentru oprirea catastrofei.

Partidul comunist v-a chemat fără încetare să *strîngeți rîndurile, să vă uniți* cu hotărîre contra fascismului, războiului, mizeriei, să încheiați cu toții *frontul unic de luptă.*

Azi se poate vedea că vocea noastră a găsit răsunet însutit în rîndurile largi ale tuturor celor care muncesc. Rezistența maselor se trezește cu repeziciune. In *sute de greve, demonstrații* și *proteste,* voi cu toții v-ați opus și vă opuneți regimului barbar de înfometare și opresiune. *Greva generală din Tîrgu-Mureș* a fost în practică o formidabilă demonstrație de forță a frontului unic. Cu zecile de mii voi v-ați strîns *în organizații sindicale,* v-ați adunat *în comitetele antifasciste și antirăzboinice,* în *grupe și comitete de apărare ale ceferiștilor* și de luptă *contra terorii fasciste.*

Calea fascismului trebuie barată prin acțiunea unită a tuturor celor ce muncesc — iată lozinca voastră!

Tovarăși,

Partidul comunist s-a adresat, și nu o dată, nu numai vouă, ci și conducătorilor social-democrați și socialiști unitari pentru realizarea unei înțelegeri între cele trei partide spre ușurarea și organizarea frontului unic de luptă

In stăruința sa pentru unitate, partidul nostru

salută acum cu bucurie *un nou succes.* Ca și în Franța, Italia, Spania și regiunea Saar, voi, muncitorii social-democrați, v-ați hotărît să cereți direct conducerii partidului social-democrat să primească frontul unic propus, iar comisia executivă a partidului social-democrat a declarat în rezoluții publicate că va primi discutarea frontului unic.

Partidul comunist, salutînd cu bucurie acest pas și în ciuda insultelor continue care îi sînt aruncate, a reînnoit imediat propunerile sale de front unic într-o scrisoare pe care a dat-o și publicității. Deși conducerea partidului socialist unitar a respins propunerile noastre de front unic, voi, muncitorii din organizațiile lui („unitare" și „independente"[8]), ați obținut de la conducătorii voștri să se intre *în tratative de front unic* cu organizațiile de masă ale Ligii muncii[9] și ale Comitetului antifascist. Din nefericire, acceptînd programul de luptă al Ligii muncii, conducerea partidului socialist unitar se mulțumește doar să anunțe pretutindeni încheierea frontului unic, dar pînă acuma, în realitate, se opune acestei încheieri. Ea respinge frontul unic tocmai acolo unde el este necesar: în fabrici și sate, unde voi munciți și trudiți. Ea propune înlocuirea luptei comune a tuturor muncitorilor organizați și neorganizați și înlocuirea comitetelor alese de front unic prin „acțiunea" unor organe numite de sus. Ea propune interzicerea luptei largi a maselor contra mizeriei, fascismului și războiului.

Partidul comunist, chiar dacă se respinge participarea sa directă, sprijină orice pas spre strîngerea frontului de luptă muncitoresc. El va demasca însă încercările de a împiedica lupta maselor muncitorești.

Lupta unită a maselor, unitatea în luptă, acesta este frontul unic pe care îl vreți.

Susțineți cu toții sforțarea de unitate în luptă, trecînd fără zăbavă la alegerea pretutindeni de comitete de front unic, manifestînd cu putere voința voastră de acțiune unită contra fascismului, războiului și foamei...

Partidul comunist, *susținînd realizarea frontului unic,* vă cheamă pe toți, muncitori, țărani, intelectuali, asupriți, exploatați, pe voi toți, muncitori din organizațiile sindicale, reformiste și social-democrate, *să priviți drept în față chipul monstruos al fascismului, sub a cărui amenințare se găsește acum, mai mult decît oricînd, întregul popor muncitor,* și să porniți fără a pierde un singur minut.

La luptă contra pericolului de moarte al fascismului!

Se apropie ceasul! Nu e timp de pierdut! Dușmanul nu doarme!

Legați-vă în frățească unire de clasă!

Alegeți fără zăbavă comitete de front unic în ateliere, birouri, universități, sate și orașe!

Arătați reacțiunii fasciste pumnul vostru muncitoresc!

Alegeți la congresele sindicale și de partid delegați partizani ai frontului unic!

Respingeți orice noi încercări de spargere!

Pășiți la luptă!

Contra scăderii salariilor și contra scumpetei, pentru mărirea salariilor și săptămîna de muncă de 40 de ore.

Pentru darea unui ajutor de iarnă tuturor șomerilor, de 2.000 lei celor neînsurați și 3.000 lei celor însurați, precum și văduvelor, orfanilor și invalizilor de război și pensionarilor ca și asigurarea legală a ajutorului permanent al șomerilor pe seama statului și a patronilor.

Pentru ajutorarea imediată cu hrană și semințe pe socoteala statului, moșierilor și chiaburilor a țărănimii înfometate.

Contra concedierii muncitorilor și funcționarilor neromîni.

Contra concedierii funcționarilor publici inferiori.

Contra regimului de nimicire fizică a deținuților politici, pentru eliberarea conducătorilor ceferiștilor.

...Pentru unitatea mișcării sindicale de clasă din Romînia pe baza democrației proletare în sindicate.

Pentru libertatea de întrunire, organizare, presă, demonstrație și grevă.

Contra stării de asediu și a legilor de teroare.

Pentru solidaritatea și susținerea revoluției spaniole.

Contra mizeriei, fascismului și războiului.

Trăiască frontul unic de luptă !

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

1934/X

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII 5, inv. 688.

— ★ —

19

Proletari din toate țările, uniți-vă!

TEXTUL PROTOCOLULUI ÎNCHEIAT ÎNTRE DELEGAȚIA C.C. AL PARTIDULUI COMUNIST ȘI DELEGAȚIA C.E. AL PARTIDULUI SOCIAL-DEMOCRAT *

Punctul 1. Partidul social-democrat pune chestiunea pactului de neagresiune și cere încetarea imediată a campaniilor agresive între partide și între organizațiile cu aceeași orientare ideologică cu ele, menținîndu-se bineînțeles dreptul la o critică obiectivă și urbană.

Delegația Partidului comunist este de acord asupra acestei formule numai pe timpul acțiunii comune, pe care o consideră de o necesitate imediată, și cît timp ambele organizații vor activa în sensul acordului încheiat.

Punctul 2. Se ia în discuție programul revendicativ, constatîndu-se un acord principial asupra punctelor cuprinse în propunerea Comitetului Central al Partidului comunist, urmînd ca diferențele de păreri în ce privește redactarea și eventualele completări să fie discutate ulterior.

Punctul 3. Delegația Partidului comunist își propune imediat acțiuni comune pentru apărarea luptelor duse de muncitorimea spaniolă, prin manifeste, delegații la ambasada spaniolă, proteste prin presă, ajutorare materială, întruniri. Se cade de acord asupra urgenței și se fixează mijlocul lui noiembrie pentru prima întrunire.

***** *Protocolul încheiat între C.C. al P.C.R. și C.E. al P.S.D.***

Punctul 4. In privința metodelor practice de luptă posibile și eficace ale acțiunii generale de front unic, ele urmează a fi concretizate în cursul tratativelor.

Punctul 5. Asupra celor discutate, delegațiile vor raporta Comitetelor Centrale.

Comitetul Executiv Central al partidului social-democrat, luînd cunoștință de acest protocol, a dezavuat delegația sa și *a rupt „acordul principial"* încheiat, *rupînd și orice tratative*.

Muncitori social-democrați, comitete social-democrate locale! Incheiați front unic de luptă cu muncitorii comuniști și revoluționari!

Jos spărgătorii!

Trăiască lupta unită contra mizeriei, fascismului și războiului!

EDITURA PARTIDULUI COMUNIST
DIN ROMINIA

Se tipărește după foile volante aflate în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII. 50 inv. 1.422.

—— ★ ——

20

Proletari din toate țările, uniți-vă!

TOVARĂȘI MUNCITORI, ȘOMERI, ȚARANI, FUNCȚIONARI, INTELECTUALI SARACI! MUNCITORI, ȚARANI, INTELECTUALI AI NAȚIONALITĂȚILOR ASUPRITE! FEMEI MUNCITOARE, ȚARANCE, GOSPODINE SARACE, INTELECTUALE! TINERI MUNCITORI, ȚARANI, STUDENȚI! SOLDAȚI ȘI MARINARI!*

De 17 ani exploatații și asupriții de pretutindeni sărbătoresc în ziua de 7 Noiembrie, prin mărețe demonstrații, înfăptuirea pe a 6-a parte a globului, în fosta Rusie țaristă, a idealului lor secular de emancipare de sub jugul capitalismului, moșierilor și al asupririi naționale.

Pe an ce trece, drumul început de muncitorii ruși în alianță cu țărănimea revoluționară în octombrie 1917, drum arătat de Lenin și partidul său, Partidul comunist — alungarea cu arma în mînă a exploatatorilor și instaurarea unei orînduieli în care singuri muncitorii și țăranii să-și cîrmuiască treburile, — se deschide mai larg în fața exploataților din țările capitaliste ca singurul drum al izbăvirii.

Dar și mai puternic acest drum se afirmă azi, după 4 ani de criză pustiitoare, care lovește fără milă pe muncitorii și țăranii rămași după război sub jugul capitaliștilor și moșierilor!

Statele capitaliste-imperialiste se sfîșie ca lupii și sînt gata să acapareze noi teritorii și bogății de la vecini, să arunce milioanele de muncitori și țărani într-un măcel nemaiauzit de cînd există ome-

* ***Manifest al C. C. al P. C. R. din octombrie 1934.***

nirea. „Totul pentru armată şi nimic ce n-ar fi pentru armată", declară prim-ministrul Romîniei, Tătărăscu.

Tovarăşi! Fraţilor!

Statul proletar U.R.S.S. este singurul stat în lume care se afirmă ca neclintit apărător al păcii. Prin politica sa de pace, el a zădărnicit acţiunea blocului intervenţionist al ţărilor imperialiste împotriva sa.

A propus tuturor vecinilor apropiaţi şi îndepărtaţi pacte-angajament că nu vor căuta să rezolve cu arma în mînă litigiile ivite sau existente între ele. Din răsputeri a dejucat pînă acum toate provocaţiile războinice contra sa din partea imperialismului japonez. Prin politica sa de pace stăruitoare, el a silit Romînia burghezo-moşierească să adopte propunerea sovietică de reluare a relaţiilor ; el a silit majoritatea statelor imperialiste să ţină seamă de existenţa statului proletar şi să-l invite a intra în Societatea Naţiunilor.

U.R.S.S. este singura în stare să ducă o politică consecventă de pace, căci ea urmăreşte apărarea construcţiei socialiste — această poziţie grandioasă a frontului revoluţiei proletare; ea urmăreşte apărarea vieţii milioanelor de muncitori şi ţărani din toate unghiurile lumii contra măcelului imperialist.

Tovarăşi! Fraţilor! Dar împotriva acestei ţări, care ca un far luminează drumul sutelor de milioane de exploataţi şi asupriţi din lumea întreagă, se strînge toată ura capitaliştilor, moşierilor, bancherilor şi a lacheilor lor.

O parte a lagărului imperialist, nevoită sub presiunea politicii de pace a guvernului sovietic şi a luptei maselor contra războiului să-şi schimbe politica faţă de U.R.S.S. n-a renunţat însă la ura sa contra statului muncitoresc-ţărănesc şi la planurile sale de nimicire a acestui leagăn al revoluţiei mondiale.

Vecinul hrăpăreţ al Uniunii Sovietice este cel mai banditesc imperialism, imperialismul japonez, care nu încetează provocările şi atacurile contra ei. În Europa centrală fascismul hitlerist aţîţă neîncetat contra comunismului şi contra reprezentantului său în fapt — U.R.S.S.

Tratate de tot felul leagă pe aceşti doi bandiţi războinici într-o sîngeroasă frăţie împotriva statului proletar. În Polonia, sîngerosul călău al poporului şi ţărănimii poloneze, fostul social-democrat Pilsudsky, se alătură din ce în ce mai deschis planurilor hitleristo-japoneze de atacare a U.R.S.S.

Recunoscînd U.R.S.S. şi iscălind pactul de neagresiune, Romînia se pregăteşte cu furie de război, continuînd să fie mai departe aliatul militar al Poloniei, de care o leagă tratate de atac contra Sovietelor.

Războiul la graniţele de apus ale U.R.S.S o dată provocat de Hitler şi Pilsudsky, clasele stăpînitoare din Romînia vă vor arunca şi pe voi în luptă pentru a sluji ca gropari ai regimului sovietic. Pentru asta, campania de calomnii contra Statului sovietic continuă. Ea continuă să aibă sprijinul şefilor social-democraţi.

Neputînd să nu recunoască ceea ce cei mai aprigi duşmani ai clasei stăpînitoare recunosc — creşterea colosală a importanţei Statului sovietic —, ei, lăudînd guvernul burghezo-moşieresc pentru recunoaşterea U.R.S.S., vorbesc de alianţă militară ruso-franceză, de orientarea statului proletar către lagărul imperialist, de recunoaşterea ocupaţiei Basarabiei ; de amiciţiile lui Litvinov cu călăul poporului muncitor etc.

Un singur sprijin sigur şi neclintit are Uniunea Sovietică în Romînia. Voi, poporul muncitor de la oraşe şi sate, şi naţionalităţile asuprite, sub conducerea Partidului comunist, trebuie să staţi de veghe pentru sfărîmarea planurilor războinice şi antisovietice ale imperialismului romîn şi în caz de război să urmaţi apelul lui *Lenin* care, în octombrie 1917, a dus poporul rus la victorie.

Războiul bogaţilor să-l prefaceţi în pacea şi eliberarea definitivă a celor săraci!

Infrăţirea cu soldaţii altor ţări imperialiste pe front! Trecerea de partea Armatei Roşii în caz de război antisovietic! Intoarcerea armelor contra propriilor exploatatori şi asupritori!

Tovarăşi! Nu există însă o mai bună apărare şi sprijinire a statului proletar ca lupta voastră de eliberare de jugul propriilor exploatatori şi asupritori!

Căci nu există alt drum de scăpare pentru voi decît drumul lui octombrie.

Toată lumea capitalistă continuă[10] să treacă prin criza cea mai teribilă cunoscută pînă acum. Numai prin exploatarea mereu înăsprită a maselor muncitoare şi a ţărilor coloniale, fabricanţii, bancherii şi moşierii îşi ating profiturile. Ca o haină peticită se prezintă viaţa economică a Romîniei! Se pune un petic într-un loc, pleznesc altele. Criza agrară ameninţă în continuare temeliile economiei capitaliste din Romînia.

Şomajul, scăderea salariilor, foametea, lipsa de locuinţe, scumpetea biciuie muncitorimea din ţara romînească şi o ameninţă cu degenerarea. Femeile sînt alungate din fabrici şi posturi. Generaţiile de tineri sînt sortite şomajului din pragul uceniciei.

Lipsă de pămînt, degenerare, pelagră, foamete, bordeie, întuneric, întoarcerea la plugul de lemn şi încovoierea sub apăsarea moşierului, cămătarului, fiscului şi jandarmului — iată soarta ţărănimii pe meleagurile roditoare ale Romîniei burghezo-moşiereşti.

Alungaţi de la muncă şi împiedicaţi să-şi cîştige existenţa, dubla asuprire şi exploatare — aceasta este viaţa muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor unguri, moldoveni, bulgari, ucraineni, turci din provinciile ocupate de imperialismul romîn şi supuse regimului colonial.

Pentru poftele nesăţioase ale fabricanţilor, moşierilor, bancherilor şi ale primului capitalist şi moşier, Carol de Hohenzollern, pentru pomparea miliardelor pentru înarmări, pentru plata datoriilor către cămătarii străini, pentru întreţinerea armatei de zeci de mii de poliţişti, perceptori, jandarmi, a armatei de asuprire, jefuire şi întunecare a poporului — aceasta nu ajunge.

Guvernul Tătărăscu — guvernul marilor industriaşi şi bancheri — aruncă acum, în pragul iernii, jalea şi nesiguranţa bucăţii de pîine pentru ziua de mîine în casele a zeci de mii de mici funcţionari şi muncitori ai statului ameninţaţi cu concedierea; în noiembrie, prin legea conversiunii, milioane de ţărani vor fi jefuiţi de tot ce mai au pentru plata datoriilor. Despuiaţi şi flămînziţi, ţăranii sînt obligaţi la muncă forţată pentru construirea fără plată a drumurilor strategice. Fiscul terorizează bordeiul ţăranului şi dugheana micului meseriaş şi comerciant pentru a umple bugetul statului, pe care sîngele şi sudoarea poporului muncitor nu mai ajung să-l umple...

Politica guvernului de apărare a marilor fabricanţi, a moşierilor scumpeşte colosal preţurile la alimente şi scade astfel şi mai mult salariile de mizerie ale proletarilor. Declarînd „şomajul inexistent", sutele de mii de şomeri sînt lăsaţi mai departe să piară de foame şi frig.

In Uniunea Sovietică, unde domnesc muncitorii şi ţăranii, unde nu există capitalişti şi moşieri, poporul muncitor construieşte şi dezvoltă cu un avînt colosal toate ramurile vieţii economice. Eliberat de grija zilei de mîine, proletariatul descătuşează toate forţele creatoare ale omului şi ale naturii pentru ridicarea şi satisfacerea nevoilor vieţii celor ce muncesc.

Se ridică gigantice fabrici, uzine, staţiuni electrice, drumuri metropolitane se ţes pe tot cuprinsul ţării. *Creşte fără încetare numărul muncitorilor.*

Al doilea plan cincinal este înfăptuit cu paşi uriaşi de cel mai năpăstuit dintre năpăstuiţii pe vremuri, poporul rus.

Agricultura mecanizată cuprinde terenuri de decenii părăsite, mărind producţia fără încetare.

Pămîntul se află în mîinile ţăranilor, munca se duce în colective cu cele mai moderne *maşini agricole,* maşini, sămînţă şi *credite ieftine de la stat* pentru toţi ţăranii muncitori, inclusiv cei în afară de colective; *locuinţe sănătoase,* spitale, şcoli, *scutirea ţărănimii sărace de impozite,* eliberarea ţăranului de munca de rob, ridicarea fizică şi culturală a ţărănimii, astfel se dezvoltă ţărănimea în satul sovietic, eliberat de moşier, chiabur, jandarm şi perceptor.

Eliberate de jugul ţarismului rusesc, 180 de popoare convieţuiesc şi se dezvoltă în bună frăţie şi egalitate în cadrul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste. In vecinătatea Basarabiei sugrumate de

cizma imperialismului romîn, chemată la viaţă liberă, se dezvoltă în plină prosperitate Republica Sovietică Moldovenească.

Drepturi egale femeilor şi drum deschis spre cele mai superioare funcţii în stat; condiţii de liberă dezvoltare fizică şi culturală tineretului; universităţi, laboratoare, biblioteci, asigurarea zilei de mîine pentru intelectuali.

Tovarăşi muncitori şi ţărani!

In ţările capitaliste, pentru a sili poporul muncitor să se supună vieţii din ce în ce mai mizerabile, fără o rază de lumină, clasele stăpînitoare răpesc maselor cele mai elementare drepturi şi libertăţi.

Fascismul asasin domneşte în Italia, Germania, cucereşte Polonia, Bulgaria, Iugoslavia şi-şi face drum şi în alte ţări. Cei mai buni luptători ai proletariatului urcă drumul eşafodului. Sute de mii de antifascişti zac în temniţe. Tovarăşul Thälmann, curajosul conducător al proletariatului, se găseşte încontinuu sub ameninţarea cu moartea.

In Romînia sînt caracteristice asasinatele în masă, domnia agentului şi jandarmului în fabrici şi sate, închisorile pline cu toţi cei care au îndrăznit să-şi strige foamea şi indignarea. Acolo se sting cei mai buni luptători ai clasei muncitoare... Legi peste legi, ca un căluş gigantic, caută să înăbuşe orice mişcare. Partidul comunist şi alte organizaţii de clasă ale proletariatului sînt oprite de la orice manifestare.

Şi asta nu ajunge călăilor poporului muncitor. Ei pregătesc cu hotărîre instaurarea dictaturii fasciste, nimicirea acelor mizere libertăţi care au mai rămas.

„Formulele noi" ale „tinerilor liberali" urmăresc grăbirea fascizării ţării. Madgearu vizitează

pe Goering, Mihalache pleacă la Roma. Averescu vrea să fie dictator.

Şefii social-democraţi numesc aceasta „democraţie" şi cheamă masele la apărarea ei.

Aceasta este „democraţia" pentru mănunchiul de exploatatori şi asupritori, în frunte cu regele şi camarila, de a apăsa şi stoarce poporul de milioane.

Această „democraţie" au apărat-o şefii social-democraţi în Germania şi Austria.

La fascism şi la cea mai sîngeroasă teroare a dus politica lor în Germania, Austria, unde ei se lăudau că au de partea lor majoritatea clasei muncitoare.

La crearea statului muncitoresc a dus politica Partidului comunist rus, sub conducerea lui Lenin şi Stalin.

Dictatura proletariatului, cu sprijinul ţărănimii, contra tuturor duşmanilor poporului muncitor şi ai revoluţiei!

Guvernul muncitoresc-ţărănesc, bazat pe Sfaturile alese de tot poporul muncitor, indiferent de naţionalitate, de la 18 ani în sus, puterea în mîna celor ce muncesc — iată garanţia că treburile statului sînt cîrmuite în folosul celor ce muncesc.

Inima guvernului sovietic şi a Sovietelor o constituie Partidul comunist, partidul bolşevicilor, care în octombrie, sub conducerea lui Lenin, şi azi sub conducerea lui Stalin, a dus poporul muncitor la victorie şi care azi construieşte victorios societatea socialistă fără exploataţi şi exploatatori.

Astăzi mai mult ca niciodată, în faţa muncitorimii se desenează clar două drumuri de ales: drumul social-democraţiei de apărare a patriei burgheze, colaborare de clasă, fascism; drumul lui Lenin: transformarea războiului imperialist în război civil, asaltul înarmat contra domniei capitaliştilor şi moşierilor, Puterea sovietică.

Tot mai ameninţător se ridică valul revoluţionar al maselor sub conducerea partidelor comuniste. În Franţa, în America, gigantice greve şi eroice lupte de stradă arată hotărîrea crescîndă a proletariatului de a da asaltul contra regimului de exploatare şi asuprire. Creşte şi se întinde puterea sovietică în China. Burghezia spaniolă trăieşte sub ameninţarea revoluţiei proletare.

Tovarăşi! Ţărani! Fraţi soldaţi!

Acum 70 de ani, la crearea sa, prima Internaţională muncitorească, sub conducerea celor mai geniali conducători ai omenirii exploatate şi asuprite — *Marx* şi *Engels* —, a înălţat deasupra întregului glob pămîntesc chemarea de luptă:

„Proletarii n-au de pierdut decît lanţurile, ei au o lume de cîştigat! Proletari din toate ţările, uniţi-vă!"

Această lozincă a înălţat-o acum 15 ani, scoţînd-o din noroiul în care o aruncaseră socialiştii porniţi să apere patria burgheză, *Internaţionala Comunistă*, creată de *Lenin*.

Cu această chemare vi se adresează vouă Partidul Comunist din Romînia, secţie a Internaţionalei Comuniste!

Destul şi-a creat din foamea şi sîngele vostru o viaţă de plăceri pumnul de călăi ai poporului muncitor în frunte cu Carol de Hohenzollern.

Oricît de grea ar fi lupta de dărîmare a regimului actual de jaf şi asuprire, nu costă atît sînge şi jale cît înghite exploatarea, asuprirea şi războaiele capitaliste.

Urmaţi pilda eroicului proletariat din fosta Rusie ţaristă!

Unit și în alianță cu țărănimea a învins el, în octombrie 1917, pe fabricanți, pe moșieri și pe țar!

La apelul Internaționalei Comuniste și al partidelor comuniste se adună tot mai strîns în front unic muncitorii Franței, Spaniei, Italiei. *In front unic trebuie să se ridice poporul muncitor din Rominia* dacă vrea să scape de pieirea prin foame, de teroarea fascistă și de război.

In Romînia șefii social-democrați, ghelerteriști și ai Confederației muncii, sprijiniți de Bujor, au refuzat a treia oară propunerea de front unic făcută lor de Partidul comunist!

Muncitori social-democrați
și socialiști-unitariști!

Comuniștii au întins mîna frățească! De voi depinde să strîngeți această mînă, să impuneți șefilor voștri încheierea frontului unic și, uniți, să pornim la luptă contra dușmanului comun de clasă.

Tovarăși! Fraților!

Partidul comunist, singurul și adevăratul apărător și conducător al vostru, vă cheamă ca în ziua de 7 Noiembrie să afirmați voința voastră de a merge în front unit pe drumul arătat de eroicul popor muncitor din Rusia.

In întruniri, în fabrică, în demonstrații, în moțiuni exprimați ferma voastră solidaritate și frăție cu poporul care construiește socialismul și societatea fără clase! Cu țara care apără viețile tuturor celor ce muncesc contra unui nou măcel mondial.

Alegeți-vă delegați pentru a vedea cu ochii lor regimul sovietic.

Luptați pentru libertatea desăvîrșită, pentru trimiterea delegaților voștri în Uniunea Sovietică.

Faceți din 7 Noiembrie ziua închegării frontului unic de luptă contra exploatării, fascismului și războiului.

Alegeți-vă comitete de acțiune de front unic în fabrici, birouri și sate pentru organizarea luptei voastre!

Contra scăderii salariilor, contra concedierilor! Pentru mărirea salariilor la nivel cu scumpetea și reprimirea tuturor celor concediați! Pentru ziua de muncă de 7 ore cu salariul întreg!

Contra concedierii muncitorilor și funcționarilor neromîni. Pentru dreptul de folosire a limbii materne în toate instituțiile din provincia dată. Pentru dreptul la autodeterminare pînă la despărțirea de statul romîn

Nici un ban impozite și datorii guvernului marilor fabricanți și moșieri! Nici un ban datorii cămătarilor străini! Nici un ban de la poporul muncitor pentru înarmări! Contra reținerii dărilor din salarii și lefuri! Organizați apărarea țărănimii și micilor meseriași și comercianți contra executărilor!

Pentru ajutor de iarnă pentru șomeri. 2.000 de lei celor neînsurați, 3.000 de lei celor însurați. Pentru legiferarea ajutorului de șomaj și pentru asigurările sociale tuturor celor ce muncesc pe seama statului și patronilor.

Pentru ajutorarea pe seama statului capitaliștilor și moșierilor a țărănimii lovite de foamete! Contra obligativității țărănimii despuiate și flămînde de a presta muncă gratuită la șosele, stat etc.

Contra statutului fascist C.F.R. Contra cenzurii, stării de asediu, contra legii apărării statului. Pentru dreptul deplin de organizare, grevă, întrunire și presă. Pentru apărarea sindicatelor muncitorești contra ofensivei guvernului.

Contra guvernului burghezo-moşieresc. Contra monarhiei. Pentru guvern MUNCITORESC şi ŢĂRĂNESC. Pentru ROMINIA SOVIETICĂ!

Pentru pămînt şi inventar fără plată ţărănimii muncitoare!

Trăiască lupta în front unic a tuturor celor ce muncesc!

Trăiască alianţa revoluţionară a muncitorilor şi ţăranilor!

Trăiască eroicul proletariat şi ţărănimea din U.R.S.S.!

Trăiască U.R.S.S. — Patria proletară!

Trăiască China Sovietică!

Trăiască Partidul Comunist (bolşevic) din U.R.S.S.!...

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Octombrie 1934

Se tipăreşte după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII — 22, inv. 705.

21

CĂTRE TOŢI OAMENII CINSTIŢI DIN ROMÎNIA! CĂTRE MUNCITORI ŞI ŢĂRANI! CĂTRE MUNCITORII DIN ORGANIZAŢIILE SOCIAL-DEMOCRATE, SINDICALE, CULTURALE DIN ŢARĂ! *

Cetăţence şi cetăţeni, tovarăşi!

Sînt trei ani de la răsturnarea fascismului din Spania şi iată-l că întărit din nou sub masca „democraţiei" republicane spaniole, el a pornit din nou la ofensiva făţişă contra clasei muncitoare.

Dar împotriva acestei ameninţări, puternica voinţă unită a proletariatului a ridicat la acţiune întreaga ţară muncitoare.

Greva generală a zguduit Spania de la un capăt la altul. In locurile unde ţărănimea a susţinut mai energic proletariatul şi unde acesta era închegat mai cu putere în jurul avangărzii sale, greva s-a transformat în luptă armată contra fascismului.

Zeci de mii de cadavre acoperă văile Asturiei. Alături au luptat şi alături şi-au vărsat sîngele muncitorii comunişti şi socialişti. Frontul unic, pecetluit în lupta comună, s-a arătat ca o forţă peste care nici un fascist nu va putea trece.

Frontul unic a arătat puterea unită a proletariatului, a arătat că el transformă clasa muncitoare într-o armată susţinută şi întărită de ţărănimea muncitoare, de largi pături mic-burgheze, de regimente întregi din armata burgheziei.

* *Manifest al C. C. al P. C. R. din 1934.*

Ani de zile social-democrația spaniolă a respins unitatea de luptă și a susținut, în guvern și în parlament, regimul reacționar, iar fascismul s-a dezvoltat.

Acum frontul unic, abia închegat, a dat un extraordinar avînt luptei revoluționare antifasciste.

Lupta continuă.

Era victoriilor ușoare ale fascismului, era cînd unitatea de luptă contra lui putea fi încă respinsă fără teamă, cum au făcut șefii social-democrați din Germania și Austria, acea eră a trecut.

Ca un uriaș se ridică proletariatul unit, iar primele sale lovituri — cum e greva generală din Spania — cutremură Europa.

Intreg proletariatul internațional trebuie să adere acum la frontul solidarității. Fascismul spaniol va încerca să tragă tot profitul după reprimarea grevei generale și a răscoalelor.

Triumful fascismului spaniol ar fi o lovitură grea pentru întreaga muncitorime din lume.

Acum la luptă unită pentru a ajuta pe muncitorii și țăranii din Spania.

Internaționala Comunistă a propus Internaționalei a 2-a organizarea în comun a acestei lupte. Internaționala a 2-a a amînat răspunsul, dar a permis partidelor social-democrate înțelegerea cu comuniștii.

Comisia executivă a Partidului social-democrat din Romînia, primind propunerea noastră de organizare a luptei de solidaritate cu proletariatul din Spania, a acceptat organizarea grabnică a acțiunii comune, dar a comunicat apoi că, pentru motive interne de partid, amînă discuția și pregătirile.

Intre timp fascismul din Romînia se pregătește la solidarizarea sa practică cu cel spaniol.

Nu e timp de pierdut.

Partidul comunist vă cheamă pe toți la luptă solidară.

Organizați mitinguri și demonstrații de protest în toate orașele și satele, în toate fabricile și întreprinderile din țară.

Alegeți și trimiteți delegații de protest la legația și consulatele spaniole.

Strîngeți fonduri de ajutor pentru victimele războiului civil din Spania.

Opuneți-vă cu putere loviturilor fascismului romîn. Cereți eliberarea conducătorilor ceferiști !

Partidul comunist a propus Executivei social-democrate să pornească imediat la o acțiune paralelă și vă cheamă să susțineți orice manifestație împotriva fascismului spaniol organizată de organizațiile muncitorești revoluționare, social-democrate, antifasciste, culturale, democratice etc.

Creați unitatea de luptă a întregii muncitorimi împotriva fascismului spaniol și pentru masele muncitoare din Spania !

Trăiască eroicul proletariat spaniol, basc și catalan !

Jos teroarea fascistă, jos burghezia și moșierii asasini din Spania !

Trăiască solidaritatea proletară internațională !

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XVIII — 56 inv. 1.428

— ★ —

22

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE ÎNTREGUL POPOR MUNCITOR! CĂTRE TOȚI CETĂȚENII ȘI CETĂȚENCELE ȚĂRII!*

Cetățeni, tovarăși!

După o încăpățînată campanie de clevetiri și mincinoase denunțuri, șefii social-democrației romîne și-au atins scopul:

Toate organizațiile de masă ale poporului muncitor din Romînia au fost interzise. Toate ziarele de stînga, dreptul de cuvîntare și de scriere al poporului au fost suspendate. Toate sălile de întrunire au fost închise. Militanți curajoși pentru libertățile cetățenești au fost arestați ori, în cel mai bun caz, percheziționați, bătuți, batjocoriți. Casele lor au fost în multe locuri vandalicește devastate.

Poporul muncitor este scos din lege. Pentru el nu mai există nici drept de întrunire, nici de cuvînt, presă ori coaliție. Fascismul a dat o nouă lovitură ultimelor resturi de „democrație și legalitate", cu care fățarnic se mîndrește regimul burghezo-moșieresc și social-democrația sa oficială.

Șefii social-democrați și-au împlinit de minune sarcina pe care și-au luat-o față de guvern. În zeci de articole, cuvîntări și rezoluții, ei au denunțat orice organizație antifascistă ori muncitorească drept „anexă" comunistă. Ei... au denunțat organele

* *Manifest al C. C. al P. C. R. din 1934.*

de presă care nu le conveneau drept organe clandestin „comuniste".

Guvernul și-a putut astfel doar însuși teza social-democrată și a pretextat interzicerile sub acoperirea acelor mincinoase argumente.

Împărțirea rolurilor a funcționat, iar plata lui Iuda a fost tolerarea organizațiilor social-democrate cu patalama de la poliție și guvern.

Acum se vede bine rostul spargerilor metodice, al excluderilor consecvente de sindicate și al respingerii oricărui front unic muncitoresc de luptă contra fascismului. Această tactică de spargere urmată de șefii social-democrați era un inel din lanțul pregătirilor loviturii de duminică 25 noiembrie. Acum guvernul confiscă publicații comuniste, care critică pe iubiții săi șefi social-democrați, și tîrăște la judecată pe cei care le împrăștie. Acum șefii social-democrați, eroii lui 25 noiembrie, triumfă. Triumfă prea repede.

Muncitori, cetățeni, țărani, femei, tinere!

Guvernul liberal v-a băgat călușul în gură... Guvernul vă ia orice drepturi fiindcă, pe lîngă drepturi, vrea să vă mai jefuiască de tot ce se mai poate scoate din carnea și oasele voastre.

Muncitori, funcționari,

Scumpetea care crește și salariile care scad, concedieri și raționalizări care se întețesc, 10, 12 și 14 ore de muncă efectivă pe zi pentru un salariu de foame — aceasta este starea voastră de azi, din care lipitorile capitaliste cred că nu sug destul și vor mai mult.

Funcționari publici, învățători și profesori,

...Curbe de sacrificiu, care v-au tăiat în carne.

Cum să nu vă răpească orice drept și orice libertate? Cum să nu vă fure dreptul de organizare, de grevă, de demonstrație!

Cum să nu vă scoată din lege, cînd vor să vă scoată din cea din urmă pîine!

Țărani, meseriași, mici patroni,

Ratele fără milă ale așa-zisei conversiuni au venit la scadență. Protestul vostru indignat contra execuțiilor forțate nu poate fi pe placul cămătarilor. De aceea cămătarii și guvernul, regele și social-democrații lor oficiali vă răpesc dreptul de adunare și protest.

Muncitori, funcționari,

Imprumutul forțat vă taie milioane din salariile de foame în preajma iernii. Dar rezistența voastră contra plăților forțate trebuie înăbușită cu interzicerile liberal-social-democrate ale drepturilor profesionale.

Șomeri, țărani cu holde arse ori inundate,

Nici un ajutor pentru voi. Nici o pîine pentru copiii voștri...

Văduve, invalizi, orfani, pensionari,

Nici un spor la pensiile plătite cu întîrzieri de luni de zile ori furate.

In schimb, 16 miliarde de lei, într-un singur an, pentru război. Pentru război : împrumutul ! Pentru

război : birurile ! Pentru război : *Totul,* cum se laudă d-l Tătărăscu.

De aceea trebuie să vă calce în picioare orice drept de vorbire și scriere, de adunare și de organizare, de protest și de manifestare. De aceea lovitura liberal-social-democrată din 25 noiembrie.

Cetățeni, tovarăși,

25 noiembrie nu e decît un nou pas pe o cale de mult bătută, calea spre *fascism deschis și* spre *război.*

25 noiembrie arată limpede că în România burghezia și boierimea înțeleg să țină fără milă călcîiul pe grumazul vostru. Nici un drept pentru cei ce muncesc. Totul pentru ciocoi și exploatatori. Nici un ban pentru cei ce produc. Totul pentru război. Acestea sînt lozincile tuturor partidelor burgheze. Șefii social-democrați fac propagandă pentru împrumutul de război... Programul social-democrat e identic cu programul „aplicărilor" liberale.

25 noiembrie e o pecetluire a frontului unic între șefii social-democrați și guvernul liberal.

Cetățeni, tovarăși,

Toți ca unul în frontul de apărare al drepturilor voastre.

Toți ca unul ridicați-vă fără șovăire contra asasinilor politici ai organizațiilor voastre.

Nu tolerați readucerea voastră în sclavia hitleristă !

Opriți mîna satrapilor ! Respingeți atacul celei mai negre reacțiuni !

Nu lăsați să înainteze hidra fascistă sîngeroasă și războinică.

Apărați și păstrați cu îndîrjire drepturile cîștigate cu luptă și sînge !

Partidul comunist vă cheamă la lupta pentru pîine, pămînt, muncă și libertate.

Partidul comunist este singurul care a susținut și susține fără condiții orice încercare de *organizare pentru lupta poporului muncitor.* Este singurul care, fără condiții, a sprijinit și sprijină orice *luptă pentru libertățile și drepturile voastre.* Este singurul care, fără condiții, a cerut și cere *încheierea frontului unic* al tuturor celor care vor să lupte contra reacțiunii, contra fascismului și contra războiului. Este singurul care, fără condiții, a sprijinit și sprijină orice luptă pentru *pîine, salarii, ajutoare de șomaj și mizerie.* Este singurul care *cheamă* la luptă și o *organizează* cu toate puterile sale.

Partidul comunist și-a îngroșat în ultimul an rîndurile cu sute și sute de noi luptători, muncitori, țărani, intelectuali, meseriași etc. *Și-a consolidat organizațiile* în toate ținuturile țării sub semnul luptei contra mizeriei și apărării contra fascismului, sub semnul urii contra războiului imperialist și al dragostei și solidarității în sînul poporului muncitor.

Reacțiunea vă fură drepturile legale.

Răspundeți prin intrarea în masă în Partidul comunist!

Veniți în mijlocul avangardei luptătoare. *Ajutați* la impunerea drepturilor voastre. *Sprijiniți* singurul *centru neclintit* al luptei contra reacțiunii și contra regimului de pieire și catastrofă.

Ajutați la împrăștierea *singurei prese necenzurate,* care în sute de mii de exemplare răspîndește cuvîntul clasei muncitoare.

Susțineți cu îndîrjire politica de unitate de luptă propovăduită de Partidul comunist.

Uniți-vă rîndurile, afară cu spărgătorii! Afară cu codițele de topor! Afară cu provocatorii fascismului! Afară cu agenții șovinismului și ai urii între popoare! Afară cu profitorii subjugărilor naționale!

Popor muncitor,

Unirea ta îți este puterea, organizarea ta îți dă forța pentru luptă și rezistență.

Guvernul îți sugrumă organizațiile. Ei bine, *organizează-te!*

Nici un muncitor neorganizat! Nici un muncitor în afara organizațiilor. Intrați cu toții în organizațiile voastre de breaslă și nu lăsați să vi le fure șefii social-guvernamentali. Nu lăsați să vi le spargă Fluierașii, Ghermanii, Cristeștii... și toți ceilalți Ilie Dumitrii și Moscovicii.

Formați sindicate oriunde nu există! Respingeți pe cei care vă îndeamnă să faceți sindicate paralele cu cele existente! Chemați la organizare pe cei care au întîrziat să se organizeze! Cu miile, cu zecile și sutele de mii în organizații! Numai atunci vă veți fi făcut datoria voastră cînd nici un muncitor nu va mai fi fără lucru și nu va mai șoma pe cuprinsul țării.

Cetățeni antifasciști, muncitori, țărani, naționalități asuprite din România ,

Burghezia vă interzice organizațiile. Ei bine, *organizați-vă!*

Nici una din nevoile voastre economice, culturale, profesionale, școlare, nici una din năzuințele voastre materiale ori ideologice fără organizație.

Unirea face puterea. Zeci de organizații v-au fost închise. Sute de organizații trebuie să vă creați. Nici un om cinstit, nici un cetățean convins de drepturile sale ori muncit de păsurile sale, nici un om de muncă și de bine să nu rămînă singur. *Cu toții la organizații, cu toții la lupta* pentru drepturile răpite, *cu toții la apărarea* propriilor interese.

Muncitori, proletari din Romînia de orice sex, naționalitate ori vîrstă!

Arătați puterea și capacitatea clasei noastre. Dovediți tuturor prietenilor și aliaților noștri, tuturor cetățenilor cinstiți și muncitori ai țării că se pot bizui pe voi, că meritați a merge în fruntea lor, că le puteți împărtăși din experiența voastră de muncă, organizare și luptă!

Ajutați-i să găsească căile de organizare. Ajutați-i să treacă la luptă deschisă pentru drepturi și contra mizeriei, pentru pîine și cultură, contra reacțiunii, fascismului, războiului și barbariei.

Muncitori, cetățeni,

La luptă, organizați proteste, delegații, adunări, demonstrații și greve pentru apărarea organizațiilor voastre.

Muncitori social-democrați!

Refuzați să vă faceți complicii acțiunii spărgătoare a șefilor voștri. Dați mîna fraților voștri de clasă. Încheiați frontul unic cu comuniștii și cu ceilalți muncitori din întreprinderea voastră.

Organizații social-democrate din orașe, județe și regiuni!

Promisiunile date de comitetele diriguitoare au fost călcate în picioare. În loc de unitate, noi excluderi. În loc de front unic, denunțuri. În loc de luptă comună contra fascismului din Spania și Romînia, complicitate cu călăii fasciști din Madrid și cu reacționarii monarhiști din Romînia. Organizați împreună cu secțiile respective ale Partidului comunist lupta contra mizeriei, fascismului și războiului.

Fraților, surorilor, cetățeni,

Fascismul unește pe zi ce trece forțele reacțiunii contra voastră. Unirea voastră va zdrobi forțele fascismului, va împiedica prin luptă fascizarea deschisă a Romîniei.

Reacțiunea bagă în ocne și asasinează pe luptătorii voștri de frunte.

Trăiască lupta *pentru eliberarea lor*, pentru eliberarea ceferiștilor, pentru eliberarea profesorului Constantinescu Iași, pentru eliberarea tuturor antifasciștilor și revoluționarilor din ocnele Romîniei!

Șovinismul vă asmuțește unii împotriva altora.

Trăiască *eliberarea națională* și frăția între popoarele muncitoare.

Militarismul pregătește cu înfrigurare războiul și mai ales războiul antisovietic. *Trăiască Uniunea Sovietică*, stîlp al păcii, patrie a celor ce muncesc!

Jos cheltuielile și împrumuturile de război. *Nici un ban și nici un om pentru război!*

Trăiască apărarea republicilor sovietice!

Capitaliștii și boierii vă sug pînă la măduvă. Trăiască lupta contra mizeriei, pentru salarii, pentru ajutoare de șomaj și iarnă, contra concedierilor, contra muncilor forțate, contra plăților de datorii, impozite și împrumut forțat, pentru sămînță și pîine țăranilor nevoiași!

Reacțiunea, în frunte cu regele, dezlănțuie urgia contra drepturilor și organizațiilor voastre și contra Partidului comunist.

Trăiască lupta unită pentru drepturile și libertățile poporului muncitor!

La luptă, la organizare, la acțiune!

Trăiască unirea în luptă a poporului muncitor din Romînia!

Trăiască Frontul unic!

Trăiască Partidul Comunist din Romînia, conducătorul și organizatorul luptei pentru pîine, pămînt și libertate!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A — XVIII — 21, inv. 704.

— ★ —

1935

23

SARCINILE APROPIATE ALE PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA *

I

Starea de asediu şi teroarea îndreptată împotriva maselor largi, care au devenit după luptele din februarie metoda permanentă de guvernare a ţării, precum şi faptul că în aceste condiţii mişcarea revoluţionară condusă de P.C.R. s-a întărit şi mai mult şi s-a lărgit, sînt un indiciu al încordării luptelor de clasă în Romînia. Situaţia în care se desfăşoară aceste lupte este caracterizată prin următoarele elemente:

1. Criza industrială în Romînia, la fel ca şi în majoritatea ţărilor capitaliste, în opoziţie cu afirmaţia formulată în articolul tov. Gorun anul trecut şi în parte în rezoluţia din aprilie a C.C. cum că Romînia se află în această privinţă într-o situaţie cică „excepţională", a intrat, începînd din 1932—1933, în stadiul depresiunii de un fel deosebit, care se manifestă mai ales în creşterea însemnată a volumului producţiei industriale şi decurge în condiţiile dăinuirii crizei agrare şi financiare, ceea ce

* *Rezoluţia adoptată de C. C. al P. C. R. la sfîrşitul lunii februarie 1935.*

face ca producţia să fie supusă unor mari oscilaţii iar situaţia economică generală să rămînă extrem de grea.

2. Această trecere la depresiunea de un fel deosebit a fost dobîndită prin înăsprirea şi mai mare a exploatării maselor muncitoare de la oraşe şi sate, mai ales în ţinuturile cu naţionalităţi asuprite, şi prin faptul că guvernul liberal duce o politică şi mai hotărîtă decît guvernele precedente de întărire a poziţiilor capitalului financiar şi ale marii proprietăţi agrare, o politică de stoarcere de sume colosale pentru înarmări, o politică de trecere a tuturor greutăţilor crizei pe umerii maselor largi ale poporului, ceea ce are ca urmare o nouă scădere a nivelului mizerabil de trai al acestor mase (creşterea şomajului, creşterea scumpetei, sporirea taxelor şi birurilor etc.), iar masele largi ale ţărănimii, istovite de biruri, de datoriile cămătăreşti lovite de recoltă proastă, au ajuns în faţa morţii prin înfometare.

3. Ofensiva contra intereselor economice vitale ale maselor muncitoare de la oraşe şi sate este desfăşurată cu ajutorul terorii sălbatice, al lichidării drepturilor politice elementare ale populaţiei şi al fascizării aparatului de stat şi a tuturor instituţiilor şi organelor publice.

4. Dat fiind că prin metodele aplicate pînă acum burghezia n-a reuşit să pună frîu maselor nemulţumite şi să frîngă valul avîntului revoluţionar, în sînul grupelor celor mai reacţionare ale lagărului burghezo-moşieresc se coc planuri de instaurare neîntîrziată a dictaturii militare-fasciste deschise. Contrazicerile crescînde dinăuntrul lagărului burghezo-moşieresc, care se exprimă în destrămarea ce are loc în sînul tuturor partidelor de masă ale burgheziei şi în instabilitatea combinaţiilor guvernamentale, acţionează de asemenea şi în sensul ten-

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

SARCINILE APROPIATE ALE PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMANIA

(REZOLUŢIA ADOPTATĂ DE C.C. al P.C. din România LA SFÂRŞITUL LUNII FEBRUARIE 1935)

MARTIE 1935
Editura Comitetului Central al Partidului Comunist din România

dinţelor de concentrare în jurul unei puteri dictatoriale. Regele şi militarii împreună cu grupările lor fătiş fasciste apar astfel ca centrul de concentrare a aripilor fasciste ale tuturor partidelor burgheze.

5. Ura crescîndă a maselor largi împotriva regimului deschis fascist, de tip hitlerist sileşte toate grupările lagărului burghezo-moşieresc să pregătească drumul spre dictatura militară-fascistă atît prin aţîţarea patimilor şoviniste sub pretextul „apărării muncii naţionale", a antirevizionismului ş.a.m.d. cît şi sub masca frazelor liberale democratice şi chiar antifasciste, ceea ce constituie în etapa dată manevra tactică de bază a claselor stăpînitoare.

Avînd în vedere cele de mai sus, inclusiv victoria dictaturii militare-fasciste, aceasta ar însemna înrăutăţirea şi mai mare a situaţiei desperate a maselor largi populare, prefacerea lor în robi ai oligarhiei financiare şi boiereşti, ceea ce ar însemna totodată întărirea forţelor agresive ale imperialismului romîn, primejdia nemijlocită de război, mai ales război contra U.R.S.S.

Sarcina cea mai însemnată a P.C.R. consta în a respinge ofensiva capitalului şi a reacţiunii fasciste, în a zdrobi orice încercare de a întrona în Romînia dictatura fascistă făţişă

Numai îndeplinirea acestei sarcini prin lupta pentru interesele economice şi sociale arzătoare ale muncitorilor, ale ţărănimii muncitoare şi ale tuturor păturilor populaţiei muncitoare de la oraşe pentru drepturile lor elementare politice şi contra ofensivei fascismului deschide în faţa acestor mase calea către lupta pentru lozinca propagată de P.C.R. a instaurării Romîniei muncitoreşti-ţărăneşti...

In aceste condiţii sarcinile apropiate ale P.C.R. sînt :

II

1. CREAREA UNUI LARG FRONT POPULAR ANTIFASCIST

Pentru a împiedica măsurile fasciste ale guvernului, care lovesc în toate păturile populaţiei mun-

II.

1. CREIEREA UNUI LARG FRONT POPULAR ANTI-FASCIST.

Pentru a împiedica măsurile fasciste ale guvernului, cari lovesc în toate păturile populaţiei muncitoare ale Romîniei şi pentru a tăia drumul dictaturii militaro-fasciste ce se pregăteşte, e necesar de mobilizat în jurul clasei muncitoare şi sub hegemonia clasei muncitoare a tuturor aliaţilor ei, de creiat în jurul sîmburelui proletar închegat laolaltă prin frontul unic şi sub conducerea P.C. un larg F R O N T P O P U L A R A N T I - F A Ş C I S T.

Fragment din rezoluţia „Sarcinile apropiate ale P.C.R." adoptată de C.C. al P.C.R. la sfîrşitul lunii februarie 1935, în care se îndeamnă la mobilizarea în jurul clasei muncitoare şi sub hegemonia ei a tuturor aliaţilor săi pentru crearea unui larg front popular antifascist.

citoare ale Romîniei şi pentru a tăia drumul dictaturii militaro-fasciste ce se pregăteşte e necesar de mobilizat în jurul clasei muncitoare şi sub hegemonia clasei muncitoare a tuturor aliaţilor ei, de creat în jurul sîmburelui proletar închegat laolaltă prin frontul unic şi sub conducerea P.C. un larg *front popular antifascist.*

Acest F.P.A. trebuie să se deosebească de mişcarea antifascistă care a fost organizată în ultimii ani

într-un şir de oraşe ale ţării (şi ale cărei principale organizaţii legale au fost dizolvate prin ordonanţa din 27 decembrie 1934) atît prin amploarea şi concretizarea ţelurilor sale cît şi prin metodele de acţiune. F.P.A. trebuie să tindă a îmbrăţişa, în afară de muncitori, toate păturile micii burghezii muncitoare de la oraşe, meseriaşi, intelectuali, mici negustori şi mai ales toată populaţia muncitoare de la sate — pe toţi cei nemulţumiţi de situaţia de astăzi, pe toţi cei loviţi de criză şi de măsurile guvernului. Veriga de bază a luptei antifasciste trebuie să fie lupta pentru cerinţele economice; pentru trecerea greutăţilor crizei, cu care sînt împovărate masele muncitoare de la oraşe şi sate, asupra moşierilor, capitaliştilor şi asupra statului lor; pentru revendicările muncitorilor; pentru revendicările funcţionarilor de stat şi ale funcţionarilor particulari, ale învăţătorilor, pensionarilor, invalizilor, foştilor combatanţi, meseriaşilor, micilor negustori, cooperativelor etc.; pentru cerinţele ţăranilor, pentru care aceştia pornesc în momentul de faţă în diferite regiuni ale ţării acţiuni spontane. O însemnătate uriaşă o are atragerea în luptă a tineretului şi a femeilor muncitoare pe baza apărării intereselor şi nevoilor lor speciale.

Lupta naţionalităţilor asuprite, care alcătuiesc două cincimi din populaţia Romîniei şi asupra cărora se năpustesc cu deosebită forţă loviturile fascismului romînesc, trebuie să fie unul din factorii hotărîtori ai F.P.A.

Mobilizînd masele pentru acţiuni contra stării de asediu, contra interzicerii organizaţiilor revoluţionare, contra terorii din partea guvernului, pentru dizolvarea bandelor fasciste cuziste, pentru arestarea conducătorilor lor, pentru dezarmarea reală a gărzii de fier şi a celorlalte bande, — P.C.R. organi-

zatorul F.P.A., trebuie să contrapună regimului actual de fascizare *apărarea drepturilor democratice ale poporului muncitor*. Aceasta înseamnă apărarea libertății cuvîntului, presei, de întrunire, de organizare, alegeri libere democratice pentru parlament și organele administrative, inclusiv pentru femei și tineret, lupta contra lichidării autonomiei instituțiilor sociale (casele de asigurare, camerele de muncă, camerele meseriașilor etc.), contra desființării autonomiei comunale etc., contra regimului ucigător în închisori și pentru eliberarea tuturor antifasciștilor închiși. Numai în chipul acesta, numai chemînd masele la luptă pentru drepturile lor democratice, pe care le răpește regimul fascizării, P.C.R. va fi în stare să demaște demagogia partidelor care aplică sau sprijină această fascizare și o acoperă cu fraze mincinos-democratice.

Lupta contra fascismului trebuie îmbinată cu lupta contra războiului, sub lozinca *„fascismul înseamnă război"*, și trebuie arătat că, cu toate că România nu intră în momentul de față în gruparea țărilor imperialiste conduse de Germania, care pregătesc direct războiul și desfășoară o activitate febrilă chiar în România, totuși tocmai elementele fasciste ale burgheziei romîne tind, ca și în Polonia, spre grupările provocatoare de război.

Dezvăluind legătura strînsă dintre loviturile date drepturilor politice ale populației și ofensiva capitalului contra intereselor economice și sociale elementare ale poporului muncitor, F.P.A. trebuie să îndrumeze revolta maselor împotriva tuturor acelora care pregătesc, în interesul capitalului financiar și al moșierilor, întronarea dictaturii fasciste, atît împotriva celor care alcătuiesc guvernul actual cît și împotriva celor care conduc celelalte partide. Punînd în lumină existența diferitelor focare

care completează și se pregătesc să proclame dictatura, punîndu-se în fruntea ei, F.P.A. trebuie să demaște în chip deosebit în fața maselor populare rolul pe care-l joacă aici regele și militarii, ca cele mai cinice forțe ale reacțiunii, și să îndrepte ura maselor de milioane contra regelui, *primul moșier, primul capitalist și primul fascist al Romîniei.*

Formele de organizare a frontului antifascist trebuie să fie mlădioase. E neapărat nevoie de luat toate măsurile pentru ca în toate organizațiile care reprezintă păturile ce trebuie cuprinse în F.P.A., la toate întrunirile și conferințele lor etc. să se pună chestiunea luptei antifasciste, să se adopte rezoluții privitoare la lupta pentru anumite cerințe concrete ale platformei antifasciste (cerințe economice, sociale etc.) — atît pentru acelea care privesc în mod deosebit grupul social respectiv cît și pentru acelea de ordin general —, precum și pe marginile rezoluției de adeziune la F.P.A. Reazemul organizatoric al F.P.A. trebuie să fie diferite forme de grupări antifasciste locale. În aceste grupări trebuie să intre sindicatele locale de diferite culori, organizațiile cultural-educative, sportive și altele, grupele locale ale partidelor politice. În satele unde e deosebit de puternic partidul național-țărănesc — ai cărui conducători fac parte din rîndul propovăduitorilor fascismului în România, dar ale cărui mase nu vor nici teroarea fascistă, nici dictatura fascistă —, grupele locale ale frontului antifascist pot și trebuie să cuprindă și pe membrii locali ai partidului național-țărănesc și chiar întregi organizații de jos ale lui. Aceasta trebuie să contribuie la crearea în partidul național-țărănesc, sfîșiat de contraziceri lăuntrice, a unei aripi stîngi care să intre în F.P.A.

Formele de luptă ale F.P.A. trebuie să îmbrățișeze, în afară de toate formele luptei economice ale

păturilor sociale respective de la orașe și sate, toate formele de demonstrații, de la cele mai moderate (delegații către autorități etc.), trecînd prin acțiuni de stradă, marșuri ale țăranilor la orașe, toate formele de grevă (inclusiv greve ale meseriașilor, micilor negustori etc.), pînă la greva generală. Mai ales greva generală, sprijinită activ de toate păturile populației muncitoare, trebuie să fie popularizată în chip larg ca mijlocul cel mai eficace pentru respingerea atacului fascismului, pentru împiedicarea întronării dictaturii militare-fasciste.

In armată — unde activitatea noastră e insuficientă — trebuie desfășurată nu numai printre soldați, ci și printre gradele inferioare ofițerești o campanie antifascistă, îndreptată mai ales împotriva unor persoane anumite din comandamentul superior, fasciști activi, membri ai grupelor fasciste complotiste, care pregătesc lovitura de stat.

Pe măsura dezvoltării organizațiilor de jos, F.P.A. trebuie să acorde o deosebită atenție organizării autoapărării largi contra atacurilor din partea bandelor fasciste și a poliției.

In toată campania pentru crearea, lărgirea și întărirea F.P.A., îndreptată contra măsurilor guvernului ce lovesc în masele populare și netezesc calea dictaturii militare-fasciste, F.P.A. trebuie să sădească încontinuu în conștiința maselor ideea *că primejdia instaurării acestei dictaturi deschise în formele hitleriste cele mai sălbatice crește,* trebuie să trezească în mase cea mai încordată vigilență, trebuie să înrădăcineze în ele convingerea că numai de ele, de mase, de hotărîrea și lupta lor depinde ca această primejdie care planează deasupra lor să fie evitată.

2. CONDIȚIA PENTRU CREAREA ȘI LUPTA CU SUCCES A F.P.A. O CONSTITUIE INTĂRIREA TACTICII FRONTULUI UNIC PROLETAR

Crearea și lupta cu succes a F.P.A. e cu putință numai prin asigurarea în sînul lui a hegemoniei clasei muncitoare, sub conducerea P.C. In condițiile Romîniei acesta e argumentul hotărîtor în favoarea întăririi tacticii frontului unic, ca fiind calea cea mai sigură către cucerirea de către P.C.R. a influenței asupra clasei muncitoare. In cursul ultimului an și jumătate, tactica F.U. față de ambele partide social-democrate și față de sindicate a fost aplicată de P.C.R. în condiții dintre cele mai dificile, consecvent și cu îndemînare și a dus de acum la anumite rezultate. C.E. al P.S.D., care aparține de aripa extremă dreaptă a Internaționalei a II-a și este un dușman neînduplecat al F.U., a fost silit, sub presiunea propriilor mase și a maselor sindicale să manevreze, dîndu-și aerul că acceptă tratativele directe cu P.C.R., pentru a zădărnici apoi aceste tratative ; congresul organizațiilor social-democrate din Vechiul Regat a adoptat o hotărîre în favoarea F.U. cu comuniștii ; în organizațiile de bază ale partidului social-democrat a luat ființă un curent puternic pentru F. U. Partidul „de stînga" al ghelleriștilor a încheiat F.U. cu Liga muncii și cu Comitetul Antifascist.

Intr-o astfel de situație organizațiile P.C.R. trebuie să folosească ruperea tratativelor de către C.E. social-democrat, care a stîrnit neîndoios nemulțumiri în rîndurile partidului social-democrat și a înăsprit conflictul dintre gruparea transilvăneană, profund reacționară, din conducere și organizația din Vechiul Regat, care jonglează cu fraze de stînga, pentru a se adresa nemijlocit către toate orga-

nizaţiile de jos ale partidului social-democrat cu propunerea de a constitui — împreună cu toate celelalte organizaţii muncitoreşti — F.U. pe baza unui program concret, care să cuprindă cîteva revendicări economice şi politice dintre cele mai arzătoare, inclusiv revendicări care interesează în chip deosebit pe muncitorii din localitatea respectivă. Deosebită importanţă are apropierea în întreprinderi a muncitorilor comunişti de muncitorii social-democraţi şi crearea împreună cu dînşii de organe ale F.U. în întreprinderi. Din partea sa, C.C. al P.C.R., sprijinindu-se pe această mişcare, trebuie să întîmpine din nou la prima ocazie favorabilă — fie în legătură cu lupta economică a muncitorilor sau în legătură cu lupta contra fascismului — conducerea partidului social-democrat cu o propunere de F.U., formulînd această propunere în aşa fel, ca să îngreuieze pe cît cu putinţă respingerea ei. Aplicînd cu perseverenţă această tactică şi purtîndu-se faţă de acele elemente din sînul partidului social-democrat care tind în chip sincer, deşi nu întotdeauna în chip consecvent, către lupta comună cu comuniştii ca faţă de aliaţi ai P.C.R. în lupta pentru F.U., partidul va putea să împingă înainte în practică opera de creare a F. U. Faţă de partidul lui Ghelerter..., care cuprinde muncitori însufleţiţi de un spirit sincer de stînga, P.C.R. — folosind succesele dobîndite şi continuînd, în lumina faptelor, să demaşte frazeologia radicală afişată de ochii lumii de către conducătorii lui — va putea repede reuşi să cucerească majoritatea acestor muncitori şi a organizaţiilor lor locale pentru F. U.

În toată lupta pentru F.U. proletar, lozinca luptei contra fascismului şi necesitatea creării în jurul proletariatului a unui F.P.A. larg trebuie puse pe planul întîi.

3. LUPTA PENTRU UNITATEA SINDICALĂ PE BAZA LUPTEI DE CLASĂ ESTE SARCINA CEA MAI ÎNSEMNATĂ A ZILEI

Desfăşurînd campania de protest în masă contra dizolvării de către guvern a sindicatelor unitare şi apoi şi a celor ghelerteriste şi arătînd că această dizolvare pune în primejdie existenţa tuturor organizaţiilor sindicale, unitariştii trebuie să se adreseze maselor de muncitori reformişti, precum şi conducerilor lor locale şi centrale cu apelul de a crea F U. de luptă contra decretului de dizolvare şi pentru celelalte cerinţe arzătoare ale muncitorilor. În acelaşi timp e necesar să se intensifice lupta pentru prefacerea sindicatelor reformiste în sindicate cu adevărat de clasă, prin introducerea organizată în sînul lor a membrilor Sindicatelor unitare, care există paralel cu ele ; acolo unde Sindicatele unitare au un caracter de masă şi posedă partizani înăuntrul sindicatelor reformiste e necesar de urmărit unificarea pe baza democraţiei sindicale şi a alegerilor proporţionale. Cursul hotărît înspre introducerea membrilor Sindicatelor unitare în sindicatele reformiste nu trebuie în nici un caz să însemne autodizolvarea Sindicatelor unitare ilegale : activul şi membrii acestor sindicate trebuie să rămînă strîns uniţi laolaltă în jurul conducerii lor şi să efectueze intrarea în sindicatul reformist în chip organizat şi pe baza unui plan dinainte elaborat.

Lupta pentru unitatea sindicală pe baza luptei de clasă trebuie să fie dusă cu forţe strîns unite atît de către partizanii mişcării sindicale unitare aflaţi înăuntrul sindicatelor amsterdamiste, creînd astfel în aceste sindicate grupe, precum şi de către sindicatele şi grupele ilegale ale unitarilor excluşi din uniunile amsterdamiste sau neprimiţi într-însele. Lozinca unităţii sindicale pe baza luptei de clasă

trebuie să însemne în Romînia nu numai unificarea organizațiilor unitariste cu cele amsterdamiste inclusiv și pe cele ghelerteriste, ci unificarea organizațiilor sindicale de masă existente în sindicate de clasă unice. Potrivit cu aceasta, partizanii mișcării sindicale unitare, mutînd centrul de greutate al muncii lor înăuntrul sindicatelor amsterdamiste, trebuie să desfășoare munca și înăuntrul sindicatelor („naționale" etc.) pe care le creează în ultimul timp agenții burgheziei; iar în cele mai importante dintre ele trebuie create grupe organizate de opoziție. Sprijinindu-se pe dorința de unitate a maselor largi ale proletariatului din Romînia, desfășurînd fără oboseală lupta pentru acele cerințe arzătoare ale maselor muncitorești a căror satisfacere poate fi dobîndită numai prin forțele unite ale tuturor muncitorilor, declarînd război oricărei tendințe de spargere reformiste, ghelerteriste sau galbene, realizînd în fapt frontul unic și unitatea organizatorică în cadrul local sau în cadrul Uniunii pe întreaga țară a profesiunii date, unitariștii trebuie să creeze în Romînia o mișcare puternică pentru unitate pe baza luptei de clasă și să se pună în fruntea acestei mișcări.

Consiliul general — conducînd lupta pentru unitate, avînd o bază nu numai sub forma unor sindicate și grupe unitare existînd izolat, ci și tot mai mult sub formă de grupe de partizani ai unității sindicale înăuntrul sindicatelor amsterdamiste și sub forma de sindicate întregi cucerite de către aceste grupe — trebuie să conducă activitatea lor variată, s-o unească și s-o îndrumeze.

Lupta pentru unitatea sindicatelor va avea o însemnătate hotărîtoare pentru lupta de front unic proletar și de creare a F.P.A. în jurul sîmburelui proletar închegat.

4. O PARTE A CELOR MAI BUNE FORȚE DE PARTID TREBUIE FOLOSITE PENTRU ACTIVITATEA LA ȚARĂ

...Masele țărănimii din Romînia, istovite sub povara birurilor, datoriilor și a dijmelor semifeudale, sărăcite de pe urma crizei agrare, osîndite la foame de recolta proastă a anului din urmă, sînt cuprinse de o fierbere generală, care se manifestă într-un șir de județe sub forma de răscoale izolate, de incendieri de păduri etc. În aceste condiții munca slabă a partidului la țară, mai ales în Vechiul Regat, cu toate rezoluțiile Congresului al V-lea al partidului și cu toate hotărîrile repetate ale plenarelor C.C. — deși unele organizații sătești ale partidului au crescut numericește în anumită măsură —, pune în primejdie lupta antifascistă a partidului.

Pentru a produce o cotitură imediată pe acest tărîm e necesar:

1. A trimite o parte a celor mai bune forțe de partid în regiuni și județe pentru activitate la țară.

2. A elabora, pe baza programului de acțiune la țară, ținînd seamă cu cea mai mare grijă de acele cerinți ale țăranilor care în momentul de față frămîntă în chip deosebit masele și le ridică la acțiune, un program de revendicări imediate țărănești, susținute de P.C.R., și a-l populariza în chip larg.

3. A stabili cu ocazia fiecărei acțiuni legături cu țăranii, pentru a îndrepta acțiunea contra moșierilor și a guvernului și a crea fiecărei acțiuni țărănești cea mai largă popularitate în toată țara.

4. A dezvolta pe linia de partid și pe cea sindicală munca printre muncitorii agricoli și forestieri.

5. A contribui la crearea unei literaturi de masă țărănești legale și ilegale în cadrul local. Comuniștii și celulele comuniste de la țară trebuie să stabilea-

scă legături cu partizanii de acolo ai partidului național-țărănesc și ai altor partide pe baza luptei pentru cerințele imediate ale țăranilor, trebuie să lucreze înăuntrul cooperativelor etc., și după o muncă pregătitoare să vină cu inițiativa de a crea comitete largi de luptă și mai ales comitete de luptă antifasciste afiliate la F.P.A. În acele regiuni unde există de acum organizații destul de puternice — de partid și altele — aflate sub influența noastră (Dobrogea, Transilvania, Oltenia), dar care nu se concentrează îndeajuns asupra conducerii acțiunilor de masă ale țăranilor, e necesar de a le îndruma în vederea îndeplinirii acestei sarcini principale.

III

TREBUIE REPEDE LICHIDATE SLĂBICIUNILE ȘI NEAJUNSURILE ORGANIZATORICE ALE PARTIDULUI, TREBUIE REPEDE INDREPTATE GREȘELILE

P.C.R. a înregistrat în ultimii ani pe baza liniei politice, în fond juste, unele succese (conducerea unui șir de lupte economice, campania de masă în jurul procesului ceferiștilor etc., aplicarea tacticii de front unic, care a adus acum unele succese, combinarea muncii ilegale cu cea legală în condițiile stării de asediu; o oarecare creștere numerică a partidului și îmbunătățirea calitativă a compoziției lui prin elemente proletare românești, creșterea presei; succesele în munca național-revoluționară în Transilvania și Dobrogea o dată cu rămînerea completă în urmă în Bucovina și Basarabia; biruirea fracționismului, creșterea disciplinei și închegarea unității partidului).

Totuși, pentru a îndeplini sarcinile uriașe puse în fața partidului e nevoie să se încordeze toate forțele în scopul învingerii unor slăbiciuni și neajunsuri organizatorice dintre cele mai serioase. Înainte de toate trebuie pus capăt situației alarmante în partid pe tărîmul conspirației și al luptei contra provocației. Din partea instanțelor de partid, inclusiv C.C., se mai observă încă o atitudine de toleranță față de călcarea conspirativității. E necesar să se treacă la aplicarea celor mai severe măsuri de partid pentru orice călcare, mai ales pentru cele săvîrșite de militanții de răspundere, iar în caz de repetare vinovații incorigibili de călcare a conspirativității trebuie înlăturați de la muncă și chiar excluși din partid. Lupta sistematică contra provocației, cultivată de siguranță prin metodele cele mai rafinate, pe măsură ce crește influența în masă și forța partidului, e dusă de partid cu o consecvență și rigurozitate nici pe departe îndestulătoare, cu toate numeroasele hotărîri ale Cominternului (instrucțiunea amănunțită încă din 1932) și ale C.C. însuși. E necesar de a pune capăt părerii răspîndite în partid, cu care tovarășii se liniștesc pe ei înșiși, cum că în lupta contra provocației s-ar fi făcut și se face cică tot ce-i posibil. Intensificarea generală a vigilenței, studierea minuțioasă a cadrelor, a trecutului lor, a legăturilor lor personale etc., înlăturarea fără milă a persoanelor bănuite că ar avea legături cu poliția, studierea amănunțită a împrejurărilor și cauzelor fiecărei căderi, precum și a purtării la interogatoriu a fiecărui arestat, verificarea compoziției sociale a organizațiilor de partid contaminate de provocatori, dizolvarea de către C.C. a comitetelor roase de provocație și refacerea lor prevăzătoare după aceea din elemente sănătoase și verificate, — toate acestea trebuie să ducă la paralizarea acțiunilor siguranței, la ocrotirea rîndurilor partidului de urmările distrugătoare ale provocației. În presa

de partid trebuie să apară sistematic articole care să biciuiască atitudinea uşuratică şi putredă, liberalistă faţă de conspiraţie şi care să mobilizeze toată masa partidului la demascarea provocaţiei şi la înfrîngerea ei. Apărîndu-şi propriile rînduri împotriva provocatorilor, partidul trebuie să mobilizeze la lupta contra provocaţiei masele largi de muncitori fără partid, să ridice această luptă la un nivel politic, să arate muncitorilor că provocaţia reprezintă în momentul de faţă una din metodele principale de luptă ale burgheziei îndreptate contra clasei muncitoare cu scopul de a dezorganiza rîndurile ei. Nici linia politică justă, nici munca revoluţionară plină de abnegaţie a membrilor de partid, nici creşterea influenţei lui în mase nu reprezintă o garanţie că P.C.R., care activează în condiţiile celei mai crunte terori şi ale celor mai rafinate măsuri ale siguranţei, îşi va putea îndeplini marile sarcini ce stau în faţa lui, dacă conducerea lui — C.C. şi comitetele locale — nu va face o cotitură hotărîtă în lupta pentru cea mai severă conspiraţie şi pentru dezrădăcinarea provocaţiei.

Sarcinile organizatorice cele mai importante şi urgente ale partidului sînt următoarele:

1. trebuie lichidată rămînerea în urmă a partidului într-un şir de sectoare proletare din cele mai importante (serviciul mişcării C.F.R., întreprinderile industriale de război, minele, porturile), precum şi la ţară, în care scop e necesară o atitudine deosebit de atentă faţă de fiecare membru de partid (şi al U.T.C.-ului) care lucrează într-o anumită întreprindere importantă, pentru a face dintr-însul un reazem al organizaţiei; trebuie executată cu curaj deplasarea cadrelor de partid spre aceste sectoare,

chiar cu preţul slăbirii vremelnice a muncii în alte sectoare;

2. în legătură cu aceasta trebuie desfăşurată în chip intensificat recrutarea de noi membri în partid, care suferă pînă acum de rămăşiţele sectarismului;

3. trebuie să arătăm grijă faţă de cadrele vechi ale partidului, să tragem învăţăminte din greşeala gravă săvîrşită în rezoluţia din aprilie faţă de tov. S. şi de doi membri ai C.C. şi care a constat în faptul că tov. S., vechi şi curajos revoluţionar, care a ieşit din închisoare după o pedeapsă de mai mulţi ani, a fost discreditat fără temei ca oportunist de dreapta, iar îndreptarea la timp de către Comintern a acestei greşeli, dăunătoare pentru partid, nu este adusă la cunoştinţa acelor membri de partid cărora le fusese comunicată rezoluţia;

4. trebuie consacrată o deosebită atenţie comitetelor de partid regionale şi judeţene, ca colective conducătoare, neîngăduind ca ele să fie substituite de secretari;

5. trebuie întărită iniţiativa şi activitatea independentă a tuturor verigilor partidului, de sus pînă jos, trebuie întărit regimul democraţiei interne de partid, care înlesneşte afluxul de iniţiativă de jos, şi mai ales trebuie întărită autocritica vie şi concretă, ca instrumentul cel mai important pentru înlăturarea slăbiciunilor în activitatea partidului şi a organelor lui;

6. trebuie continuată lupta contra oricăror rămăşiţe şi manifestări ale fracţionismului şi spiritului de grup, pentru o disciplină de fier, pentru unitatea partidului, pentru strîngerea lui compactă în jurul C.C.;

7. trebuie întărită legătura partidului cu Cominternul, sorbind din experienţa curentă a celorlalte

secţii şi întregii Internaţionale Comuniste învăţăminte nemijlocite întru desfăşurarea muncii în Romînia.

Sfîrşitul lunii februarie 1935

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.

Se tipăreşte după textul broşurii aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. b. — XIX — 2, inv. 841.

— ★ —

24

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

CĂTRE INTREAGA MUNCITORIME DIN BUCUREŞTI! CĂTRE MUNCITORII SOCIAL-DEMOCRAŢI! CĂTRE COMITETELE SINDICALE DIN CAPITALĂ! CĂTRE TOŢI ANTIFASCIŞTII ŞI MEMBRII „AJUTORULUI ROŞU"! CĂTRE MEMBRII PARTIDULUI COMUNIST! *

Tovarăşi muncitori, funcţionari, meseriaşi, studenţi, soldaţi!

La încercarea de a reduce din nou salariile de mizerie, abia acum cîteva săptămîni reduse cu 25 la sută, muncitorii metalurgişti de la fabrica *„Haug"* din capitală au răspuns în front unic cu *grevă.* Toţi, fără excepţie, *au pornit la lupta* pentru respingerea atacului patronal şi *pentru mărirea salariului,* contra concedierilor, pentru contract colectiv cuprinzînd drepturile cîştigate ale muncitorilor şi pentru reprimirea tuturor greviştilor.

Muncitorii de la *„Haug"* au fost siliţi să primească lupta grea în toiul iernii, fiindcă tocmai acum *patronii nesăţioşi* consideră timpul cel mai nimerit pentru *desăvîrşirea înfometării muncitorilor* şi a familiilor lor.

Tovarăşi,

Lupta metalurgiştilor de la „Haug" este lupta voastră a tuturor.

In toate întreprinderile din Bucureşti, metalurgiste, ceferiste, textiliste, în piele şi celelalte, patro-

---

*** Manifest al Comitetului Organizaţiei Bucureşti a P.C.R. din februarie 1935.**

nii, în frunte cu statul-patron, au înăsprit atacul contra nivelului de trai al clasei muncitoare. După un plan bine pregătit, elaborat în acord cu guvernul național-liberal și cu conducerea social-democrată, *noua ofensivă* se desfășoară.

Noua ofensivă capitalistă s-a anunțat cu respingerea frontului unic de luptă de către șefii social-democrați și a continuat prin dizolvarea organizațiilor muncitorești-țărănești, studențești, cetățenești de luptă și prin monopolul guvernamental dat social-democrației ca organizație oficială regală romînă. Noua ofensivă continuă prin aplicarea statutului fascist de înfometare și îngenunchiere a ceferiștilor și prin concedieri și reduceri de salarii în întreprinderile de stat și particulare, prin scăderea forțată de cote pentru împrumutul de înarmare, prin scumpete și prin noi biruri care se vestesc.

Săptămînă după săptămînă salariul se vede redus. Zilnic bat tobele în București, cucuvăi fiscale ale burgheziei.

Tovarăși,

Fabricanții, bancherii, moșierii, generalii, regele au realizat un front unic capitalist pentru gîtuirea și exploatarea sîngeroasă a voastră, pentru desăvîrșirea ofensivei contra voastră. La frontul comun al capitaliștilor voi trebuie să răspundeți cu frontul unic de apărare și contraofensivă.

Lupta muncitorilor de la „Haug" este semnalul luptei pentru voi toți. Solidaritatea cu greva de la *„Haug"* este astăzi datoria tuturor celor ce muncesc și trudesc în București. Solidaritatea activă, solidaritatea cea mai eficace este unirea luptei voastre pentru revendicările voastre proprii cu sprijinirea cererilor identice ale muncitorilor greviști.

Muncitori metalurgiști, ceferiști, textiliști, cizmari, pielari, croitori și de toate profesiunile, constructori, șomeri, femei și tineri muncitori, funcționari și studenți, meseriași și pensionari!

Tovarăși,

Partidul comunist vă adresează un apel fierbinte și vă cheamă la cea mai sfîntă dintre lupte, la lupta de solidarizare cu frații voștri și de apărare a propriilor voastre revendicări.

Înfrîngerea greviștilor de la „Haug" ar însemna consfințirea dreptului patronilor de a vă batjocori în plină iarnă cu cea mai sfruntată obrăznicie capitalistă, de a vă bate pe rînd fără nici o teamă.

Azi rîndul unora, mîine rîndul celorlalți, așa plănuiește patronatul.

La luptă, la solidaritate!

Organizați imediat acțiuni de solidarizare cu muncitorii de la „Haug" și susțineți lupta lor!

Trimiteți delegații voștri la adunările greviștilor, mergeți în masă la ei pentru a-i îmbărbăta! Primiți cu entuziasm pe delegații greviștilor! Strîngeți ajutoare pentru greviști și familiile lor. Ajutați-i la formarea pichetelor de grevă! Impiedicați spargerea grevei și refuzați să lucrați comenzile transmise de la „Haug".

Ridicați cu hotărîre propriile voastre revendicări, și în primul rînd:

Mărirea *salariilor,* anularea oricăror *reduceri.* Contra *concedierilor,* pentru reprimirea concediaţilor. Contra oricăror *reţineri,* şi mai ales contra reţinerilor în contul *împrumutului* forţat pentru armată, *restituirea* sumelor reţinute. Săptămîna de *40 de ore fără reducere* de salariu. Pentru ajutorarea *şomerilor* cu 50 de lei pe zi şi ajutor de iarnă de 2.000, respectiv 3.000 de lei şomerilor cu familie şi pensionarilor, contra *statutului fascist* de înfometare a ceferiştilor, *pentru contracte colective* la particular şi *la stat.* Pentru *libertatea* neîngrădită de *organizare, presă, cuvînt şi grevă,* contra *dizolvării* organizaţiilor antifasciste, *contra stării de asediu şi a cenzurii,* pentru *eliberarea* ceferiştilor, antifasciştilor şi a deţinuţilor revoluţionari, contra fascismului îngrăditor de cultură în *universităţi.*

Alegeţi *comitete de solidarizare, comitete de acţiune şi comitete de grevă* pentru conducerea acţiunilor în *frontul unic* al tuturor celor ce munciţi împreună !

Organizaţi-vă în sindicate şi formaţi organizaţii de masă pentru apărarea drepturilor voastre cetăţeneşti, profesionale şi culturale !

Asiguraţi *autonomia şi democraţia sindicală* şi a tuturor organizaţiilor voastre de masă.

Ceferişti, înainte la greva generală la C.F.R

Şomeri, la luptă pentru pîine şi muncă, contra spărgătorilor de grevă, la solidaritate cu cei din întreprinderi.

Soldaţi, cereţi soldă de 5 lei zilnic şi tratament omenesc ! Jos teroarea !

Trăiască frăţia cu poporul muncitor ! Nu trageţi în grevişti !

Cu toţii la luptă !

Trăiască *greva metalurgiştilor de la „Haug" !* Trăiască frontul unic al ceferiştilor, pentru greva generală ! Trăiască *solidaritatea de clasă a muncitorimii !*

Trăiască lupta în front unic a întregii muncitorimi din capitală !

COMITETUL ORGANIZAŢIEI BUCUREŞTI A PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Februarie 1935.

Se tipăreşte după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XIX — 3 inv. 792.

——— ★ ———

25

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE MUNCITORII GREVIȘTI DE LA ANINA, CĂTRE MUNCITORII ȘI FUNCȚIONARII CEFERIȘTI, MINERI, CĂTRE MUNCITORIMEA ȘI ȚĂRĂNIMEA DIN INTREAGA ȚARĂ! *

Muncitori, țărani!

2.000 de muncitori din Anina, mineri și metalurgiști, au declarat greva generală împotriva salariilor de foame, împotriva furtului drepturilor lor cîștigate. In ultimii 4 ani salariile lor au scăzut la mai mult ca jumătate, alocațiile de familie, de chirie, de lemne le-au fost răpite. De ani de zile șefii social-democrați și conducătorii sindicatelor amsterdamiste i-au reținut de la luptă, purtîndu-i cu arbitraje, promisiuni și minciuni.

Ca și eroicii muncitori de la C.F.R., ca și luptătorii de la „Haug", muncitorii de la Anina au înțeles că numai prin lupta lor unită pot cîștiga revendicările lor. Peste capul șefilor lor amsterdamiști, contra patronilor lor, în front unic de luptă muncitorii au declarat greva pentru ridicarea salariilor lor, pentru redarea alocațiilor furate, pentru condiții mai bune de muncă, pentru contract colectiv.

Tovarăși greviști! Minerii, ceferiștii, metalurgiștii, textiliștii, muncitorii din întreaga țară, cărora li se scad salariile, li se fac tot felul de rețineri, li se reține pentru împrumutul forțat de război, șomerii aruncați pe drumuri, țăranii înfometați și cărora li se vinde avutul cu toba, naționalitățile asuprite ce gem sub apăsarea cizmei jandarmerești a imperialismului romîn, funcționarii amenințați cu scăderi de salarii și concedieri, întreaga populație nevoiașă a țării, amenințată de noi impozite și de scumpete, — toți au ochii ațintiți asupra voastră și sînt alăturea de voi.

Uniți în front unic, duceți lupta voastră hotărîtă. Nu vă lăsați amăgiți de șefii social-democrați! Alungați-i mai departe, așa cum ați făcut-o cu Gherman, Șerbu și cu ceilalți conducători social-democrați — prieteni ai stăpînirii și ai patronilor și dușmani ai voștri, ai întregii muncitorimi și ai tuturor celor nevoiași. Uniți în luptă cu toți muncitorii comuniști, social-democrați și alții, alegeți din mijlocul vostru, dintre cei mai hotărîți și buni luptători, *comitetul vostru larg de grevă*, care să vă conducă lupta. *Rămîneți la suprafață pentru a duce luptă activă.*

Formați pichete de grevă care să împiedice intrarea la lucru a spărgătorilor de grevă. Organizați adunarea regulată a tuturor greviștilor, atrageți în grevă și alte ramuri de producție din Anina și din jur, organizați demonstrații și atrageți la ele și pe șomeri, tineri, femei și țărani. Duceți lupta pentru salarii, alocații, ziua de 6 ore fără scădere de salariu, asigurări sociale pe socoteala patronilor și a statului, pentru îmbunătățirea tuturor condițiilor de muncă, pentru salariul femeilor și al tinerilor la muncă egală egal cu al bărbaților, pentru 4 ore de lucru pentru tineri, pentru libertate de organizare, întrunire și de scris.

Contra scăderilor și reținerilor de salariu, contra reținerilor pentru împrumutul forțat, contra concedierilor, contra îndepărtării de la lucru și asu-

---

* *Manifest al C. C. al P. C. R. din februarie 1935.*

pririi muncitorilor de altă naționalitate, contra noilor impozite, contra stării de asediu și a cenzurii, contra legii preregimentare, contra dizolvării organizațiilor antifasciste și a teroŗii.

Tovarăși muncitori din toată țara! Alăturați-vă luptei fraților voștri de la Anina. Intocmiți programul vostru de revendicări, alegeți-vă comitetul vostru de acțiune și declarați greva de solidaritate cu greviștii în luptă și pentru propriile voastre revendicări.

Tovarăși ceferiști! Declarați greva împotriva statutului fascist, a împrumutului de război, a scăderilor și reținerilor de salariu, pentru ridicarea salariilor, pentru desființarea tuturor măsurilor fasciste care vă lovesc. Urmați pilda ceferiștilor din Pașcani, care și-au ales un comitet de acțiune de 50 de membri. Alegeți-vă comitete de acțiune și porniți la luptă conduși de ele.

Muncitori, țărani! Fiți solidari cu greviștii de la Anina. Trimiteți delegații din fabricile și satele voastre la greviștii de la Anina. Stringeți ajutoare pentru luptătorii de la Anina. Declarați greva de solidaritate cu ei. Lărgiți și întăriți greva de la Anina prin grevele pentru propriile voastre revendicări. Alungați pe șefii amsterdamiști și social-democrați, care vă rețin de la luptă și se înțeleg cu exploatatorii voștri pentru trădarea intereselor voastre.

Luptați pentru ridicarea salariilor!

Luptați pentru ziua de lucru de 7 ore cu salariul întreg!

Luptați pentru asigurări sociale plătite de stat și patron!

Luptați pentru libertatea de organizare, întrunire și scris!

Duceți lupta unită împotriva mizeriei, fascismului și războiului!

Jos starea de asediu și cenzura!

Jos statutul fascist al C.F.R.!

Jos trădătorii celor ce muncesc!

Trăiască greva generală! Trăiască frontul unic de luptă!

Trăiască solidaritatea de clasă a celor ce muncesc!

**COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA**

Februarie 1935.

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lingă C.C. al P.M.R., A. XIX — 7, inv. 796.

—— ★ ——

26

Proletari din toate țările, uniți-vă!

DESFĂȘURAȚI LUPTA DE SOLIDARITATE CU GREVA EROICĂ DIN BUHUȘI!*

Muncitori textiliști din întreaga țară!
Muncitori din toate industriile! Țărani săraci, mici negustori și meseriași!

Atacului sălbatic al capitaliștilor împotriva salariilor, muncitorii fabricii de textile *„Buhuși"* i-au răspuns imediat și puternic prin *greva generală.*

Din ziua de 2 martie, adică de aproape o lună de zile, 4.200 de muncitori se află în luptă eroică și dîrză. Încercarea patronilor hrăpăreți, care își bat joc de sănătatea și viața robilor din fabrică, și a statului-patron de a scădea salariile cu aproape 70% și a pune zăbrelele militarizării a strîns puternic *într-un singur front unic de luptă* întreaga muncitorime din Buhuși. Muncitorii de diferite convingeri politice, de diferite naționalități nu sînt în fața dușmanului de clasă decît *un singur front de luptă.*

Ministerul Muncii, Inspectoratul muncii, Camera de muncă au batjocorit din nou, în decursul luptei de la Buhuși, pe muncitori cu o nerușinare provocatoare, arătînd ceea ce sînt: unelte ale burgheziei pentru îngenuncherea și înflămînzirea clasei muncitoare.

Întregul aparat de stat, poliția, armata au fost

* *Manifest al C. C. al P. C. R. din martie 1935.*

mobilizate pentru a înfrînge hotărîrea de luptă a muncitorilor. Două regimente, din Iași și Roman, au fost aduse, înarmate pînă în dinți, pentru a hrăni cu gloanțe pe muncitori.

Muncitori, țărani, meseriași și mici negustori!

Solidaritatea de clasă și hotărîrea de luptă a muncitorilor după aproape o lună de grevă sînt puternice. Tot puternică este *admirabila solidaritate a țăranilor săraci din jurul Buhușilor, din satele Racova, Podoleni, Rosnov și celelalte, care zilnic aduc ajutoare, mălai, ouă și lapte, pentru copiii greviștilor.* Țăranii săraci au înțeles că lupta lor proprie împotriva boierilor, a perceptorilor și jandarmilor, lupta contra foametei și pentru pămînt trebuie dusă în alianță strînsă cu muncitorimea fabricilor.

De asemenea, micii comercianți și meseriași din Buhuși, împovărați de greutăți și exploatați de marele capital, au înțeles că lupta muncitorilor din fabrică este lupta tuturor păturilor exploatate și asuprite; *ei dau alimente pe credit și ajută pe cît pot pe cei 20.000 de oameni înfometați.*

Muncitori textiliști și muncitori din toate industriile! Lupta muncitorilor din Buhuși este lupta voastră.

După ciopîrțirea salariilor lor va continua cu și mai mare furie ciopîrțirea salariilor voastre.

Cei 4.200 de muncitori din Buhuși așteaptă solidaritatea voastră.

Ceferiștii din capitală au trimis bani și delegații la Buhuși să ducă bravilor textiliști în luptă salutul celor ce au luptat eroic în februarie 1933 contra ofensivei capitaliste și care astăzi se pregătesc din nou de luptă.

În multe fabrici din țară s-au semnat scrisori de solidarizare și s-au strîns bani pentru greviștii din Buhuși.

Trimiteți delegații, bani și scrisori de îmbărbătare și solidaritate.

Lupta muncitorilor din Buhuși să strîngă în jurul ei în front unic întreaga muncitorime din țară.

Muncitori textiliști!

În primele rînduri ale luptei de solidaritate cu greva eroică de la Buhuși trebuie să fiți voi; izbînda luptei textiliștilor de la Buhuși cu patronatul va ușura izbînda textiliștilor din toată țara împotriva atacului general ce se îndreaptă contra lor. Înfrîngerea grevei de la Buhuși va fi semnalul unui atac și mai puternic asupra condițiilor mizerabile de trai ale lucrătorilor textiliști.

Ceea ce s-a făcut pînă acum nu e de ajuns! Întăriți, măriți valul de solidaritate cu greva de la Buhuși! Sunați alarma! Întreaga muncitorime textilistă, întreaga clasă muncitoare trebuie să fie în picioare, trebuie să se ridice ca un om!

Nici o fabrică în care să nu fie ales un comitet de acțiune, în care să nu se desfășoare demonstrații și greve de solidaritate, în care să nu se strîngă fonduri de ajutorare! Urmați exemplul textiliștilor din Buhuși! Cereți, ca și ei, spor de salarii de 30% în raport cu scumpetea! Alegeți comitete de grevă! Desfășurați greve contra oricărei reduceri de salarii, pentru dobîndirea sporului de scumpete!

Muncitori greviști din Buhuși!

În spatele vostru se adună, în rînduri tot mai largi, pentru a vă da un sprijin uriaș, întreaga clasă muncitoare din Romînia.

Nu cedați!

Nu vă lăsați intimidați!

Țineți sus steagul luptei pînă la izbînda finală! Organizați în același timp, chiar în cursul grevei, un sindicat de clasă pentru a putea continua mai departe, în mod organizat și cu mai grabnic succes, lupta contra exploatării banditești, pentru îmbunătățirea nivelului vostru de trai. Cîștigați de partea voastră trupele, formate din muncitori și țărani îmbrăcați în haine militare și puse în fabrică pentru a vă măcelări. Împreună cu ele luptați împotriva ofițerilor și a generalului Dragu, călăul Buhușului!

Trăiască greviștii din Buhuși! Trăiască izbînda lor! Trăiască solidaritatea întregii clase muncitoare!

Afară cu generalii din fabrică! Sus pumnul clasei muncitoare împotriva atacului patronal!

**COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA**

Martie 1935

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XIX — 5, inv. 794.

27

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE COMITETUL EXECUTIV AL PARTIDULUI SOCIAL-DEMOCRAT ȘI CĂTRE COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI SOCIALIST UNITAR! CĂTRE MEMBRII PARTIDULUI SOCIAL-DEMOCRAT, AI PARTIDULUI SOCIALIST UNITAR ȘI AI SINDICATELOR AFILIATE CONFEDERAȚIEI GENERALE A MUNCII! *

Tovarăși!

Printr-o serie de legi și măsuri, guvernul liberal pregătește drumul dictaturii fasciste și al războiului în România, drum de grea exploatare, asuprire și terorizare a maselor din întreaga țară (legea așa-zisei apărări a muncii naționale, legea apărării siguranței statului, legea stării de asediu, legea instrucției preregimentare, statutul C.F.R., înăsprirea Codului penal etc.).

Suferă sub aceste legi și măsuri muncitorii și funcționarii ceferiști, cărora — fie direct, fie prin reținerea pentru împrumutul forțat și altele — li se scad salariile și sînt supuși unui regim de batjocură și de bun plac; suferă muncitorii și funcționarii din toate celelalte întreprinderi de stat, din cele particulare; gem sub aceste legi și măsuri țăranii, micii meseriași și negustori, cărora li se vinde ultimul avut pentru plata impozitelor și a datoriilor; suferă sub povara impozitelor, a taxelor liber-profesioniștii și studenții săraci; sînt otrăviți cu propaganda șovină și războinică, sînt jefuiți de timpul lor liber și sînt istoviți în exerciții militare zeci de mii de tineri muncitori, țărani și funcționari; suferă masele largi populare sub povara scumpetei; sînt crunt exploatate, persecutate și terorizate masele naționalităților asuprite; sînt supuși unui regim de exterminare întemnițații revoluționari din beciurile siguranței, ale poliției și din închisori.

Masele exploatate și asuprite se ridică din ce în ce mai hotărîte împotriva regimului de mizerie cu care vor să le înfometeze clasele stăpînitoare din România, se ridică împotriva călușului și a lanțurilor fasciste cu care vor să le reducă la tăcere burghezia și moșierimea din România.

Pentru ca să-și asigure mai departe exploatarea, clasele stăpînitoare răspund ridicării maselor cu pregătiri evidente pentru introducerea dictaturii fasciste.

Numerus clausus[11] *este un pas mai departe, pe care burghezia și moșierimea din România vor să-l facă pe calea către dictatura fascistă.*

Numerus clausus, a cărui introducere a început-o guvernul național-țărănist al lui Vaida-Voevod și pe care l-a legiferat guvernul liberal în legea pentru apărarea muncii naționale, devine azi prin mijlocirea lui Vaida — susținut de guvernul liberal — o problemă de masă. Ca și partidul național-socialist al lui Hitler, partidele burghezo-moșierești din România vor să se servească de *Numerus clausus* pentru a întări și mai mult exploatarea și oprimarea, pentru a arunca în și mai mare măsură tot greul crizei economice-financiare asupra maselor poporului.

Prin Numerus clausus, *clasele stăpînitoare din România vor să fie aruncați pe drumuri, să fie sortiți foamei, pieirii și terorii milioane de oameni ai*

* *Scrisoare a C. C. al P. C. R. din martie 1935.*

naționalităților asuprite. Prin înlăturarea acestor milioane de oameni, vor să realizeze mai ușor scăderea salariilor și terorizarea milioanelor de romîni, care vor trăi sub cnutul dictaturii fasciste.

Pentru înfăptuirea planului lor, clasele stăpînitoare vor să creeze dezbinarea între cei loviți, semănînd ura de rasă, propagînd șovinismul și ura între naționalități. Scopul pe care îl urmărește fascismul este slăbirea atacului unit al tuturor acelora pe care criza capitalismului și ofensiva fascistă îi lovește, slăbirea atacului unit împotriva exploatatorilor și asupritorilor.

Pentru oprirea ofensivei fasciste, pentru împiedicarea instaurării dictaturii fasciste, a creșterii exploatării și asupririi, pentru apărarea împotriva mizeriei, a fascismului și a războiului nu e alt drum decît drumul luptei unite a maselor poporului împotriva fiecărei măsuri fasciste a guvernului, împotriva politicii de învrăjbire și dezbinare a maselor populare oropsite, pentru ridicarea nivelului și condițiilor de viață ale maselor.

In fața noului atac fascist prin pregătirea extinderii lui Numerus clausus, în fața amenințării ascuțite a dictaturii fasciste, cu toată respingerea repetatelor sale propuneri de front unic, Partidul Comunist din Romînia propune azi din nou Comitetului executiv al partidului social-democrat și Comitetului Central al partidului socialist unitar, precum și membrilor acestor partide încheierea unui front unic pe baza următorului program :

1. Contra scăderilor de salarii și a concedierii muncitorilor și funcționarilor romîni și ale celor de altă naționalitate ; pentru mărirea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă ale muncitorilor și funcționarilor, fără deosebire de naționalitate.

Contra îndepărtării de la muncă a liber-profesioniștilor, a îndepărtării din școli și universități a copiilor și a tinerilor de altă naționalitate. Pentru liberul acces la muncă, în școli și universități a liber-profesioniștilor, copiilor și tinerilor, fără deosebire de naționalitate.

Pentru ajutor de șomaj imediat, plătit de stat și de patron, de 50 de lei pe zi plus 10 lei pe zi de cap de copil pentru șomerii muncitori, funcționari și liber-profesioniști, fără deosebire de naționalitate și sex.

2. Contra execuțiilor forțate pentru plata datoriilor și a impozitelor. Contra muncii forțate prin prestație în muncă. Pentru ștergerea tuturor datoriilor țăranilor, ale micilor meseriași și ale micilor negustori.

3. Contra statutului C.F.R. Pentru greva generală la C.F.R.

4. Pentru desființarea organizațiilor și sindicatelor fasciste. Pentru unitatea sindicală.

5. Contra legii instrucției preregimentare.

6. Contra stării de asediu și a cenzurii. Contra dizolvării organizațiilor antifasciste și a sindicatelor muncitorești. Pentru libertatea de organizare, de întrunire, de presă și de cuvînt ; pentru eliberarea ceferiștilor și a tuturor antifasciștilor și a deținuților revoluționari.

Partidul Comunist din Romînia propune trecerea imediată la organizarea de acțiuni comune prin întruniri publice, demonstrații, greve, alegeri de comitete de front unic în fabrici, sate, birouri, universități etc.

Jos fascismul și războiul ! Jos exploatarea maselor și asuprirea națională! Jos Numerus clausus !

Trăiască lupta comună a maselor populare împotriva mizeriei, fascismului și războiului ! Trăiască frontul unic de luptă !

P.C.R. este gata de a discuta fiecare din propunerile din acest program și vă roagă să desemnați delegați pentru discutarea cît mai grabnică a propunerii sale de front unic.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Martie 1935.

Se tipărește după textul scrisorii aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XIX — 8, inv. 797.

—— ★ ——

28

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE INTREAGA MUNCITORIME! CĂTRE MUNCITORII DIN PARTIDUL SOCIAL-DEMOCRAT, CĂTRE MUNCITORII DIN PARTIDUL SOCIALIST UNITAR, CĂTRE MUNCITORII ORGANIZAȚI IN SINDICATELE CONFEDERAȚIEI GENERALE A MUNCII, CĂTRE MUNCITORII NEORGANIZAȚI *

Tovarăși!

Comitetele executive ale partidelor social-democrat și socialist unitar au respins noua propunere de front unic adresată lor de C.C. al *Partidului comunist*, după ce în trecut au respins atîtea altele.

Clipa de față e însă mult mai gravă ca cele din trecut. Pericolul fascismului și cel al pregătirilor de război pe spinarea exploataților amenință cu furie sălbatică! Dictatura fascistă bate la ușă! Războiul antisovietic sau cel între imperialiști poate izbucni din moment în moment!

Orice clipă de zăbavă, orice clipă de întîrziere pe drumul făuririi frontului unic împotriva exploatării, fascismului și pregătirilor de război *va costa clasa muncitoare noi și nemăsurate jertfe, o stare și mai gravă de înfometare, noi și nenumărate victime* ale bestialei terori fasciste!

Partidul comunist vi se adresează vouă direct cu un călduros și frățesc apel de clasă, avînd în vedere gravitatea excepțională a situației: *împreună cu frații voștri de clasă — muncitorii comuniști —*

* *Manifest al C.C. al P.C.R. din aprilie 1935.*

înfăptuiți cu voia sau fără voia conducătorilor voștri

FRONTUL UNIC

de luptă împotriva exploatării, fascismului și a pregătirilor de război.

De ce au respins din nou conducătorii social-democrați propunerea de luptă în front unic?

Muncitori social-democrați, întîi o primă chestiune: conducătorii voștri spun că luptă pentru „democrație". Nu vă vom întreba acum dacă sînteți de acord cu lupta lor pentru „democrația burgheză", pentru „democrația" claselor stăpînitoare, în opoziție cu lupta comuniștilor pentru democrația domniei poporului muncitor, pentru democrația sovietică, realizată de dictatura proletariatului. Dacă conducătorii voștri *spun* însă că luptă pentru „democrație", ei ar trebui să o realizeze măcar în propriul lor partid, pe cea adevărată, pe cea față de muncitori. Noi vă întrebăm: Ați aflat voi din ziarul șefilor voștri „Lumea nouă" că Partidul comunist a adresat o nouă propunere de front unic Comitetului executiv al partidului social-democrat? N-ați aflat! S-a pus vreodată la o ședință a vreuneia din organizațiile voastre, măcar sub formă de comunicare, această chestiune? Da de unde! In sfîrșit, ați văzut măcar anunțată în „Lumea nouă" o ședință a Comitetului executiv care să se fi ocupat cu această propunere și să fi luat vreo hotărîre, adusă la cunoștința publică? Nicidecum!

Iată cum înțeleg șefii voștri „democrația"! Ei au tăinuit în fața propriului lor partid propunerea noastră. Ei au profitat de faptul că Partidul comunist e împins în cumplită ilegalitate pentru a vă ascunde vouă, muncitori social-democrați, mîna pentru lupta unită ce v-o întind frații voștri de clasă — muncitorii comuniști!

De ce au făcut acest lucru șefii voștri, de ce domnii *Moscovici... Titel Petrescu* și *Mirescu* au ascuns propunerea, fără a sufla o vorbă?

Oare nu pentru că ei simt năzuința voastră din ce în ce mai covîrșitoare către frontul unic? Oare nu pentru că ei s-au *temut* să vie în fața voastră cu propunerea noastră, care nu era adresată numai lor, ci în primul rînd vouă?

Muncitori social-democrați, șefii voștri au respins propunerea noastră de front unic, ce ținea în primul rînd împiedicarea instaurării dictaturii fasciste, zicînd: „ne vom pierde legalitatea". Dar această legalitate cine o acordă? Burghezia. Cine introduce fascismul sîngeros și bestial? Tot burghezia. Va să zică burghezia îneacă în valuri de sînge mișcarea muncitorească și tot de la ea șefii voștri cerșesc drepturi la legalitate. Ei le *cerșesc. Ei nu luptă* pentru ele cum *luptă* partidul comunist pentru libertățile de organizare, presă, demonstrație și întrunire ale clasei muncitoare. Pentru aceasta, propunerii de luptă unită *împotriva stării de asediu,* ei i-au răspuns prin frica lor că burghezia, care a instituit sălbatica stare de asediu, se va supăra pe ei. Totodată șefilor voștri le-a mai fost *frică* de ceva. Le-a fost frică să supună aprobării voastre argumentul lor. Pentru că ei știu bine că voi nu-l puteți accepta. Voi nu puteți merge pe drumul închinării în fața burgheziei, care lasă deschis drumul fascismului! Exemplele din alte țări sînt vii în fața voastră. Cu toată legalitatea lor nemărginită, deținînd ministerele de interne și prefecturile de poliție, ce au făcut șefii social-democrați germani? Au îm-

pușcat muncitorii revoluționari și au lăsat cale liberă fascismului hitlerist! Nu numai că nu trebuie uitat felul în care a putut veni bestia hitleristă la putere, dar ar fi o *crimă* a îngropa trădarea șefilor social-democrați germani sub vălul tăcerii, ușurînd astfel făptuirea unor trădări asemănătoare și față de clasa muncitoare din alte țări.

Muncitori social-democrați,

Al doilea argument al șefilor voștri a fost că *frontul unic în Franța* a dat rezultate rele. Tovarăși de clasă, trebuie să v-o declarăm sincer și deschis: șefii voștri *mint*. Ați auzit de Doumergue? E un politician francez care a vrut să formeze un guvern de *rapidă fascizare* în Franța. El a vrut să joace exact același rol pe care l-a avut Brüning în Germania. Cînd acesta din urmă a început să guverneze în mod dictatorial, șefii social-democrați germani l-au susținut, spunînd că e un *„rău mai mic“* ca Hitler. Brüning însă l-a adus pe Hitler. S-a întîmplat și se întîmplă în Franța ca și în Germania? Nu! În Franța, frontul unic, în urma agitației puternice a Partidului Comunist Francez, s-a impus șefilor social-democrați francezi; în Franța, frontul unic, prin puterea lui, a răsturnat guvernul Doumergue, a *înfrînt primul atac al fascismului francez.*

Frați de clasă! Judecați voi înșivă atitudinea șefilor voștri! Ei ponegresc, în timpul celui mai sălbatic atac al fascismului internațional, victoriile antifasciste dobîndite de proletariatul internațional pe baza frontului unic!

Muncitori social-democrați,

A treia parte a răspunsului șefilor voștri a fost că ei ar dori un așa-zis front unic larg împreună cu comuniștii și cu partidele burgheze „democratice“, în primul rînd cu național-țărăniștii. Delegația noastră a întrebat: front unic cu masele exploatate, în fond antifasciste, înșelate de șefii burghezi-național-țărăniști, sau „front unic“ cu șefii național-țărăniști, „democrații“ care au împușcat pe muncitori la Lupeni și Grivița, au guvernat cu stare de asediu și cenzură, au votat legi de teroare, au dizolvat sindicatele revoluționare și comitetele antirăzboinice, bătătorind astfel drumul fascismului? Șefii voștri au declarat că ei înțeleg frontul unic cu conducătorii național-țărăniști. Și au rupt tratativele.

Muncitori din partidul socialist unitar,

Și conducătorii partidului vostru, în afară de argumentul atît de „revoluționar“, asemănător cu cel al șefilor social-democrați, că se tem să nu-și „piardă“ legalitatea, au făcut... un „pact de neagresiune“ pe timp de 6 luni. După trecerea acestui răgaz se va putea vorbi de încheierea unui front unic de luptă antifascistă și antirăzboinică. Ce „revoluționar“ !!

Frați de clasă, veți fi de acord cu noi că patronatul nu așteaptă cu ciopîrțirile de salarii. Că birurile pentru înarmări înfometează acum poporul muncitor. Că teroarea fascistă devine din ce în ce mai turbată și că pe zi ce trece se mărește primejdia instaurării dictaturii fasciste! Poate clasa muncitoare să aștepte șase luni? Conducătorii care pun asemenea termene se gîndesc la turta lor și nu la soarta clasei muncitoare!

Muncitori social-democrați și ghelertериști,

Șefii voștri cu toții se plîng că noi, comuniștii, îi „insultăm". De aici și ideea pactului de neagresiune, adică a pactului menit să ferească de demascare pe cei ce dăunează clasei muncitoare.

Frați de clasă, noi vă întrebăm : „insultăm" noi afirmînd, de pildă, că d-l Mirescu, prin declarația sa la ultimul congres al Asigurărilor sociale acceptă mărirea cotelor plătite de salariați, ajută patronatului la scăderea salariilor muncitorimii ? „Insultăm" noi spunînd că șefii uniunii pregătesc predarea pe mîna fascismului a organizațiilor sindicale atunci cînd colaborează cu siguranța la interzicerea adunărilor de breaslă a sindicatului C.F.R.-Grivița ? „Insultăm" noi zicînd că șefii Confederației Generale a Muncii *sparg unitatea* clasei muncitoare, *înăbușind* autonomia, democrația și unitatea sindicală, prin *excluderea* a sindicate întregi, ca cel al croitorilor ? „Insultăm" noi spunînd că e o operă contrarevoluționară faptul de a publica, pe o pagină întreagă în „Proletarul", calomnii la adresa Uniunii Sovietice, atunci cînd imperialiștii fasciști ard de nerăbdare s-o atace ?

Nu „insultă", nu „calomnii" se cheamă toate acestea, ci apărarea celor mai vitale interese ale voastre, ale întregii clase muncitoare !

Noi am declarat : sîntem gata să încetăm orice critică pentru trecut cu condiția de a începe, în front unic, în baza unei înțelegeri comune, îndeplinite în mod sincer, în practică, lupta împotriva atacului patronal, fascist și a pregătirilor de război !

Șefii voștri au refuzat !

Dar voi ? Puteți voi să așteptați dezbinați loviturile tot mai crîncene ale fascismului ? Nu !...

Nu e nici o clipă de pierdut ! Lovitura fascistă, dezlănțuirea măcelului imperialist plutesc în aer !

Să ne unim, frați de clasă ! Să făurim un front uriaș al luptei proletare ! Să rănim de moarte fiara fascistă ! Să încheiem *pactul atacului* împotriva burgheziei fasciste și a pregătirilor ei de război ! Să atragem în acest pact antifascist al luptei, în acest uriaș front popular antifascist toate păturile exploatate din Romînia burghezo-moșierească, în primul rînd țărănimea sărăcită, jefuită de boieri, ruinată de criză, roasă de *camătă și jefuită* de fisc ! Unindu-ne noi, muncitorii, într-un front de luptă înverșunată, vom izbuti să smulgem de sub influența partidelor boierești și a fasciștilor pe toți cei ce se înăbușă sub călcîiul pintenat al domniei capitaliștilor și boierilor, să facem din ei aliați ai luptei noastre dezrobitoare !

Trăiască, așadar, frontul unic de luptă ! *Ca în zilele mărețe ale luptelor din februarie 1933, cînd clasa muncitoare a fost una ! Ca acum în greva eroică de la Buhuși, unde clasa muncitoare e una !*

Treceți în fabrici, ateliere, uzine, birouri la convocarea de întruniri și la alegerea de către toți muncitorii social-democrați, comuniști și neorganizați, de comitete de luptă în front unic.

Întregii clase muncitoare și acestor comitete de luptă în front unic, noi le propunem să lupte cot la cot :

1. *Contra* scăderilor de salarii și a concedierii muncitorilor și funcționarilor romîni și a celor de altă naționalitate ; pentru mărirea salariilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă ale muncitorilor și funcționarilor, fără deosebire de naționalitate.

Contra îndepărtării de la muncă a liber-profe-

sioniştilor, a îndepărtării din şcoli şi universităţi a copiilor şi a tinerilor de altă naţionalitate. Pentru liberul acces la muncă şi în şcoli şi universităţi a liber-profesioniştilor, copiilor şi tinerilor, fără deosebire de naţionalitate.

Pentru ajutor de şomaj imediat plătit de stat şi patron de 50 de lei pe zi plus 10 lei pe zi de cap de copil pentru şomerii muncitori, funcţionari şi liber-profesionişti, fără deosebire de naţionalitate şi sex.

2. *Contra* execuţiilor forţate pentru plata datoriilor şi a impozitelor. Contra muncii forţate prin prestaţie în muncă. Pentru ştergerea tuturor datoriilor ţăranilor, ale micilor meseriaşi şi micilor negustori.

3. *Contra* statutului C.F.R. Pentru greva generală la C.F.R.

4. *Pentru* desfiinţarea organizaţiilor şi a sindicatelor fasciste. Pentru unitatea sindicală.

5. *Contra* legii instrucţiei preregimentare.

6. *Contra* stării de asediu şi a cenzurii. Contra dizolvării organizaţiilor antifasciste şi a sindicatelor muncitoreşti. Pentru libertatea de organizare, de întrunire, de presă şi de cuvînt ; pentru eliberarea ceferiştilor şi a tuturor antifasciştilor şi a deţinuţilor revoluţionari.

Jos fascismul şi războiul ! Jos exploatarea maselor şi asuprirea naţională ! Jos agitaţia pentru numerus valahicus !

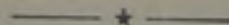
Trăiască lupta comună a maselor populare împotriva mizeriei, fascismului şi războiului ! Trăiască frontul popular antifascist de luptă în front unic !

Trăiască Romînia... muncitorească-ţărănească... care va împărţi pămîntul boieresc ţăranilor, va naţionaliza trusturile, minele şi marea industrie, va acorda drept de autodeterminare pînă la despărţire de stat naţiunilor asuprite şi va elibera tot poporul muncitor de asuprirea sîngeroşilor satrapi fascişti !

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA

Aprilie 1935

Se tipăreşte după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XIX — 1. inv. 790.

29

CONGRESUL AL VII-LEA AL INTERNAȚIONALEI COMUNISTE ȘI SARCINILE PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA *

Mișcarea comunistă internațională se găsește în fața unui eveniment de importanță istorică. Reprezentanții partidelor comuniste din toate unghiurile lumii se vor aduna în al VII-lea Congres al Internaționalei Comuniste.

Din 1928, de la Congresul al VI-lea, au trecut 8 ani. Fizionomia lumii s-a schimbat, prevederile congresului s-au confirmat pe deplin.

Criza economică a sfărîmat și a zdruncinat stabilizarea vremelnică și relativă a lumii capitaliste. Depresiunea actuală nu duce la o nouă înflorire. O nouă perioadă de revoluții și războaie imperialiste se deschide. Armatele japoneze cotropesc China. De peste doi ani America de Sud este însîngerată de război. Sute de mii de soldați ai Italiei fasciste sînt aruncați asupra Abisiniei. Hitlerismul grăbește războiul imperialist mondial, dezlănțuind o nemaipomenită întrecere a înarmărilor.

Sub povara crizei și a înarmărilor, sute de milioane de oameni sînt aruncați în mizerie sfîșietoare.

Lupta de clasă zguduie lumea. Armata Roșie chineză se bate pentru eliberarea națională și socială a poporului chinez. Proletariatul Austriei, Vienei, Cubei s-a ridicat cu arma în mînă contra fascismului. La Grivița, Ghimeș, proletariatul și țărănimea din Romînia înfruntă ofensiva fascistă. Eroica clasă proletară din Germania, Bulgaria, Grecia ține piept bandelor asasine fasciste. Unitatea în luptă a clasei muncitoare se făurește și, ca în Franța, barează calea fascismului.

În fața dezastrului capitalist se ridică grandioasă, pe a 6-a parte a globului pămîntesc, mîndra operă a proletariatului și a țărănimii colhoznice, Țara Sovietelor, care a înregistrat în acești ani succese colosale în construirea socialismului și în crearea societății fără clase. Stîncă de granit a păcii, piedică principală în calea izbucnirii războiului mondial imperialist, Puterea sovietică se impune pe arena internațională drept expresie a luptei pentru pace a popoarelor muncitoare din toate țările.

În aceste condiții, din fiecare țară, din focul luptei contra capitalismului, proletariatul revoluționar își trimite pe cei mai buni reprezentanți la Congresul al VII-lea al Cominternului, unde, împreună cu delegația partidului glorios al lui Lenin, vor cerceta cu arma tăioasă a analizei marxist-leniniste schimbările petrecute, situația actuală a întregii lumi, relațiile de forță între clasele în luptă și vor „da răspuns precis la chestiunea coacerii crizei mondiale revoluționare și a condițiilor acestei coaceri, la chestiunea celor mai slabe inele în lanțul imperialist, la chestiunea perspectivelor revoluției, pentru a stabili în ce trebuie să constea obiectivul și directiva principală, precum și sarcinile tactice ale Internaționalei Comuniste în perioada apropiată".

La ordinea de zi a congresului vor sta, pe lîngă chestiunea aprecierii situației internaționale și a

* *Articol apărut în „Buletinul", organ al C.C. al P.C.R., anul V, nr. 21, din iunie 1935.*

celei din Uniunea Sovietică, problemele luptei contra fascismului și contra războiului... Forul superior al mișcării comuniste mondiale va trece în revistă activitatea fiecăreia din secțiile sale naționale, apreciind în ce măsură ele au introdus linia și au aplicat directivele Internaționalei noastre, în ce măsură ele au devenit adevărații organizatori și conducători ai luptei maselor celor mai largi; în ce măsură partidele comuniste, în lupta lor contra propriei burghezii, au știut să consolideze frontul comun al luptei revoluționare internaționale contra capitalismului mondial prin ajutor eficace dat la timp acelui centru revoluționar care se găsea direct în foc.

Prin frățească critică bolșevică și prin transmiterea vastei experiențe internaționale, dobîndită în luptele acestor ani, congresul va ajuta fiecărui partid să învingă slăbiciunile arătate și să se înarmeze în vederea perioadei istorice hotărîtoare în fața căreia ne aflăm.

Alături de partidele frățești din toată lumea, se pregătește pentru a lua parte la această operă internațională și partidul nostru.

Intregul partid, fiecare din organizațiile sale, fiecare comunist și utecist în parte trebuie să se pătrundă de importanța acestui eveniment. Noi cu toții sîntem chemați să arătăm... cum am știut să ne achităm de răspunderea pe care o avem față de clasa muncitoare și de întregul popor muncitor din Romînia, cum am știut să folosim în interesul maselor largi ajutorul permanent pe care Internaționala l-a dat partidului nostru pentru a se bolșeviza. Acestui ajutor i se datorește în primul rînd creșterea Partidului comunist la rolul de factor politic în bătălia socială din Romînia. Partidul comunist a făcut în acești ani pași hotărîtori în elaborarea ideologiei și liniei sale revoluționare proletare, curățindu-se mereu mai mult de balastul social-democratic, mic-burghez, străin de clasă. Dar nu numai atît. In procesul de coacere a conștiinței revoluționare a clasei muncitoare din Romînia, ajutorul Internaționalei Comuniste a fost hotărîtor prin învingerea conducerii oportuniste din 1928, prin lichidarea fracționismului fără de principii din 1930, și ne ajută încontinuu să învingem greșelile noastre, să stabilim sarcinile juste și să luptăm permanent pentru consolidarea și apărarea partidului, pentru valorificarea și apărarea cadrelor partidului și cimentarea conducerii sale.

Pregătirea pentru prezentarea demnă în fața congresului trebuie să fie semnul sub care să se desfășoare activitatea partidului nostru în perioada de față.

Toate comitetele, toate celulele, toate fracțiunile comuniste, toți comuniștii și tinerii comuniști din Romînia, trebuie să-și concentreze sforțările pentru a trece activitatea fiecărei unități de partid în parte prin sita autocriticii bolșevice, pentru introducerea cu entuziasm și consecvent în viață a liniei și directivelor Internaționalei Comuniste și ale C.C. al partidului nostru, pentru îmbunătățirea metodelor lor de muncă și lichidarea greșelilor și lipsurilor lor.

Axa acestei acțiuni trebuie să fie prelucrarea și realizarea rezoluției din februarie 1935 a C.C., care fixează sarcinile principale actuale care stau în fața partidului nostru și scoate la iveală greșelile și lipsurile esențiale ale partidului în general.

In lumina prelucrării acestei rezoluții și a concretizării sarcinilor puse, fiecare comitet, fiecare celulă, fiecare fracțiune comunistă trebuie să știe să scoată la iveală succesele, greșelile și lipsurile sale, precum și acele probleme care le stau în față.

Rezoluţia C.C. subliniază în esenţă acele chestiuni principale care sînt azi problemele arzătoare ale mişcării revoluţionare internaţionale şi vor fi şi în centrul dezbaterilor Congresului al VII-lea, ca de pildă: lupta contra ofensivei capitaliste, lupta contra fascismului şi războiului, chestiunea frontului unic, unitatea sindicală.

ANUL V. — Nr. 21 | Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

IUNIE 1935 | **BULETINUL** | Preţul 5 Lei

BULETINUL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA
(Secţiune a Internaţionalei Comuniste)

„Rezoluţia CC subliniază în esenţă acele chestiuni principale cari sunt azi problemele arzătoare ale mişcării revoluţionare internaţionale şi vor fi şi în centrul desbaterilor Congresului al VII-lea, ca de pildă: lupta contra ofensivei capitaliste, lupta contra fascismului şi războiului, chestiunea frontului unic, unitatea sindicală.

Fragment din articolul „Congresul al VII-lea al Internaţionalei Comuniste şi sarcinile Partidului Comunist din Romînia", apărut în „Buletinul" C.C. al P.C.R. din iunie 1935

Subliniind specificul acestor chestiuni pentru Romînia, rezoluţia se opreşte cu insistenţă asupra chestiunilor vitale azi pentru partidul nostru care sînt departe de a fi rezolvate, ca: munca la ţară, chestiunea creşterii şi apărării partidului.

Deci atenţia principală a tuturor organizaţiilor de partid trebuie concentrată, fără îndoială, asupra chestiunilor principale din rezoluţie, şi anume:

1. Mobilizarea cea mai largă a maselor populare la lupta contra fascismului, a aţîţărilor şovinistе-naţionaliste şi a pregătirilor de război.

2. Crearea frontului unic proletar ca condiţie a succesului luptei de apărare a intereselor imediate ale maselor cît şi a luptei contra fascismului.

3. Munca sindicală, apărarea mişcării sindicale şi lupta pentru unitatea mişcării sindicale.

4. Lichidarea rămînerii în urmă pe terenul organizării luptelor ţărănimii exploatate.

5. Întărirea hotărîtă a activităţii pentru organizarea luptelor muncitorilor şi ţăranilor soldaţi şi crearea de organizaţii comuniste în armată.

6. Întărirea continuă a organizaţiei partidului, creşterea lui şi apărarea vigilentă a partidului de loviturile provocaţiei burgheze.

Prin concentrarea atenţiei asupra punctelor de mai sus, organul respectiv trebuie să înţeleagă scoaterea la iveală a succeselor şi înfrîngerilor din activitatea sa şi, în acelaşi timp, mai ales, să se preocupe de discutarea amănunţită a cauzelor şi a metodelor care explică atît rezultatele pozitive cît şi cele negative care au fost obţinute. În felul acesta organul respectiv va putea să vadă clar munca concretă care trebuie făcută şi să ajute la extinderea experienţei muncii sale în cadrul întregului partid.

Astfel, o celulă, discutînd, de exemplu, problema frontului unic, va cerceta cu amănunţime activitatea depusă de fiecare membru şi modul cum celula l-a ajutat pentru a strînge relaţiile cu acei muncitori social-democraţi, ghelerterişti, membri în diferite sindicate, sau membri în organizaţii şi partide burgheze, muncitori care îi sînt vecini, prieteni,

rude, colegi. In ce fel a știut să le prezinte acestora nevoia unității de luptă a muncitorimii, să-i ajute pe acești muncitori să facă pași practici pentru realizarea frontului unic. Dacă metodele întrebuințate de către membrii celulei pentru a arăta acestor muncitori trădarea șefilor și drumul greșit, pe care ei înșiși merg, au fost destul de abile și argumentele bine gîndite și convingătoare. Celula va putea scoate astfel la iveală în ce măsură membrii săi sînt pătrunși de directivele și linia partidului, în ce măsură ei sînt legați cu masele, și de aci ea va putea deduce și gradul în care ea, ca celulă, ca unitate de luptă a Partidului comunist, se poate socoti legată cu masele din raza sa de activitate, organizator și conducător al acestor mase. In ce măsură ea este apreciată ca luptător neobosit pentru realizarea frontului unic.

Discutînd aceste chestiuni, organul sau organizația dată nu se va opri desigur să socotească ca activitate numai cîte manifeste a împărțit, sau cîte n-a reușit să împartă din diferite greutăți tehnice, ci ea va trebui să se ocupe de chestiunea cum au știut membrii ei, care trebuie să fie cele mai active elemente pretutindeni unde s-ar afla, să reacționeze în fabrica, satul, biroul, instituția, mahalaua unde ei lucrează sau trăiesc la durerile și nevoile maselor care îi înconjoară, la conflictele pe care acestea le-au avut cu exploatatorii și asupritorii lor, cum au știut comuniștii să organizeze și să conducă acțiunile acestor mase. Cum au știut ei să mobilizeze pe muncitorii romîni întru apărarea celor neromîni, cărora imperialismul romîn le răpește și dreptul de a-și cîștiga pîinea cea de toate zilele. Reușit-au ei să-i convingă pe muncitori să-și aleagă comitete de front unic, sau muncitorii nici n-au vrut să asculte de sfaturile lor ? Și atunci vor trebui văzute, analizînd felul de muncă al fiecărui membru al celulei, care sînt greșelile și care sînt părțile bune în munca de apropiere de muncitori, trase învățături și arătate măsurile pentru îmbunătățirea muncii fiecărui membru în parte și a celulei în întregime.

Fără îndoială că nici o celulă nu va putea să nu discute chestiunea muncii sale sindicale, în special, și a muncii sale de masă, în general. Imediat se va ridica întrebarea : sînt toți membrii celulei membri ai sindicatului din întreprinderea sau breasla lor, ce muncă duce fiecare în sindicatul său, are în jurul său o grupă de muncitori care îl simpatizează și îl susțin la adunări, participă el regulat și activ la adunările de breaslă ? Cum duce el lupta pentru unitatea sindicală ? Are în sindicatul său partizani ai acestei lupte ? A vorbit cu ei, le-a explicat cum pune partidul nostru această chestiune ?

O importanță deosebită trebuie dată, și nu numai de către celulele sătești, ci și de cele din orașe și fabrici, chestiunii muncii la sate, care este, fără îndoială, așa după cum subliniază rezoluția C.C., punctul cel mai slab al muncii întregului partid. Fiecare comitet, celulă etc. nu va trebui, asupra acestei chestiuni, să se mărginească numai a constata faptul că această muncă este cea mai neglijată, ceea ce, cu mici excepții, se poate citi în toate rapoartele, ci în analizarea acestei chestiuni trebuie dat un loc de frunte cercetării cauzelor acestei situații, luînd în considerație forțele și metodele de muncă ale dușmanului cu care avem de luptat la sate pentru cucerirea țărănimii, și în primul rînd cele ale național-țărăniștilor.

Fixînd măsurile concrete care trebuie luate pentru îmbunătățirea muncii la sate, organele respective trebuie să discute și să hotărască cum să stabilească legături cu organizațiile de jos ale partidu-

lui național-țărănesc în primul rînd, sau cu alte organizații țărănești — Frontul plugarilor din Hunedoara, Liga țăranilor din Moldova, sindicate de muncitori agricoli în Ardeal — sau așa-zise țărănești, însă care cuprind mase (Partidul lui Iunian, organizațiile cuziste sătești etc.) existente în raza lor de activitate.

In discutarea acestei chestiuni nu trebuie pierdută din vedere directiva din rezoluția C.C. cum că trebuie trimiși în munca la țară cei mai buni activiști. Tovarășii trebuie să vadă care sînt cei mai buni activiști din comitet, celulă, fracțiune, pentru a fi trimiși să pună bazele organizației comuniste și a sindicatelor revoluționare de muncitori agricoli la sate. Acești tovarăși trebuie eliberați de orice altă muncă, îndrumați și sprijiniți pentru ca ei să poată duce această muncă cu succes, sub conducerea organului respectiv.

Una dintre metodele de control al felului cum celula s-a pătruns de indicațiile instanțelor superioare asupra necesității muncii la sate este cercetarea legăturilor pe care le are fiecare membru al celulei cu satul și în ce măsură aceste legături particulare sînt prefăcute în legături de partid (predare de material, munca personală cu aceste legături în scopul formării unei organizații, folosirea scrisorilor pentru a extinde propaganda la sate). In privința punerii unei baze solide a muncii la sate se impune cu tărie realizarea hotărîrilor plenarei C.C. din iulie 1933 în ce privește crearea comitetelor județene cu atragerea elementelor celor mai capabile din organizațiile sătești.

Discutînd în mod concret aceste probleme arzătoare politice și tactice care stau în fața partidului nostru, comitetele, celulele și fracțiunile comuniste trebuie să se concentreze cu stăruință asupra problemei organizatorice și a securității partidului nostru.

Toate plenarele C.C. al partidului nostru de la Congresul al V-lea încoace, și în special ultima rezoluție din februarie atrag atenția partidului asupra acestor două probleme ca fiind chestiuni de viață pentru mișcarea revoluționară. Cu toate acestea, pînă azi noi nu am reușit să săvîrșim cotitura necesară.

Este fără îndoială că partidul nostru se poate întări organizatoricește numai în procesul și ca urmare a introducerii energice și consecvente a liniei juste politice. Pentru aceasta este însă nevoie ca chestiunea întăririi organizatorice, recrutarea de noi membri să fie tot timpul în centrul atenției fiecărei organizații, ca în activitatea sa de fiecare moment să nu piardă din vedere că ea trebuie să se întărească cu noi și noi soldați. Astăzi mai mult ca niciodată se pune imperios sarcina de a concentra toate forțele pentru înfăptuirea unei cotituri în munca organizatorică, pentru creșterea numerică a partidului.

Rezoluția recentă a C.C., constatînd unele succese politice ale partidului, atrage încă o dată atenția asupra decalajului care există între influența politică a partidului și starea sa organizatorică slabă. Tuturor organizațiilor de partid aceasta le incumbă o încordare a forțelor lor pentru a atrage cu curaj în sînul lor toate elementele revoluționare muncitorești, țărănești și intelectuale care s-au arătat devotate luptei de apărare a intereselor poporului muncitor de la orașe și sate și au arătat prin activitatea lor că sînt demne să fie membre ale partidului comunist.

In procesul de prelucrare a rezoluției, organizațiile de partid trebuie să analizeze deosebit de temei-

nic cauzele creşterii extrem de lente a partidului. Să revizuiască toate condiţiile şi posibilităţile de pătrundere în întreprinderi, precum şi metodele noastre de a ne apropia de muncitori şi de a-i atrage în rîndurile noastre.

La şedinţele unde se va prelucra rezoluţia, să se cerceteze cu exigenţă cîţi muncitori noi au atras membrii celulei în partid şi în ce răstimp, cîţi au rămas şi de ce au plecat ceilalţi ? S-a preocupat celula în mod special de membrii noi recrutaţi pentru a-i pune la curent cu problemele cele mai importante ale partidului, pentru ca ei să nu se simtă înapoiaţi faţă de ceilalţi membri mai vechi ?

Partidul nostru trebuie să se prezinte la Congresul al VII-lea cu cel puţin 2.000 de membri noi. Sarcina revoluţionară a fiecărui comunist din Romînia trebuie să fie lichidarea oricărei piedici în realizarea acestui plan.

In rîndurile partidului trebuie atrase cele mai active elemente ale maselor muncitoare din Romînia, şi în primul rînd din sînul proletariatului care lucrează în ramurile principale ale industriei.

Partidul Comunist din Romînia trebuie să se prezinte în faţa forului internaţional cu un nou contingent de soldaţi devotaţi revoluţiei, „contingentul Congresului al VII-lea".

Să recrutăm contingentul Congresului al VII-lea al Internaţionalei Comuniste, trebuie să fie lozinca fiecărui comunist din Romînia. Şi în cadrul acestui plan toate comitetele de partid trebuie să-şi fixeze planul lor concret de întărire şi lărgire organizatorică.

Toate aceste sarcini politice, tactice şi organizatorice nu vor putea fi temeinic realizate dacă partidul nostru în întregime şi fiecare membru în parte

nu va face o cotitură radicală spre îmbunătăţirea metodelor lor de muncă conspirativă. Rezoluţia C.C. vorbeşte de situaţia alarmantă care domneşte în această privinţă în partid. Ne vom ocupa în alt articol mai pe larg de chestiunea conspiraţiei. Aci atragem atenţia organizaţiilor de partid şi membrilor partidului că în munca de prelucrare a rezoluţiei chestiunea metodelor de muncă conspirativă este una dintre chestiunile asupra căreia trebuie insistat în mod stăruitor. Trebuie nu numai revizuite metodele de muncă de pînă acum şi scoase la iveală defectele, dar luate măsuri energice, mergînd pînă la excluderea din partid a oricărui membru care prin încălcările regulilor de conspiraţie a pus în pericol organizaţia sau pe alţi membri, sau chiar pe sine însuşi. Fără a cădea în greşeala de a supune organizaţia unei curăţiri în sensul acţiunilor de curăţire ale partidului bolşevic. Toate organele şi organizaţiile partidului trebuie să treacă în revistă activitatea membrilor lor din punct de vedere al respectului pentru conspiraţie şi în special a acelor comunişti care lucrează în aparatele comitetelor de diferite grade. Trebuie evitat de a face din îmbunătăţirea muncii conspirative o campanie. Aceasta nu exclude însă ca fiecare comunist din Romînia să-şi pună ţelul, ca Congresul al VII-lea să nu fie nevoit să constate că în Partidul Comunist din Romînia chestiunea conspiraţiei rămîne şi mai departe una dintre slăbiciunile de seamă ale partidului şi că comuniştii din Romînia nu sînt preocupaţi de apărarea acestui patrimoniu al proletariatului care este partidul comunist.

Concentrîndu-şi atenţia asupra acestor chestiuni, care sînt cele mai importante azi pentru partidul nostru, organizaţiile şi organele care le vor

discuta au datoria să ridice orice chestiune pe care o cred prețioasă pentru activitatea lor proprie sau a partidului în general.

Justa, conștiincioasa, consecventa realizare a sarcinilor puse în rezoluția C.C., autocritica, scoaterea la iveală și lichidarea greșelilor, lipsurilor și cauzelor lor, îmbunătățirea metodelor de muncă, lichidarea rămînerii în urmă din punct de vedere organizatoric, introducerea unui sever respect și pentru cele mai mici reguli de conspirație — iată prinosul cel mai bun pe care comuniștii din Romînia îl pot aduce mișcării revoluționare internaționale la al VII-lea Congres al Internaționalei Comuniste.

15 mai 1935

Se tipărește după textul ziarului „Buletinul" aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., dosar nr. 50.

—— ★ ——

30

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE POPORUL ROMÎN MUNCITOR! CĂTRE NAȚIONALITĂȚILE SUBJUGATE DIN ROMÎNIA! POPOR TRUDITOR! BĂRBAȚI ȘI FEMEI ÎNSETOȘAȚI DE LIBERTATE ȘI PACE! TINERET DORNIC DE MUNCĂ, CULTURĂ ȘI VIAȚĂ MAI BUNĂ!*

GRĂIEȘTE CĂTRE VOI PARTIDUL COMUNIST DIN ROMÎNIA!

CINCI ANI DE LA ZIUA DE DOLIU NAȚIONAL
8 IUNIE 1930

În acea zi, complotul cîtorva militari aventurieri și al șefilor partidului național-țărănesc, în frunte cu Maniu, împinși de graba pregătirii unui război contra Sovietelor, a adus în țară pe ascuns și a așezat pe tron prin surprindere pe *dușmanul de moarte al poporului romîn,* biciul naționalităților subjugate din Romînia, marele capitalist, om de afaceri și moșier, căpetenia fascismului romîn, matadorul ațîțărilor războinice contrarevoluționare — Carol al II-lea de Hohenzollern.

Capitaliștii și moșierii din Romînia s-au strîns repede în jurul tînărului șef al monarhiei. Toate partidele burgheze au înțeles rostul monarhului ca fiind un instrument și conducător al fascizării țării, ca mască a propriilor lor uneltiri reacționare și ca un campion consecvent al cruciadei antisovietice.

* ***Manifest al C. C. al P. C. R. din iunie 1935.***

Şefii social-democraţi au aprobat zgomotos revenirea lui, s-au grăbit să-l primească în instituţiile plătite cu bani muncitoreşti, să-l proclame „rege democrat" şi să-şi publice fără ruşine pozele întîlnirilor cu călăul poporului.

Singur Partidul comunist a dat alarmă în 1930 şi n-a încetat să demaşte rolul sugătorului de sînge de pe tron, al fascistului războinic hohenzollernesc. Partidul comunist a avut dreptate.

Reprezentant demn al finanţei romîne, Carol şi-a garnisit mai întîi propriul buget. În perioada de negrăită mizerie a celor cinci ani de domnie a lui, el a ştiut, cu familia sa, să sugă anual peste un miliard de lei din bugetul ţării şi să patroneze jaful dezmăţat prin care capitalul financiar şi boierimea vor să iasă din criză.

Astfel anii 1930—1935 au fost ani de jale şi foame pentru ţărănime, de dezastru al micului negustor, gospodar, meseriaş, de distrugere a funcţionarului, învăţătorului, intelectualului, studentului, de griji şi nevoi pentru tînărul ofiţer şi reangajat, de foame şi durere pentru soldat.

1930—1935 — ani de şomaj, furt de salarii, concedieri şi mizerie pentru muncitori.

Ani de suferinţe cumplite pentru naţionalităţile subjugate. Ani de scumpete şi nevoie pentru toţi. Ani de veşnică ameninţare şi pregătire războinică.

Toate aceste groaznice isprăvi ale regimului nu s-au produs fără rezistenţă dîrză din partea maselor populare. Şi de aceea anii aceştia au devenit şi ani de teroare, temniţă, stare de asediu, de torturi inchizitoriale, de gîtuire a libertăţilor cetăţeneşti.

Regele şi-a inaugurat activitatea prin lovituri (Iorga-Argetoianu) contra resturilor democraţiei parlamentare, prin concentrarea elementelor reacţionare din partidele burgheze (George Brătianu, grupa H., Vaida). El susţine garda de fier, el a patronat asasinarea lui Duca, el ţine la foc „cazanul satanei", adică ameninţarea încontinuă a gheenei fasciste contra poporului muncitor. El a organizat cu şefii naţional-ţărănişti baia de sînge de la Griviţa.

Sub „înaltul" lui patronaj s-au desfăşurat dezgustătoarele aţîţări războinice contra Uniunii Sovietice, pentru care masele au plătit miliarde „Skodei". El complotează azi zilnic cu căpeteniile cele mai reacţionare şi imperialiste ale burgheziei romîne pentru schimbarea fascistă a constituţiei, pentru introducerea pedepsei cu moartea pentru popor, pentru înscăunarea făţişă a dictaturii militare-fasciste sîngeroase, pentru stoarcerea cu forţa a datoriilor şi dărilor, pentru exproprierea ţărănimii muncitoare şi a păturilor mijlocii în folosul finanţei romîne şi străine, pentru stoarcerea pînă la măduvă a muncitorilor, salariaţilor, pensionarilor sub semnul însănătoşirii finanţelor publice, private şi regale.

Şi mai departe pentru aruncarea Romîniei în orbita aventurilor de război hitleriste contra Uniunii Sovietice!

Partidul comunist, conştient că libertatea, pacea şi democraţia vor fi garantate numai de guvernul muncitoresc-ţărănesc în Romînia după răsturnarea monarhiei şi a dictaturii capitaliste-moşiereşti, vă cheamă pe toţi, fără deosebire de vîrstă, sex, naţie şi religie, fără deosebire de partid, să închideţi azi calea sîngeroasă pe care a ales-o această dictatură, să apăraţi ce a rămas din drepturile cucerite în lupte îndelungate, să baraţi drumul fascismului şi al războiului.

Popor truditor romîn și toate naționalitățile din Romînia!

Oameni cinstiți din toate colțurile țării!

Sus fruntea în fața sclaviei amenințătoare!

Sus pumnii contra fascismului sîngeros!

Respingeți umilitoarele serbări de servilism monarhist din 8 iunie!

Strîngeți rîndurile, formați un vast front al întregului popor contra planurilor și încercărilor de răpire a ultimelor drepturi cetățenești, contra șovinismului dezmățat sub care se ascunde exploatarea fără margini, dările sîngeroase, exproprierea micului vostru *avut, sugrumarea salariilor, aruncarea pe drumuri!*

Demonstrați contra monarhiei și a fascismului!

Pentru muncă, pîine, libertate și pace!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Iunie 1935

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XIX — 17, inv. 806.

——— ★ ———

31

ÎMPOTRIVA MODIFICĂRII FASCISTE A CONSTITUȚIEI *

Declarațiilor fasciste făcute la radio în ziua de 8 iunie de către omul de încredere al regelui — G. Marinescu, prefectul capitalei — i-au urmat imediat noi manifestări și încercări ale marii burghezii și boierimi, în frunte cu regele, de a păși înainte pe drumul instalării imediate a dictaturii militare-fasciste deschise.

Regele și camarila lui civilă și militară manevrează, conduce și concentrează spre el — cînd pe față, cînd pe ascuns — sforțările, încercările și pregătirile diferite de instalare cît mai grabnică a dictaturii militare-fasciste fățișe. Problema de a se stabili forma în care să ia ființă, precum și grupele pe care să se sprijine în mod direct și în primul rînd această dictatură fascistă dă loc la contraziceri și ciocniri de interese între partidele și grupările burgheze.

Pregătirile de instalare a acestui regim deschis de dictatură sînt legate de primejdii pentru stăpînirea burghezo-moșierească din Romînia. Fascismul este urît de masele largi populare, care zi cu zi făuresc un front larg de luptă împotriva diferitelor manifestări concrete de fascizare. Se vede clar aceasta din valul de greve și acțiuni în front unic ale muncitorilor din diferite industrii din toată țara contra ofensivei capitaliste și a regulamentelor fasciste de muncă, din dezvoltarea acțiunilor de masă

* **Articol apărut în „Scînteia" nr. 18 din 20 iunie 1935.**

pentru eliberarea acuzaților și condamnaților antifasciști ca și din creșterea generală a avîntului de luptă pentru revendicările economice ale tuturor păturilor de exploatați și asupriți, loviți de criză și de fascizare.

Burghezia știe că, așa cum introducerea stării de asediu în februarie 1933 a dezlănțuit baricadarea și luptele de stradă ale muncitorilor ceferiști, ridicați la luptă împotriva măsurilor „excepționale" îndreptate contra maselor largi — tot așa, ba încă cu mai multă vigoare și experiență, întronarea deschisă a dictaturii militare-fasciste va dezlănțui rezistența revoluționară a maselor largi muncitorești-țărănești. De aceea burghezia pregătește drumul spre dictatura militară-fascistă prin tot soiul de manevre și introducerea treptată a unor măsuri fasciste, ca : protecția muncii naționale, starea de asediu, statut c.f.r., instrucție premilitară și militarizarea sportului etc.

Un pas mare înainte în întronarea dictaturii fasciste deschise, guvernul și majoritatea lagărului burghezo-moșieresc, în frunte cu regele, caută a-l face prin modificarea Constituției actuale în așa fel, încît pregătirile pentru dictatura fascistă să fie „legalizate", rămășițele de drepturi și libertăți democratice ale poporului muncitor să fie cu totul zdrobite pe cale „legală" și — dacă-i posibil — însăși dictatura militară-fascistă să fie instalată „constituțional".

Proiectul noii Constituții modificate este deja gata redactat, copiat după Constituția nouă poloneză, care spune că „capul statului (la noi regele) nu este răspunzător în fața poporului sau a parlamentului, ci numai în fața lui dumnezeu și a istoriei", cu toate că el numește guvernul, conduce

direct parlamentul, justiția, administrația țării și armata.

Caracterul deschis fascist al proiectului de modificare a Constituției reiese clar din însuși felul cum unele ziare burgheze îl prezintă : „Trei ministere — cele mai importante — trebuie să se elibereze de sub controlul națiunii : internele, externele, și armata. Politica externă, internă și apărarea națională urmează a fi opera ocultă a guvernelor ce se succed. Națiunea nu trebuie să se ocupe de asemenea lucruri înalte. Ea să muncească, să producă, să-și poarte desaga grijilor zilnice. Politica o vor face cîteva zeci de oameni — o nouă oligarhie..." Iată despre ce este vorba.

Această modificare a Constituției burghezia caută s-o realizeze prin surprindere, fără „agitarea și frămîntarea" maselor populare, chiar de către actualul parlament, cu toate că însăși Constituția liberală în vigoare prevede că orice modificare se poate face numai prin dizolvarea parlamentului și alegeri speciale pentru constituantă.

Proiectul s-a redactat în cea mai mare tăcere, zvonurile diferite au fost mereu dezmințite de primul ministru. Din cînd în cînd, din sînul grupelor celor mai reacționare burghezo-moșierești, se zvîrlea cîte-un cuvînt, larg popularizat în special de presa de dreapta, dar se lăsa impresia că guvernul, ca și fruntașii național-țărăniști nici nu au cunoștință de ele. Și iată, că acum, cînd lucrurile încep a fi publice, nu numai fasciștii declarați, ucigașii muncitorimii, Argetoianu, Vaida-Voevod și Goga, se declară hotărît pentru modificarea fascistă a Constituției, dar și Titulescu — însărcinat special de rege — încearcă să împace între ele diferitele contraziceri de interese și păreri dintre grupele și partidele burgheze pentru încheierea unei înțelegeri

generale asupra modificării Constituţiei, iar partidul naţional-ţărănist primeşte înţelegerea fascistă doar cu unele rezerve, care să nu-l demaşte în faţa maselor muncitoreşti şi ţărăneşti. De altfel, Mihalache a pregătit şi el, de acum cîtva timp, un proiect de modificare a Constituţiei, care nu se deosebeşte prea mult de proiectul lui Tătărăscu. Partidul naţional-ţărănist contestă de fapt numai dreptul actualului guvern de a schimba Constituţia, dar nu este de loc împotriva fascizării ei, ci dimpotrivă.

Împotriva modificării fasciste a Constituţiei, ca şi împotriva oricărui pas pe care burghezia vrea să-l facă pe drumul instalării dictaturii militare-fasciste deschise, trebuie să se ridice puternic lupta maselor largi populare unite într-un larg front popular antifascist, trebuie să se ridice în *front unic* întreaga clasă muncitoare pentru apărarea drepturilor democratice ale poporului muncitor.

Se tipăreşte după textul ziarului „Scînteia" aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., dosar nr. 46

——— ★ ———

32

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

CĂTRE ÎNTREGUL POPOR MUNCITOR DE LA ORAŞE ŞI SATE, CĂTRE TOATE NAŢIONALITĂŢILE ASUPRITE DIN ROMÎNIA, CĂTRE ÎNTREAGA GENERAŢIE TÎNĂRĂ, ASUPRITĂ ŞI EXPLOATATĂ! *

Tovarăşi şi tovarăşe!

Stăpînirea bancherilor, fabricanţilor şi moşierilor ne pregăteşte noi lanţuri. În ultimele zile s-a întărit în mod deosebit lupta din partea partidelor claselor stăpînitoare, *în frunte cu primul capitalist şi moşier, Carol al II-lea,* pentru *organizarea şi conducerea* dictaturii lor deschis fasciste. Lupta dintre clicile lui Carol: Tătărăscu, Vaida, Goga, garda de fier a asasinilor, liga huliganului Cuza şi partidele zis democratice: naţional-ţărăniştii lui Mihalache, Maniu, dr. Lupu, frontul zis constituţional al lui Averescu — Gh. Brătianu, nu este decît lupta pentru *cine să conducă asuprirea şi exploatarea noastră.*

Folosind schimbarea Constituţiei, pentru care s-au înţeles absolut toate partidele stăpînirii, se pregăteşte jefuirea şi a ultimelor rămăşiţe de drepturi şi libertăţi democratice ale poporului muncitor de la oraşe şi sate.

Muncitori, ţărani,

Ce aveţi de aşteptat de la fascism?

În primul rînd, ca şi în Germania lui Hitler şi în Italia lui Mussolini, condiţiile voastre de viaţă

* ***Manifest al C.C. al P. C. R. din iulie 1935.***

se vor înrăutăţi. Salariile, şi aşa de foamete, vor fi scăzute, în timp ce alimentele de primă necesitate se scumpesc şi se vor scumpi din ce în ce. Orele de muncă se vor mări, iar în fiecare fabrică, atelier, birou va fi introdus un regim de cazarmă. Şomajul va creşte, iar femeilor muncitoare li se vor impune condiţii de muncă şi mai mizerabile. În timp ce bancherilor, fabricanţilor şi moşierilor li se sporesc drepturile pentru o exploatare nelimitată, nouă ni se răpesc şi ultimele licăriri de drepturi de opunere contra sclaviei economice şi politice. Autonomia caselor de asigurare ne-a fost jefuită. Miliardul de lei care trebuia să fie utilizat în folosul muncitorimii este utilizat pentru înarmarea duşmanilor noştri de clasă. Camerele de muncă, care niciodată n-au fost un adevărat instrument în mîinile exploataţilor, au fost transformate într-un instrument deschis de asuprire a lucrătorilor. Ultimele crîmpeie de drepturi de organizare ale muncitorimii au fost luate. Sindicatele şi organizaţiile politice, culturale şi sportive muncitoreşti sînt dizolvate, localurile închise, căminele muncitoreşti confiscate. Conducătorii neînfricoşaţi, care s-au pus în fruntea luptei maselor populare, sînt arestaţi, schingiuiţi, băgaţi pe zeci de ani la ocnă iar acum *se pregăteşte asasinarea lor.*

Iată ce avem de aşteptat de la fascism :

Foame, şomaj, război !

Dar dictatura sîngeroasă fascistă nu se opreşte numai la înrobirea, distrugerea organizaţiilor de clasă şi distrugerea fizică a avangărzii clasei muncitoare de la oraşe. Ea înseamnă în acelaşi timp înrobirea şi mai sîngeroasă a maselor ţărăneşti şi a tuturor naţionalităţilor din România.

Dictatura fascistă înseamnă război, şi în primul rînd contra patriei noastre proletare, contra Uniunii Sovietice, care clădeşte în mod victorios o nouă viaţă, o nouă civilizaţie, fără regi, fără bancheri, fără fabricanţi şi moşieri !

Tovarăşi ţărani,

Stăpînirea moşierilor şi fabricanţilor se pregăteşte să treacă la dominaţia ei sîngeroasă fascistă *în mod deschis.* Ce aveţi voi, tovarăşi ţărani, de aşteptat de la o dictatură deschis fascistă ? Ca şi pentru clasa muncitoare de la oraşe, dictatura fascistă este instalată pentru a vi se lua în folosul bancherilor şi moşierilor *uneltele voastre de muncă, pămîntul vostru stropit cu sudoarea şi sîngele vostru.* Dictatura fascistă înseamnă pentru voi, ca şi pentru muncitorii de la oraşe, arestarea, schingiuirea şi asasinarea oricăruia dintre voi care va îndrăzni să se opună înflămînzitorilor şi asasinilor voştri, împuşcarea celor mai cinstiţi şi mai hotărîţi dintre voi, care neînfricoşaţi s-au pus în fruntea luptei voastre de eliberare ; înseamnă exproprierea de bucăţica voastră de pămînt, noi biruri şi întărirea puterii jandarmilor la sate, precum înseamnă şi război, şi în primul rînd contra acelei ţări unde pămîntul şi fabricile sînt stăpînite de muncitori şi ţărani în folosul lor — Uniunea Sovietică. Fascismul, tovarăşi ţărani, înseamnă pentru voi *pelagră, foame* şi *război.*

Tovarăşi tineri muncitori şi ţărani,

Fascismul se adresează vouă, tinerei generaţii, pentru ca, sub fraze mincinoase, să vă capteze şi să vă transforme în unelte de asuprire şi exploatare a maselor muncitoare de la oraşe şi sate, contra propriilor voastre interese. Fascismul are nevoie de voi ca să-i daţi braţe puternice şi ieftine de

muncă; vă cheamă să vă pregătească drept carne de tun contra muncitorilor și țăranilor din propria voastră țară și contra muncitorilor și țăranilor din celelalte țări; vă înarmează brațele contra patriei socialiste, contra acelei țări unde nu există șomaj, unde se clădește socialismul.

Fascismul, asta înseamnă *demoralizarea* și mai departe a sutelor de mii de tineri, *care nu găsesc nici o întrebuințare productivă sub regimul capitalist în plină decădere.*

Poate fascismul barbar să fie un ideal sau o ieșire pentru tînăra generație? Nu!

Tovarăși tineri, locul vostru este alături de întreaga clasă muncitoare, în lupta revoluționară pentru distrugerea puterii capitaliste, pentru cucerirea puterii de către clasa muncitoare, pentru civilizația socialistă.

O soartă și mai rea vă așteaptă pe voi, *muncitori și țărani unguri, bulgari, ruși, germani, ucraineni, evrei.* Dictatura fascistă vă are în vedere în primul rînd pe voi, pentru a vă înrobi și mai sălbatic.

Tovarăși muncitori și muncitoare!

Conducătorii partidului național-țărănesc și ai frontului constituțional vă înșală cînd spun că ei luptă pentru democrație. Mihalache, ca și asasinul celor 11.000 de țărani, mareșalul Averescu, nu sînt contra dictaturii fasciste. Dacă ei nu se înțeleg acum cu regele fascist, asta este pentru că ei cer ca lor să le fie încredințată conducerea dictaturii fasciste. Programul „statului țărănesc" al național-țărăniștilor nu este decît o încercare de a introduce fascismul de către național-țărăniști, înșelînd poporul cu spoiala „democratică" a acestui program reacționar. De aceea, cînd ei vin la voi să vă

mobilizeze, alungați-i pentru că ei sînt dușmanii voștri. Nici conducătorii partidului social-democrat nu luptă în mod cinstit contra dictaturii fasciste. Din contră, conducătorii social-democrați au respins de zeci de ori propunerile de front unic contra fascismului făcute de către *Partidul comunist.*

Numai lupta voastră revoluționară în front unic cu exploatații și asupriții celorlalte naționalități și ai tinerei generații poate să împiedice instaurarea dictaturii fasciste, numai lupta voastră poate să împiedice trimiterea la abator a milioane și milioane de muncitori și țărani în folosul unui pumn de bancheri și moșieri.

Iată de ce *Partidul comunist vă cheamă la lupta unită contra schimbării reacționare a Constituției, împotriva jefuirii drepturilor și libertăților democratice ale poporului muncitor.*

Lupta împotriva dictaturii fasciste este lupta contra scăderilor de salarii și pentru mărirea lor. Contra concedierilor și pentru ajutorarea imediată și permanentă din partea statului și comunei a șomerilor. Contra măririi orelor de muncă, pentru săptămîna de 40 de ore cu salariu întreg. Pentru autonomia completă a asigurărilor sociale, pentru salarii egale la muncă egală tinerilor și femeilor. Pentru ștergerea datoriilor. Pentru pămînt, libertate și pace.

Tovarăși,

Dacă nu vreți completa distrugere a voastră și a copiilor voștri, *treceți imediat la organizarea luptei contra fascismului.* Formați comitete de acțiune în toate fabricile, birourile și satele. Organizați întruniri și demonstrații de stradă și cereți libertate de întrunire, de organizare pentru presa

muncitorească și țărănească, arestarea conducătorilor fasciști și dizolvarea tuturor organizațiilor fasciste. Cereți îmbunătățirea regimului și amnistierea deținuților antifasciști, în frunte cu tovarășul *Gheorghiu*, conducătorul luptelor eroice ale ceferiștilor din februarie 1933.

Tovarăși muncitori și țărani,

Nu este timp de pierdut. Fasciștii se pregătesc pe capete pentru înrobirea voastră. *Treceți imediat la formarea frontului popular antifascist.*

La luptă contra schimbării reacționare a Constituției, pentru drepturile democratice ale întregului popor muncitor.

Jos fascismul asasin!

Trăiască lupta revoluționară în front unic contra războiului!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Iulie 1935

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XIX — 12, inv. 801.

—— ★ ——

33

Proletari din toate țările, uniți-vă!

1 AUGUST
ZI DE LUPTA INTERNAȚIONALA CONTRA RAZBOIULUI ȘI A FASCISMULUI! CATRE TOȚI MUNCITORII ȘI ȚARANII DIN ROMINIA, CATRE INTREG POPORUL MUNCITOR DE LA SATE ȘI ORAȘE *

21 de ani de la izbucnirea primului război mondial imperialist, masele muncitoare din întreaga lume sînt iarăși amenințate de primejdia unui nou măcel general. Flăcări țîșnesc deja din toate unghiurile pămîntului. Japonia clicilor militare-fasciste înghite fîșie după fîșie din China gomindanului trădător, care, la rîndul lui, trimite o armată după alta în contra celui de-al doilea stat sovietic din lume — contra Chinei sovietice —, în care peste 100.000.000 de muncitori și țărani, sub conducerea eroicului Partid comunist, s-au scuturat de jugul moșierilor, militarilor, fabricanților proprii și al imperialiștilor străini. Bolivia și Paraguai, pioni ai trusturilor petrolifere engleze și americane, și-au istovit floarea tineretului muncitor pe cîmpiile de măcel din Gran-Chaco. Italia terorii și mizeriei fasciste e gata să aprindă făclia războiului contra Abisiniei, creînd astfel germenele războiului mondial.

O cursă nebună de înarmări, secătuind vlaga poporului muncitor, continuă și întrece orice închi-

---

* ***Manifest al C. C. al P. C. R. din iulie 1935.***

puire de cînd Germania fascismului celui mai bestial şi-a aruncat masca de pe faţă şi a devenit centrul provocatorilor de războaie imperialiste şi antisovietice. Sprijinit pe faţă de imperialismul englez, Hitler, în slujba trusturilor capitaliste, caută a organiza cruciada antisovietică, dublînd teroarea feroce sub care ţine poporul german cu cea mai deşănţată campanie şovinistă şi războinică, căutînd cu înverşunare scînteia care să dea foc lumii.

Cele mai reacţionare şi mai nesăţioase clici din lumea întreagă se grupează în jurul bestiilor fasciste din Germania, căutînd să-şi împingă ţările lor către blocul provocator de război condus de Germania, mînate de ură contra celui mai puternic stăvilar al dezlănţuirii războiului, contra duşmanului de moarte al capitalismului, contra Uniunii Sovietice. Politica hotărîtă de menţinere a păcii dusă de patria proletară este — alături de lupta continuă a maselor din ţările capitaliste — forţa centrală care a oprit pînă acum catastrofa războiului. Bazată pe situaţia tot mai înfloritoare a muncitorilor şi colhoznicilor, creată prin îndeplinirea planurilor socialiste, sprijinită de lupta şi solidaritatea muncitorilor şi ţăranilor din lumea întreagă, Uniunea Sovietică a putut ţine pînă acum în frîu pe provocatorii de război fascişti, salvînd sutele de milioane ale poporului muncitor de flagelul nimicitor.

Dar agenţii fascişti îşi continuă în toate părţile opera lor criminală.

Muncitori şi ţărani, funcţionari, meseriaşi, mici negustori, intelectuali şi studenţi săraci, romîni şi din naţionalităţile asuprite.

Vi se ia pîinea de la gură, se scad salariile, se pune bir peste bir pentru ca miliarde să meargă pentru comenzi de înarmări. Tot mai mare devine

scumpetea pentru voi, care nici pînă astăzi nu ştiţi cum să vă astîmpăraţi foamea. Din birurile istovitoare pe care le plătiţi se înfruptă „Reşiţa", „Skoda" etc.

Ţăranului sărac, meseriaş sau mic negustor i se iau, în sunetul tobei, vitele din bătătură, uneltele de muncă şi perna de sub cap de agenţii fiscului, pentru a le transforma în arme ucigătoare de război, în profit al bandiţilor capitalişti. Iar funcţionarii de stat, pensionarii, invalizii de război, care nici pînă acum nu ştiu cum să-şi întindă salariul sau pensia de mizerie, stau în faţa scumpetei crescînde şi văd cum jumătate din bugetul ţării se duce pentru arme şi muniţii.

Dar războiul imperialist nu se face numai cu muniţii şi arme. Masele muncitoare, a căror rezistenţă, sub conducerea Partidului comunist, devine tot mai dîrză, mai organizată, trebuie transformate în mase docile bune pentru stoarcerea profitului şi mînarea lor în război. Dictatura militară-fascistă este pregătită prin comploturi de tot felul, de către clica cea mai fascistă din jurul regelui-călău, în complicitate cu toate partidele boiereşti, de la Goga şi Codreanu pînă la Mihalache, Maniu şi Mirescu. *Aceiaşi criminali* care vor să asmută cu „numerus valahicus" şi altele de acest soi pe exploataţii „valahi" contra populaţiei muncitoare de alte naţionalităţi, pentru a sparge frontul de luptă împotriva stăpînirii burghezo-moşiereşti, care vor să răpească ultimele libertăţi democratice ale poporului, *lucrează cu rîvnă la depărtarea Romîniei din grupul statelor care nu sînt interesate acum la dezlănţuirea războiului şi legarea ei de Germania hitleristă în frontul contra U.R.S.S.*

În Romînia, ca şi oriunde, *fascismul se îmbină cu războiul*. Pregătirea premilitară a tinerilor, vo-

tată cu același entuziasm de liberali, ca și de național-țărăniști, e pe linia fascizării și a pregătirii războiului, pe linia transformării întregii țări într-o imensă cazarmă în care masele muncitoare să fie ținute într-o mizerie tot mai mare și pregătite pentru dezlănțuirea războiului. Burghezia se află în acest scop într-o regrupare febrilă. Din toate partidele se desfac aripile cele mai fasciste, tinzînd spre un bloc cu grupările existente deschis fasciste, în timp ce părțile „democratice“, cu fraze demagogice, caută a reține masele de la luptă, netezind drumul dictaturii militare-fasciste. Burghezia, în cap cu călăul Carol al II-lea, dibuie încă căutînd spărtura în frontul maselor prin care să pășească la dictatura deschis fascistă. Ea crede a o fi găsit prin modificarea Constituției, pentru care s-au declarat de acord și național-țărăniștii.

Frați muncitori de la orașe și sate, civili și în haine militare!

Niciciînd masele largi ale poporului nu au stat în fața unei situații mai grele, mai decisive pentru soarta lor! Mizeria tot mai insuportabilă, fascismul și războiul vă amenință cu distrugerea fizică. Dar burghezia se înșală dacă crede că va putea repeta nestingherită un nou 1914. Poporul muncitor conștient e hotărît să reacționeze. Poporul muncitor trebuie să evite măcelul, trebuie să sprijine politica U.R.S.S. de menținere a păcii.

1 august este o dată istorică. Nu din întîmplare partidele comuniste din întreaga lume mobilizează în această zi milioanele de asupriți și le conduc în demonstrații grandioase la manifestarea luptei lor antirăzboinice și antifasciste.

1 august este aniversarea izbucnirii măcelului din 1914, dar și a sfărîmării Internaționalei a II-a, a trecerii conducerilor social-democrate din toate țările — cu excepția bolșevicilor lui Lenin — în lagărul șoviniștilor. 1 august 1914 a arătat că războiul imperialist nu poate fi împiedicat cu rezoluții pe hîrtie despre greva generală în caz de război, nu poate fi împiedicat dacă lupta înverșunată nu se duce zi cu zi în contra pregătirilor burgheziei pe toate tărîmurile, în contra ofensivei fasciste.

Lupta contra scumpetei;

Lupta pentru mărirea salariilor;

Lupta țăranilor contra birurilor, pentru izlazuri, contra executărilor silite;

Lupta naționalităților asuprite pentru eliberarea lor;

Lupta pentru apărarea libertăților democratice;

Lupta contra serviciului premilitar;

Lupta soldaților pentru hrană și tratament omenesc este lupta antirăzboinică...

Numai luptînd necontenit, pas cu pas pentru toate interesele zilnice ale maselor, dînd burgheziei lovituri tot mai puternice prin zdrobirea fascismului, numai astfel poate fi evitat războiul. În toate unghiurile țării se formează, este în marș frontul celor năpăstuiți și loviți de ofensiva burgheziei. Însă pentru a smulge victoria, *frontul de acțiune trebuie să fie unitar*, înglobînd toate categoriile care au aceleași interese contra mizeriei, fascismului și războiului. Aci e piatra de încercare a celor sinceri de partea poporului muncitor.

Tovarăși social-democrați,

Mîna de tovarăși de clasă întinsă de noi e respinsă de conducerea voastră centrală, care se arată încă o dată a fi astfel în slujba provocatorilor de

război. O campanie criminală și mincinoasă e dusă de aceștia contra patriei socialiste — Uniunea Sovietică — și prin aceasta contra politicii ei de pace. Peste capul lor, uniți-vă cu noi și cu toți cei sinceri antifasciști, indiferent de credință politică, pentru a salva clasa muncitoare de la prăpastia fascismului și războiului.

Demonstrația de 1 august trebuie să stea sub steagul *frontului de luptă unic de acțiune contra fascismului și războiului.*

Muncitori, țărani și soldați, întreg popor muncitor,

In fruntea avangărzii revoluționare în lupta decisivă contra fascismului și a războiului, pentru un viitor socialist stă azi neclintit Partidul Comunist din România, urît de capitaliști, dar mîndrie a poporului împilat. Strîngeți cu toții rîndurile în jurul lui, cei mai buni și mai curajoși să-i îngroașe cadrele. Goarnei de mobilizare la măcelul imperialist să i se răspundă prin chemarea lui Lenin din 1914: „Transformați războiul imperialist în război civil, întrebuințînd armele puse în mîna voastră de călăii voștri".

De *1 august*, ca o avalanșă irezistibilă, valul antifascist și antirăzboinic al maselor largi trebuie să îngroape încercările criminale ale burgheziei.

Dar lupta nu se oprește la această zi. Alegeți în toate uzinele, satele, cartierele comitete largi de acțiune, pentru a conduce lupta contra scumpetei și foamei, contra fascismului și războiului. Formați frontul unic de acțiune pentru interesele voastre, trecînd la contraofensivă împotriva burgheziei.

In stradă de 1 august!

Contra foamei și scumpetei, pentru ridicarea salariilor și pentru ajutor de șomaj.

Contra încercărilor de introducere a dictaturii fasciste deschise, pentru libertățile și drepturile democratice ale poporului muncitor.

Contra războiului, pentru sprijinirea politicii de pace a Uniunii Sovietice.

Contra regimului burghezo-moșieresc.

Pentru guvern muncitoresc-țărănesc în Romînia.

Trăiască lupta poporului muncitor de la sate și orașe!

Trăiască Partidul Comunist din Romînia!

Trăiască Internaționala Comunistă!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Iulie 1935.

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XIX — 49, inv. 838.

—— ★ ——

34

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE INTREAGA CLASĂ MUNCITOARE ȘI ȚĂRĂNIME EXPLOATATĂ ȘI FLĂMÎNZITĂ. CĂTRE TOȚI MESERIAȘII, MICII NEGUSTORI ȘI PROFESIUNILE LIBERE, LOVIȚI DE MĂSURILE ECONOMICE ȘI FINANCIARE ALE BURGHEZIEI, CĂTRE TOȚI CEI CE SE RIDICĂ IMPOTRIVA INFLĂMÎNZIRII ȘI TERORIZĂRII FASCISTE A POPORULUI MUNCITOR DE CĂTRE STĂPÎNIREA BURGHEZO-MOȘIEREASCĂ *

Stoarcerea forțată a impozitelor și dărilor, ca și mărirea lor, scumpirea nemăsurată a tuturor obiectelor de consumație, scăderea salariilor și a tuturor izvoarelor de cîștig ale maselor muncitorești și mic-burgheze, creșterea șomajului și distrugerea micilor magazine și ateliere, jefuirea sistematică a țărănimii nevoiașe de rodul muncii ei, într-un cuvînt adîncirea mizeriei maselor largi și mărirea exploatării lor este însoțită de creșterea terorii polițienești și jandarmerești, de ințețirea măsurilor de îngrădire a libertăților democratice ale poporului muncitor. Stăpînirea burghezo-moșierească caută a înfrînge brutal valul în ridicare al luptelor maselor populare împotriva exploatării, foametei și mizeriei.

Cenzura presei stă pumn vîrît sălbatic în gura maselor. Starea de asediu a devenit metodă permanentă de guvernare a burgheziei romîne după luptele din februarie 1933 ale ceferiștilor și petroliștilor. Posturile de jandarmi, beciurile polițiilor, cazematele Jilavei, zidurile întunecate ale temnițelor primesc zilnic pe cei ce se ridică neînfricoșat pentru dreptul la muncă, la pîine și la libertate al poporului oropsit din care fac parte.

* *Manifest al C. C. al P. C. R. din august 1935.*

Cu ură neîmpăcată se azvîrle burghezia împotriva conducătorilor maselor muncitoare...

Organizațiile largi de masă care luptă pentru interesele economice, pentru libertățile și drepturile democratice ale poporului muncitor au îndreptate contra lor întregul aparat de stat asupritor. Dar în special contra partidului clasei muncitoare, contra *Partidului comunist,* organizatorul și conducătorul luptelor proletariatului, țărănimii și tuturor păturilor exploatate și asuprite, se îndreaptă ura și furia sălbatică a clasei stăpînitoare.

Dar în zadar se străduiește stăpînirea burghezo-moșierească să înece în sînge Partidul comunist. Intreaga clasă muncitoare, țărănimea săracă și toate păturile exploatate și asuprite stau zid de oțel în jurul eroicului și priceputului lor conducător.

Muncitori, țărani, intelectuali săraci,
pături exploatate și asuprite,

In cursul lunii iulie siguranța generală a făcut o serie de arestări în masă în capitală și în unele orașe din provincie printre muncitorii și intelectualii revoluționari. Cu multă laudă de sine, siguranța generală a anunțat prin presă că ar fi reușit să aresteze nici mai mult, nici mai puțin decît „Biroul Politic al Partidului Comunist Romîn", „Comitetul Central al Uniunii Tineretului Comunist", „un delegat venit special de la Moscova".

Această laudă de sine are drept scop demoralizarea maselor revoluționare prin încredințarea că organele de conducere ale Partidului comunist ar fi distruse. *Partidul comunist și toate organele sale, în frunte cu Comitetul Central, stau neclintit la postul lor și-și duc* — cu toată teroarea fascistă sălbatică — *munca zilnică de pregătire, organizare și conducere a luptelor maselor muncitoare pentru revendicările imediate și, prin ele, la lupte mai superioare pentru dărîmarea regimului capitalist...*

Popor muncitor de la orașe și sate,

Lupta maselor largi împotriva ofensivei sălbatice capitalisto-moșierești nu poate fi înfrîntă. Grevele izbucnesc dintr-un colț în altul al țării, țărănimea refuză a plăti impozitele și datoriile cămătărești, se răscoală și pune pe goană pe perceptori, precum atacă hambarele boierești și ale statului pentru a-și procura grăunțe de hrană și sămînță, pretutindeni iau naștere formații de luptă contra mizeriei, exploatării și terorii fasciste. Detașamentul proletar cel mai important — ceferiștii —, trăgînd învățăminte din eroicele lor lupte din februarie 1933, trece din nou în fruntea luptelor maselor largi împotriva ofensivei capitaliste și tinde spre transformarea acțiunilor sale într-o largă și puternică grevă generală ceferistă, care ar deschide perspective largi dezvoltării marilor bătălii de clasă în România.

Frontul unic al clasei muncitoare se încheagă peste capul șefilor social-democrați, sabotori ai frontului unic. Frontul larg popular antifascist unește din ce în ce mai mult mase noi exploatate și pune piedici din cele mai grele în calea instalării dictaturii fasciste deschise sub conducerea regelui fascist Carol al II-lea.

Încercarea banditească a burghezo-moșierimii de a lovi în Partidul Comunist din România, care cu pricepere, curaj și autoritate stă din ce în ce mai mult în fruntea luptelor clasei muncitoare și a păturilor asuprite, nu și-a atins scopul.

Încercarea de a produce panică în mase prin arestări și împușcări, de a produce demoralizare, deci oprirea și slăbirea pentru moment a rezistenței dîrze din partea celor ce muncesc, nu a reușit.

Încercarea de a intimida pe luptătorii antifasciști prin înăsprirea sălbatică a regimului din închisori și prin asasinarea lui Ion Mereniuc nu a reușit decît să crească și mai mult ura și avîntul maselor populare împotriva sălbăticiei fasciste.

Popor muncitor asuprit și exploatat
din orașe și sate,

Partidul comunist vă cheamă la luptă hotărîtă împotriva încercărilor clasei stăpînitoare de a răpi din rîndurile mișcării revoluționare și antifasciste pe luptătorii ei cei mai hotărîți.

Desfășurați cea mai intensă campanie de masă prin întruniri, greve, demonstrații *pentru eliberarea...* tuturor luptătorilor antifasciști arestați, *pentru smulgerea din ghearele burgheziei a lui Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica și* a celorlalți *bravi conducători ai muncitorimii ceferiste, care au stat eroic în fruntea luptelor din februarie 1933.*

Pentru regim politic în închisori; pentru condamnarea banditului director Eugen Savinescu, vinovat de asasinarea lui Mereniuc la Doftana...

Jos cu teroarea fascistă sălbatică!

Trăiască lupta antifascistă şi antirăzboinică în front unic a tuturor celor ce muncesc!
Trăiască Partidul Comunist!

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.

August 1935

Se tipăreşte după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XIX — 20, inv. 809.

35

PARTIDUL COMUNIST DIN ROMINIA (SECŢIE A INTERNAŢIONALEI COMUNISTE)

CĂTRE TOATĂ MUNCITORIMEA ORGANIZATĂ ŞI NEORGANIZATĂ, CĂTRE ŢĂRĂNIMEA MUNCITOARE, CĂTRE FUNCŢIONARII STATULUI ŞI INTREPRINDERILOR PARTICULARE, PENSIONARI, INVALIZI ŞI VĂDUVE DE RĂZBOI, CĂTRE MICII MESERIAŞI ŞI MICII COMERCIANŢI, MUNCITORII INTELECTUALI, CĂTRE TOŢI CETĂŢENII! *

In faţa creşterii rapide a pericolului de fascizare a Romîniei, Comitetul Central al Partidului comunist s-a adresat partidelor social-democrat şi socialist-unitar cu o propunere nouă pentru realizarea frontului unic de luptă antifascist. Programul de revendicări propus de noi ca bază a luptei comune antifasciste este:

1. Impotriva stării de asediu şi a cenzurii. Pentru libertatea de întrunire şi organizare, pentru respectarea şi lărgirea drepturilor cetăţeneşti.

2. Amnistie politică deţinuţilor antifascişti. Regim politic în închisori.

3. Impotriva scumpetei. Desfiinţarea taxelor puse asupra articolelor de consum.

4. Impotriva execuţiilor silite. Introducerea impozitului progresiv pe venit.

5. Ajutorarea efectivă a populaţiei din regiunile înfometate.

---

* *Manifest al C.C. al P.C.R. din septembrie 1935.*

6. Împotriva pericolului de război, pentru pace.
7. Combaterea șovinismului și a organizațiilor fasciste.

Organizațiile județene și locale ale Partidului comunist se vor adresa în același timp, pe aceeași bază, organizațiilor corespunzătoare ale partidului național-țărănesc, pentru o luptă comună împotriva pericolului fascist și pentru cerințele cele mai arzătoare ale maselor populare!

Cetățeni, tovarăși!

In joc este însăși viața și libertatea voastră!

Scumpetea cumplită, cauzată de către cei care ne stăpînesc, aruncă în mizeria cea mai neagră toate straturile maselor populare! Scăderea salariilor muncitorilor, funcționarilor de stat și particulari continuă sub formele cele mai diferite. Birurile, taxele pe consum, pe morărit distrug complet pe muncitori, țărani, mici meseriași, mici comercianți, pe muncitorii intelectuali.

Bruma de avere care a mai rămas în casele sărace de la țară și din orașe e jefuită în mod barbar prin execuțiile silite. Pînă și țigla de pe acoperișul casei e luată de perceptor pentru acoperirea datoriilor către stat. Foametea, care a cuprins țara de la un capăt la altul, s-a permanentizat.

Guvernul stoarce zeci de miliarde din sudoarea poporului pentru a plăti cuponul bancherilor străini, pentru a le da sub formă de prime de export, valorificare a grîului și altele marilor bancheri și moșieri. Dar *el nu găsește decît 20 de lei pe an pentru a veni în ajutorul milioanelor de țărani care se sting de foame și boli în satele întunecoase.*

Muncitori, țărani, funcționari, pensionari, mici meseriași, muncitori intelectuali,

Clasa stăpînitoare își dă seama de frămîntarea, de nemulțumirea adîncă care clocotește în masele populare împotriva acestei jecmăniri și asupriri sîngeroase! Pentru ca să vă pună călușul în gură, pentru ca să împiedice organizarea luptei pentru interesele maselor populare au fost instituite și menținute starea de asediu și cenzura, este dezlănțuită teroarea contra clasei muncitoare și a organizațiilor ei, contra muncitorilor, intelectualilor, țăranilor care luptă împotriva fascismului, împotriva politicii de fascizare pe care o duce guvernul. *Drepturile cetățenești sînt călcate în picioare!*

Cetățeni, tovarăși!

Sub scutul stării de asediu și al cenzurii, marii bancheri, care țin în mîinile lor întreaga viață economică a țării, pentru a se pune la adăpost de mișcarea maselor flămînde și revoltate, pentru a stoarce mai departe toată vlaga poporului în folosul lor, pentru a-și asigura mai departe exploatarea lui, urmăresc *introducerea dictaturii fasciste în Romînia.*

De aceea se dă organizațiilor fasciste antisemite toată libertatea de întrunire, organizare și presă și sub regimul stării de asediu și al cenzurii, pe cînd vouă nu vi se dă dreptul nici să crîcniți.

Pentru a vă închide ochii, organizațiile fasciste vă spun că pricina mizeriei voastre ar fi celelalte naționalități din Romînia, ca: unguri, evrei, bulgari! Dar cine a introdus taxele de pîine, zahăr, petrol, bumbac? Perceptorii și jandarmii vă sparg casele și vă scot ultimele zdrențe ale voastre. In numele cui au fost împușcați țăranii la Albineți și muncitorii la Grivița-București? In numele guver-

nului liberal al lui Tătărăscu și al fostului ministru de interne Vaida, *romîni getbeget*.

Fascismul înseamnă război!

În ura lor contra oricărei mișcări de eliberare a poporului, organizațiile fasciste dau mîna cu cei mai înverșunați dușmani ai poporului muncitor, cu fasciștii germani. Fasciștii sînt agenții deschiși ai hitlerismului în Romînia, ai hitlerismului sîngeros imperialist, care pregătește războiul contra Uniunii Sovietice, patria tuturor exploataților, apărătoarea păcii și a popoarelor mici, amenințate de imperialismul fascist. *Dînd mîna cu hitlerismul, devenind agenții săi, fasciștii romîni pun în pericol însăși libertatea națională a poporului romîn.*

Muncitori, funcționari, mici meseriași, pensionari, muncitori intelectuali!

În fața acestei politici de jaf și de sugrumare a maselor pe care o duce guvernul, în fața pericolului crescînd al fascismului sîngeros și războinic, poporul muncitor are datoria de a-și organiza lupta pentru apărarea intereselor și a drepturilor sale.

Scăparea de mizerie, foamete, sărăcie, apărarea brumei de libertăți de care vă mai bucurați, lărgirea drepturilor și libertăților voastre nu poate veni decît prin *organizarea frontului popular antifascist* de către acele organizații, partide și grupări politice care stau pe platforma luptei contra fascismului, pentru libertățile politice ale poporului!

Muncitori social-democrați, socialiști unitari, țărani membri ai organizațiilor partidului național-țărănesc!

Ne adresăm vouă, așa cum am făcut întotdeauna. Vouă, pe care dictatura fascistă vă amenință ca pe toți ceilalți cetățeni care trăiesc din munca lor proprie, vouă vă revine sarcina să deveniți propagandiști și agitatori ai frontului popular, a cărui necesitate de realizare imediată unii din conducătorii voștri nu vor să o înțeleagă. În adunările organizațiilor voastre, prin memorii scrise și acoperite cu zeci de mii de iscălituri, cereți conducătorilor voștri să pășească la realizarea frontului popular antifascist împreună cu celelalte organizații și partide care vor să lupte contra fascismului, pentru drepturile voastre reale.

Muncitori social-democrați!
Membri ai sindicatelor!
Membri ai partidului socialist unitar!

Către voi ne adresăm în mod deosebit și vă amintim de învățămintele tragice ale proletariatului din Germania, Austria, unde fascismul a triumfat din cauza dezbinării clasei muncitoare și a refuzului unora din conducătorii partidelor social-democrate de a face front unic proletar antifascist. În același timp luați exemplul proletariatului din Franța, unde frontul unic proletar a dus la frontul comun antifascist. Nu uitați că sînt în joc viața și libertatea clasei muncitoare și a poporului muncitor. Unii dintre conducătorii voștri se mai codesc de a face frontul unic proletar. Aceasta întîrzie realizarea frontului popular.

Noi nu vrem ca frontul popular să fie un partid îndreptat contra vreunui alt partid, ci vrem să fie o alianță politică a tuturor organizațiilor, partidelor, grupărilor care vor sincer să lupte contra fascismului.

În propunerea noastră de front unic adresată partidelor social-democrat și socialist unitar, noi

am declarat că, ţinînd seama de condiţiile deosebite din Romînia, sîntem gata să discutăm orice formă sub care muncitorul de stînga ar putea lua parte activă *la acţiunile frontului unic proletar şi ale frontului popular antifascist.*

Muncitori, ţărani, funcţionari, pensionari,
mici meseriaşi şi mici comercianţi,
muncitori intelectuali!

Luptaţi cu energie şi hotărîre în organizaţiile voastre pentru unitatea de acţiune a maselor populare, împotriva fascismului şi a războiului, pentru pîine, libertate şi pace.

Jos fascismul!
Trăiască Frontul popular antifascist!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Septembrie 1935

Se tipăreşte după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XIX — 44, inv. 833.

—— ★ ——

36

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

CĂTRE POPORUL ROMÎN! CĂTRE CLASA MUNCITOARE DIN ÎNTREAGA ŢARĂ! CETĂŢENI ŞI CETĂŢENE, TOVARĂŞI!*

La 7 Noiembrie 1917, pe cînd tunurile războiului imperialist sfărîmau bunurile civilizaţiei, muncitorimea rusă şi, alături de ea, masele muncitoare şi ţărăneşti de toate neamurile vastului imperiu ţarist au oprit cu pumnul revoluţionar grozăvia măcelului. *Revoluţia din Octombrie a adus Rusiei pacea.* I-a adus pacea după ce intervenţiile războinice contrarevoluţionare fură respinse. In Uniunea Sovietică are loc cea mai minunată dezvoltare din cîte a văzut vreodată pămîntul: trezirea a o sută şi mai bine de popoare, a unei treimi din populaţia Europei, a unei şesimi din suprafaţa întregului glob pămîntesc la viaţă liberă, la prosperitate şi cultură, la avîntul grandios al unei omeniri descătuşate din temniţa mizeriei şi a grijii ucigătoare pentru ziua de mîine.

Ritm nebănuit şi nevisat al *producţiei socialiste,* care nu cunoaşte şi *nu poate cunoaşte criză ori şomaj.* Recolte nemaivăzute... fiindcă *tehnica socialistă este aliata ţăranului* colhoznic. Şcoală, artă, sport, sănătate pentru întreg poporul, stăpîn pe producţie şi deci şi pe cultură... *Cea mai desăvîrşită*

---

* ***Manifest al C.C. al P.C.R. din octombrie 1935.***

democrație din cîte se cunosc, democrație care an după an lărgește libertățile cetățenești — *democrația sovietică*.

Proletariatul din Uniunea Sovietică, în frunte cu slăvitul său Partid comunist (bolșevic), a știut să trezească popoare întregi la această viață nouă. Mîndria proletariatului și a maselor muncitoare din restul lumii este că 18 ani de-a rîndul au apărat țara muncitorească-țărănească de atacuri contra-revoluționare imperialiste, făcînd zid în jurul patriei muncitorimii și a întregii omeniri progresiste, și au putut astfel să ajute masele muncitoare din Uniunea Sovietică să-și ducă înainte eroica transformare.

Inmiit Uniunea Sovietică își plătește datoria. De mult un nou război imperialist pentru o nouă împărțire a lumii și pentru înghițirea statelor mici de către cele mari ar fi aprins pămîntul dacă cea mai puternică și cea mai conștientă armată din lume, *glorioasa Armată Roșie*, n-ar sta ca strajă a păcii la ordinele singurului guvern consecvent și nešovăitor, campion al păcii, guvernul sovietic. *Puterea* celui mai mare stat din lume în serviciul permanent și conștient al păcii, ajutat de dragostea și încrederea milioanelor dornice de pace din întreaga lume, *a împiedicat și împiedică aventura sîngeroasă* pentru a salva de la măcel întreaga noastră generație, tineretul nostru în primul rînd.

Slavă și recunoștință Uniunii Sovietice, cetate a păcii.

Trăiască a 18-a aniversare a revoluției din Octombrie 1917 !

Cetățeni, tovarăși !

Mizeria vieții de toate zilele din țările capitaliste o simțim cu toții. Foamea pîndește la orice

pas, *foametea* cruntă decimează județe întregi ale țării noastre, *distruge populația* din Basarabia, la doi pași de Nistrul dincolo de care, în aceleași condiții climaterice, dar sub alt regim de proprietate și de cultură, înflorește Moldova sovietică și întreaga Ucraină.

Ca să înăbușe nemulțumirea poporului, *guvernanții* capitaliști și boieri încalcă toate drepturile cetățenești și populare și *pregătesc cu înfrigurare dictatura fascistă sîngeroasă, bestială*, pentru distrugerea oricărui rest de libertate, pentru înfometarea întregului norod, pentru întinderea *liniștii de cimitir* peste întreg cuprinsul țării.

Fascismul va însemna nu numai sînge și foame în țară. *Fascismul înseamnă război.* Războiul este modul de existență al fascismului, după cum a arătat fascismul italian, care după treisprezece ani recunoaște propriul faliment, recunoaște că fără „expansiune", fără cotropirea războinică a unor țări străine nu poate asigura nici pîine poporului italian. La fel fascismul german, care prin înarmările sale nebunești și prin agresivitatea sa șovină amenință toate popoarele Europei.

Fascismul amenință existența micilor state, a micilor neamuri. *Fascismul amenință existența și independența țării...*

Noi, comuniștii, care iubim fierbinte poporul nostru, pentru a cărui pîine, pentru a cărui libertate, pentru a cărui cultură luptăm fără preget și pentru care știm să dăm jertfele cele mai grele, știm să înfruntăm temnița... Noi, comuniștii, știm să stăm în fruntea mișcării pentru apărarea neatîrnării poporului nostru.

Noi, comuniștii, chemăm la luptă toate forțele vii ale neamului împotriva forțelor distructive ale

fascismului asasin. Noi știm că puterea colosală a Uniunii Sovietice *susține sforțările de salvare ale poporului romîn.*

Uniunea Sovietică... este gata să sară în ajutorul micilor țări amenințate în însăși existența lor, este gata să apere independența poporului romîn dacă acesta va fi nevoit să ia armele pentru a se apăra de cotropirea fascismului horthisto-hitlerist.

Pactul de ajutor reciproc între Romînia și Uniunea Sovietică în caz de agresiune din partea blocului fascist care se formează în Europa și care amenință și existența poporului nostru ar însemna o puternică garanție de pace și *o temeinică asigurare a izbînzii împotriva agresorilor.* Dar clasele stăpînitoare ale Romîniei preferă să pună în joc soarta poporului romîn decît să pășească pe această cale. De ce? Fiindcă clasele stăpînitoare din Romînia, pentru a-și asigura putința de a rupe bucata de pîine rămasă muncitorului și țăranului, *urmăresc intronarea dictaturii fasciste în Romînia,* dictatură care înseamnă *alianța* cu celelalte dictaturi fasciste din Europa *pentru război,* pentru atacarea Uniunii Sovietice și răpirea teritoriilor sovietice vecine.

Este în joc soarta și independența poporului, pentru o politică aventuroasă de *fascizare,* război și pradă spre „salvarea" regimului oligarhic burghezo-ciocoiesc prin *sîngele poporului* — iată *politica guvernului Tătărăscu.*

Lupta pentru pace prin pact de ajutor reciproc cu Uniunea Sovietică, prin sancțiuni eficace contra Italiei fasciste, cotropitoare a unei țări slabe, prin democratizarea Romîniei pentru ca cetățeanul-soldat să știe că are libertăți de apărat, iar nu un jug de schimbat — iată politica pe care trebuie s-o dobîndească forțele vii și cinstite ale întregului popor romîn, dornic să-și apere ființa și independența.

Cîtă vreme soarta poporului este în mîna unei clici financiare care pregătește fascismul și războiul, cîtă vreme oligarhia financiară-ciocoiască încurajează bande și partide fasciste șovine, trădătoare de patrie, care pregătesc vinderea neatîrnării naționale către imperialismul fascist horthisto-hitlerist, — *înarmarea Romîniei* este cea mai mare amenințare pentru pace și pentru existența poporului romîn.

Cîtă vreme regimul național din Romînia îngenunchează fără milă milioane de oameni de altă limbă, luîndu-le dreptul la limba lor, la pîinea de toate zilele, împingîndu-le năzuințele spre statele fasciste înconjurătoare, despărțindu-le cu ură de noi, de frații lor romîni, alături de care ei ar putea lupta pentru libertate, democrație și contra fascismului și a războiului — acest regim reacționar cu cît va fi mai înarmat cu atît va fi mai periculos pentru poporul romîn.

Cîtă vreme regimul hrăpăreț al bancherilor și moșierilor din Romînia va uza de teroarea militară, de *starea de asediu și de consilii de război, de gloanțe și de gaze pentru a smulge pîinea de la gura poporului,* — acest regim ne va sugruma cu armele cumpărate din banii și munca noastră.

Miliarde și miliarde se rup de la *gura voastră* pentru a fi turnate în oțelul tunurilor și tancurilor, pentru a fi presate în pulberi și gaze otrăvitoare, pe cînd fiii voștri flămînzesc în cazărmi și se fură solda nu numai a lor, dar pînă și a gradelor inferioare și a ofițerilor tineri.

Viața se scumpește cu turbare de pe urma taxelor și birurilor, care merg la înarmări. Salariul, venitul micului breslaș nu mai ajung nici pentru jumătate din nevoi. Țăranul își dă jumătate din recoltă pentru cea mai mică cumpărătură, căci

prețul grînelor scade și prețul pîinii crește în favoarea impozitelor militare.

Nici un ban pentru înarmarea acestui regim de jaf, de prigoană, de pregătiri fasciste și de planuri războinice.

Destul a durat jaful, destul a durat batjocura, ajunge!

Cetățeni, tovarăși!

Masele populare din Rusia țaristă au arătat acum 18 ani ce poate unirea lor împotriva țarismului.

Unirea ne va mîntui și pe noi.

Popor romîn, *unește-ți forțele* pentru propria ta salvare!

Stîngeți rîndurile muncitori și țărani, funcționari și meseriași, intelectuali și studenți, breslași și negustori!

Strînge-ți rîndurile tînără generație sacrificată molohului capitalist!

Strîngeți rîndurile oriunde v-ați afla. *Cereți organizațiilor voastre să dea mîna unele cu altele* în lupta contra atacului nemaipomenit de jaf și pradă, pentru apărarea libertăților cetățenești, pentru lărgirea lor, contra măsurilor de teroare, contra stării de asediu și cenzurii, contra modificării reacționare a constituției, contra introducerii pedepsei cu moartea, contra șovinismului și a urii între popoare, contra pregătirilor de război, contra împrumuturilor, impozitelor și a cheltuielilor de înarmare, care au scumpit viața pînă la înăbușire și foame.

Apropiați-vă frățește de toate naționalitățile asuprite din Romînia, dovediți-le că *nu noi, nu poporul romîn e răspunzător* de chinurile lor, ci imperialismul șovinist al unei clici vremelnice de asupritori. Dovediți-le că noi, romînii, vrem și putem

să luptăm alături de ele împotriva asupritorilor comuni, pentru democrația care le va da și lor toate drepturile și libertățile naționale, contra fascismului care se pregătește și care le va desființa ca naționalitate. Numai atunci vor vedea că, dobîndind dreptul de autodeterminare pînă la despărțire, nu au interesul să rîvnească la întărirea fascismului din țările lor mume, devenite azi *țări fasciste vitrege* pentru propriii copii, ci la întărirea democrației în Romînia și cucerirea drepturilor egale.

Formați un *vast front popular de luptă contra fascismului* și pentru pace, contra șovinismului și pentru independența și libertatea națională, contra atacului economic și fiscal al capitalismului și pentru mijloace de trai suficiente, contra plăților de biruri și datorii și contra înarmărilor regimului reacționar, contra războiului și pentru pactul de ajutor reciproc cu Uniunea Sovietică.

Manifestați cu putere contra fascismului și războiului imperialist.

Participați cu miile la demonstrațiile de masă, ducînd cu voi lozinci antifasciste.

Muncitori, formați *Frontul unic proletar,* dați-vă mîna social-democrați, socialiști, comuniști, sindicaliști (fără partid), șomeri ori în lucru, bărbați ori femei! Realizați unitatea sindicală! Voi, muncitori, fiți în fruntea Frontului popular antifascist; nici o revendicare a maselor ce muncesc în Romînia să nu vă rămînă indiferentă.

Jos războiul imperialist, trăiască pacea, jos fascismul, trăiască drepturile democratice ale poporului!

Trăiască Uniunea Sovietică, mai puternică decît oricînd la 18 ani după revoluție! Trăiască politica ei de pace și de democrație!

Trăiască Frontul popular antifascist!
Trăiască Romînia democrată și liberă!
Trăiască Romînia Sovietică — garanția definitivă a libertății, democrației, păcii și propășirii!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Octombrie 1935

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lingă C.C. al P.M.R., A. XIX — 13, inv. 802.

—— ★ ——

37

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE COMITETUL EXECUTIV AL PARTIDULUI SOCIAL-DEMOCRAT DIN ROMINIA BUCUREȘTI *

Stimați tovarăși,

Războiul din Africa amenință să se transforme cu pași repezi într-un război mondial. Un bloc imperialist fascist central european sub comanda Germaniei hitleriste e în grabnică formație. La acesta e vorba să participe toți vecinii fasciști ai Romîniei: Polonia, Ungaria, Bulgaria. El merge mînă în mînă cu Japonia militaristă, care rupe zilnic cîte o bucată nouă din trupul Chinei. Cum se vede, aventura mussoliniană a încurajat și dezlănțuit puterile militarismului fascist în toată lumea.

Deși ținta mărturisită a planurilor războinice ale blocului fascist este Uniunea Sovietică, totuși obiect imediat de atac vor fi țările mici, popoarele slabe învecinate. Semnalul l-a dat fascismul italian, atacînd independența Abisiniei. Vai de lituanieni, vai de cehi, vai de romîni dacă nu vor ști să se asigure din vreme contra fascismului cotropitor. Nu numai soarta proletariatului și a țărănimii, dar existența și neatîrnarea întregului popor romîn sînt amenințate. Sînt amenințate naționalitățile asuprite din Romînia, pentru a căror libertate noi, comuniștii,

---

*** *Scrisoare a C. C. al P.C.R. din 1 noiembrie 1935 către Comitetul executiv al P. S. D. din Romînia.***

am luptat totdeauna, dar care azi sînt periclitate de o „eliberare" ca aceea a Saar-ului german căzut sub secure fascistă.

Vîrfurile reacționare ale finanței și boierimii romîne, în frunte cu partidele Goga-Cuza, Vaida, încurajate de guvernul Tătărăscu și de camarilă, duc o politică fățișă de trădare de patrie, urmăresc (pentru realizarea dictaturii interne) supunerea Romîniei sub dictatura hitleristă-horthistă. Ele vor prelungirea alianței militare antisovietice cu Polonia, apropierea economică, politică și militară de Germania. Ele sînt gata să vîndă independența țării, ființa națională a poporului nostru, sînt gata să ducă țara la o aventură războinică contrarevoluționară împotriva Uniunii Sovietice, pentru a-și realiza planurile lor interne: introducerea fascismului în Romînia, îngenuncherea bestială prin foc și sînge a poporului romîn, dornic de libertate și viață mai bună, răstignirea de vii a națiunilor asuprite din Romînia. Astfel cred fasciștii romîni că vor putea organiza jefuirea și înfometarea poporului pus cu capul sub secure, pentru a garanta miliardele financiarilor și ciocoilor.

Guvernul Tătărăscu, prin măsuri reacționare, prin prigoană cruntă, prin călcarea nerușinată a propriei constituții, prin desființarea pe rînd a ultimelor drepturi democratice ale poporului, prin asasinarea mișelească a antifasciștilor, prin ofensiva economică și fiscală în stil mare contra poporului, pregătește înscăunarea fascismului, pregătește și chiar sprijină venirea la guvern a trădătorilor de neam Goga-Cuza, înarmează nebunește prin înfometarea poporului pentru aventura antisovietică, pentru îngenuncherea țării sub imperialismul fascist horthisto-hitlerist, pentru zdrobirea oricărei rezistențe a propriului popor.

Aceasta este realitatea.

Proletariatul este răspunzător de soarta poporului său, în fruntea căruia istoria îl cheamă. Lupta pentru împiedicarea pregătirilor fasciste și a triumfului fascismului, pentru salvarea propriei clase, pentru mîntuirea întregului popor e sarcina cea mai arzătoare a muncitorimii.

Lupta pe viață și pe moarte dintre forțele fasciste și forțele de apărare a democrației este în curs. Nimic nu o va putea opri, căci în joc e soarta milioanelor de oameni, a națiunii întregi. Această luptă o vor putea stînjeni unii cîtăva vreme, dar vor fi dați în lături de lavina maselor trezite. De oprit, ea nu se poate opri.

Partidul nostru este partizan credincios al desăvîrșirii revoluției burghezo-democratice în Romînia în forma celei mai largi democrații cunoscute pînă azi, a democrației sovietice. Dar noi am fost și sîntem gata de a lupta cu toate puterile pentru apărarea și lărgirea la maximum a democrației burgheze împotriva fascismului, de a apăra ori cuceri cel mai mic, cel mai umil drept democratic al maselor, de a nu ceda nici o palmă de teren democratic față de ofensiva fascistă, de a cuceri brazdă cu brazdă ogorul nou, lărgit al libertăților democratice răpite!

Noi, comuniștii, sîntem gata să apărăm cu arma în mînă independența Romîniei dacă țara noastră ar fi silită să ducă un război național de apărare contra imperialismului fascist. Noi știm că într-o asemenea luptă poporul romîn ar avea drept aliat puternica Armată Roșie a Uniunii Sovietice, care nu este numai o sigură garanție de pace prin recunoscuta ei politică pașnică și de combatere a agresorilor, dar și un apărător firesc al micilor popoare contra cotropitorilor imperialiști. Cu aceeași ener-

gie cu care Uniunea Sovietică ar riposta la atacul *imperialist* împotriva granițelor ei, la care vor să participe fasciștii romîni aruncînd țara într-o aventură imperialistă, cu aceeași energie Uniunea Sovietică ar susține lupta pentru apărarea *națională* a poporului nostru.

Tovarăși,

Un ultim articol oficios din „Lumea nouă", prin care dv. vă declarați gata să participați la un Front popular antifascist *real,* ne întărește convingerea că dv. înțelegeți cele expuse mai sus, vedeți pericolul grozav și iminent care amenință clasa noastră, întregul nostru popor, toate naționalitățile din țară.

Dv. exprimați teama ca nu cumva acest front popular să fie un front *comunist,* adică îngust, cuprinzînd numai o mică parte din forțele antifasciste, democratice ale țării, și teama ca nu cumva Partidul comunist să voiască să se impună ca un fel de dirijor al Frontului popular, pentru formarea căruia el agită masele.

Noi înțelegem teama dv. Ea ar fi îndreptățită dacă comuniștii, pornind de la preocupări meschine și îngîmfate de amor propriu de partid, ar voi să îngusteze baza luptei antifasciste, mobilizînd numai păturile înaintate, marxiste, și neglijînd masele de milioane, care și-au creat diferite organizații și partide, formațiuni și asociații ale lor, organizații a căror putere trebuie să fie tocmai o garanție a puterii întregului front de luptă antifascist.

Nu. Partidul nostru este străin de asemenea intenții strîmte. Dimpotrivă ! El consideră că organizațiile, formațiunile, partidele, asociațiile profesionale, cooperative, culturale, tinerești, naționale etc. ale maselor largi trebuie să colaboreze cu toate pe picior de egalitate, fiecare aducînd aportul său

de forță la întărirea frontului comun, a luptei comune. In acțiunea comună de luptă rolurile principale ori secundare, de care vorbiți dv., vor fi de la sine ocupate de diferitele formațiuni după energia principală ori secundară ce o vor depune în luptă. In acest spirit noi dorim ca organizațiile participante să fie cît mai tari și regretăm orice fărîmițare și slăbire a lor, regretăm în primul rînd sciziunile, spargerile și excluderile, care slăbesc unele organizații muncitorești, ca partidul socialist unitar, sindicatele și uniunile muncitorești. Unitatea este cel mai scump bun al muncitorimii.

Căci noi credem că în mod firesc proletariatul conștient este chemat la o mare răspundere în formarea Frontului popular antifascist real. Proletariatul este stînjenit în rolul său de frunte prin diviziunea sa în organizații și partide diferite. *Unitatea proletară :* unitate sindicală, unitate de acțiune și unitate politică, unitate reală, totală a întregului proletariat, ca o singură acțiune de clasă, o singură organizație profesională centrală, un singur partid politic unit sub steagul luptei de clasă împotriva capitalismului, — iată cea mai formidabilă garanție de succes al Frontului popular antifascist în lupta pentru zdrobirea fascismului.

De aceea noi credem că vă veți convinge că și *la noi* frontul unic de luptă proletar este posibil și necesar, că este necesară unitatea sindicală pe baza democrației sindicale muncitorești și că acestea nu sînt decît etape pentru a obține *idealul clasei muncitoare : unitatea politică.*

Ofensiva turbată capitalistă înfometează muncitorimea, țărănimea, întreaga țară. Leul a scăzut la jumătate sub presiunea cheltuielilor militare. Viața s-a scumpit la dublu. Noi miliarde pentru înarmări se cer poporului. Piere în foame, boală

și mizerie sub ochii noștri floarea poporului nostru. Fascismul îl amenință cu tesacul ascuțit cu grijă de pe acum de guvernul reacționar Tătărăscu. Războiul îl pîndește din ungherele întunecate ale trădătorilor de țară : hitleriștii romîni.

Mai este oare timp de pierdut, tovarăși ?

Mai aleg mult gloanțele fasciste ?... Se vor opri ele în fața conducerii voastre ? Vor cruța pe membrii organizațiilor democratice ori muncitorești de orice fel ? Contenesc oare torturile sălbatice în temnițe ale tuturor antifasciștilor de diferite culori politice pe care reacțiunea pune gheara ?

Nu ! Nu mai este timp de pierdut !

Este timpul să ne înțelegem. Este, mai ales, timpul să acționăm împreună.

In 14 noiembrie demonstrația țărănistă este amenințată de bandele fasciste. Oricît de îndoielnic ar fi antifascismul unora dintre conducătorii țărăniști, fapt e că masele chemate de partidul național-țărănesc vin să lupte contra dictaturii fasciste, și în primul rînd contra guvernului Tătărăscu, pregătitor al fascismului, poftitor de aventuri imperialiste, lucru pe care îl vede lagărul fascist, care mobilizează cu ajutorul guvernului forțele sale pentru zădărnicirea și provocarea mîrșavă a demonstrației.

Să participe capitala proletară la demonstrație ! Să primească frățește pe frații țărani ! Să-și organizeze împreună cu ei gărzile de autoapărare contra bandelor fasciste, pentru ordinea demonstrației, împotriva provocărilor huliganice. Să chemăm sub pancarte și cu lozinci antifasciste pe toți muncitorii, funcționarii, intelectualii, breslașii, întreaga populație care nu vrea să devină sluga dictatorilor fasciști !

Să-și părăsească munca și ocupația pentru a păși în demonstrație alături de masa țărănească !

Iar în tot restul țării, printr-o *grevă generală* de o oră, proletariatul și masele muncitoare să dovedească hotărîrea lor că în momentul loviturii fasciste vor fi gata să răspundă !

Să manifesteze toată țara contra ofensivei de biruri, taxe, vămi și cheltuieli militare, care au îndoit scumpetea traiului ! Pentru ridicarea nivelului de trai, mărirea salariilor, ajutoarelor, lefurilor și veniturilor. Pentru aruncarea birurilor asupra celor bogați !

Să manifesteze contra plăților ratei de conversiune din 15 noiembrie, pentru scutirea de impozite și ștergerea datoriilor țăranilor. Contra executărilor silite.

Să manifesteze contra stării de asediu și a cenzurii, contra modificării reacționare a constituției, pentru lărgirea drepturilor și libertăților democratice. Pentru amnistia generală și eliberarea tuturor antifasciștilor... Contra legilor reacționare antipopulare Mîrzescu-Mironescu [12] de apărare a ordinii etc. Pentru interzicerea organizațiilor fasciste și arestarea șefilor lor.

Să manifesteze toată țara că nu vrea război, că cere ruperea tratatului militar cu Polonia fascistă, că cere tratat de ajutor reciproc cu Uniunea Sovietică, apărătoarea păcii și a popoarelor mici contra imperialismului !

Să arate că va împiedica orice transport direct ori indirect pentru Italia, cotropitoare de țări străine și slabe !

Răspundeți, tovarăși, considerați propunerile noastre juste ?

Dacă vedeți dificultăți în realizarea organizatorică rapidă a frontului nostru comun, nimic nu ne va mai împiedica să susținem cu energie măsurile voastre și ale Confederației Generale a Muncii, dacă

veți considera că rolul de prim ordin vi se cuvine vouă ori ei în această acțiune.

Sîntem gata să ne înțelegem asupra oricărui punct, cît de minimal, care ar contribui la mobilizarea antifascistă a maselor, la asigurarea participării proletariatului și a maselor neproletare la 14 noiembrie, la întărirea caracterului antifascist al demonstrației, la întărirea unității de acțiune, la grăbirea unității sindicale, la oprirea și respingerea ofensivei de înfometare a capitalismului, la împiedicarea triumfului fascismului.

Imense sînt puterile unite ale maselor. Formidabilă e puterea unită a proletariatului.

Aceste puteri vor mătura din calea lor pe toți acei mizerabili care ar împiedica lupta, ar fărîmița forțele de clasă ale proletariatului, ar sparge organizațiile sale economice și politice, ar dezerta de la luptă. Rolul nostru de proletari, rolul partidelor noastre ca partide muncitorești este să fie în fruntea acestei lupte!

Succesul ei atîrnă numai și numai de unitatea proletară, de unitatea maselor. Această unitate e în curs și nimic nu o va putea opri. Să ajutăm, să grăbim realizarea ei!

Trăiască frontul unic de luptă al muncitorimii!

Trăiască greva și acțiunea generală din 14 noiembrie!

Trăiască unitatea proletară!

Trăiască unirea partidelor muncitorești!

Trăiască Frontul popular antifascist!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

București, 1 noiembrie 1935

Se tipărește după textul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XIX — 23, inv. 812.

——— ★ ———

38

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE POPORUL MUNCITOR DIN JUDEȚUL HUNEDOARA!*

Cetățeni, muncitori, țărani, tovarăși!

Cu zecile de mii v-ați ridicat în noiembrie pentru ca, ascultînd chemarea partidului comunist și a partidului național-țărănesc, să mergeți la marea demonstrație din 14 noiembrie, la București, pentru a arăta puterea voastră și voința voastră de a opri ofensiva birurilor, execuțiilor și a înfometării, pentru a împiedica lovitura dictatorilor fasciști contra voastră.

Dar *conducerea partidului național-țărănesc a capitulat în ultima clipă* în fața reacțiunii, s-a supus interzicerii guvernamentale și a dezorganizat demonstrația. Guvernul reacționar a tras numaidecît foloasele de pe urma acestei părăsiri a luptei.

Cu furie se abat asupra voastră *BIRURI NOI* de 3 și mai bine miliarde. Curg *EXECUTĂRILE SILITE* pentru „datoriile" de trei ori plătite prin camătă. *SCUMPETEA* adusă de taxe și de vămi, de *CHELTUIELI MILITARE* nesăbuite, care prăbușesc leul, întinde lințolii nesfîrșite în casele cetățeanului nevoiaș. Cu turbare se aruncă patronii miliardari asupra *SALARIILOR DE FOAME* ale muncitorului și ca hienele se avîntă să rupă bruma de contracte colective ori să le reducă la nimic.

---

* ***Manifest al C.C. al P. C. R. din noiembrie 1935.***

ŞOMERII MOR DE FOAME. Mor de foame *SUTE DE MII DE ŢĂRANI* nu numai în Basarabia, dar pe tot cuprinsul ţării. Mor de foame şi *SOLDAŢII ÎN ARMATĂ,* pe cînd banii se duc pe tunurile industriei străine şi pe afacerile industriei romîneşti.

Legi de lovire în micul cetăţean nevoiaş se votează în parlamentul liberal. Legea meseriilor va aduce robia salariatului şi meseriaşului. Legea presei le va închide gura lor şi tuturor cetăţenilor. Legea administrativă va fura ultimele libertăţi comunale şi va lua dreptul de vot cetăţenilor neromîni.

Guvernul a format şi întărit *organizaţii fasciste* şi le-a dat libertatea *să înjunghie poporul,* le-a dat mandat de deputat la Suceava, le-a dat bîte şi jandarmi de pază ca să omoare lumea ca la baroul din Bucureşti. Prim-ministrul Tătărăscu a promis oficial la Constanţa că va da puterea bandelor fasciste.

Fasciştii lui Cuza, Goga şi Vaida nu se mulţumesc să pregătească jug greu şi jaf poporului romîn. Nu se mulţumesc să promită moarte poporului maghiar din Ardeal şi tuturor popoarelor din ţară. Fasciştii mai promit fără ruşine că vor *vinde ţara lui Hitler şi Horthy.* Anunţă că vor pune oasele soldatului romîn la dispoziţia imperialismului fascist german *pentru a face război* fraţilor noştri muncitori şi ţărani liberi din Uniunea Sovietică. *Fasciştii sînt vînzători de ţară şi de popor.* Ei vor aduce moarte şi prăpăd. Pe ei îi ţine şi susţine guvernul Tătărăscu, duşmanul poporului.

În schimb guvernul *umple închisorile cu toţi cei care luptă pentru pîinea şi libertatea poporului,* pentru drepturile lui democratice şi pentru pace. În închisoare a vîrît guvernul pe profesorul antifascist Bugnariu din Cluj... Tot în închisori zac *luptătorii ceferişti* de la Griviţa, în care a tras Vaida cu mitralierele...

Cu temniţă şi gloanţe, cu execuţii şi biruri, cu legi reacţionare şi alianţă cu fasciştii, cu înarmări pentru atacarea democraţiei muncitoreşti-ţărăneşti, cu scumpete şi furt de salarii, *guvernul pregăteşte ultima lovitură : dictatura militaro-fascistă.* Iar puterea de a face aceste crime, guvernul o are de la cei mai reacţionari financiari şi moşieri în frunte cu camarila palatului.

Cetăţeni, tovarăşi !

Mare este pericolul şi mare trebuie să fie şi lupta. O singură scăpare este, o singură ieşire: unirea, unirea, unirea! Cu toţii împreună, muncitori şi ţărani, profesionişti şi meseriaşi, mici negustori şi mici patroni, funcţionari particulari şi funcţionari de stat, învăţători şi profesori, tineri şi bătrîni, romîni şi neromîni, femei şi fete!

Unirea poporului muncitor va fi salvarea lui. Prin luptă unită vom doborî ciocoimea putredă şi hrăpăreaţă, sîngeroasă şi şovinistă.

Unirea sindicatelor într-o singură organizaţie, unirea muncitorilor într-un front unic, unirea întregului popor în Frontul popular antifascist.

Muncitori din Valea Jiului, din Hunedoara, din Brad, din Simeria, din Deva, din tot judeţul! Încheiaţi frontul unic între voi toţi, comunişti, social-democraţi ori fără partid! Muncitori organizaţi, proclamaţi unitatea sindicală fără să mai pierdeţi un minut şi orice v-ar spune răii sfătuitori! Muncitori, intraţi în sindicatele unite[13] *şi întăriţi-le! La luptă pentru cererile voastre drepte şi sfinte. Învingeţi, prin luptă, şi foamea şi reacţiunea!*

Muncitori, țărani și tot poporul muncitor! Frați de suferință maghiari și evrei! Intindeți-vă mîna și făuriți frontul poporului contra fascismului și pentru libertate! La luptă pentru pîine, contra scumpetei și contra fascismului!

Cetățeni și tovarăși!

In județul vostru treaba reacțiunii nu va merge ca la Suceava. Bandele fasciste vor avea răspunsul poporului. Puternice organizații și-au dat mîna. Partidul comunist s-a înțeles cu Frontul plugarilor pentru lupta comună. S-au înțeles și Blocul pentru apărarea libertăților democratice, Partidul socialist și Uniunea muncitorilor și țăranilor maghiari. Programul lor de luptă a fost primit de organizația județeană a partidului național-țărănist. Numai partidul social-democrat nu s-a hotărît încă să participe la înțelegere. Intreaga suflare muncitorească, țărănească, democratică și antifascistă se unește contra tîlharilor fasciști și sprijină în alegeri un singur candidat...

Alegerea... unui candidat care s-a legat să lupte în parlament contra reacțiunii și fascismului, pentru programul poporului, va fi un triumf al unirii maselor populare contra fascismului și pentru pîine și libertate. Va fi un triumf al înfrățirii națiunilor din Ardeal contra șovinismului trădător de popor. Va fi o lovitură dată dușmanilor celor mai sîngeroși ai poporului.

Bandele fasciste nu se opresc însă numai cu votul. Ele trebuie respinse cu energie; altfel nici vot nu va fi, nici de el nu se va sinchisi stăpînirea. Formați cu toții comitete de acțiune și comitete electorale ale Frontului popular antifascist. Pregătiți pentru alegeri fiecare sat. Pregătiți prin lupte pentru cererile voastre alegerea candidatului comun.

Formați gărzi de apărare contra banditilor huliganici fasciști și respingeți cum se cuvine orice încercare de organizare și de atac ale lor.

Demonstrați în adunări și manifestații pentru cererile voastre!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XIX — 19, inv. 808.

——— ★ ———

39

Proletari din toate țările, uniți-vă!

PARTIDUL COMUNIST DIN ROMÎNIA CĂTRE INTREAGA POPULAȚIE MUNCITOARE A ȚĂRII. CĂTRE TOATE ORGANIZAȚIILE MUNCITOREȘTI ȘI ȚĂRĂNEȘTI. CĂTRE ORGANIZAȚIILE PARTIDULUI NAȚIONAL-ȚĂRĂNESC *

Cetățeni, cetățence, tovarăși,

Conducerea partidului național-țărănist s-a înțeles cu guvernul și a capitulat în fața interzicerii demonstrației din 14 noiembrie, ba chiar *a renunțat la demonstrație,* deși guvernul o permitea pentru altă zi. Prin aceasta conducerea național-țărănistă *„amînă" campania de răsturnare* a guvernului, și în schimbul unei înțelegeri cu el, necunoscută maselor, *permite acestui guvern să-și desăvîrșească aplicarea programului* de guvernare. Acest program cuprinde :

1. Executarea fără îndurare a ratelor conversiunii și exproprierea tuturor acelora care n-au plătit două rate, adică jefuirea avutului maselor sărace de țărani...

2. Trei miliarde biruri noi, precum și stoarcerea miliardelor pentru impozitele vechi — toate acestea în primul rînd pentru înarmări, adică continuarea politicii care a dus la scumpirea de două ori a costului vieții și la scăderea lefurilor, salariilor, pensiilor și a cîștigurilor micilor antreprenori, podgoreni, meseriași, liber-profesioniști, negustori etc.

3. Continuarea legiuirilor reacționare. O nouă lege reacționară a meseriilor. Gîtuirea legală a presei printr-o lege de îngrădire și represiune, legi și măsuri de prigoană contra naționalităților asuprite etc.

4. Susținerea organizațiilor fasciste. Incurajarea partidelor trădătoare de țară, agenturi ale hitlerismului în Romînia. Teroarea împotriva maselor antifasciste și democratice. Starea de asediu. Cenzura. Condamnările prin așa-zisa justiție militară la sute de ani de ocnă a muncitorilor, țăranilor și luptătorilor antifasciști. Asasinarea în temnițe și pe stradă a luptătorilor democrați și antifasciști.

5. Aprovizionarea cu petrol, lemne și cereale a războiului imperialist italian contra unui popor dezarmat. Tratative de amiciție economică și politică cu Germania hitleristă și respingerea pactului salvator de ajutor reciproc cu Uniunea Sovietică în caz de atac din partea unui stat imperialist.

Acest program înseamnă jaf, scumpete, foame, mizerie, pregătire a fascismului în Romînia și a războiului imperialist contrarevoluționar împotriva Uniunii Sovietice.

Și pe acest guvern, dușman al poporului, *conducătorii țărăniști vor să-l tolerăm încă.* Prin aceasta șefii național-țărăniști se fac *direct răspunzători* de toate actele de barbarie și de jefuire ale acestui guvern în viitor.

Masele muncitorești-țărănești și largi cetățenești s-au declarat gata să participe la demonstrația din 14 noiembrie. Mai multe din organizațiile lor au anunțat oficial participarea. Partidul comunist a propus celui social-democrat o înțelegere pentru participare la demonstrație și susținerea ei

---

* *Manifest al C. C. al P. C. R. din noiembrie 1935.*

printr-o grevă generală de o oră în toată ţara. Masele chemate de Partidul comunist ar fi mers la manifestaţie cot la cot cu toţi demonstranţii pentru răsturnarea guvernului şi contra ameninţării fasciste. Conducătorii naţional-ţărănişti nu au *nici o altă explicaţie a capitulării lor* decît hotărîrea de a da *guvernului putinţa să execute programul de distrugere a ţării* în favoarea cîtorva capitalişti şi moşieri bogaţi, profitori ai sîngelui ţării. *Politica de capitulare şi de înţelegere cu reacţiunea duce la prăpăd economic, la fascism şi război imperialist.*

Partidul naţional-ţărănesc poate lupta într-adevăr contra fascismului *numai* unindu-se cu masele muncitoare într-un Front popular antifascist. Respingerea Frontului popular de către conducerea naţional-ţărănistă a însemnat capitulare şi înfrăţire cu reacţiunea contra poporului.

Partidul comunist vă cheamă să continuaţi lupta pentru salvarea voastră proprie. Reacţiunea, încurajată de înţelegerea cu şefii ţărănişti, îşi strînge rîndurile. Partidul Goga-Cuza s-a înţeles cu cel al lui Vaida, formînd un bloc fascist „de guvernămînt", bloc decis *să ducă Romînia sub jugul lui Hitler*, la războiul antisovietic şi să înece în sînge poporul romîn, să extermine naţionalităţile asuprite din Romînia. Guvernul susţine pe faţă aceste planuri trădătoare de ţară. El eliberează pe Gerota şi pe complotiştii fascişti terorişti. El aruncă în închisoare pe profesorul antifascist Bugnariu. El răpeşte ultimele libertăţi de presă. Iată primele efecte ale capitulării!

Strîngeţi cu repeziciune rîndurile împotriva pericolului de moarte care vă ameninţă pe voi şi organizaţiile voastre, inclusiv organizaţiile partidului naţional-ţărănist, pe care fascismul nu-l va cruţa,

cum nu va cruţa nici partidul social-democrat şi organizaţiile sindicale de orice fel.

Formaţi un vast front de luptă, *un Front popular antifascist* care să ducă cu energie lupta pentru oprirea puhoiului fascist, să salveze independenţa ţării, să dea un guvern care, punînd *biruri asupra celor bogaţi*, să *ieftinească traiul*, să *salveze omul sărac* de la expropriere şi foame, să ducă *politica de pace* în fruntea căreia, pe arena internaţională, stă Uniunea Sovietică, apărătoarea ţărilor mici şi slabe contra imperialismului fascist.

Organizaţii naţional-ţărăniste, raliaţi-vă la Frontul popular!

Partide social-democrate şi sindicate muncitoreşti, organizaţii de meseriaşi, ţărani, profesionişti, funcţionari, datornici, studenţi, păşiţi la luptă comună în Front popular antifascist!

Funcţionari, formaţi frontul unic de luptă, dobîndiţi unitatea sindicală!

Jos guvernul de înfometare şi de pregătire a fascismului şi a războiului. Jos cu birurile şi cu scumpetea, să plătească cei bogaţi! Jos cu executările silite. Salvaţi proprietatea micului ţăran şi cetăţean harnic!

Ajutor pentru şomerii îngheţaţi şi muritori de foame, ajutor pentru ţăranii loviţi de foamete, asigurări sociale pe contul statului şi al patronilor!

Bani pentru şcoli şi spitale, bani pentru salarii, pensii şi lefuri, nu pentru tunuri, bombe şi gaze contra poporului!

Jos teroarea, jos starea de asediu şi cenzura! Trăiască libertăţile cetăţeneşti, trăiască amnistia generală! Dizolvarea organizaţiilor fasciste trădătoare de ţară! La puşcărie cu şefii fascişti, cu complotiştii atentatori, la puşcărie cu asasinii de la siguranţă...

Jos cu prigonirea naționalităților de altă limbă!

Trăiască unirea poporului romîn cu toate celelalte naționalități conlocuitoare din Romînia, trăiască unitatea proletară, trăiască unirea întregului popor contra dușmanilor poporului!

Trăiască pacea! Pact de ajutor reciproc cu Uniunea Sovietică!

Oprirea oricărui transport pentru Italia!

Trăiască Romînia democratică, liberă și independentă!

Trăiască lupta pentru guvernul Frontului popular antifascist!

**COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA**

Noiembrie 1935

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XIX — 15, inv. 804.

——— ★ ———

1936

★

40

SARCINILE PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA IN MOBILIZAREA MASELOR LARGI POPULARE LA LUPTA CONTRA PERICOLULUI FAȘCISMULUI IN ROMINIA *

1. „Clasa muncitoare poate să împiedice izbînda fascismului dacă ea va şti să înfăptuiască unitatea luptei sale şi dacă, desfăşurînd la timp acţiunile de luptă, nu va îngădui fascismului să se întărească, dacă ea va şti, avînd o conducere revoluţionară bună, să strîngă în jurul ei păturile largi ale poporului muncitor de la oraşe şi sate". *(Rezoluţia Congresului al VII-lea asupra raportului tov. Dimitrov).*

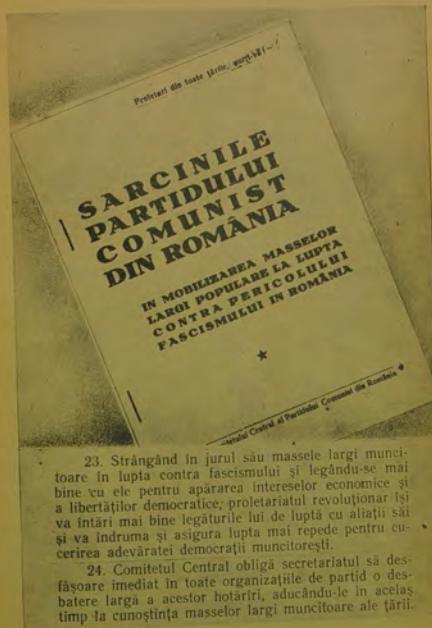
2. Unitatea luptei de clasă este condiţia principală a luptei contra fascismului şi factorul de concentrare în jurul proletariatului a tuturor forţelor populare-democratice din ţară.

3. Realizarea acestei sarcini, pusă de Congresul al VII-lea al Internaţionalei Comuniste, impune şi mai imperios clasei muncitoare, şi în primul rînd avangărzii sale revoluţionare, Partidului Comunist

* *Hotărîrea C. C. al P. C. R. din ianuarie 1936.*

din Romînia, o deosebită grijă faţă de toate păturile poporului muncitor, care urăsc fascismul, şi în primul rînd faţă de ţărănimea muncitoare şi de masele naţionalităţilor asuprite, precum şi o atitudine justă faţă de acele partide şi organizaţii în care sînt organizate aceste mase populare antifasciste. Trebuie să se pătrundă de conştiinţa faptului că: a) în Romînia, unde proletariatul numericeşte e o minoritate, nu poate fi vorba de o luptă de masă eficace în contra pericolului fascist fără de păturile largi neproletare ale poporului; b) masele largi populare sînt antifasciste, ceea ce s-a dovedit într-un şir de manifestări şi de acţiuni politice de masă în ultimul timp; c) la lupta contra fascismului pot şi trebuie să fie mobilizate toate păturile sociale şi elementele care, deşi nu sînt pentru schimbarea regimului social, sînt în acelaşi timp contra instalării unei dictaturi militare-fasciste.

4. „La crearea Frontului popular antifascist are o mare însemnătate atitudinea justă faţă de aceste partide şi organizaţii, din care fac parte în număr însemnat ţărănimea muncitoare şi masele de căpetenie ale micii burghezii orăşeneşti". *(Discursul tov. Dimitrov la Congresul al VII-lea).* Trebuie repede lichidată în rîndurile partidului nostru tendinţa dăunătoare sectaristă de a considera ca fascist orice partid sau organizaţie care se găseşte sub conducere burgheză. Această tendinţă sectaristă duce la ignorarea faptului că masa membrilor unora din partidele burgheze, ca partidul naţional-ţărănesc, partidul radical al lui Iunian, au o stare de spirit combativă şi antifascistă, în ciuda conducerii burgheze. Această tendinţă sectaristă, datorită neînţelegerii problemei cuceririi aliaţilor de partea proletariatului, împiedică munca comuniştilor pentru atragerea maselor largi organizate din parti-

23. Strângând în jurul său massele largi muncitoare în lupta contra fascismului şi legându-se mai bine cu ele pentru apărarea intereselor economice şi a libertăţilor democratice, proletariatul revoluţionar îşi va întări mai bine legăturile lui de luptă cu aliaţii săi şi va îndruma şi asigura lupta mai repede pentru cucerirea adevăratei democraţii muncitoreşti.

24. Comitetul Central obligă secretariatul să desfăşoare imediat în toate organizaţiile de partid o desbatere largă a acestor hotărîri, aducându-le în acelaş timp la cunoştinţa masselor largi muncitoare ale ţării.

dele burgheze la lupta antifascistă și izolează partidul nostru de masele largi populare antifasciste.

5. Ofensiva sălbatică politică și economică a guvernului Tătărăscu, care încetul cu încetul fascizează țara și pregătește terenul pentru introducerea dictaturii militare-fasciste, acțiunile pogromiste ale fasciștilor romîni, precum și dezvăluirea feței barbare și războinice a fascismului german și a celui italian provoacă maselor populare: muncitorimii, țărănimii, micii burghezii orășenești și tuturor elementelor muncitoare neproletare, precum și tuturor elementelor intelectuale din sînul burgheziei ura în contra barbariei fascismului, le împinge la lupta antifascistă.

6. Deși conducătorii partidului național-țărănesc sînt reprezentanții unei părți a capitalului financiar din Romînia, cu toate că în politica partidului și în programul lor (statul țărănesc) sînt elemente fascizante, masele din partid și masele largi care urmează partidul național-țărănesc sînt contra fascismului și contra exploatării capitalului financiar și a moșierimii. Ele consideră partidul național-țărănesc ca partidul lor și realizarea năzuințelor lor o leagă de succesele acestui partid. Dorința maselor care urmează partidul național-țărănesc este de a lupta contra mizeriei și foametei, impuse maselor populare de guvernul Tătărăscu, de a lupta în contra pericolului fascismului și al războiului, pentru libertăți cetățenești și politica de pace consecventă. Masele populare care se concentrează în partid și în jurul partidului național-țărănesc nu vor instalarea dictaturii militare-fasciste; ele sînt pentru un regim parlamentar-democratic neștirbit, în contra regimului stării de asediu și al cenzurii, pentru păstrarea și lărgirea drepturilor și libertăților cetățenești, fapt de care conducerea partidului național-

țărănesc nu poate să nu țină seamă fără riscul de a periclita forța partidului, care stă în primul rînd în concentrarea în jurul său a maselor largi țărănești, pline de năzuințe democratice.

7. Experiența fascismului în Germania și înseși excesele fasciștilor romîni arată clar conducătorilor național-țărăniști că dictatura fascistă în Romînia înseamnă nu numai interzicerea și urmărirea mișcării muncitoare, dar și interzicerea și urmărirea chiar a partidelor burgheze. Că dictatura fascistă va fi îndreptată și în contra partidului național-țărănesc (cum arată semnificativ interzicerea demonstrației de la 14 noiembrie de guvernul Tătărăscu), împinge chiar din însuși partidul național-țărănesc o serie de elemente conducătoare din partid să sprijine fățiș acțiunile muncitorești contra fascismului și războiului și să sprijine sincer crearea Frontului popular antifascist.

8. Toate acestea *fac ca partidul național-țărănesc să poată deveni obiectiv o piedică pentru triumful fascismului în Romînia.* De partidul nostru, de stabilirea legăturilor comuniștilor cu masele țărănești din partidul național-țărănesc prin organizațiile lor, de atitudinea noastră justă față de acest partid și de lupta noastră pentru atragerea partidului național-țărănesc în Frontul popular antifascist depinde ca partidul național-țărănesc să devină o forță de rezistență în calea introducerii unei dictaturi militare-fasciste din partea vîrfurilor claselor dominante din Romînia. A îndrepta acum, cînd fascismul amenință cu instalarea dictaturii lui teroriste, lupta în contra partidului național-țărănesc ar însemna a ascunde în fața maselor populare faptul că pericolul cel mai mare care le amenință azi este tocmai dictatura fascistă și ar însemna a deruta lupta maselor de la vrăjmașul principal, care este acum fascismul. Organizațiile și partidele reacționare de dreapta ca : garda de fier, partidul lui Goga-Cuza, organizațiile lui Vaida Voevod, organizațiile huliganice-pogromiste studențești, care toate sînt detașamente ale fascismului romîn ; regele Carol, care este inspiratorul acestor organizații și în jurul căruia se concentrează toate forțele reacționare militare-fasciste ; guvernul Tătărăscu, care, fascizînd țara, acoperă și ajută dezvoltarea mișcării fasciste, — iată în contra cui trebuie îndreptate ura și focul de luptă ale maselor populare.

9. Organizațiile de partid, comuniștii, spre a mobiliza mai repede pături cît mai largi, trebuie să caute toate posibilitățile de a stabili legături cu organizațiile și masele membrilor partidului național-țărănesc (participarea la adunările și demonstrațiile lor, legăturile personale etc.). Organizațiile partidului nostru trebuie să tindă la închegarea de înțelegeri locale pentru acțiuni comune între organizațiile național-țărăniste și organizațiile de partid. Organizațiile de partid trebuie să prezinte organizațiilor național-țărăniste propuneri de a organiza acțiuni comune ale maselor largi pentru a obține satisfacerea cerințelor arzătoare ale lor și, de aci pornind, să organizeze, pe baza unei platforme stabilite în comun, lupta țăranilor din localitate.

10. In fața pericolului instalării dictaturii militaro-fasciste în Romînia este absolută nevoie să se înfăptuiască frontul unic de acțiune dintre Partidul comunist și partidul național-țărănesc în întregime, să se atragă acest partid în Frontul popular antifascist. Pentru aceasta sînt necesare tratative directe între conducerea partidului nostru și cel național-țărănesc.

11. Ințelegerea între conducerea partidului nostru și cel național-țărănesc trebuie să urmărească

nu numai înlăturarea pericolului de instalare a dictaturii militare-fasciste în Romînia, ci și lupta comună în contra tuturor măsurilor economice și politice ale guvernului Tătărăscu, care reduce nivelul de trai al maselor populare și restrînge drepturile lor de organizare și posibilitățile de luptă pentru apărarea intereselor vitale zilnice economice și politice ale maselor populare romîne și neromîne.

12. Pentru realizarea cu succes a Frontului popular antifascist este absolut necesară înlăturarea rămășitelor sectariste care mai împiedică legarea partidului nostru cu masele largi populare. Aceste rămășițe sectariste au împiedicat înțelegerea la timp a importanței demonstrației național-țărăniste din 14 noiembrie, care, cu stăruințele noastre, prin legătura cu masele național-țărăniste și prin acțiunea solidară a muncitorilor, trebuia să fie transformată într-o mișcare de masă antifascistă, independent de voința elementelor capitulante din conducerea partidului național-țărănesc. Tot din cauza sectarismului n-a fost înțeleasă la timp directiva Biroului Politic al Partidului Comunist din Romînia asupra luării inițiativei de a mobiliza în mod independent masele largi populare din toată țara și a adresa conducerii partidului național-țărănesc propunerea de front unic de acțiune. Acest sectarism rămîne pînă acum o piedică în calea stabilirii legăturilor dintre partidul nostru și masele largi ale muncitorimii și țărănimii. Inlăturarea lui cît se poate de repede este condiția necesară pentru succesul atragerii maselor populare în lupta contra pericolului fascist. Numai înlăturînd rămășițele sectariste partidul nostru va putea îndeplini sarcinile mari puse de Congresul al VII-lea al Internaționalei Comuniste.

13. Noua noastră atitudine față de partidul național-țărănesc și necesitatea absolută de a crea cu partidul național-țărănesc frontul unic de luptă nu înseamnă a trece sub tăcere activitatea elementelor reacționare din conducerea partidului național-țărănesc și politica lor capitulantă. Elementele reacționare ale partidului național-țărănesc, care caută să folosească masele țărănești numai ca scară spre putere, și încercările lor de a împiedica țărănimea de la luptă trebuie să fie demascate din partea noastră în mod permanent. (De exemplu capitularea conducerii partidului național-țărănesc, care sub presiunea palatului a renunțat la demonstrația de la 14 noiembrie.) Partidul comunist trebuie să lămurească maselor țărănești că numai acțiunea comună cu Partidul comunist poate duce la lupta consecventă și neîmpăcată a partidului național-țărănesc.

14. Partidul nostru trebuie să tindă la stabilirea acțiunii comune cu partidul lui Iunian și atragerea lui în Frontul popular antifascist. Pentru aceasta partidul nostru trebuie să se adreseze maselor, organizațiilor de jos și conducerii partidului lui Iunian cu propuneri corespunzătoare în ocaziile respective.

15. ...Comuniștii trebuie să-și îndrepte sforțările lor pentru realizarea frontului unic de acțiune cu toate acele partide și organizații locale, culturale, ale naționalităților asuprite care au în spatele lor mase largi țărănești și alte mase ale naționalităților asuprite (partidul maghiar, Uniunea plugarilor [a lui Rety], Uniunea plugarilor și muncitorilor maghiari din Transilvania, Partidul ucrainean din Bucovina). Acțiunea comună în scopul mobilizării tuturor acestor organizații în Frontul popular antifascist trebuie să se desfășoare nu numai pe baza cerințelor locale, naționale și culturale, determinate de regimul de opresiune al burgheziei romîne în

provinciile ocupate asupra naționalităților neromine și a populației locale în genere.

16. In acțiunile de front unic cu partidele și organizațiile locale, naționale, comuniștii, propagînd lozinca de bază a partidului în chestiunea națională (dreptul de autodeterminare pînă la dezlipire de statul romîn), trebuie să îndrepte agitația și lupta lor nu numai în contra fascismului romîn, ci și în contra fascismului local național, legat cu cel ungar, german-hitlerist, ucrainean, bulgar, care amenință cu războiul toate popoarele și cu subjugarea nu numai a popoarelor străine, dar și a popoarelor lor proprii. Rezolvarea chestiunii naționale în folosul naționalităților asuprite este posibilă numai prin împiedicarea și dărîmarea fascismului și triumful socialismului în Romînia. Drumul de eliberare a popoarelor asuprite de sub jugul imperialismului romîn este lupta în alianță cu proletariatul din Romînia.

17. Pentru a asigura o muncă efectivă și zilnică de stabilire a legăturii cu masele, comuniștii sînt obligați să intre și să lucreze în toate organizațiile de masă nefasciste (profesionale, cooperative, sportive, culturale etc.). Folosind toate formele și posibilitățile de muncă ale acestor organizații (dreptul de membru, comitete, adunări, săli, gazete etc.), comuniștii trebuie să contribuie la organizarea luptei pentru interesele imediate ale maselor muncitoare din aceste organizații și atragerea lor de partea luptei antifasciste. Comuniștii trebuie să fie membrii acestor organizații și să se folosească de drepturile lor și să-și îndeplinească datoriile lor ca membri ; prin muncă zilnică și exemplară ei trebuie să capete încrederea maselor și să lege partidul cu aceste mase.

18. Deosebit de importantă este munca în organizațiile tineretului ale partidelor burgheze (politice, culturale, profesionale etc.). Organizațiile Partidului comunist trebuie să îndrumeze permanent organizațiile U.T.C.-ului pentru a stabili legături cu masele de tineri din aceste organizații și, împreună cu tineretul social-democrat, să ducă lupta pentru strîngerea tuturor *organizațiilor de tineret într-o singură organizație antifascistă a tinerei generații.*

19. Pentru crearea în țară a unei mișcări puternice antifasciste este necesară munca comuniștilor printre elementele muncitoare orășenești din păturile sociale intermediare, ca : meseriași, funcționari, mici comercianți, intelectuali, studenți etc. Evenimentele din ultimul timp au arătat că grosul acestor mase sînt antifasciste, dar forțele lor sînt răzlețite. Sarcina comuniștilor este de a contribui la organizarea profesională și politică a acestor elemente și la atragerea lor în mișcarea organizată antifascistă. Toate manifestările profesionale și politice ale acestor elemente intermediare, ca : congrese, conferințe etc., nu trebuie să treacă fără influența noastră, fără ca comuniștii să nu încerce să utilizeze posibilitățile de a veni în contact cu masele corespunzătoare profesionale pentru îndrumarea lor în contra pericolului fascist.

20. Din elementele intermediare orășenești, pentru lupta contra fascismului, o importanță mare o au intelectualii. Rolul ideologic al intelectualilor într-o țară ca Romînia, care are rămășițe feudale și n-a desăvîrșit revoluția burghezo-democratică, este cu mult mai mare decît rolul lor în procesul de producție în societatea romînească. Grosul păturilor intelectuale romînești nu este fascist, ci hotărît antifascist. Fascismul reprezintă pentru ei tot așa un pericol ca și pentru muncitorime, amenințîndu-le libertatea de profesie și de cugetare. Sarcina noastră

este de a organiza și de a participa activ la lupta profesională și la manifestările politice și culturale ale elementelor intelectuale, de a contribui la organizarea tuturor elementelor intelectuale înaintate (a avocaților, profesorilor, scriitorilor etc.) din țară. Manifestările lor democratice izolate, acțiunile personale ale exponenților democratici din sînul elementelor înaintate intelectuale trebuie, prin organizarea comună pe platformă democratică-antifascistă, să fie ridicate la nivelul unei mișcări naționale. Realizarea urgentă a acestei sarcini importante revine în primul rînd comuniștilor aparținînd păturilor intelectuale, care poartă primii responsabilitatea muncii printre ei.

21. Organizațiile de partid trebuie să bage de seamă ca în acțiunile comune și de front unic cu alte partide și organizații să nu piardă fața lor politică proprie. Partidul comunist nu trebuie să se ascundă în dosul altor organizații, ci să încerce să iasă la iveală, stabilind în acțiunile comune cu alte partide preponderența politică de partid.

22. Sarcina comuniștilor este ca pretutindeni acolo unde lucrează să lupte contra părerilor fataliste asupra inevitabilității venirii la putere a fascismului și să convingă masele muncitoare, țărănești și elementele neproletare că concentrarea forțelor lor organizate într-un front popular antifascist va înlătura posibilitatea introducerii unei dictaturi militare-fasciste. Vîrfurile claselor dominante, guvernul Tătărăscu, încearcă prin fraze democratice să adoarmă vigilența maselor populare, ca într-un moment prielnic pentru ele să pună masele în fața unei lovituri militare-fasciste. Muncitorimea trebuie să se pregătească pentru înlăturarea unei astfel de manevre din partea claselor dominante, ca să fie în stare prin greva generală să paralizeze încercările unei astfel de lovituri. Atitudinea justă a proletariatului în fața aliaților lui firești și a partidelor de masă nefasciste trebuie să asigure succesul lui de luptă în contra fascismului.

23. Strîngînd în jurul său masele largi muncitoare în lupta contra fascismului și legîndu-se mai bine cu ele pentru apărarea intereselor economice și a libertăților democratice, proletariatul revoluționar își va întări mai bine legăturile lui de luptă cu aliații săi și va îndruma și asigura lupta mai repede pentru cucerirea adevăratei democrații muncitorești, a puterii sovietice.

24. Comitetul Central obligă secretariatul să desfășoare imediat în toate organizațiile de partid o dezbatere largă a acestor hotărîri, aducîndu-le în același timp la cunoștința maselor largi muncitoare ale țării.

Ianuarie 1936

Se tipărește după textul broșurii aflate în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., Ab. XX—I, inv. 954.

41

Pericole grave amenință națiunea *. Războiul italo-abisinian poate în fiecare clipă să devină un război mondial pentru o nouă împărțire a lumii. Încercarea Laval-Hoare de a sparge Liga Națiunilor și de a transforma o țară slabă și cotropită în obiect de împărțeală și compensație în folosul agresorului s-a prăbușit în rușine sub presiunea maselor din toată lumea. Dar ea a arătat care poate fi soarta popoarelor mici ori slabe amenințate de „expansionismul" imperialist.

Independența poporului romîn este amenințată de statele din blocul fascist central-european, zis bloc revizionist, format sub hegemonia imperialismului german, care se înarmează în goană nemaivăzută pentru cotropirea în primul rînd a Orientului european. Încercuirea Romîniei este un fapt. In caz de victorie, blocul fascist imperialist va șterge țara noastră de pe harta Europei, va distruge bazele înseși ale existenței naționale a unui popor care a luptat 700 de ani pentru ființa, unitatea și libertatea sa.

Banda hitleristă-horthistă crede că prin agenții săi, fasciștii romîni, va slăbi rezistența poporului față de planurile imperialiste. Se înșală amarnic. Poporul romîn, continuînd toate slăvitele sale tradiții de luptă pentru independență și libertate și în frunte cu proletariatul său, va sări la arme pentru a respinge pe cotropitorii imperialiști de sub semnul crucii încîrligate hitleriste și al fascismului horthist

* *Scrisoare a C. C. al P. C. R., adresată delegației permanente a P. N. Ț. din ianuarie 1936.*

și pentru a-și apăra existența. Forțele poporului vor lovi fără milă pe acei trădători de neam care s-au făcut uneltele dușmanilor națiunii.

Aceste unelte, fasciștii romîni, trădează interesele națiunii pentru a salva interesele grupului de mari bancheri și moșieri din fondurile cărora sînt întreținuți. Prin acțiunea lor șovină ei slăbesc solidaritatea luptei comune a poporului romîn și a celorlalte naționalități din Romînia contra dușmanului comun: imperialismul fascist și fascismul din Romînia. Ei fac jocul hitleriștilor, care încearcă să ascundă planurile lor imperialiste sub masca revizuirii nedreptăților din tratate.

Dar hitlerismul nu va înșela pe nimeni. Masca i-o vom rupe de pe obrazul hidos de călău. Noi am fost și rămînem partizani ai liberei autodeterminări a tuturor popoarelor și ai dreptului lor de a-și forma state independente; dar cotropirea Romîniei de către armatele imperialiste nu înseamnă autodeterminare ci, dimpotrivă, cea mai barbară siluire, cucerire și vindere de popoare. De aceea tovarășii noștri comuniști unguri din Ardeal, bulgari din Dobrogea etc., în virtutea dreptului de autodeterminare, propagă dreptul popoarelor lor de a se uni liber cu poporul romîn contra fascismului șovinist romîn și contra fascismului din Ungaria, Bulgaria etc., care amenință să transforme acele popoare în pradă vie.

Trădătorii de neam, fasciștii romîni, urmăresc alipirea Romîniei la blocul imperialist fascist, înhăitarea Romîniei într-o aventură războinică pentru cucerirea de teritorii străine din Uniunea Sovietică, aventură care în caz de reușită nu poate duce decît la... cucerirea Romîniei de către banda hitleristă-horthistă și la dezmembrarea Romîniei.

Norocul poporului nostru este vecinătatea sa cu Uniunea Sovietică, țară care nu numai că nu

are nici un fel de interese „expansioniste“, nu numai că luptă pentru pace, spre desăvîrşirea grandioasei opere de ridicare socialistă a popoarelor ei la o nemaivăzută treaptă de belşug şi de cultură, dar care, tocmai fiindcă este adevărata cetate a păcii, luptă pentru neatîrnarea ţărilor mici amenințate de fascismul imperialist. De aceea Uniunea Sovietică este şi cel mai firesc apărător al Romîniei împotriva pericolului de cotropire.

Tratatul de ajutor reciproc cu Uniunea Sovietică este singura cale deschisă Romîniei pentru a opune războiului frontul puternic al păcii şi pentru a apăra independenţa naţională ameninţată. Tocmai de aceea aliaţii hitlerismului, revizioniştii naţional-creştini şi ceilalţi duşmani fascişti ai poporului romîn duc o campanie de ură şi clevetire contra aliaţilor fireşti ai poporului, contra Uniunii Sovietice.

Ce vrea fascismul romîn ? De ce unelteşte prin campanii şovine contra capacităţii de apărare a ţării ? De ce încearcă zvîrlirea Romîniei într-o aventură imperialistă alături de Hitler contra U.R.S.S. ? De ce oferă în dar lui Hitler şi Horthy independenţa ţării şi fiinţa însăşi a neamului ?

Fascismul romîn reprezintă interesele păturilor celor mai reacţionare, celor mai şovine, celor mai imperialiste, celor mai bestiale ale capitalului financiar şi ale moşierimii romîne. Fascismul este politica sugătorilor de sînge, care-şi trag bogăţiile din exploatarea fără milă a poporului romîn şi a naţionalităţilor asuprite din Romînia.

Fascismul „iubeşte“ poporul cum iubeşte lupul oaia, cum iubeşte dihorul găina, cum fiara îşi iubeşte prada. Fascismul romîn va aduce poporului romîn şi tuturor popoarelor din Romînia o robie fără seamăn, lipsirea de orice drept şi de orice libertate. Nu numai organizaţiile muncitoreşti de stînga vor fi

lovite. Toate organizaţiile de masă vor fi sfîşiate fără milă. Zdrobit va fi partidul social-democrat. Distruse sindicatele şi cooperativele muncitoreşti, ţărăneşti şi mic-burgheze. Zdrobit va fi însuşi partidul naţional-ţărănesc. Poporului i se pregăteşte o înfiorătoare baie de sînge prin pedeapsa cu moartea şi prin execuţii şi cazne, individuale şi în masă, fără nici o judecată ori lege.

Fascismul va aduce o foamete şi o exploatare faţă de care va păli pînă şi foamea cronică şi mizeria de pomină a maselor muncitoare de la oraş şi de la ţară din Romînia de azi.

Sub fascism ţărănimea va fi şi mai crunt lovită, şi mai suptă, şi mai stoarsă. Aşa este în Italia fascistă, aşa în Germania hitleristă, cu toate că lozinca lui Hitler a fost : „Germania ori va fi o ţară ţărănească, ori nu va fi de loc“. Arestările în masă de ţărani din Germania pentru a stoarce produsele pe preţuri de batjocură, — iată „Ţara ţărănească“ a lui Hitler, iată ce-o aşteaptă pe ţărănimea romînă dacă ar triumfa în Romînia prietenii şi demagogia lui Hitler.

Fascismul va aduce războiul. Cum a adus foamete şi război în Italia. Cum a adus foamete şi pregătirea aventurii războinice în Germania. Fascismul va transforma populaţia Romîniei în carne de tun pentru Hitler şi Horthy. Jugul fascist va fi şi un jug străin.

Fascismul păşeşte cu grabă spre putere. El este sprijinit şi întărit de guvernul Tătărăscu, guvernul fascizării Romîniei.

Guvernul Tătărăscu pregăteşte fascismul metodic, prin jefuirea ţării şi prin gîtuirea treptată a libertăţilor şi drepturilor cetăţeneşti. Starea de asediu, transformată în aparat normal de guvernare de toate guvernele perindate de la 1916 încoace,

servește guvernului Tătărăscu pentru înăbușirea luptelor poporului, pentru scoaterea lui din lege și pentru apărarea samavolniciilor guvernamentale și a bandelor fasciste contra forțelor populare. Cenzura este impusă în toată țara prin călcarea fățișă a Constituției. Taxe, biruri și vămi sînt impuse fără lege, contrar legilor. Legile reacționare Mîrzescu-Mironescu, legi infame și scelerate, îndreptate contra poporului întreg și în primul rînd contra poporului muncitor, servesc așa-zisei „justiții" militare, ca la ordinul guvernului să arunce în temniță pentru mii de ani pe cei mai curajoși și mai devotați fii ai poporului. Arestați fără nici un motiv altul decît ura turbată a zbirilor capitalului financiar contra poporului, acei eroi ori sînt uciși, ori torturați în mod bestial în beciurile poliției și în tainițe de pușcării, în ocne și la siguranță pentru că au îndrăznit să ridice steagurile luptei pentru pămînt, pîine, muncă și pace, pentru că au avut curajul de a arăta lumii întregi, spre gloria poporului romîn, dreptatea lui Mureșan, care, cu încredere, a atribuit poporului deviza mîndră :

„Viața în libertate, ori moarte" !

Să vă reamintim figura grandioasă a lui Gheorghiu-Dej, conducătorul ceferiștilor, a cărui existență însăși spală de pe fruntea poporului romîn rușinea adusă de toți tătăraștii... Samavolnicia guvernului reacționar n-are nici un frîu. Calea fascismului este pregătită. Cimitir și temniță se pregătește întregii Romînii.

Guvernul a știut să exploateze renunțarea la demonstrația populară din 14 noiembrie, care a însemnat o înfrîngere nemeritată a poporului tocmai în momentul cînd acesta era gata să zăgăzuiască calea fascismului. Capitularea din 14 noiembrie a

dat avînt fascismului romîn și posibilitate guvernului de a sprijini huliganismul pogromistic cu ajutorul căruia fasciștii au pus mîna pe baroul de Ilfov. Sub oblăduirea guvernului, fasciștii au reușit să-și concentreze forțele pentru o formațiune de guvernămînt. Retragerea din 14 noiembrie a ușurat guvernului opera de expropriere a maselor țărănești prin stoarcerea ratelor conversiunii, prin așa-zise datorii întreit plătite, prin camete, prin grăbirea realizării întregului său program de jaf și bestialitate.

Acest program cuprinde trei miliarde de lei biruri, taxe, vămi și noi emisiuni de bani, care prăvălesc mai jos valoarea leului. Toată această prădare, care se arată prin scumpirea nemaipomenită a vieții, merge în folosul înarmărilor și al cîștigurilor de miliarde pe spinarea sărăcimii.

Guvernul curăță mai departe calea fascismului printr-o serie de legi noi reacționare, ca legea presei, a meseriilor, a procedurii penale etc., care desăvîrșesc gîtuirea drepturilor cetățenești.

Orice tolerare, orice păsuire dată guvernului actual înseamnă cîrdășie la crimele lui și dezarmare față de pericolul care amenință poporul din afară și dinăuntru.

Milioanele de muncitori, țărani, intelectuali și meseriași, majoritatea imensă a poporului, nu-și pot lăsa soarta pe seama unor guvernanți care sînt dușmanii lor, reprezentanții celor mai hrăpărețe pături suprapuse. Națiunea e în pericol să-și piardă și independența, și libertatea, și existența. Ea trebuie să ridice steagul luptei pentru propria sa ființă. Un imens front antifascist al poporului trebuie să se formeze.

Frontul popular este salvarea. Prăbușirea lui 14 noiembrie, a acțiunii la care se gătea întreaga

țară și în fruntea căreia se pregătea să pășească proletariatul chemat de partidul nostru, prăbușirea acțiunii prin semnalul de retragere dat de dv. în ultima clipă a dovedit tuturor că este azi cu neputință ca un singur partid... să țină piept puterilor și înșelăciunilor reacționare. Locul unui asemenea partid este în frontul întregului popor, în Frontul popular antifascist.

Unitatea muncitorimii, unitate pe care partidul nostru se străduiește s-o realizeze și pe care o va realiza fiindcă corespunde nevoii și dorinței fierbinți a întregii clase muncitoare, acea unitate a lipsit încă în 14 noiembrie, și de aceea noi am crezut că nu putem chema singuri la demonstrație masele dezamăgite de retragerea proclamată. Dar noi regretăm că n-am făcut-o, fiindcă nu putem crede că în acest caz partidul național-țărănesc ar fi refuzat să sprijine o mișcare la pregătirea căreia contribuise în largă măsură. Cunoaștem rîndurile partidului dv., cunoaștem acolo mii și mii de luptători care, alături de masele muncitoare, ar fi realizat în luptă Frontul popular antifascist. Masele îl vor realiza în luptă. Rezultatul jalnic al retragerii din 14 noiembrie a dovedit că tactica demobilizării în fața reacțiunii nu duce decît la dezastre. Desigur, era mai bine dacă partidele noastre s-ar fi înțeles înaintea luptei comune și asupra tacticii de urmat.

Iar această tactică nu poate să fie decît unirea tuturor forțelor de luptă ale națiunii și ale tuturor popoarelor din Romînia împotriva pericolului de distrugere către care este împinsă țara cu o grabă mereu mai amenințătoare. Greșită apare afirmarea că în sînul ori în jurul unui singur partid, oricît de puternic ar fi el, se poate strînge azi întregul popor, că un singur partid poate înlocui astăzi pe toate celelalte, poate înlocui toate organizațiile politice,

profesionale, cooperative, economice, culturale, că un singur partid poate fi azi frontul popular. Asemenea păreri, care se întîlnesc în partidul dv. și în altele, nu pot duce decît la izolarea forțelor democratice și populare și la întărirea și triumful fascismului.

Ce este Frontul popular antifascist? Frontul popular antifascist este o vastă concentrare de forțe pentru apărarea ultimelor libertăți democratice și de luptă pentru lărgirea lor, o largă alianță a forțelor populare pentru oprirea fascismului, zdrobirea organizațiilor lui și arestarea șefilor lui trădători și complotiști, o mobilizare formidabilă a întregului popor pentru apărarea păcii, a existenței, independenței și libertății naționale. Frontul popular antifascist va putea repede să respingă atacul nerușinat și sîngeros al reacțiunii și să dovedească practic că poporul romîn nu va tolera readucerea șerbiei și a robiei. Frontul popular antifascist va opri ofensiva de scumpete, jaf și exploatare neomenească dusă azi de reacțiunea guvernantă.

Națiunea e în pericol. Orice ezitare mărește pericolul și reprezintă o răspundere de care istoria va ține seamă, pedepsind amarnic pe cei care au tremurat în fața pericolului, lăsînd drum liber dușmanilor poporului, în loc să-și găsească bărbătește locul în linia de bătaie a frontului.

Noi cunoaștem bine prejudecățile interesate cultivate de reacțiunea stăpînitoare împotriva partidului nostru. Încrederea nestrămutată și crescîndă a maselor în partidul nostru a fost răspunsul la campania de clevetire și ponegrire pe care de 15 ani acea reacțiune o duce împotriva noastră. Această încredere a maselor și adîncile legături cu ele, de care se poate mîndri cu drept cuvînt partidul nostru, i-a dat putința să crească și, în ciuda unei săl-

batice terori şi a unor jertfe cum nu le-a cunoscut nici o formaţie politică în istoria Romîniei, să se ridice la rangul unei forţe de prim ordin de care tremură reacţiunea.

Astăzi orice om cu minte vede că teroarea îndreptată contra Partidului comunist a fost o lovitură dată în pieptul însuşi al naţiunii. Astăzi vede oricine că rezistenţa maselor strînse în jurul partidului nostru, şi în primul rînd lupta eroică a proletariatului din Romînia, este acea forţă care a împiedicat pînă astăzi fascismul să triumfe.

Plin de mîndrie pentru luptele trecute prin care partidul nostru a binemeritat de la naţiunea întreagă,

adînc convins de voinţa fermă a poporului romîn de a-şi apăra viaţa, existenţa şi libertatea, pîinea şi cultura,

adînc convins de succesul luptei de salvare a poporului, în fruntea căreia, în însăşi linia de foc, stă partidul nostru,

el se adresează partidului naţional-ţărănesc, ai cărui membri şi aderenţi reprezintă o parte importantă a poporului şi a maselor muncitoare, şi-i propune lupta comună pentru salvarea naţiunii, lupta :

contra tuturor birurilor, taxelor de consumaţie, vămilor etc. care scumpesc traiul ; contra executărilor silite pentru biruri şi datorii ale tuturor cetăţenilor cu venit mai mic decît 250.000 lei anual. De plătit să plătească cei bogaţi ;

pentru măsuri grabnice de ajutorare a şomerilor şi a ţăranilor sărăciţi, precum şi a populaţiei înfometate, în special din Basarabia ; crearea unui impozit special asupra tuturor veniturilor mai mari decît 500.000 lei anual pentru acest scop, precum şi alocarea unui fond de un miliard lei din bugetele ministerelor apărării naţionale şi de interne ;

pentru desfiinţarea cenzurii, a stării de asediu şi a legilor antipopulare, pentru apărarea şi lărgirea drepturilor cetăţeneşti şi a libertăţii de organizare a muncitorimii şi ţărănimii. Pentru desfiinţarea oricăror măsuri ori legi de persecutare a naţionalităţilor şi pentru interzicerea şi dizolvarea organizaţiilor fasciste ;

pentru amnistierea tuturor condamnaţilor şi arestaţilor antifascişti, victime ale terorii militare şi ale „legilor" Mîrzescu-Mironescu. Pentru arestarea şefilor fascişti-complotişti trădători de ţară ;

pentru oprirea oricăror transporturi către Italia mussoliniană, cotropitoare de ţări străine ; pentru încheierea tratatului de ajutor reciproc cu Uniunea Sovietică, spre garantarea păcii şi independenţei naţionale ;

pentru răsturnarea guvernului actual de pregătire a fascismului, pentru dizolvarea parlamentului şi pentru alegeri libere prin desfiinţarea primei guvernamentale ;

pentru un guvern al Frontului popular antifascist ; pentru democratizarea ţării ; luptă pentru pace ; împotrivire ofensivei de jaf a celor mai reacţionari bogătaşi şi bancheri.

Vă rugăm să ne comunicaţi cînd şi unde vă puteţi întîlni cu delegaţii noştri, pentru a chibzui împreună la mijloacele de realizare a Frontului popular antifascist. Sîntem convinşi că partidele noastre nu sînt singurele care vor voi să-şi unească forţele pentru mîntuirea poporului. De pe acuma, puternice organizaţii din Vechiul Regat, ca şi din Ardeal, Moldova şi Basarabia îşi dau mîna. Tot ce simte răspundere şi demnitate omenească, tot ce simte dragoste de popor şi de ţară se va strînge, va lupta şi va învinge.

Chiar cînd duşmanii poporului s-ar înarma şi ar

complota cu îndoită mişelie, poporul unit va fi mai puternic.

„Chiar cînd“, cum suna salutul poporului romîn în 1848.

Chiar cînd !

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Bucureşti, ianuarie 1936

Se tipăreşte după textul broşurii aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., Ab. XX — 5, inv. 958.

—— * ——

42

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

COMUNICAT AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA DESPRE STADIUL DISCUŢIILOR ASUPRA FRONTULUI UNIC PROLETAR *

In urma propunerii de front unic adresate de C.C. al P.C.R. către C.E. al P.S.D.R., la începutul lui noiembrie 1935, au urmat schimburi de vederi cu următoarele rezultate pînă azi :

1. La expunerea delegaţiei comuniste asupra *situaţiei interne şi externe* a Romîniei şi asupra sarcinilor care stau în faţa proletariatului din Romînia şi a întregului popor muncitor, delegaţia social-democrată se declară în întregime de acord cu aprecierea dată.

2. La propunerea Partidului comunist de a încheia *frontul unic* de luptă împotriva ofensivei capitaliste şi îndeosebi împotriva taxelor, impozitelor, vămilor şi cheltuielilor de război, care scumpesc viaţa, împotriva legii meseriilor, pentru ajutorarea de către stat a şomerilor şi a înfometaţilor, pentru salarii etc. — delegaţia social-democrată răspunde că în etapa actuală lucrurile trebuie reduse la *înţelegeri locale între organizaţiile comuniste şi social-democrate pentru ducerea de acţiuni paralele.*

3. La propunerea de a lupta în comun pentru

**** Comunicat al C.C. al P.C.R., apărut în „Scînteia“ nr. 3—4 din 7 februarie 1936.***

realizarea *unității sindicale,* — delegația social-democrată se declară *de acord în principiu,* fără a-și lua angajamente concrete. Confederația Generală a Muncii refuză de a renunța la excluderi.

4. La propunerea de a discuta *unitatea totală* politică a muncitorimii și de a considera frontul unic de acțiune și de luptă comună drept o etapă a acestei unități, — delegația social-democrată consideră că propunerea este încă inoportună.

5. La propunerea de a conlucra pentru formarea unui larg *front popular antifascist* care să cuprindă masele muncitoare de la sate și orașe (muncitori, țărani, intelectuali, meseriași, mic-burghezi, profesiuni libere, femei, tineret, organizații politice, economice, culturale, sportive, sindicale, cooperative etc., etc. ale maselor), — delegația social-democrată aduce aprobarea principială. *Partidul social-democrat se angajează să lupte pentru frontul popular.* Sforțările făcute pînă acum de Partidul comunist, Frontul plugarilor, Uniunea muncitorilor și țăranilor maghiari, partidul socialist (Popovici), Blocul pentru apărarea libertăților democratice sînt recunoscute drept rodnice dar deocamdată *partidul social-democrat consideră că nu poate participa la aceste sforțări* pînă nu se clarifică punctul de vedere al partidului național-țărănist.

Pe de altă parte, delegația social-democrată declară că nu vede necesitatea unirii sforțărilor de luptă ale muncitorilor cu meseriașii și mica burghezie, nu consideră acum necesară participarea sindicatelor la frontul antifascist. Delegația vede rostul Frontului popular antifascist în sprijinirea partidului național-țărănist.

Fără a participa la Frontul popular antifascist încheiat în județul Hunedoara între toate organizațiile de stînga, precum și partidul național-țărănist,

partidul social-democrat susține totuși pe candidatul frontului popular.

6. La propunerea de a organiza lupta împotriva pericolului de război și împotriva politicii trădătoare a grupărilor fasciste din Romînia, contra politicii șoviniste de opresiune a naționalităților neromîne, contra tratatului militar cu Polonia și contra tendințelor de apropiere de Germania hitleristă războinică, pentru încheierea unui pact de ajutor reciproc cu Uniunea Sovietică în scopul garantării păcii și pentru împiedicarea transporturilor spre Italia fascistă agresoare, — delegația social-democrată se declară de acord.

7. La propunerea de a propaga lozinca grevei generale ca armă de luptă contra loviturii fasciste, — delegația social-democrată a avut obiecții, rămînînd să mai consulte Executiva.

8. La propunerea de a da un comunicat comun asupra mersului discuțiilor, delegația social-democrată declară că verbal conducerea social-democrată a informat deja atît organizațiile de partid cît și pe cele cu care tratează, dar că consideră mai nimerit darea de comunicate separate.

Delegațiile afirmă voința celor două partide de *a propaga necesitatea unității și a luptei comune, a unității sindicale în special,* cu care sarcini se declară de acord și Confederația Generală a Muncii și Consiliul general Sindical Unitar, voința de a lupta împotriva fascismului, pentru *libertățile democratice cetățenești* ale poporului muncitor, *pentru libertatea de organizare a muncitorimii* și pentru dreptul de *ființare legală a Partidului comunist,* a cărui persecutare sîngeroasă este considerată de delegația social-democrată drept *o piedică pusă de reacțiune în calea unității largi de front* a muncitorimii. Voința de a asigura *relații urbane între*

fracţiunile muncitoreşti pentru asigurarea înţelegerii definitive în lupta contra ofensivei capitaliste fasciste.

C.C. al P.C.R. salută aceşti *primi paşi* spre realizarea înţelegerii cu conducerea partidului social-democrat, înţelegere care, realizată, ar uşura enorm lupta contra ofensivei ucigătoare a capitalismului, contra pericolului ameninţător al fascismului şi al războiului imperialist şi pentru formarea marelui Front popular antifascist.

Regretînd contrazicerile din declaraţiile social-democrate, şovăielile şi încetineala cu care se obţin paşii în materie de înţelegere, încetineală care poate fi fatală într-o perioadă cînd fascismul îşi mobilizează vertiginos forţele de şoc şi este făţiş sprijinit de guvernul de fascizare Tătărăscu, regretînd că *rezultatele obţinute pînă acum sînt minimale şi neasigurate în practică,* C.C. al P.C. R. îşi exprimă nădejdea că în viitorul apropiat rezultatele contactului cu conducerea social-democrată vor fi mai efective şi vor duce la *realizarea unităţii sindicale, la acţiuni eficace contra ofensivei de înflămînzire şi de îngenunchere din partea marelui capital financiar şi la unirea forţelor proletare* pentru atragerea şi organizarea marilor mase populare pentru interesele poporului muncitor, contra fascismului şi războiului.

C.C. al P.C.R., pe baza înţelegerii,

cere tuturor organizaţiilor de partid *să intre în contact cu organizaţiile respective ale partidului social-democrat* pentru a organiza paralel acţiunile cerute de situaţia locală, continuînd de a convinge toată muncitorimea, inclusiv organizaţiile social-democrate, de nevoia neapărată de luptă comună şi de realizare a frontului unic muncitoresc.

Obligă pe toţi membrii partidului de *a activa* cu cea mai mare energie *în sindicate pentru refacerea unităţii sindicale.* Orice realizare pe scară locală, ori de breaslă va uşura realizarea pe scară naţională. Impreună şi alături cu muncitorii social-democraţi şi cu conducătorii social-democraţi şi sindicali pătrunşi de ideea unităţii sindicale, membrii partidului vor combate cu energie pe oricine s-ar mai încumeta să facă acţiuni de spargere ori de împiedicare a unităţii sindicale.

C.C. al P.C.R. *va combate* cu energie pe acei tovarăşi care, sub pretext de luptă pentru unitatea sindicală, înlocuiesc discuţia şi argumentarea serioasă în favoarea unităţii prin *insulte şi injurii.* In caz că acei tovarăşi sînt membri de partid, C.C. nu se va opri în faţa măsurilor celor mai severe. Tot astfel C.C. *va combate* pe acei tovarăşi care, *sub cuvînt că sînt special persecutaţi de poliţie, refuză să accepte posturi sindicale* şi fug de răspunderea conducerii sindicale, ca şi pe acei tovarăşi care *refuză munca* serioasă în sindicatele C.G.M., sub cuvînt că aceste sindicate ar fi sindicate de partid social-democrate.

Tot astfel C.C. al P.C.R. *speră că conducerea partidului social-democrat* va lua măsurile cele mai energice *contra acelor* membri ai P.S.D. *care lucrează contra unităţii,* duc campanii de presă contra unităţii, insultă şi clevetesc Uniunea Sovietică, *abuzează de posturile lor sindicale* pentru a continua cu *opera de excluderi şi de spargere* etc. C.C. al P.C.R. este convins că partidul social-democrat, dacă îşi *mobilizează* acele numeroase *forţe adînc convinse de nevoia neapărată a unităţii* de front şi de acţiune, va reuşi *să paralizeze elementele duşmane ale unităţii,* tot astfel cum Partidul comunist, *punînd în mişcare masa membrilor* şi aderenţilor săi, *va*

reduce la tăcere sectarismul și oportunismul care împiedică unitatea și lupta.

Comitetul Central al Partidului Comunist din Romînia, ținînd cont de rezultatele din ce în ce mai clare ale sforțărilor depuse de 15 ani în favoarea frontului unic, constatînd că *imensele mase ale proletariatului din Romînia sînt azi adînc convinse de nevoia neapărată și neîntîrziată de unitate și de luptă unită*, subliniind nenumăratele cazuri de *realizare a frontului comun de luptă în orașe, ateliere etc.*, apreciind drept un prețios progres *declarațiile principiale ale conducerii social-democrate* pentru frontul unic și Frontul popular antifascist și găsirea de ambele părți a *limbajului comun* în atmosferă de înțelegere, va duce cu înzecită energie mai departe munca și lupta pentru unitate, *va mobiliza toate forțele fără întrerupere pentru succesul acțiunilor de luptă ale maselor contra foamei, exploatării și reacțiunii*, în convingerea că nimeni nu va putea rămîne deoparte în aceste lupte.

C.C. al P.C.R. va adresa conducerii P.S.D. o scrisoare în care, fixînd rezultatele pozitive, ca și punctele încă nerealizate prin discuțiile de pînă acum, va ruga Executiva social-democrată să explice acele puncte care n-au putut fi lămurite între delegații și asupra cărora subzistă la C.C. al P.C.R. nedumeriri asupra punctului de vedere social-democrat.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Ianuarie 1936

Se tipărește după textul ziarului „Scînteia" aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., dosar nr. 46.

———★———

43

ALEGERILE PARȚIALE. COMUNICAT AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA *

Credincios luptei sale pentru închegarea Frontului popular antifascist, Partidul comunist va face tot ce-i stă în putință pentru a strînge cu orice ocazie forțele antifasciste și nefasciste, forțele opuse reacțiunii, și a înfrînge fascismul și a închide orice putință de înaintare, oricît de neînsemnată, a fascismului și a reacțiunii care-l pregătește.

Această tactică se aplică și în alegerile care stau în față. Tovarășii noștri au încercat să ajungă la încheierea Frontului popular antifascist în județele unde sînt alegeri, pentru a împiedica alegerea fasciștilor, sprijiniți și în alegeri de guvernul Tătărăscu. Blocului reacționar fascist trebuie să-i fie opus Frontul popular antifascist.

Organizația de partid din Hunedoara, încheind front unic cu organizația Frontului plugarilor, a luptat eroic pentru închegarea Frontului popular antifascist și a reușit să obțină ca toate organizațiile de stînga din județ, cu excepția social-democraților, să se angajeze pe baza unui program de luptă antifascistă, program acceptat de candidatul țărănist d-l Ghiță Pop. În consecință, d-l Pop a devenit candidatul susținut de frontul popular din Hunedoara. Partidul social-democrat, deși a respins participarea la front, a dat și el, separat, „lozinca de a vota pentru Gh. Pop", nepunînd nici un fel de condiție.

---

* *Comunicat al C. C. al P. C. R. apărut în „Scînteia", nr. 3—4 din 7 februarie 1936.*

In Mehedinţi forţele organizate antifasciste sînt încă slab constituite. Punerea unui candidat propriu n-ar avea nici o şansă de succes, dar ar putea duce la alegerea unui fascist. In consecinţă organizaţia

Anul VI. No. 3—4 (72-73)

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

SCÂNTEIA

ORGANUL CENTRAL SĂPTĂMÂNAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA (Secţiune a Internaţionalei Comuniste)

7 Februarie 1936

6 pagini 2 Lei

ALEGERILE PARŢIALE

COMUNICAT AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

Credincios luptei sale pentru închegarea frontului popular antifascist, Partidul Comunist va face tot ce-i stă în putinţă pentru a strânge cu orice ocazie puterile antifasciste şi nefasciste, puterile opuse reacţiunii şi a înfrânge fascismul şi a închide orice putinţă de înaintare oricât de neînsemnată a fascismului şi a reacţiunii care-l pregăteşte.

Pasaj din comunicatul C.C. al P.C.R. publicat în „Scînteia" din 7 februarie 1936 în legătură cu tactica P.C.R. faţă de alegerile parţiale

de partid din Mehedinţi va susţine succesul candidatului naţional-ţărănist d-l Lupu.

Organizaţiile de partid sînt invitate să explice maselor largi necesitatea de a vota pentru candidatul Dr. Lupu, în ciuda capitulării partidului naţional-ţărănesc în 14 noiembrie din vina principală a aceluiaşi Dr. Lupu. In cazul de faţă nu este vorba de persoana candidatului, ci de unirea tuturor for-

ţelor antifasciste, de mobilizarea lor, de zdrobirea ofensivei fascisto-guvernamentale unite.

Comuniştii vor intra şi vor munci cu cea mai mare energie în comitetele electorale din judeţele respective. Ei vor forma în fiecare sat, în fiecare cătun comitete de acţiune în care vor atrage pe bărbaţii, femeile şi tinerii cei mai energici şi mai activi pentru triumful candidatului susţinut şi pentru lupta de susţinere a revendicărilor maselor. Comitetele vor cere candidatului să se angajeze să apere şi în parlament revendicările maselor judeţului, să combată reacţiunea şi fascismul.

In alegerile din Suceava s-a putut constata, ca şi la alegerile de la Baroul din Bucureşti, că fasciştii, sprijiniţi de guvern, trec la acte de violenţă şi teroare contra cetăţenilor. Atacul nu se mai îndreaptă acum numai împotriva comuniştilor ori împotriva muncitorilor şi ţăranilor, ci împotriva întregii mase a poporului. Nevoia de autoapărare şi de formare de gărzi de apărare se măreşte. Violenţele fascismului trebuie zdrobite.

Comuniştii vor lua iniţiativa de a forma gărzi de apărare contra fasciştilor. Unde această iniţiativă este însuşită şi de alţii, comuniştii vor intra şi vor munci pentru organizarea lor; aşa, de exemplu, în gărzile ţărăneşti. Comuniştii vor mobiliza masele muncitoreşti, ţărăneşti şi cetăţeneşti pentru apărarea nu numai a organizaţiilor muncitoreşti, ci şi pentru apărarea oricăror organizaţii nefasciste ameninţate de huliganii fascişti, vor apăra organizaţiile social-democrate şi naţional-ţărăniste ameninţate.

Triumful candidaţilor frontului popular din Hunedoara şi ai partidului naţional-ţărănist în Mehedinţi trebuie să se transforme într-o mare manifestaţie de putere a poporului contra forţelor fasciste. In luptă trebuie atraşi toţi muncitorii, organizaţiile

de partid social-democrate, organizaţiile sindicale, cele ţărăneşti şi toate organizaţiile şi masele populare din judeţe, iar judeţele vecine să ajute din răsputeri pentru realizarea succesului. Tot astfel comitetele regionale, teritoriale etc. Pentru acoperirea nevoilor materiale ale campaniei se vor face subscripţii de masă.

O mare grijă trebuie dată propagandei verbale şi scrise. Ascuţişul propagandei, pe lîngă arătarea nevoilor specifice ale judeţelor respective, va fi îndreptat în direcţia luptei contra fascismului, contra reacţiunii, pentru eliberarea şi amnistierea deţinuţilor politici, antifascişti... contra ofensivei capitaliste-moşiereşti de înflămînzire, contra războiului imperialist, pentru pace şi tratat cu Uniunea Sovietică.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Se tipăreşte după textul ziarului „Scînteia" aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., dosar nr. 46.

44

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

CĂTRE CLASA MUNCITOARE DIN ROMÎNIA, CĂTRE ŢĂRĂNIME ŞI MICI MESERIAŞI, CĂTRE POPOARELE ASUPRITE, CĂTRE MEMBRII PARTIDULUI NAŢIONAL-ŢĂRĂNESC *

Tovarăşi, cetăţeni,

Sub presiunea nemulţumirilor crescînde ale maselor populare, sub presiunea activizării politice şi a voinţei hotărîte de luptă a maselor contra fascismului şi a războiului, contra regimului de jaf, foamete, şomaj şi contra terorii guvernului Tătărăscu, conducerea şovăielnică a partidului naţional-ţărănesc — Mihalache, Lupu, Madgearu — a fost nevoită să pornească o campanie de răsturnare a guvernului fascizant, chemînd masele partidului la adunări mari de protest în ziua de 31 mai.

Partidul comunist se adresează tuturor maselor exploatate şi asuprite din Romînia: *veniţi cu toţii la aceste adunări, transformaţi aceste adunări în demonstraţii puternice contra guvernului Tătărăscu, care, guvernînd de trei ani sub stare de asediu, cenzură şi cea mai sălbatică teroare, pregăteşte metodic zi cu zi regimul dictaturii fasciste sîngeroase de mîine.*

Guvernul marilor capitalişti, bancheri şi moşieri, care prin politica sa de continue scăderi de

* *Manifest al C. C. al P.C.R. din mai 1936.*

salarii, și așa destul de mizerabile, ale muncitorilor și funcționarilor, prin politica sa de impozite și taxe excesive, prin jefuirea țăranilor, a adus întreaga populație a acestei țări în stare de foamete și pauperizare, a acordat în același timp capitaliștilor și moșierilor miliarde prin diferite premii, compensații și valorificări.

Guvernul care, înăbușind în sînge orice încercare de protest a maselor contra jafului și fascismului, creează și susține din banii poporului bandele fasciste „garda de fier" și gogo-cuziste, organizînd în același timp măcelul contra populației băștinașe din Dobrogea, Bucovina etc., reduce ultimele rămășițe ale libertăților cetățenești, dizolvă organizațiile democratice, organizează procese monstruoase contra celor mai curajoși luptători antifasciști, trimițînd la ani grei de ocnă pe fiii cei mai buni ai popoarelor din Romînia, unde li se aplică un regim de adevărată distrugere fizică.

Dar nucleul fascist Tătărăscu, Inculeț, Valer Pop din guvernul actual nu pregătește numai dictatura fascistă deschisă, ci și războiul de mîine. Ei duc o politică de apropiere de Germania lui Hitler în cîrdășie cu fasciștii polonezi. In ura lor nemărginită contra maselor antifasciste și antirăzboinice din Romînia, ei sînt gata să pună la dispoziție fascismului german petrolul, pîinea și pămîntul țării noastre pentru a organiza războiul contra Uniunii Sovietice, singura țară unde la putere sînt muncitorii și țăranii, care duc o adevărată politică de pace. Pentru acest scop guvernul Tătărăscu e gata să lase armata lui Hitler să invadeze pămîntul țării, pentru ca apoi — cum spun deschis fasciștii germani — să bage țăranul romîn argat la moșierul german, iar bandele fasciste de la noi să devină călăii poporului în slujba fascismului.

Sub motivul apărării granițelor țării, dar în fond pentru organizarea războiului alături de Germania fascistă, guvernul Tătărăscu a pornit la înarmări formidabile din fonduri strînse prin dări, taxe și biruri insuportabile, prin scumpirea extraordinară a vieții, fonduri acoperite exclusiv de masele largi exploatate, dar care servesc la îmbogățirea marilor fabricanți de tunuri și muniții, precum și a furnizorilor armatei. In același timp populația pașnică de la orașe și sate este lăsată fără nici o apărare împotriva războiului de mîine, război în care nu se va cunoaște deosebirea dintre front și spatele frontului, război în care tocmai populația pașnică din spatele frontului, mai ales femei, copii, bătrîni, va suferi urmările cele mai grele.

Tovarăși, cetățeni,

Partidul Comunist din Romînia vă cheamă la lupta populară contra guvernului Tătărăscu, care este susținut de reacțiune în contra poporului și guvernează împotriva intereselor și voinței poporului, guvernul burghezo-moșieresc cel mai reacționar, *care netezește drumul aducerii la putere a dictaturii fasciste deschise.*

Partidul Comunist din Romînia se adresează tuturor membrilor partidului național-țărănesc, îndemnîndu-i să devină mai activi și să impună conducerii partidului lor o tactică hotărîtă de luptă contra regimului actual și pentru răsturnarea guvernului Tătărăscu-Inculeț.

Partidul Comunist din Romînia se adresează țăranilor, chemîndu-i să vină cu toții la adunările de la 31 mai, să pornească alăturea de muncitori la lupta pentru interesele lor vitale, contra foametei și a executărilor silite, contra birurilor foarte mari, pentru pămînt, pace și libertate.

Partidul Comunist din Romînia se adresează mai ales clasei muncitoare, sindicatelor și membrilor partidului social-democrat, cerîndu-le să ia parte activă la conducerea maselor în adunările de la 31 mai, arătînd prin aceasta că înțeleg să îndeplinească rolul istoric de a fi adevăratul îndrumător și conducător al luptei poporului contra fascismului, războiului și a exploatării capitaliste.

Partidul Comunist din Romînia se adresează maselor largi din celelalte partide politice, invitîndu-le ca peste capul conducerilor partidelor respective *să vină cu toții la adunările partidului național-țărănesc de la* 31 mai *și să transforme aceste adunări de partid în adunări și demonstrații ale întregului popor romîn* și ale tuturor naționalităților din Romînia contra fascismului, războiului, asupririi naționale, contra exploatării capitaliste.

Răspunzînd chemării Partidului comunist vom reuși nu numai să răsturnăm guvernul Tătărăscu, dar să asigurăm totodată venirea la putere a unui guvern de reprezentanți adevărați ai poporului, adică a unui guvern al frontului popular, așa cum a făcut sub conducerea Partidului comunist proletariatul și întregul popor din Spania și Franța.

Pîine, pămînt, pace și libertate popoarelor din Romînia...

Biruri să plătească bancherii, moșierii, cămătarii!

In ziua de 31 mai veniți cu toții la lupta contra războiului. Trăiască frontul păcii!

Contra fascismului — Trăiască frontul popular!

Jos guvernul Tătărăscu — Trăiască guvernul frontului popular!

Contra birurilor grele, contra scumpetei...!

Pentru stingerea tuturor proceselor antifasciștilor!

Pentru amnistie tuturor antifasciștilor, muncitorilor și țăranilor întemnițați!

Pentru deschiderea localurilor „Blocului democratic", pentru libertăți cetățenești!

Trăiască Partidul Comunist din Romînia!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Mai 1936

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XX — II, inv. 936.

— ★ —

45

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE MUNCITORI, ȚĂRANI, MESERIAȘI, FUNCȚIONARI! CĂTRE STUDENȚI ȘI LIBER-PROFESIONIȘTI! CĂTRE ÎNTREAGA POPULAȚIE NEVOIAȘĂ DIN CAPITALĂ! *

Cetățeni!

Partidul comunist vă cheamă în ziua de duminică 31 mai a. c. să ieșiți cu toții în stradă, la o demonstrație uriașă contra guvernului Tătărăscu-Inculeț, pregătitorul dictaturii fasciste și al războiului.

Țara întreagă strigă *Jos guvernul terorii* și al dezlănțuirii războiului.

Dacă nu vrem moartea noastră și a copiilor noștri prin foame, să nu mai răbdăm nici o clipă guvernarea fascizantă. Jos guvernul Tătărăscu-Inculeț, sprijinitorul și organizatorul fasciștilor din țară, agenții fascismului hitleristo-horthist, trădători de neam și dușmani de moarte ai poporului muncitor.

De la războiul mondial, pericolul războiului n-a fost niciodată atît de mare ca în momentul de față. Partidele fasciste: garda de fier, Cuza-Goga, Vaida și grupul fascist al guvernului, Tătărăscu-Inculeț, Valer Pop, toți, cu sprijinul deschis al camarilei, caută înglobarea Romîniei în blocul țărilor fasciste-revizioniste, în frunte cu Germania lui Hitler — instigatorul principal al războiului imperialist. Fasciștii romîni pregătesc o năvălire în țară a trupelor fascismului german, o nouă jefuire a bogățiilor țării (petrolul) și transformarea maselor populare în carne de tun pentru un război contra Uniunii Sovietice.

Popoarele din lumea întreagă și din Romînia vor *pace*. Poporul romîn vrea întărirea alianței cu Franța democrată, cu Cehoslovacia și cu toate țările a căror independență este amenințată de agresorii fasciști; cere ruperea alianței militare cu Polonia, care a devenit unealta fascismului german.

Poporul muncitor cere încheierea pactului de asistență mutuală cu Uniunea Sovietică, apărătorul sincer și consecvent al păcii și independenței țărilor mici.

Partidul Comunist din Romînia cheamă masele populare să închege un larg *front al păcii contra războiului imperialist, pentru nimicirea pericolului fascist.*

Tovarăși muncitori!

Realizarea unității clasei muncitoare este sîmburele *Frontului popular* pentru desfășurarea luptelor cu succes contra războiului, fascismului și atacului capitalist.

Frați țărani!

Partidul Comunist din Romînia vă cheamă la luptă comună, alături de clasa muncitoare, pentru pîine, libertate și pace.

Național-țărăniști!

Partidul comunist salută începerea de către P.N.Ț. a unei campanii de răsturnare a guvernului.

---

* ***Manifest al Comitetului Organizației de București a P.C.R. din 1936.***

Convocarea demonstrației de la 31 mai să fie semnul că s-a sfîrșit cu amînarea luptei, cu încrederea în făgăduielile deșarte și cu ploconeala începută de șefii voștri Lupu și Mihalache prin înmormîntarea demonstrației de la 14 noiembrie. Trebuie sfîrșit cu tactica de capitulare, care a adus doar apă la moară fascismului.

Partidul comunist, care s-a aflat întotdeauna în fruntea poporului muncitor și care a dovedit prin jertfe grele poziția sa neclintită și hotărîtă contra războiului și fascismului, pentru păstrarea și lărgirea drepturilor cetățenești democratice, pentru îmbunătățirea traiului maselor nevoiașe, cheamă pe național-țărăniști, iunianiști, social-democrați, socialiști, toate partidele democratice, să țină cu orice preț demonstrația de la 31 mai, *o demonstrație comună pentru răsturnarea guvernului, pentru alegeri libere, pentru Front popular antifascist și guvern al frontului popular.*

Acesta este drumul de salvare a maselor populare de pericolul fascist și războinic. Luați exemplu de la succesele maselor din Spania și Franța, de la masele de la Hunedoara, Mehedinți, Ploiești și de la studenții democrați.

Tovarăși, cetățeni!

...Demonstrați *pentru dizolvarea și dezarmarea organizațiilor fasciste și cereți arestarea șefilor lor.*

Demonstrați *pentru ridicarea cenzurii și a stării de asediu, pentru încetarea prigoanei contra organizațiilor muncitorești și democratice.*

Cereți redeschiderea sediului Blocului democratic.

Cereți stingerea tuturor proceselor luptătorilor antifasciști...

Luptați pentru amnistia generală a tuturor deținuților politici antifasciști.

Tovarăși, cetățeni!

Partidul comunist vă cheamă la luptă pentru a curma politica de jaf și înfometare a poporului, pentru a cuceri o viață mai bună. La 31 mai luptați în front comun contra guvernului care prigonește greviștii și împiedică desfășurarea luptelor economice.

Luptați contra scăderilor de salarii, pentru mărirea lor, contra concedierilor, pentru reprimirea celor concediați.

Pentru garantarea muncii pentru tineret și șomeri.

Pentru respectarea și lărgirea legilor muncitorești.

Pentru ieftinirea traiului și suprimarea tuturor taxelor de consum...

Pentru ajutorarea țăranilor înfometați și șomerilor pe contul bugetelor ministerelor de interne și război.

Cetățeni!

Faceți totul pentru reușita demonstrației. Alcătuiți comitete de organizare și acțiune comună, organizați gărzi de autoapărare în contra bandelor fasciste.

Jos guvernul Tătărăscu-Inculeț!
Trăiască guvernul de front popular antifascist!
Jos instigatorii războiului!
Trăiască Frontul Păcii și Frontul Popular!
Trăiască Partidul Comunist!

COMITETUL ORGANIZAȚIEI DE BUCUREȘTI A PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XX — 26, inv. 951

——— ★ ———

46

Proletari din toate țările, uniți-vă!

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA CĂTRE CONGRESUL UNIUNII SINDICATELOR MUNCITORILOR CEFERIȘTI *

Muncitori ceferiști, tovarăși!

Partidul Comunist din Romînia, prin Comitetul său Central vă trimite salutul său călduros și vă urează spor la muncă. Congresul vostru se întrunește în împrejurări excepțional de grele pentru clasa muncitoare și pentru întregul popor muncitor de la noi.

Din afară ne amenință războiul pe care îl pregătește fascismul german în complicitate cu fascismul polonez, ungar și italian, iar înăuntru scăderi de salarii, concedieri, mizerie, foamete, teroare și scumpete pentru poporul muncitor și concentrarea forțelor burghezo-fasciste pentru instalarea dictaturii sîngeroase militare-fasciste.

Pe cînd forțele reacționare fasciste, susținute de guvernul actual, trec la acte de provocare, organizează pogromuri și asasinate, punînd în aplicare hotărîrile congresului gărzii de fier de la Tg. Mureș, sindicatele și toate organizațiile democratice sînt terorizate, adunările și localurile acestora sînt închise, iar conducătorii lor sînt arestați și condamnați. Muncitorimea din tot cuprinsul țării și voi, ceferiștii, împreună cu toate categoriile de salariați inferiori de la C.F.R. vă zbateți în cea mai neagră mizerie și sînteți ținuți sub cea mai sălbatică teroare. Ofensiva turbată economică și politică desfășurată de guvernul fascizant, fabricanți, bancheri și moșieri împotriva muncitorimii, asupra nivelului de viață, contra drepturilor cetățenești și libertăților profesionale și politice, călcarea în picioare și înăbușirea prin teroare sălbatică a oricărei împotriviri sau protest care vine din partea clasei muncitoare, permanentizarea stării de asediu și a cenzurii, care au devenit o metodă de guvernare ce duce la fascizarea țării, condamnări la sute de ani închisoare pentru muncitori și pentru conducătorii lor, cei mai devotați și cei mai hotărîți luptători ai poporului muncitor, aceasta este politica clasei dominante față de muncitori.

Direcția generală a C.F.R.-ului este în fruntea acestei ofensive. Ea, după luptele voastre eroice din februarie 1933, vă răpește rînd pe rînd toate cuceririle voastre, obținute prin lupte sîngeroase și jertfele a zeci și sute de muncitori ceferiști. Dar ofensiva direcției generale și a guvernului nu se oprește aici. Ei încearcă să introducă la C.F.R. un regim de cazarmă, să militarizeze și să fascizeze instituțiile și personalul ceferist.

Direcția generală încearcă prin toate mijloacele și metodele represive să împiedice activitatea organizațiilor sindicale și a asociațiilor profesionale ale personalului ceferist, provocînd spargerea organizațiilor voastre existente și crearea de noi organizații cu tendințe fasciste. În ultimul timp direcția generală proiectează să interzică personalului ceferist să facă politică muncitorească, politică de clasă, pentru apărarea revendicărilor voastre legi-

---

* *Salutul C. C. al P. C. R. către Congresul Uniunii sindicatelor muncitorilor ceferiști.*

time, și să monopolizeze dreptul de a vă exploata și jefui fără a vă da dreptul de apărare.

Tovarăși ceferiști!

Ministerul Comunicațiilor, consiliul de administrație C.F.R. *au tărăgănat ani de zile recunoașterea drepturilor voastre legitime de a vă considera muncitori încadrați definitiv o dată cu intrarea voastră în serviciu la C.F.R.* și astăzi vă mai duc cu promisiuni, fiindcă în urma acestei situații statul și consiliul de administrație trag foloase bănești. În urma acestei situații nestabile, salarizarea voastră depinde de capriciile inginerilor și șefilor de ateliere, pensionarea voastră este suspendată, voi sînteți excluși de la toate celelalte drepturi ca muncitori definitiv încadrați, avînd în schimb toate obligațiile. Aceasta este o diversiune a consiliului de administrație, ca să vă împiedice de la luptă și să vă țină în continuă nesiguranță, să aibă puterea de a vă permuta în mod disciplinar sau să fiți concediați fără nici o obligație din partea direcției C.F.R.

Dezbinîndu-vă în diferite categorii inventate anume în acest scop, înșelîndu-vă și terorizîndu-vă pe fiecare în parte, se urmărește împiedicarea voastră de a vă strînge cu toții laolaltă, de a vă uni forțele și a duce lupta comună de cucerire și apărare a intereselor și drepturilor voastre legitime. Direcția, din ordinul guvernului, calcă în picioare drepturile voastre elementare de salariați, voi care prin munca voastră de robi dați sute de milioane venituri anual, din care trăiește în lux și în lenevie o pătură de paraziți, pe cînd salariile voastre sînt mizerabile. Consiliul de administrație și funcționarii superiori primesc salarii de milioane anual, gratificații, pensii, locuințe moderne și diferite alte privilegii, iar vouă vi se cere să munciți tot mai mult, pe cînd salariile voastre sînt în continuă scădere, pe cînd viața se scumpește zilnic. Consiliul de administrație se străduiește să găsească noi forme și mijloace de scădere a salariilor prin: rețineri pentru fondul cultural, amenzi, ore suplimentare neplătite, uniforme, aviație, măști de gaze, împrumuturi pentru înarmări etc. Vouă vi se răpește dreptul recunoscut prin lege la concedii anuale plătite și dreptul de a călători gratis pe căile ferate, dar guvernul pune la dispoziție trenuri gratis pentru bandele fasciste ca să terorizeze populația. În ultimul timp, guvernul și consiliul de administrație au introdus o teroare revoltătoare contra voastră și contra organizațiilor voastre. Ei vă împiedică să vă întruniți și să discutați nevoile voastre și să vă organizați lupta voastră. Ei încearcă să introducă cenzura și starea de asediu în ateliere, depouri, revizii, birouri etc. Vor să introducă controlul nu numai asupra muncii voastre în atelier pe care îl exercită ca la cazarmă, dar, dacă ar fi cu putință, chiar și în viața particulară a fiecărui ceferist. Aducerea lui Drosu (președintele Asoc. Tracțiunea Buc.) în fața comisiei de disciplină, pentru că a vorbit la o adunare la Craiova despre revendicările ceferiștilor.

Obligarea sindicatelor și a asociațiilor să raporteze consiliului de administrație despre activitatea lor, încercarea de a interzice ținerea congresului Federației și al Uniunii sindicatelor ceferiste, interzicerea personalului ceferist de a face altă politică decît politica guvernului și a consiliului de administrație, toate aceste măsuri merg pe linia de îngenunchiere a personalului ceferist. Dar consiliul de administrație își dă pe față planurile cînd în același timp dă tot concursul său material și moral elementelor reacționare-fascizante de a ține con-

grese. A.S.P.[14] şi Uniunea solidară, rupte de la Federaţie prin manevrele lui Mereuţă, caută să întărească opera de jaf, de înfometare şi terorizare a direcţiei generale, să ducă mai departe spargerea în organizaţii, împiedicînd prin aceasta lupta majorităţii covîrşitoare a maselor ceferiste. Aceasta este politica vîrfurilor reacţionare din fruntea consiliului de administraţie C.F.R. şi a guvernului, care este îndreptată *numai şi numai contra voastră şi a tuturor categoriilor de salariaţi inferiori* ceferişti, de care profită o minoritate abuzivă, coruptă şi hrăpăreaţă.

Tovarăşi muncitori ceferişti!

Congresul vostru trebuie să facă o întorsătură hotărîtă în lupta proletariatului ceferist. Înaintaşii voştri au dus lupte mărețe, care sînt o cinste pentru clasa muncitoare din Romînia. Proletariatul ceferist a impus prin luptă dreptul ceferiştilor de organizare în sindicate profesionale, de a activa în organizaţii politice. Iar în anii 1931-1932-1933 voi aţi fost în fruntea luptei clasei muncitoare din Romînia, *împotriva curbelor de sacrificiu,* pe care bancherii le-au pus pe spinarea voastră ca să se salveze din criză. Discutînd nevoile şi revendicările voastre arzătoare: încadrările, salarizarea, orele de muncă, plata orelor suplimentare, examenele de limbă, reţinerile din salariu, chestiunea primelor, notele calificative, drepturile ucenicilor şi ale absolvenţilor ceferişti, acordarea unui minimum de salariu şi dreptul la pensie, concediile anuale plătite etc., voi trebuie să hotărîţi pregătirea *luptei voastre pe baza luptei de clasă, care s-a dovedit arma cea mai încercată în mîinile muncitorimii.*

Numai prin grevă se pot cuceri revendicările voastre (grevele din Franţa şi Belgia trebuie să vă

servească de învăţătură, iar miile de memorii şi de promisiuni din partea administraţiei să le aveţi ca un exemplu de ceea ce se poate obţine prin cerşire). Începeţi organizarea luptei voastre pe ateliere, depouri, revizii ori unde lucraţi. *Alegeţi comitetele de acţiune pentru pregătirea grevei.*

Aduceţi în organizaţiile sindicale pe toţi muncitorii ceferişti neorganizaţi, indiferent de culoarea politică, naţională etc.; organizaţi în sindicate pe toţi muncitorii ceferişti şi întăriţi sindicatele voastre prin activizarea lor. Alegeţi în conducerea lor elementele cele mai active, cele mai hotărîte de luptă şi controlaţi activitatea lor. Demiteţi din conducere elementele care v-au amăgit şi înlocuiţi-le. Luptaţi pentru consolidarea unităţii sindicale şi demascaţi elementele care se pun de-a curmezişul luptei voastre. Împiedicaţi opera criminală pe care o duc unii conducători şi direcţia C.F.R. de spargere a sindicatelor şi a asociaţiilor prin crearea de organizaţii separate şi paralele şi duceţi lupta pentru a readuce în uniunea sindicală şi în federaţie pe muncitorii şi salariaţii rupţi din aceste organizaţii. Duceţi lupta hotărîtă pentru unificarea întregii mişcări sindicale ceferiste în cadrul Confederaţiei Generale a Muncii, *cereţi ca Federaţia salariaţilor C.F.R., cu toate asociaţiile sale, să se afilieze la* Confederaţia Generală a Muncii, *pentru ca, unindu-vă şi înmulţindu-vă forţele, să puteţi înfrînge* puterea concentrată a guvernului fascizant, a reacţiunii burghezo-fasciste.

Pornind la realizarea unificării tuturor organizaţiilor voastre la C.F.R. începeţi serios şi consecvent pregătirea luptei voastre a tuturora. Luaţi-vă din nou rolul de cinste pe care l-aţi avut ca detaşament înaintat al clasei muncitoare în Romînia. Astăzi mai mult ca oricînd este necesar să legaţi lupta pentru nevoile zilnice cu lupta împotriva pe-

ricolului de război şi a fascismului care ameninţă poporul muncitor din Romînia. Aderaţi în masă la frontul păcii şi trimiteţi delegaţii voştri la Congresul Mondial al Păcii. Cereţi dizolvarea organizaţiilor fasciste de la C.F.R. şi izgonirea inginerilor fascişti. Cereţi eliberarea tovarăşilor voştri Gheorghiu-Dej... Drăghici Alex. şi a tuturor deţinuţilor politici. Luptaţi hotărît pentru realizarea unităţii de luptă a clasei muncitoare, a frontului unic proletar şi pentru concentrarea tuturor forţelor democratice în Frontul popular antifascist.

Pentru răsturnarea guvernului înfometării, fascismului şi războiului, pentru instalarea unui guvern al Frontului popular antifascist.

In caz de provocare din partea organizaţiilor şi bandelor fasciste-teroriste, pregătiţi-vă şi răspundeţi cu greva generală politică de masă.

Trăiască unitatea şi unificarea sindicală a ceferiştilor!

Trăiască lupta unită a ceferiştilor din întreaga ţară! Jos fascismul!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Iunie 1936

Se tipăreşte după textul tras la gestetner aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., dosar nr. 5.888/29, fila 321.

—— ★ ——

47

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

CATRE MUNCITORIMEA DIN INTREAGA ŢARĂ!
CATRE ŢARANIME ŞI NAŢIONALITAŢILE ASUPRITE!
CATRE FUNCŢIONARI, PENSIONARI ŞI MICI MESERIAŞI!
CATRE MEMBRII PARTIDULUI NAŢIONAL-ŢARANESC.
CATRE POPORUL MUNCITOR!*

Tovarăşi, muncitori, cetăţeni,

Guvernul bancherilor, fabricanţilor şi moşierilor, în ciuda nemulţumirilor crescînde ale întregului popor muncitor, care se zbate în cea mai mare mizerie, foamete, secerat de boli, călcat în picioare de cizmele jandarmilor, terorizat de perceptori, ameninţat de bandele fasciste, insultat şi batjocorit de tot felul de naţionalişti — profitori şi samsari ai tuturor sentimentelor nobile ale poporului — *guvernul înfometării, fascismului şi războiului, sfidînd majoritatea covîrşitoare a poporului, continuă mai departe să guverneze.* Pe cine se reazemă guvernul fascizant Inculeţ-Tătărăscu şi ale cui interese apără?

Guvernul este *susţinut de rege,* care este cel mai mare bancher şi moşier, *de camarila şi de elementele cele mai reacţionare civile şi militare* ale *capitalului bancaro-moşieresc.* El duce politica acestor pături, politică de înfometare, ruinare şi terorizare a poporului muncitor, în folosul acestui grup de exploatatori, asupritori şi cămătari, care trăiesc în

* ***Manifest al C.C. al P.C.R. din iunie 1936.***

cel mai mare belşug, desfrîu şi corupţie, în timp ce poporul muncitor se zbate în mizerie şi foamete. *Aceste vreo sută de familii jefuiesc şi terorizează* majoritatea poporului romîn şi celelalte naţionalităţi asuprite din Romînia. Partidul naţional-ţărănesc a început încă de anul trecut, sub presiunea nemulţumirii maselor, să cheme partidul şi masele la lupta de răsturnare a guvernului liberal, pentru venirea sa la putere.

Masele muncitoreşti, ţărăneşti şi mica burghezie au primit cu simpatie campania începută de partidul naţional-ţărănesc de răsturnare a guvernului, fiindcă aceasta era şi dorinţa arzătoare a acestor mase populare, dar au cerut în schimb, prin Partidul comunist şi prin lupta lor de zi cu zi contra foametei, fascismului etc., conducerii partidului naţional-ţărănesc să lupte sincer şi hotărît pentru apărarea intereselor lor vitale, economice şi politice, să lupte hotărît împotriva fascismului şi pericolului de război, pentru lărgirea şi respectarea tuturor drepturilor politice, naţionale, culturale şi religioase ale tuturor naţionalităţilor din Romînia. La adunările populare convocate pe întreaga ţară în vara anului trecut, conducătorii partidului naţional-ţărănesc *şi-au luat angajamentul faţă de mase că vor lupta hotărît să introneze adevărata democraţie* în Romînia.

Elementele reacţionare din conducerea partidului naţional-ţărănesc, în loc de luptă hotărîtă la care se angajaseră în faţa maselor, *au trădat masele în ajunul lui 14 noiembrie* anul trecut, *au capitulat faţă de rege şi de reacţiune, au amînat demonstraţia de la Bucureşti, abandonînd* totodată şi lupta pentru interesele economice şi politice ale ţărănimii şi tuturor maselor exploatate, şi au căutat înţelegere cu bancherii şi moşierii *ca să fie aduşi la putere* nu de masele populare, de care s-au speriat, *ci de bancheri şi moşieri, cărora le cerşesc puterea.* Regele, bancherii şi moşierii au înşelat conducerea partidului naţional-ţărănesc cu promisiuni, *ca să cîştige timp pentru fascizarea ţării, întărirea bandelor fasciste,* iar azi aceştia nici nu vor să audă de un guvern naţional-ţărănesc, ci *se pregătesc pe capete să strîngă laolaltă toate forţele reacţionare-fasciste pentru aducerea la putere a unui guvern de dictatură militară-fascistă deschisă,* care să le asigure mai departe noi surse de venituri şi îmbogăţire prin exploatare sîngeroasă, prin jaf şi corupţie, prin introducerea fascismului şi prin provocarea războiului *alături de Germania fascistă împotriva Uniunii Sovietice.* Conducerea partidului naţional-ţărănesc, văzînd că a fost înşelată şi sub presiunea maselor de jos, a început din nou să se agite, să cheme masele la lupta de răsturnare a guvernului, *după ce a şovăit şi a ezitat un an întreg.* In loc să tragă învăţăminte din greşelile trecute, săvîrşeşte alte greşeli: *capitulînd în faţa dreptei reacţionare fasciste, refuză să se angajeze, împreună cu toate forţele democratice, la lupta contra guvernului fascizant, contra bandelor fasciste-teroriste şi contra pericolului războiului, care este astăzi pericolul cel mai mare — în frontul popular antifascist* tocmai în momentele cele mai critice, cînd dreapta fascistă devine tot mai activă, tot mai provocatoare.

Grosul maselor şi conducătorii de jos ai partidului naţional-ţărănesc se conving pe zi ce trece că numai naţional-ţărăniştii nu sînt în stare să lupte singuri contra puterilor unite reacţionare-fasciste. *Ei fac înţelegeri şi duc acţiuni comune cu organizaţiile şi forţele populare democratice de stînga,* ei luptă cot la cot cu comuniştii, cu muncitorii, cu ţăranii şi cu masele exploatate şi asuprite, indiferent

de naţionalitate, *într-un front comun*. Dar în acelaşi timp unele elemente reacţionare care sînt strîns legate cu cercurile financiare din conducerea partidului naţional-ţărănesc caută să împiedice frontul comun de luptă la adunările şi demonstraţiile anunţate de partidul naţional-ţărănesc, caută să împiedice participarea organizaţiilor şi forţelor populare democratice-antifasciste, vor să se menţină în cadrul îngust al partidului naţional-ţărănesc, ca să fie pe placul reacţiunii, împiedicînd strîngerea laolaltă şi participarea la lupta de răsturnare a guvernului a tuturor organizaţiilor democratice-antifasciste împreună cu masele naţional-ţărăniste. *Demonstraţia grandioasă antifascistă de la Bucureşti şi adunările populare pe întreaga ţară,* unde au participat zeci de mii de muncitori, ţărani şi diferite categorii de cetăţeni care nu sînt membri ai partidului naţional-ţărănesc, au dovedit că această politică este greşită şi nu este împărtăşită chiar de majoritatea membrilor partidului naţional-ţărănesc şi de majoritatea conducătorilor lor, care sînt în strînsă legătură cu masele. *Numai trecînd peste aceste îngrădiri înguste de partid a fost asigurată participarea maselor largi populare antifasciste* şi numai aceasta a asigurat reuşita ei pe întreaga ţară şi la Bucureşti.

Conducerea partidului social-democrat, cu toate hotărîrile ultimului congres de a lupta contra pericolului de război şi fascismului, a luat hotărîrea de a împiedica pe membrii săi să participe la lupta comună contra reacţiunii fasciste. Aceasta nu este decît o grosolană dezminţire a hotărîrilor congresului pe care elementele reacţionare din conducerea partidului social-democrat le-au luat sub presiunea maselor de jos, iar astăzi le calcă în picioare, ducînd mai departe politica de colaborare de clasă cu burghezia, de spargere a unităţii de luptă a clasei

muncitoare şi o politică pasivă în faţa pericolului fascismului şi războiului.

Ele urmează drumul parcurs de şefii social-democraţi germani şi austrieci, care au capitulat în faţa pericolului fascist în ajunul evenimentelor istorice. Muncitorimea din Romînia să tragă toate învăţămintele şi să-şi unească toate forţele sale peste capul tuturor sabotorilor şi şovăielnicilor.

Numai Partidul comunist a înţeles că lupta împotriva dreptei reacţionare-fasciste nu poate să fie dusă cu succes de un singur partid sau organizaţie, fie el chiar partidul naţional-ţărănesc, care are organizaţii largi de mase. Partidul comunist duce politica cea mai consecventă de strîngere a tuturor forţelor proletare şi democratice-antifasciste contra guvernului fascizant, contra dreptei reacţionare-fasciste.

Alegerile de la Hunedoara, Mehedinţi, cele comunale din Ploieşti şi Mehedinţi cît şi campania de răsturnare a guvernului au arătat că linia Partidului Comunist din Romînia este justă şi au arătat drumul pe care trebuie mers. Încheierea Frontului popular antifascist în aceste alegeri a împiedicat alegerea fasciştilor.

În aceste lupte Partidul comunist a desfăşurat o muncă proprie intensă în ciuda tuturor persecuţiilor şi terorii exercitate de guvern şi a provocaţiilor puse la cale de fascişti. Partidul nostru a mobilizat independent masele muncitoreşti populare antifasciste în front comun cu toate forţele democratice. Masele au primit cu entuziasm şi cu simpatie cuvîntul de ordine dat de P.C.R. şi lozincile lui. În momentele cele mai grele şi hotărîtoare ale poporului romîn el şi-a spus cu hotărîre şi fără şovăială cuvîntul său, îndrumînd masele la lupta de dezrobire economică şi politică.

Partidul comunist a atras și atrage atenția maselor muncitorești, țărănești și întregului popor care trăiește din munca sa proprie că lupta pentru răsturnarea guvernului și împiedicarea dictaturii fasciste *trebuie să fie strîns legată de lupta pentru îmbunătățirea situației acestor mase.*

În ultimul timp a avut loc o serie de greve prin care muncitorii au impus mărirea de salarii în raport cu scumpetea. De asemenea acțiunile duse împotriva execuțiilor silite au silit autoritățile să înceteze vinderea prin licitație a uneltelor de muncă și a obiectelor casnice.

Altfel răsturnarea guvernului Tătărăscu și aducerea la putere a lui Mihalache, fără o angajare a partidului național-țărănesc față de mase de a le satisface revendicările lor arzătoare, nu aduc nici un folos.

La demonstrația de la 31 mai din București s-a văzut că unii dintre conducătorii reacționari, în frunte cu d-l Mihalache, nu vor luptă hotărîtă și pînă la capăt pentru răsturnarea guvernului și că sînt prizonieri ai reacțiunii, șovăie și dau înapoi în momente hotărîtoare. Aceștia mai degrabă caută înțelegere cu reacțiunea, vor să înșele din nou masele populare cu fraze atrăgătoare. Dar la toate întrunirile pe țară, și mai cu seamă la demonstrația din București, masele populare muncitorești-țărănești, sub conducerea Partidului comunist, și-au arătat voința și hotărîrea lor dîrză de a duce lupta pînă la capăt.

Tovarăși, muncitori, țărani, cetățeni,

Ce face conducerea centrală a partidului național-țărănesc după 31 mai? Ea anunță că a terminat campania de răsturnare a guvernului și așteaptă să primească puterea. În loc de a mobiliza masele mai departe, de a continua lupta pînă la izbîndă, ei trimit masele acasă să stea liniștite, să fie mai departe jefuite și terorizate.

Conducerea național-țărănistă nu vede că tocmai acum forțele fasciste și ale dreptei reacționare în frunte cu „Universul" se arată mult mai active, ele încearcă să-și unească forțele și pregătesc lovitura contra poporului, contra democrației, uneltesc pentru provocarea războiului și instalarea dictaturii fasciste sub lozinca „pericolul comunist". Iar guvernul Tătărăscu bea, cheltuiește cu regele, aruncă milioane în diferite parăzi militare, pregătește tineretului și poporului cimitire ca la Cotroceni [15]; terorizează mai departe țara și pregătește noi biruri și taxe pe articole și alimente de primă necesitate.

Partidul comunist, luptătorul cel mai hotărît și consecvent vă cheamă să continuați mai departe lupta începută, pînă la izbîndă, peste capul sabotorilor și fricoșilor. Partidul comunist v-a arătat încă după 14 noiembrie anul trecut că nu trebuie să vă lăsați înșelați cu fraze și gesturi, ci să duceți lupta voastră comună în fiecare sat, în fiecare comună, localitate, oraș, fabrică, împotriva tuturor taxelor și birurilor care scumpesc viața, pentru ieftinirea alimentelor și articolelor de primă necesitate, pentru mărirea salariilor și pensiilor la nivelul prețurilor, pentru încetarea execuțiilor silite, pentru apărarea tuturor organizațiilor de masă, pe care guvernul Tătărăscu vrea să le dizolve spre a introduce dictatura militară-fascistă, spre a impune orientarea către Germania și războiul contra Uniunii Sovietice.

Pentru încheierea tratatului de ajutor reciproc cu U.R.S.S. care luptă pentru independența popoarelor mici și împiedică provocarea războiului.

Pentru crearea unei mișcări populare de masă contra războiului și pentru apărarea păcii. Crearea frontului păcii.

Organizați pe întreaga țară adunări și demonstrații de masă.

Pentru ridicarea stării de asediu și cenzurii, pentru desființarea legilor antimuncitorești și garantarea libertăților de organizare, presă, adunări, demonstrații, greve ale maselor populare de orice naționalitate.

Dizolvarea bandelor fasciste și împiedicarea propagandei trădătoare, criminale a partidelor de dreapta, arestarea șefilor lor.

Contra persecuțiilor naționale și religioase, pentru egalitatea tuturor naționalităților din Romînia! Jos șovinismul! Trăiască înfrățirea tuturor popoarelor din Romînia!

Doborîrea guvernului Tătărăscu, guvernul înfometării, fascismului și războiului!

Alegeri libere prin garantarea deplinei libertăți de activitate a tuturor organizațiilor de masă, muncitorești, țărănești și naționalităților asuprite, prin interzicerea organizațiilor fasciste.

Desființarea primei guvernamentale și drept de vot pentru femei, soldați și tineri de la 18 ani în sus.

Pentru guvernul Frontului popular antifascist.

Amnistie generală politică, militară și agrară.

Stingerea proceselor antifasciștilor și eliberarea lor imediată...

Infăptuiți în alegerile comunale, județene și în Camerile de muncă frontul comun al celor ce muncesc împotriva capitalului și fascismului!

Luptați prin organizațiile voastre pentru crearea frontului popular, pentru muncă, pîine, pămînt, pace și libertate!

Iunie 1936

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A XX — 14, inv. 939.

—— * ——

48

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CATRE TOȚI CETAȚENII DIN ROMINIA CARE VOR MENȚINEREA PACII ȘI VOR CU ORICE PREȚ SA EVITE RAZBOIUL. CATRE TOATE ORGANIZAȚIILE DEMOCRATICE DE MUNCITORI, ȚARANI, FUNCȚIONARI, MICI MESERIAȘI, INTELECTUALI *

Cetățeni, tovarăși, fraților,

De o zi pe alta popoarele sînt amenințate de a fi atrase într-un măcel necunoscut încă de omenire.

In Extremul Orient, militarismul japonez, în înțelegere cu barbarul fascism german, și-a înăsprit din nou acțiunea sa provocatoare de război. In timp ce în Renania armatele lui Hitler țin sub directă amenințare granițele Franței, militarismul japonez își întinde tot mai mult gheara spre pămîntul poporului chinez și amenință Republica Populară Mongolă și granițele Uniunii Sovietice.

Hitlerismul, călăul sîngeros al poporului german, caută scăpare ațițînd cel mai animalic șovinism. El vrea să liniștească masele, desperate de mizerie, cu promisiunea unei noi împărțiri a lumii. Lăcomia fiarei hitleriste se îndreaptă spre holdele bogate ale Balcanilor și ale Ucrainei sovietice, spre puțurile de petrol din Romînia și Baku.

---

* *Manifest al C. C. al P.C.R. din iunie 1936.*

Pentru a-și realiza scopul distrugerii Uniunii Sovietice, fascismul vrea să-și curețe drumul prin invadarea țărilor vecine și supunerea popoarelor, în primul rînd a celor mai slabe...

Granițele Belgiei, Olandei și în special granițele Cehoslovaciei, Austriei, care stau în drumul spre Răsărit, se găsesc sub permanenta amenințare a ocupării hitleriste și în orice moment de acolo poate fi dat semnalul unui nou război mondial.

In repetate rînduri Hitler, pentru a-și cîștiga ca aliați clasele stăpînitoare din Ungaria, Bulgaria și Polonia, le-a promis împărțirea Romîniei. Armatele fasciste ale lui Mussolini, după opt luni de cel mai sălbatic atac cu gaze și bombe, au înfrînt eroica luptă de apărare a poporului abisinian, ocupînd Abisinia. „Victoria" lui Mussolini, care a costat mii și zeci de mii de vieți de muncitori și țărani italieni și etiopieni, ascute dușmănia dintre Italia și Anglia, ațîță poftele cuceritoare ale lui Mussolini și încurajează planurile de invazie războinică ale imperialismului german și ale imperialismului japonez.

Sub amenințarea furioasă a fiarei războinice fasciste o goană nebună după înarmări are loc în toate țările. Popoarele, nerefăcute încă după ultimul război mondial, istovite de criză, șomaj, raționalizare și exploatate nemilos, sînt ținute în permanență sub povara bugetelor de înarmări.

Popoarele din Romînia duc pe spinarea lor un buget din ce în ce mai greu pentru satisfacerea acestei goane după înarmări. Anul acesta, mai bine de un miliard de lei dări noi se vor stoarce numai pentru acest scop, prin noi impozite și taxe pe consumație, de pe spinarea numai piele și oase a țăranului, muncitorului, micului burghez din Romînia.

Muncitori, țărani, intelectuali, mici meseriași de toate naționalitățile,

Tineri şi bătrîni,

Viaţa voastră este în pericol. Aduceţi-vă aminte de 1916—1918, de anii de foamete, de gospodăriile năruite, de tifos exantematic, de bombe, de zecile de mii de văduve şi orfani de război, muritori de foame, de sutele de mii de invalizi de război.

„Pace ! Jos aţîţătorii războiului !"

Este strigătul milioanelor îngrozite de oceanul de sînge şi foc pe care îl deschide fascismul.

Populaţia din Romînia, romîni, unguri, bulgari, nemţi, ucraineni, ruşi, turci, toţi acei care trăiesc din munca lor *vor pace.*

Însă frazele pacifiste, speranţele în înţelegerea cu fascismul german nu vor îmblînzi bruta hitleristă.

Sprijinirea numai pe „atotputernica" Ligă a Naţiunilor nu ne scapă de război ! Şovăielile Ligii, nesinceritatea în apărarea păcii a guvernelor capitaliste, contrazicerile dintre ele, fiecare căutînd să prade şi să înşele pe celălalt, ajută hitlerismul — călău al propriului popor german şi duşmanul întregii omeniri.

Numai frontul păcii al tuturor popoarelor va împiedica războiul.

Cetăţeni, fraţilor, tovarăşi, săriţi ca unul pentru păstrarea păcii !

O acţiune hotărîtă comună şi unitară a proletariatului internaţional poate asigura pacea.

Pînă azi însă proletariatul internaţional este scizionat. Internaţionala a II-a, cu toate declaraţiile sale de luptă contra războiului, a respins mîna frăţească a Internaţionalei Comuniste. În afară de Spania şi Franţa, în majoritatea ţărilor şi la noi, conducerile partidelor social-democrate resping orice înţelegere de acţiune comună. Ba unele partide social-democrate puternice, ca Labour Party

în Anglia, susţin politica burgheziei engleze, care încurajează planurile războinice hitleriste, iar în alte ţări unii conducători social-democraţi sprijină cercurile reacţionare ale burgheziei proprii, care înclină spre alianţa cu Hitler.

Muncitori, muncitoare, ţărani, ţărance,
intelectuali, mici meseriaşi, studenţi, soldaţi,
femei şi bărbaţi, tineri şi bătrîni,

Partidul comunist, care în 15 ani de existenţă a sa n-a încetat nici un moment să demaşte pericolul de război şi să vă cheme la lupta contra lui, se adresează vouă tuturor care vreţi pace, tuturor organizaţiilor în care vă găsiţi, şi în primul rînd partidului social-democrat, partidului socialist, Confederaţiei Generale a Muncii, Federaţiei asociaţiilor şi sindicatelor de ceferişti şi tuturor organizaţiilor de salariaţi, *atît cît nu este prea tîrziu să facem zid contra războiului şi aţîţătorilor lui, fascismului german şi agenţilor săi fascişti din Romînia.*

Frontul unic proletar poate pune stavilă planurilor războinice trădătoare ale fasciştilor din Romînia. Frontul unic proletar va ridica încrederea maselor celor mai largi în puterea lor de a împiedica războiul ucigător. Frontul unic proletar al unirii tuturor forţelor organizate ale proletariatului va atrage masele proletare neorganizate şi va fi cel mai puternic imbold pentru încheierea unui front popular, singura stavilă adevărată contra fascismului şi războiului.

Proletariatul... trebuie să fie în fruntea luptei de apărare a păcii.

În lături cu toţi acei care încurajează războiul fascist, jos cu guvernul Tătărăscu, care prin cochetăriile cu Germania, prin tratatele militare cu Polonia — în afară — şi prin sprijinirea bandelor fas-

ciste — în interior — susţine *revizionismul războinic* şi trădează interesele poporului romîn şi ale celorlalte naţionalităţi, care nu vor fascismul şi războiul.

Pentru un guvern ieşit din voinţa liber exprimată a celor mai largi mase populare, care să garanteze menţinerea păcii şi adevărata politică de apărare a independenţei popoarelor prin : ruperea pactelor militare cu Polonia, oprirea oricărui transport de material de război în Germania şi dizolvarea tuturor organizaţiilor fasciste şi arestarea şefilor lor, agenţii hitlerismului, aţiţători la război.

Pentru încheierea imediată a pactului de ajutor mutual cu Uniunea Sovietică şi susţinerea hotărîtă a propunerilor guvernului sovietic pentru asigurarea colectivă a păcii !

Pentru acţiunea de înfrăţire a popoarelor, singure în stare să împiedice războiul.

Pentru apărarea poporului abisinian şi chinez contra cotropitorilor !

Pentru sprijinirea în tot felul a strîngerii legăturilor internaţionale cu poporul francez, cu popoarele din Uniunea Sovietică, cu popoarele din Cehoslovacia, ca şi cu toate popoarele vecine, prin organizarea de delegaţii populare.

Stabilirea legăturilor frăţeşti cu poporul german, ungar, bulgar, pentru a le convinge că popoarele din România nu vor război şi a le ajuta în lupta lor contra fascismului, care le împinge într-un nou măcel distrugător.

Aşa-zisa politică a apărării naţionale dusă de guvernul Tătărăscu asigură numai venituri fabuloase profitorilor de război băştinaşi şi străini prin jefuirea nemiloasă a maselor populare, istovite de criză, şomaj, raţionalizare, scumpete etc.

Miliardele pentru înarmări smulse prin aruncarea popoarelor din România în cea mai neagră mizerie nu merg la organizarea apărării ţării şi a poporului.

Prin împiedicarea oricăror libertăţi democratice, a oricărui control al maselor muncitoare, politica de înarmare a devenit azi cea mai bogată sursă de cîştig pentru toţi gheşeftarii şi escrocii banului public.

Nici un salariat, nici un contribuabil n-a uitat escrocheriile de miliarde de lei săvîrşite în diferite ocazii cu furniturile militare, cu comenzile de război. Dar zecile de ofiţeri şi soldaţi omorîţi de avioanele, paraşutele şi alte materiale de război de proastă calitate, pentru care însă samsarii negustorilor de sînge cîştigă milioane smulse de la gura poporului !

Guvernul Tătărăscu, prin politica sa de jefuire a maselor muncitoreşti şi ţărăneşti, mic-burgheze şi a naţionalităţilor asuprite, a deschis porţile pelagrei, tifosului exantematic, tuberculozei, sifilisului, ducînd poporul la degenerare şi anihilînd orice capacitate morală şi fizică a poporului de a-şi apăra independenţa sa şi a ţării sale contra invaziei fasciste.

Bunăstarea fizică şi morală a unui popor măreşte capacitatea sa de apărare contra duşmanului.

Pentru un guvern care să înceteze orice scădere de salarii, orice vînzări silite şi taxe de consumaţii pe umerii maselor nevoiaşe, pentru realizarea unui program de mari lucrări publice care să asigure tuturor tinerilor şi bătrînilor muncă şi pîine. Pentru valorificarea produselor gospodăriei ţărăneşti, împroprietărirea ţăranilor săraci şi cu pămînt puţin. Scutirea de dări a nevoiaşilor..., introducerea impozitelor proporţionale pe venitul marilor capitalişti,

bancheri, moşieri şi confiscarea averilor acumulate pe baza funcţiilor publice, prin escrocherii şi speculaţii. Bogaţii să plătească pentru construirea de refugii de apărare şi pentru aprovizionarea poporului cu măşti contra gazelor şi atacurilor aeriene.

Prin politica de guvernare fascistă şi de răpire a oricăror drepturi de manifestare a maselor largi, guvernul Inculeţ-Tătărăscu împiedică pregătirea poporului pentru adevărata apărare a păcii şi independenţei sale şi a ţării.

Numai un popor liber, bucurîndu-se de toate drepturile sale, poate fi în stare să se apere contra unei invazii străine, care tinde la înfeudarea sa!

Pentru asigurarea drepturilor celor mai largi democratice ale poporului muncitor, pentru libertatea de activitate a tuturor organizaţiilor de stînga muncitoreşti şi ţărăneşti.

Prin politica sa colonială de asuprire în regiunile ocupate, guvernul Inculeţ-Tătărăscu împiedică înfrăţirea dintre poporul romîn şi celelalte popoare şi ajută direct politica... dusă de revizionismul războinic.

Contra oricărei asupriri naţionale, pentru drepturi depline şi egale naţionalităţilor asuprite de a se servi de limba lor, de a-şi păstra şi dezvolta cultura lor; pentru largi drepturi democratice, pentru înfrăţirea poporului romîn şi a naţionalităţilor asuprite în lupta comună contra fascismului războinic.

Partidul comunist, care a luptat consecvent contra tratatelor de la Versailles, Trianon, Neuilly[18] ca sursă de noi războaie, pentru dreptul de autodeterminare pînă la despărţirea de stat a popoarelor asuprite, cheamă naţionalităţile asuprite la lupta comună cu poporul romîn pentru a zdrobi duşmanul cel mai crîncen al amîndurora: fascismul aţîţător la război.

Asta garantează continuarea luptei spre dezrobirea definitivă.

Guvernul Tătărăscu, împreună cu camarila, a împănat armata cu elemente fasciste şi cu spirit fascist şi antipopular, folosind armata ca instrument în luptele sale de partid şi contra poporului.

Pentru alungarea din armată a tuturor ofiţerilor fascişti, pentru asigurarea unui nivel de trai omenesc şi cultural soldaţilor, pentru drept de vot ostaşilor, pentru democratizarea armatei şi legarea ei cu masele populare. De frăţia dintre popor şi armată, şi nu de contrapunerea lor vrăjmaşă, atîrnă capacitatea poporului de a-şi apăra independenţa.

Cetăţeni, fraţi, tovarăşi,

Nu există un tablou mai groaznic pentru omenire ca situaţia milioanelor de tineri care, sortiţi a se naşte şomeri, împiedicaţi de a-şi clădi un cămin, lipsiţi de toate bucuriile vieţii, vor fi aceia care mîine vor fi jertfiţi pe altarul barbariei fasciste de agenţii fascismului din Romînia şi de politica de fascizare dusă de Inculeţ şi Tătărăscu.

Prin legile de „înarmare a naţiunii", în caz de război femeile vor avea de dus nu numai greul gospodăriilor rămase fără nici un sprijin, dar ele vor fi mobilizate la fel ca bărbaţii.

Agenţii lui Hitler în Romînia, Vaida, Goga, Cuza, banda de asasini de la garda de fier, aceia care în mod neruşinat se numesc „Totul pentru ţară" vor să împingă ţara şi pe voi în braţele lui Hitler.

„Orientarea spre Germania", susţinerea dictaturii fasciste, ajutorarea fascismului italian şi japonez înseamnă *sprijinirea revizionismului războinic, politica de expansiune fascistă.*

Guvernul Inculeț-Tătărăscu ajută direct pe acești trădători ai intereselor țării și ale popoarelor din Romînia, încurajînd prin cochetăriile sale cu Germania revizionismul războinic.

Refuzînd încheierea pactului de ajutor mutual cu Uniunea Sovietică, guvernul îndepărtează țara și popoarele conviețuitoare de cel mai sincer și puternic aliat. Statul sovietic este singurul în lume care nu urmărește cucerirea de noi pămînturi și asuprirea popoarelor.

Dacă vreți să vă asigurați pacea și să vă apărați contra invaziei hoardelor fasciste, faceți-vă purtătorii cuvîntului Partidului comunist.

Solidarizați-vă în întreprinderi, pe ogoare, în birouri, cazărmi, în adunări și întruniri cu revendicările ridicate de Partidul comunist! Cereți conducătorilor organizațiilor voastre să primească propunerile Partidului comunist pentru acțiuni comune pentru păstrarea păcii. Adunați-vă pretutindeni unde lucrați și trăiți și alegeți-vă din sînul vostru comitetele voastre care să vă organizeze și să vă conducă la lupta pentru pace, pentru apărarea vieții și libertății voastre și a copiilor voștri.

Alungați pe fasciștii incendiatori ai războiului și trădătorii poporului și ai țării.

Pentru înfrățirea internațională a popoarelor!

Apărînd pe frații voștri de alte naționalități, luptînd pentru libertatea Abisiniei, Chinei, voi luptați pentru voi înșivă!

La Geneva va avea loc la 4-5-6 septembrie un Congres mondial al păcii organizat în cadrul Ligii Națiunilor. La acest congres, organizat de... oameni de frunte ai lumii, vor participa conducătorii muncitorimii sovietice, reprezentanții organizațiilor muncitorești din toată lumea, precum și reprezentanții tuturor partidelor democratice care vor să apere pacea.

Partidul Comunist din Romînia, cel mai hotărît și consecvent luptător pentru apărarea păcii, susține din toată forța sa această acțiune internațională de împiedicare a războiului.

Partidul comunist cheamă toți cetățenii doritori de a pune piedică războiului să se alăture mișcării pentru Congresul păcii! Să organizeze adunări pentru alegerea delegaților la congres. Să doneze bani pentru susținerea cheltuielilor de drum! Să adere personal sau în grup la comitetul de organizare al Congresului păcii! Să creeze comitete ale păcii!

Trăiască frontul popular de luptă pentru apărarea păcii!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Iunie 1936

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XX — 3, inv. 928.

——— ★ ———

49

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE MUNCITORIMEA ȘI ȚĂRĂNIMEA DIN ROMÎNIA! CĂTRE NAȚIONALITĂȚILE ASUPRITE! CĂTRE FUNCȚIONARI, PENSIONARI ȘI MICII MESERIAȘI! CĂTRE POPORUL MUNCITOR! *

Tovarăși, muncitori, cetățeni,

Pentru a putea exploata și jefui mai sălbatic, în voie și „liniște" masele muncitorești, țărănești și tot poporul care trăiește din sudoarea muncii sale, pentru a vă scădea și mai mult salariile, pensiile și nivelul vostru de trai, pentru a jefui și mai mult pe țărani și micii meseriași, ca să mărească și mai mult impozitele și taxele pe alimentele și obiectele de primă necesitate, ca să poată pregăti instalarea dictaturii fasciste sîngeroase și provoca războiul alături de Germania hitleristă, — bancherii, fabricanții și moșierii, în frunte cu regele, cel mai mare bancher și moșier, și guvernul Inculeț-Tătărăscu *au creat, au încurajat și au susținut din banii și mizeria voastră diferite bande fasciste-teroriste, pe care le înarmează și asmut* contra *voastră.*

Acum, guvernul fascizant, cu ajutorul acestor bande, a trecut deschis la crime și asasinate, la devastări și pogromuri, la arderea presei democratice, antifasciste, la terorizarea populației pașnice — sub lozinca „pericolului iudeo-comunismului". *Sub această mască șovină, provocatoare, guvernul fascizant Inculeț-Tătărăscu, cu sprijinul „Universului" și al întregii prese reacționare-fasciste, al grupărilor reacționare de dreapta, cu ajutorul bandelor fasciste criminale, pregătește instalarea dictaturii sîngeroase fasciste contra poporului muncitor.*

* *Manifest al C.C. al P.C.R. din iunie 1936.*

Muncitori, cetățeni,

Campania presei șovine-reacționare, în frunte cu „Universul", dirijată și finanțată de la Berlin, arderea presei democratice-antifasciste în văzul și cu ajutorul autorităților, devastarea chioșcurilor de ziare, maltratarea chioșcarilor și vînzătorilor și a cetățenilor care nu doresc să citească presa hitleristă, atentatele contra ziariștilor și oamenilor politici democrați, contra muncitorilor și cetățenilor, organizarea pogromurilor împotriva populației nevoiașe evreiești, bulgare, ungare etc., teroarea sălbatică, arestările în masă și procesele monstre înscenate în toate colțurile țării împotriva comuniștilor, muncitorilor și antifasciștilor — luptătorii cei mai hotărîți pentru interesele poporului muncitor —, aceasta este opera bancherilor și moșierilor, a guvernului fascizant și a bandelor fasciste.

Alungarea elementelor cinstite, capabile, și democratice din întreprinderi, birouri, universități, academii, barouri etc.; alegerea la Academia Romînă a lui Cuza — bătrînul ațîțător al urii între naționalități, organizator de pogromuri și de crime și spărgător de geamuri — și numirea tovarășului său de antisemitism și hitlerism — Goga — ca profesor universitar; înlocuirea elementelor capabile cu agenți fasciști mediocri; *apelurile desperate la unirea tuturor forțelor reacționare-fasciste-teroriste de la Vaida—Codreanu, la Goga—Cuza, Argetoianu—Gh. Brătianu etc., — toate acestea fac*

parte din inelele unui singur lanț de încătușare a popoarelor și a țării sub călcîiul de fier al dictaturii sîngeroase fasciste.

Muncitori, cetățeni,

Dacă vreți să cunoașteți tabloul regimului fascist din Germania și al celui pe care agenții lui Hitler, organizațiile fasciste-teroriste, în frunte cu regele și guvernul Inculeț-Tătărăscu, îl pregătesc popoarelor din Romînia, *atunci* urmăriți ce se petrece la București și în mai toate centrele din țară, *unde operează bandele fasciste ajutate de autorități, și ce se petrece la procesul antifasciștilor de la Craiova*: o teroare sălbatică contra acuzaților, martorilor și apărătorilor, *împiedicarea acuzaților de a se apăra* contra înscenării siguranței și a fasciștilor, care îi calomniază prin presă. In schimb la procesele complotiștilor și asasinilor de la Tîrgu-Mureș ca și din restul țării, față de criminalii ordinari care atentează la viața cetățenilor pe stradă, autoritățile și judecătorii se poartă la fel cum se poartă cu copiii lor. La Craiova stau față în față, dînd lupta piept la piept, cei mai brutali fasciști și cei mai consecvenți antifasciști, slugile cele mai devotate ale bancherilor și moșierilor — consiliul de război — și luptătorii cei mai hotărîți și curajoși — *fiii poporului muncitor și ai tuturor păturilor exploatate și asuprite, indiferent de naționalitate.*

Partidul comunist este acela care de 18 ani luptă cel mai hotărît și consecvent, pe viață și pe moarte contra burgheziei și moșierimii de orice naționalitate din Romînia, în condițiile cele mai grele, sub teroarea cea mai sălbatică, dînd cele mai multe jertfe pentru o viață mai bună și drepturi egale tuturor popoarelor muncitoare din Romînia, pentru libertate, contra fascismului și războiului, care ar însemna mizerie, foamete și cimitir cîtorva generații.

Tocmai de aceea caută burghezia reacționară să distrugă Partidul comunist, ca să poată în voie să-și îndeplinească planurile sale criminale, ca nu cumva Partidul Comunist din Romînia să reușească să creeze Frontul popular antifascist de luptă, cum a făcut Partidul Comunist Francez și cel spaniol. *Realizarea Frontului popular va asigura o viață omenească, pace și libertate tuturor popoarelor din Romînia.*

Muncitori, țărani, cetățeni,

La provocările și ațîțările fasciștilor, treceți la contraatac, puneți pe goană pe fasciști, cum au procedat muncitorii și cetățenii antifasciști ai capitalei. *Nu vă lăsați amăgiți cu vorbe înșelătoare de agenții lui Hitler, ai bancherilor și moșierilor, care îi plătesc și îi ațîță contra noastră. Luați apărarea populației nevoiașe evreiești. Incepeți acțiuni de masă și greve de protest.* Protestați împotriva regimului de teroare în care se judecă procesul de la Craiova. Luați apărarea Partidului comunist — *apărătorul și luptătorul cel mai neobosit și curajos al intereselor voastre* — față de reacțiune și de fasciști. *Apărați libertățile și organizațiile voastre sindicale, profesionale, politice* (cluburile, localurile, cartierele muncitorești, presa democratică antifascistă, viața și avutul cetățenilor etc.).

Organizați gărzi cetățenești de autoapărare și brigăzi antifasciste de apărare împotriva bandelor și pogromurilor fasciste. Distrugeți cuiburile fasciste, care au devenit un pericol pentru viața cetățenilor.

Boicotaţi presa fascistă, în frunte cu „Universul", organul oficial al siguranţei şi al hitlerismului. *La provocările fascismului răspundeţi cu strîngerea rîndurilor voastre în Frontul unic proletar, duceţi acţiuni comune împreună cu toate organizaţiile şi forţele democratice, încheiaţi de jos Frontul popular antifascist.* Începeţi un val de acţiuni şi proteste pe întreaga ţară pentru *dizolvarea bandelor fasciste criminale,* arestarea imediată a conducătorilor lor şi închiderea cuiburilor teroriste de asasini.

La Craiova burghezia reacţionară-fascistă vrea să judece Partidul comunist. Ei au creat o stare de spirit aţîţătoare şi o teroare sălbatică favorabilă condamnării comuniştilor şi antifasciştilor. *Dejucaţi planurile reacţiunii prin acţiuni, demonstraţii de stradă şi greve politice de masă.*

La Craiova se judecă pentru sau contra unui trai omenesc; pentru sau contra măririi salariilor; pentru sau contra libertăţilor cetăţeneşti; pentru sau contra drepturilor naţionalităţilor asuprite; pentru sau contra fascismului sîngeros, barbar şi criminal; pentru sau contra războiului etc. Luînd apărarea comuniştilor şi antifasciştilor de la Craiova, apăraţi libertatea voastră, respectarea legilor acestei ţări, apăraţi munca, pîinea, pacea, libertatea voastră şi a copiilor voştri.

Muncitori, cetăţeni,

Convocaţi adunări, faceţi demonstraţii de stradă şi greve de protest în întreprinderi împotriva regimului barbar de teroare în care se judecă procesul antifasciştilor la Craiova... Cereţi eliberarea lor imediată. La puşcărie cu aţîţătorii la crime şi asasi-

nate şi cu bandele fasciste, care le execută. La puşcărie cu Inculeţ, care patronează aceste bande.

Înfiinţaţi gărzi de apărare a martorilor, avocaţilor şi inculpaţilor. Avocaţi democratici-antifascişti! Protestaţi împotriva barbariei de la Craiova şi luaţi apărarea antifasciştilor. Pentru libertatea de apărare a antifasciştilor.

Partidul Comunist din Romînia se adresează clasei muncitoare, sindicatelor muncitoreşti şi organizaţiilor profesionale, membrilor P. S. D., P. S., P.S.U. şi tuturor muncitorilor organizaţi şi neorganizaţi ca, împreună cu comuniştii, cu membrii P.N.Ţ., radical-ţărănist şi organizaţiile democratice, cu ţărănimea exploatată şi terorizată şi cu toate naţionalităţile asuprite, să se unească cu toţii *în Frontul popular antifascist,* la lupta contra dictaturii sîngeroase fasciste şi a războiului, pe care guvernul, în frunte cu regele, le pregăteşte.

Pentru răsturnarea guvernului, alegeri libere şi aducerea la putere a unui guvern al Frontului popular antifascist, *care* să *asigure* un *trai omenesc, viaţa, pacea, libertatea şi progresul poporului.*

Jos guvernul asasin — guvernul Cotrocenilor şi bandelor de terorişti, *corupt, sîngeros* şi *ipocrit!* Jos teroarea! Jos fascismul! Trăiască gărzile cetăţeneşti de autoapărare împotriva bandelor fasciste. Trăiască lupta hotărîtă împotriva fascismului şi războiului. Trăiască frontul păcii! Cereţi eliberarea tuturor muncitorilor şi cetăţenilor arestaţi în luptele de apărare contra bandelor fasciste. Ajutor imediat familiilor muncitorilor şi cetăţenilor căzuţi în luptă şi în catastrofa de la Cotroceni!

Distrugeţi prin acţiuni şi demonstraţii uriaşe de masă cuiburile criminale ale bandelor fasciste. Dezarmaţi bandele fasciste! Luptaţi alături de Franţa

democratică și de Uniunea Sovietică contra ațîță-torilor războiului, pentru apărarea păcii!

Pregătiți și organizați adunări, demonstrații de stradă, greve demonstrative politice de masă împotriva pericolului fascist.

Cuceriți strada! Înainte la luptă, la izbîndă!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Iunie 1936

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XX — 2, inv. 927.

——— ★ ———

50

CĂTRE COMITETELE REGIONALE, JUDEȚENE, LOCALE ȘI RAIONALE, CĂTRE TOATE CELULELE DE PARTID, CĂTRE TOȚI COMUNIȘTII! *

Tovarăși,

Alegerile comunale și județene care trebuie să aibă loc (după noua lege administrativă) în lunile iunie, iulie și august au o importanță politică deosebită. Consiliile comunale și județene sînt acele organe administrative *alese care vin în contact direct cu masele cele mai largi la fața locului,* ale căror interese cele mai variate trebuie să le apere. Guvernul fascizant Tătărăscu-Inculeț a dizolvat mai toate consiliile comunale alese, o dată cu venirea sa la putere, tocmai pentru a preface aceste organe în organe de asuprire și exploatare a maselor, în organe de stoarcere a mijloacelor bănești pentru înarmări militare și premii bănești bancherilor, capitaliștilor și moșierilor, în care scop el a format comisii interimare provizorii din agenții săi în locul consilierilor aleși.

Simțindu-se azi la sfîrșitul guvernării sale, guvernul liberal vrea, prin aceste alegeri, folosind aparatul statului și teroarea, să-și asigure consiliile comunale și județene și pentru viitor.

Datoria Partidului comunist, apărătorul cel mai consecvent și mai hotărît al claselor exploatate și asuprite, este de a lua parte în modul cel mai activ în

* *Circulară a secretariatului C.C. al P.C.R. din iulie 1936.*

această campanie, mobilizînd în mod independent masele populare în lupta pentru *transformarea consiliilor comunale și județene în adevărate organe democratice populare pentru apărarea* intereselor economice și politice ale maselor nevoiașe de la orașe și sate. Noi trebuie să organizăm o luptă largă populară pentru fixarea imediată a alegerilor pe întreaga țară, deoarece guvernul caută amînarea lor spre a putea veni cu alegeri prin surprindere.

Avînd în vedere creșterea activității politice, a voinței de luptă antifascistă, antirăzboinică a maselor, avînd în vedere creșterea simpatiilor, a autorității și influenței Partidului comunist și popularizarea lozincilor sale în masele proletare, țărănești și mic-burgheze, Partidul Comunist Romîn trebuie să înceapă imediat mobilizarea independentă a maselor în jurul acestor alegeri sub lozinca : *crearea unui front larg cu toate organizațiile și partidele, Frontul popular antifascist.*

Propagînd programul nostru în aceste alegeri, noi trebuie să încheiem înțelegeri cu organizațiile locale ale partidelor social-democrat și socialist, cu organizațiile locale sindicale, ale partidelor național-țărănesc, iunianist, ale Frontului plugarilor, Partidului maghiar Rety, ale Madoszului, Blocului etc., să elaborăm împreună cu ei o *platformă comună electorală,* în care să fie fixate revendicările cele mai arzătoare locale, care să se stabilească de comun acord cu toate organizațiile care participă la frontul popular.

De asemenea, depunerea listei comune trebuie făcută pe baza înțelegerii, și candidații să fie propuși de fiecare organizație componentă a F. P. A.

Listele nu trebuie să poarte numele unui partid sau organizații, ci se prezintă sub un nume care corespunde *unirii tuturor grupărilor democratice, antifasciste,* liste democratice etc., mobilizînd masele independent pe baza programului partidului nostru, contra guvernului fascizant, bancherilor, fabricanților și moșierilor, pericolului de război și fascismului.

Aceste alegeri trebuie să le transformăm într-un *plebiscit popular* contra războiului și fascismului, pentru răsturnarea guvernului fascizant și înfrîngerea reacțiunii, pentru democratizarea țării, pentru ca poporul singur să ia în mîinile sale asigurarea unui trai mai omenesc și apărarea drepturilor sale legitime, drepturi egale cetățenești, politice, culturale, naționale, religioase pentru toți cetățenii acestei țări, fără nici o deosebire.

Pentru autonomia consiliilor comunale și județene.

De propagat în aceste alegeri aducerea unui guvern de front popular antifascist, care să garanteze apărarea și satisfacerea cerințelor poporului muncitor și ale tuturor categoriilor de exploatați și asupriți, apărarea păcii și apărarea independenței țării.

De aceea toate forțele democratice antifasciste trebuie concentrate în Frontul popular antifascist.

Noi trebuie să încheiem acorduri și înțelegeri cu celelalte organizații democratice chiar și atunci cînd ele primesc și numai în parte propunerile noastre, chiar numai un punct sau două, rămînînd ca celelalte puncte să le propagăm în același timp în mod independent.

Acolo unde, spre exemplu, partidul național-țărănist (organizația locală), refuză sub orice formă lista comună cu noi, iar noi avem posibilitatea să încheiem un acord în baza platformei noastre cu alte organizații sau formații democrate (de exemplu Frontul plugarilor, Madosz, Partidul maghiar

Rety, cu sindicatele etc.), noi vom depune cu aceștia liste comune, ducînd lupta contra Partidului național-țărănist ca sabotor al frontului popular.

Drumul pe care am mers în alegerile parțiale parlamentare de la Hunedoara și Mehedinți, în alegerile comunale de la Ploiești și în unele comune din județul Bihor, cît și înțelegerea care s-a făcut în alegerile comunale de la Mehedinți, trebuie să fie drumul pe care să mergem în aceste alegeri, perfecționîndu-l din inițiativa organizațiilor noastre și a maselor, aplicînd însă acele învățăminte politice și practice după care noi nu susținem numai organizațiile democratice și votăm numai candidații lor, ci propagăm programul nostru și propunem și candidații noștri pe listele comune.

Baza luptei noastre pentru frontul popular trebuie să fie *Frontul unic proletar*. In primul rînd trebuie să căutăm să ne înțelegem cu organizațiile locale social-democrate, cu sindicatele și formațiile profesionale democratice de tot felul, discutînd cu ele platforma noastră, mobilizînd masele acestor organizații în vederea luptei în alegeri.

Trebuie avut în vedere că numai mobilizarea independentă a maselor, munca activă în sînul maselor de jos ale acestor organizații ne poate asigura reușita înțelegerilor cu conducerile respective ale organizațiilor locale. Peste tot trebuie să luptăm ca consilierii comunali să fie muncitori agricoli, țărani săraci și mijlocii, meseriași, învățători etc., în general oameni care să se inspire din nevoile și interesele maselor nevoiașe, și nu din interesele partidelor burgheze și reacționare.

Peste tot trebuie avut în vedere că aceste alegeri trebuie duse în primul rînd contra fasciștilor și tuturor grupărilor de dreapta.

In fiecare comună sau sat trebuie să avem o

platformă concretă, care să cuprindă nevoile locale ale cetățenilor nevoiași. In aceste platforme trebuie să intre următoarele cereri:

Să plătească bogații:

scutirea de impozite a maselor nevoiașe,
ieftinirea chiriei, apei și electricității,
desființarea tuturor taxelor de consumații, de import pe produsele de primă necesitate, a primelor economice, care scumpesc traiul maselor,...
ridicarea stării de asediu și a cenzurii,
credite ieftine și de lungă durată pentru țărani, meseriași și mici negustori,
mărirea salariilor și pensiilor la nivelul scumpetei,
amnistie generală, politică, militară și agrară,
dizolvarea bandelor fasciste și împiedicarea propagandei trădătoare a partidelor de dreapta,
arestarea asasinilor și a șefilor care îndeamnă la crime,
contra persecuțiilor naționale, culturale și religioase, pentru egalitatea tuturor naționalităților din Romînia,
contra politicii de război, pentru încheierea tratatului de asistență reciprocă cu Uniunea Sovietică.

Afară de acestea, avînd în vedere amploarea acestei campanii, trebuie să propagăm și să popularizăm întreg programul nostru în chestiunea agrară, națională etc., avînd însă în vedere că avem o campanie concretă în care trebuie să ne spunem cuvîntul nostru în primul rînd asupra nevoilor imediate ale maselor din fiecare localitate și să le organizăm la lupta comună pentru cucerirea acestor revendicări.

În propaganda noastră trebuie atrasă atenția maselor în măsura cea mai largă asupra pericolului de război și să cerem din partea consiliilor comunale asigurarea apărării populației civile pe contul statului.

Fiecare consilier comunal sau județean să-și ia obligația în fața alegătorilor că va duce luptă hotărîtă contra provocării războiului, pentru apărarea păcii.

Platformele comune electorale trebuie să fie încredințate noilor consilieri aleși, pentru ca aceștia să se conducă în munca lor după aceste revendicări ale maselor.

Trebuie organizat controlul permanent asupra consilierilor comunali, care să fie obligați să facă dări de seamă periodice în fața alegătorilor, să convoace pe alegători atunci cînd consiliul comunal vrea să treacă prin surprindere hotărîri care lovesc în masa cetățenească locală etc. Alegătorii să retragă mandatele acelora care nu-și îndeplinesc obligațiile față de alegători.

În toate comunele, secțiile de votare pe cartiere, creați comitete cetățenești pentru pregătirea alegerilor, duceți lupta ca toți cetățenii să se înscrie în listele electorale, organizați echipe de tineri și femei, copii care să umble din casă în casă să invite pe cetățeni să-și ridice cărțile de alegători, să voteze pe reprezentanții poporului, să alunge din sate și comune pe fasciști. Nici un cetățean cu drept de vot să nu lipsească de la alegeri.

Drept de vot pentru femei, soldați și tineri de ambele sexe de la 18 ani în sus.

Atrageți femeile și tineretul să participe activ la alegeri.

Țineți-ne la curent cu munca depusă în jurul campaniei electorale.

Folosiți într-o mare măsură campania pentru stabilirea legăturii noastre cu masele țărănești, pentru întărirea muncii noastre de partid la țară prin crearea unei rețele de comitete de acțiune țărănești, electorale de propagandă, gărzi de autoapărare și de control al listelor electorale etc.

Întăriți din punct de vedere politic, ideologic și mai cu seamă organizatoric partidul și toate organizațiile de masă.

SECRETARIATUL COMITETULUI CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA

Iulie 1936

Se tipărește după textul documentului aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., dosar nr. 2.101—3.013/2, fila 414

——— * ———

51

PENTRU PACE, PIINE, PAMINT ŞI LIBERTATE *

I

I. PERICOLUL DIRECT DE RAZBOI ŞI PERICOLUL PENTRU INDEPENDENŢA NAŢIONALA ŞI DE INROBIRE FASCISTA A POPORULUI ROMIN

1. Fascismul a pus omenirea în faţa pericolului de război ca pericol direct. Inrobind poporul său propriu prin războiul intern sîngeros contra maselor populare, fascismul german s-a transformat într-un pericol direct de război contra altor popoare din lume. Japonia militaristă a început noua împărţire imperialistă a lumii în Extremul Orient, rupînd de la China Manciuria şi provinciile de nord şi ameninţînd poziţiile Marii Britanii şi ale Statelor Unite în Oceanul Pacific, existenţa Republicii Populare Mongole şi graniţele Uniunii Sovietice. Italia fascistă, urmînd exemplul Japoniei, a cucerit Abisinia, ameninţînd cu provocarea războiului în Marea Mediterană. Germania hitleristă, înarmîndu-se şi ocupînd cu forţe militare Renania, ameninţă direct graniţele Franţei şi Belgiei şi pacea în întreaga Europă.

2. *Niciodată lumea n-a stat, după războiul din 1914, în faţa unui pericol atît de direct de război, ca acuma.* Acest pericol are două focare. Primul focar se găseşte în Extremul Orient în zona Japoniei, al

* *Rezoluţiile şi hotărîrile plenarei a V-a lărgite a C. C. al P.C.R. din august 1936.*

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

PENTRU PACE, PÂINE, PĂMÂNT şi LIBERTATE

REZOLUŢIILE ŞI HOTĂRÎRILE PLENAREI A V-a LĂRGITE A COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÂNIA

AUGUST 1936

11. Alianţa strânsă cu Uniunea Sovietică se cere pentru România nu numai în interesul păcii generale, ci şi în interesul strict naţional al României, în interesul apărării efective a ei şi a popoarelor din România de atacul imperialismului german şi scăpării de pericolul de înrobire fascistă.

LEI 5

doilea focar se găsește în zona Germaniei. Este greu de spus care focar este mai amenințător, dar amîndouă există și sînt în activitate...

3. In Europa fascismul german este primul instigator al războiului. Revanșa militară împotriva Franței, împărțirea Cehoslovaciei și anexarea Austriei, nimicirea independenței Țărilor baltice, recucerirea Danzigului și a coridorului polonez și supunerea țărilor din sud-estul Europei, atacul contra Uniunii Sovietice și dezlipirea de la ea a Ucrainei sovietice, pe scurt : stabilirea hegemoniei sale în Europa — iată scopurile imperialismului german. Fascismul german pune problema unei noi reîmpărțiri imperialiste a lumii, cere colonii și amenință cu dezlănțuirea unui nou război mondial.

4. Activitatea imperialismului german a răsturnat prin înarmările sale uriașe tot echilibrul existent, înăsprește contrazicerile între țările capitaliste și agravează neliniștea în Europa. Înarmările imperialismului german au provocat creșterea înarmărilor în toate țările; masele populare suportă acum nu numai greutățile înarmărilor datorite intențiilor burghezimii ei proprii, ci și efectele înarmărilor provocate de frica imperialismului german amenințător. Austria fascistă, urmînd exemplul Germaniei, a introdus serviciul militar obligatoriu. Pe aceeași cale apucă și Ungaria fascistă și Bulgaria. Frica de complicații din partea imperialismului german a silit Turcia să remilitarizeze strîmtorile. Pentru a grăbi dezlănțuirea războiului, fascismul german se amestecă în treburile interne ale altor țări, susținînd și încurajînd acolo elementele locale fasciste, care caută dezlănțuirea războiului.

5. Romînia are pentru imperialismul german o importanță colosal de mare. Ca sursă de grîu și petrol și ca vecină a Uniunii Sovietice, ea poate fi

furnizoarea Germaniei pentru pregătirea războiului și, în caz de război, poate ușura atacul imperialismului german contra Uniunii Sovietice prin participarea activă sau prin permiterea trecerii prin teritoriul ei a trupelor germane. Ca o țară compusă din multe teritorii și naționalități străine, Romînia poate servi imperialismului german drept obiect de recompensare teritorială a aliaților acestuia. Romînia, în sfîrșit, este o țară situată la gurile Dunării, la Marea Neagră; planurile imperialiste germane în Europa centrală și contra Uniunii Sovietice (ruperea Ucrainei cu ieșirea ei la Marea Neagră) pot fi realizate cu succes numai prin transformarea Romîniei de către Germania într-un stat vasal care să fie străjerul intereselor imperialismului german la gurile Dunării și la țărmul Mării Negre. Pentru aceasta Germania hitleristă stăruie, pe de o parte, să atragă Romînia în planurile sale antisovietice și, pe de altă parte, consideră Romînia drept obiect de cucerire și de supunere. *Triumful imperialismului german ar duce la triumful fascismului ungar, bulgar etc., la înrobirea fascistă a popoarelor din Transilvania, Bucovina și Dobrogea, la dezmembrarea Romîniei în folosul țărilor vecine fasciste și la înrobirea poporului romîn, la acapararea tuturor bogățiilor țării de către imperialismul german. Situația creată în 1918 prin pacea de la București, impusă Romîniei de imperialismul german învingător, s-ar repeta într-o mai mare măsură, reducînd Romînia la o anexă a imperialismului german.*

6. Planurile cercurilor militare-fasciste ale Romîniei de a lua parte la un atac contra Uniunii Sovietice de partea Germaniei hitleriste și de a lărgi prin această cale granițele romîne pe contul Uniunii Sovietice sînt în contrazicere cu interesele naționale ale poporului romîn, ale păcii și ale popoarelor din Romînia. Fascismul german, pentru realizarea intențiilor sale imperialiste, are în primul rînd nevoie de Polonia contra Uniunii Sovietice și de Ungaria contra Cehoslovaciei. Lor le promite compensarea teritorială pe socoteala Romîniei. *Romînia poate deveni numai obiect de reîmpărțire, nouă, imperialistă a Europei, iar nu un subiect.*

7. Forțele de pace ale lumii sînt în creștere. Masele de sute de milioane de oameni din lumea întreagă se ridică tot mai hotărît pentru apărarea păcii. Uniunea Sovietică, ale cărei forțe cresc zi cu zi, este cea mai puternică cetate a păcii. Popoarele marilor state, ca Franța, Anglia, Statele Unite, și mai toate țările mici vor astăzi menținerea păcii. Liga Națiunilor, întărită prin intrarea Uniunii Sovietice, poate deveni, prin sprijinul maselor, o piedică pentru dezlănțuirea războiului.

II. INTERESELE NAȚIONALE ALE ROMÎNIEI ȘI ATITUDINEA FAȚĂ DE UNIUNEA SOVIETICĂ

8. O politică externă corespunzătoare intereselor naționale ale poporului romîn poate fi numai o politică hotărîtă și consecventă de pace, care exclude orice posibilitate de aventură războinică alături de imperialismul german.

9. Romînia este o țară cu forțe productive slab dezvoltate. Inarmarea cu mijloace contemporane de luptă se face în dauna forțelor productive ale țării, duce la istovirea maselor populare prin impozite crescînde, la încordarea financiară și la înrobirea țării de către capitalul străin și trusturile internaționale de armament. Interesele de dezvoltare a forțelor productive ale Romîniei și independența eco-

nomică și politică a ei impun o politică de pace. Pentru ca această politică să fie eficace și să se bazeze pe o forță puternică care să țină în respect forțele războinice ale fascismului agresiv, ea trebuie să fie urmată de o politică de alianță cu Uniunea Sovietică, cel mai puternic vecin al nostru și cel mai sigur stîlp al păcii din Europa.

10. Bazată pe puterea sa formidabilă economică-socialistă și pe unanimitatea voinței maselor, care cu entuziasm construiesc socialismul, Uniunea Sovietică urmărește consecvent și hotărît politica de pace, este cea mai puternică forță de pace în lume și apărătoarea independenței naționale a popoarelor mici. Uniunea Sovietică contribuie efectiv la păstrarea păcii, frînînd imperialismul japonez în Extremul Orient și fascismul german în Europa, întărind forțele de pace prin participarea activă în Liga Națiunilor și prin tratatele de asistență mutuală cu Franța, Cehoslovacia. Cu toate alianțele Romîniei, numai Uniunea Sovietică poate s-o ajute efectiv în caz de atac din partea fascismului germano-horthist. Romînia, lipsindu-se, din vina ei proprie, de acest ajutor, poate ușor deveni prada trupelor fasciste germane și aliate Germaniei, mai ales în necesitatea lor de a trece peste teritoriul romîn pentru atacarea Uniunii Sovietice.

11. Alianța strînsă cu Uniunea Sovietică se cere pentru Romînia nu numai în interesul păcii generale, ci și în interesul strict național al Romîniei, în interesul apărării efective a ei și a popoarelor din Romînia de atacul imperialismului german și scăpării de pericolul de înrobire fascistă. Reacționarii și fasciștii romîni, care iau o atitudine ostilă încheierii tratatului de asistență al Romîniei cu Uniunea Sovietică, sînt corupți de imperialismul german și trădători ai intereselor naționale ale poporului romîn. Ducînd campanie contra ajutorării Cehoslovaciei și Franței de către Uniunea Sovietică în caz de război, ei ascund faptul că vor deschide granițele țării trupelor germane pentru a ușura fascismului german atacul contra Uniunii Sovietice. Prin atitudinea vrăjmașă față de Uniunea Sovietică, prin propagarea urii de rasă și a spiritului războinic, partidele și grupările de dreapta reacționare fasciste se pun în serviciul războiului, contra intereselor naționale ale poporului romîn, în serviciul cauzei imperialismului german, al vrăjmașului celui mai neîmpăcat al independenței naționale a popoarelor mici.

12. *Existența Uniunii Sovietice este garanția unității naționale și a independenței Romîniei.* Nici o Rusie, afară de cea Sovietică, n-ar fi tolerat lîngă granițele ei o Romînie în hotarele ei de astăzi. Țarismul a subjugat popoarele din Rusia și era vrăjmașul cel mai mare al independenței popoarelor din peninsula balcanică. Numai Revoluția din Octombrie a eliberat popoarele din Rusia, a dat independența națională Finlandei, popoarelor baltice, Poloniei, a pus capăt politicii de expansiune a imperialismului rus în peninsula balcanică. Fiind dușmanul neîmpăcat al oricărei subjugări, Uniunea Sovietică apără dreptul de autodeterminare națională a popoarelor și independența popoarelor mici și este inamicul cel mai hotărît și consecvent al subjugării unui popor de către celălalt. Înăuntrul Uniunii Sovietice, toate popoarele, pînă la cele mai mici, și între ele și moldovenii, se bucură de deplină independență națională și politică, ca membri egali ai marii Uniuni a Republicilor Socialiste Sovietice. In relațiile internaționale Uniunea Sovietică niciodată nu a încercat să rezolve chestiunile pendinte altfel decît pe cale pașnică și prin bună înțelegere.

Atitudinea Uniunii Sovietice față de Romînia în chestiunile litigioase este cea mai bună dovadă de atitudine pașnică și binevoitoare în fața altor țări.

13. Pericolul de atac contra Uniunii Sovietice din partea fascismului german înseamnă pericol pentru independența Romîniei. *Orice schimbare a regimului politic dincolo de granițele romînești de la răsărit ar duce la pieirea Romîniei, a independenței ei naționale, la pericolul de împărțire a poporului romîn.* Cine ridică mîna contra Uniunii Sovietice sapă groapa independenței naționale și politice a Romîniei și pregătește împărțirea imperialistă a poporului romîn. Interesele naționale ale Romîniei cer stabilirea relațiilor de strînsă prietenie cu Uniunea Sovietică, încheierea tratatului de asistență mutuală pentru apărarea comună de pericolul comun de război și de luptă împreună pentru cauza păcii.

III. POLITICA ANTINAȚIONALĂ ȘI PREGĂTIRILE DE RĂZBOI ALE GUVERNULUI TĂTĂRĂSCU

14. Guvernul Tătărăscu, cu toată politica lui oficială „de pace", respinge încheierea unui tratat de asistență mutuală cu Uniunea Sovietică, dezvăluind astfel năzuințele sale războinice antisovietice corespunzătoare planurilor antisovietice ale fascismului german. Tolerînd corupția și propaganda fascismului german în țară, guvernul Tătărăscu încurajează toate grupările și partidele reacționare de dreapta și fasciste, care cer alăturarea Romîniei la planurile antisovietice ale Germaniei hitleriste și înăbușă orice manifestare de simpatie față de Uniunea Sovietică. Franța, aliata tradițională a Romîniei, este înjurată și insultată de grupările și partidele fasciste de dreapta reacționare, sub acoperirea cenzurii guvernamentale. Politica externă a guvernului Tătărăscu nu dă garanții de continuitate și e plină de pericolele unei bruște schimbări în folosul Germaniei hitleriste.

15. Guvernul Tătărăscu nu este în stare și nu vrea să pregătească forțele țării pentru respingerea unui atac posibil din partea fascismului hitlerist și horthist. Politica lui urmărește jaful și îmbogățirea vîrfurilor conducătoare ale băncilor, trusturilor, sindicatelor și moșierilor mari în dauna banului public și a forțelor productive ale țării, slăbind puterea de pregătire și de rezistență economică și financiară a țării pentru caz de război. Sumele enorme care se cheltuiesc sub pretextul înarmării se duc mai mult în buzunarele particulare ale adepților guvernului decît la destinația lor proprie. Guvernul Tătărăscu duce un război permanent contra maselor populare, o politică de oprimare, de deznaționalizare și de dezbinare față de naționalitățile asuprite, înlesnind astfel în sînul acestora propaganda horthistă-hitleristă. Prin această politică guvernul Tătărăscu opune naționalitățile conlocuitoare poporului romîn, izolîndu-l pe acesta de celelalte popoare din Romînia și slăbindu-l în fața pericolului de război. Istovind masele populare prin exploatarea barbară și impozite crescînde, aducîndu-l la foamete și degenerare fizică, politica guvernului Tătărăscu pune poporul romîn într-o situație de neputință fizică de a se apăra în caz de atac din partea imperialismului german și a aliaților lui fasciști.

16. *Politica guvernului Tătărăscu este o politică de dezarmare economică și politică a țării, de izolare internă a poporului romîn de celelalte popoare din Romînia, o politică de izolare externă*

a Romîniei de aliaţii ei fireşti, în faţa pericolului de război. Ea este o politică antinaţională a vîrfurilor capitalului financiar romîn în alianţă cu vîrfurile dominante ale marii moşierimi, în frunte cu regele şi camarila, o politică dictată de interesele lor egoiste de clasă pentru asigurarea dominaţiei lor, o politică de aventură militară, pentru care sînt gata să pună în joc existenţa ţării şi independenţa poporului romîn.

IV. POLITICA GUVERNULUI FASCIZANT AL LUI TATĂRĂSCU DE ÎNARMARE ŞI DE ÎNFOMETARE A MASELOR POPULARE

17. Jefuind masele populare în formele cele mai deschise, capitalul dominant monopolist romîn a cîştigat posibilitatea de a investi în industrie, cu ajutorul statului, capitaluri noi şi de a garanta, prin fel de fel de avantaje, rentabilitatea capitalistă a întreprinderilor industriale. Acaparînd o bună parte a pieţei interne prin ridicarea taxelor vamale şi împiedicarea concurenţei străine, capitalul romîn şi-a creat posibilităţi de dezvoltare chiar în condiţiile de sărăcie a maselor populare. În modul acesta s-a trecut de la criză la depresiunea de un fel deosebit (cum a constatat rezoluţia din februarie 1935), în modul acesta s-a ajuns la animarea într-un şir de branşe ale industriei romîne

18. Guvernul Tătărăscu a impus muncitorimii şi funcţionărimii împrumutul militar, a introdus taxele de consumaţie pentru scopuri militare, scumpind viaţa. Cu un cinism de clasă nemaipomenit, guvernul Tătărăscu realizează interesele vîrfurilor dominante ale capitalului financiar şi ale trusturilor mari de armament şi export, unde se împletesc

interesele vîrfurilor burgheziei şi ale boierimii mari romîne, subvenţionîndu-le cu premii pe socoteala contribuabililor şi a consumatorilor.

19. Cu toată înviorarea în unele branşe ale industriei, *fapt incontestabil este că nivelul de trai al maselor populare din Romînia este redus de politica guvernului Tătărăscu la foame permanentă.* Şomajul bîntuie mai departe, ajutorul pentru şomeri lipseşte. Intensitatea muncii creşte, salariile scad, viaţa se scumpeşte din cauza taxelor de consumaţie şi a politicii de monopol a trusturilor.

20. Impunerea fiscală a maselor populare a ajuns la un nivel nemaipomenit. Tot ce mai rămîne în gospodăria ţărănească, în atelierul meseriaşului se expropriază prin executări silnice. Procesul de pauperizare şi proletarizare a luat proporţii uriaşe. Deosebit de mare este procesul de pauperizare în provinciile ocupate, unde imperialismul romîn aplică cele mai hrăpăreţe metode de jaf, de exploatare şi de îmbogăţire. Politica de aşa-zisă „ocrotire a muncii naţionale" a guvernului Tătărăscu — manevră demagogică pentru înşelarea proletariatului romîn — este îndreptată contra întregului proletariat din ţară. Starea deplorabilă a muncitorimii romîne este dovada cea mai bună că scopul acestei politici nu este uşurarea situaţiei muncitorimii romîne, ci dezbinarea muncitorimii din Romînia pentru uşurarea dominaţiei capitalului romîn.

21. Politica de „stabilizare" a preţurilor cerealelor este o politică de ajutorare a moşierilor şi exportatorilor mari de cereale, iar nu o politică de „garantare" a preţurilor produselor ţărăneşti. Această politică aduce numai biruri noi, taxe de consumaţie şi timbre de pîine maselor ţărăneşti şi în general maselor muncitoare, iar moşierii şi exportatorii mari primesc prime de export. Ţăranii sînt

nevoiţi să vîndă mai departe produsele lor pe nimic. *Preţuri mici, biruri mari* — iată ce loveşte în ţărănimea din Romînia. Şi pe deasupra executări silite, care desăvîrşesc exproprierea maselor largi ale ţărănimii.

22. Ţărănimea se pauperizează, gospodăriile mici ţărăneşti se degradează. La ţară se dezvoltă un proces de concentrare a pămînturilor în mîinile chiaburimii, boierimii, băncilor şi speculanţilor capitalişti de pămînt. In provinciile ocupate imperialismul romîn expropriază conştient ţărănimea neromînă, distrugînd agricultura locală, jefuind pămînturile ţărăneşti şi zdruncinînd forţele producătoare ale acestor ţinuturi; Basarabia şi Cadrilaterul, aceste două regiuni înfloritoare înainte de ocupaţia romînă, sînt reduse la starea de sălbăticie. Ţărănimea turcă din Dobrogea este pur şi simplu prădată şi izgonită din ţară. Avutul şi pămîntul ei au devenit prada aventurierilor şi marilor speculanţi romîni. Procesul de degradare a gospodăriei mici ţărăneşti se desfăşoară şi în Transilvania, unde agricultura se găsea la un nivel relativ mai ridicat. Acest proces de degradare este caracteristic şi pentru Vechiul Regat şi Bucovina. Dominaţia capitalului romîn nivelează din punct de vedere economic toate ţinuturile în sensul că le reduce la aceeaşi stare de sărăcie şi de sălbăticie.

23. *Masele populare din Romînia* — ţărănimea, muncitorimea, meseriaşii, funcţionărimea, intelectualii, micii comercianţi — *sînt reduse la degenerare fizică.* Ţăranii mor din cauza foametei, pelagrei, sifilisului, tifosului exantematic. Bolile sociale iau un caracter epidemic şi la oraşe. Tuberculoza seceră funcţionărimea. Spitalele se închid, mortalitatea creşte, natalitatea scade. Şcolile şi universităţile se închid, analfabetismul se întinde, nivelul

cultural al poporului scade. Strigăte de desperare se ridică pretutindeni. In această degenerare fizică şi culturală a maselor populare îşi găseşte expresia tristă starea jalnică la care au fost aduse masele populare de către dominaţia capitalului monopolist romîn în alianţă cu boierimea mare, de către guvernul fascizant al lui Tătărăscu.

II

V. PURTATORII FASCISMULUI ROMIN ŞI POLITICA DE FASCIZARE A GUVERNULUI TATARASCU

24. Vîrfurile reacţionare conducătoare ale capitalului monopolist romîn şi ale moşierimii mari romîne, ca să poată ţine mai departe masele populare din Romînia în mizerie şi să aibă libertatea completă de pregătire de război, au apucat pe drumul de a pregăti dictatura militară-fascistă. Analiza dată de rezoluţia din februarie 1935, arătînd că Romînia stă în faţa pericolului de instaurare a dictaturii militare-fasciste deschise, s-a justificat complet.

25. Ar fi o greşeală să se considere că clasele dominante romîne sînt în *întregime* fasciste şi că deci *toate* partidele burgheze pregătesc dictatura militară-fascistă. O astfel de teză ar duce proletariatul la mari greşeli tactice. *Purtătorii planurilor de instaurare a dictaturii militare-fasciste în Romînia sînt vîrfurile reacţionare agresive ale capitalului dominant monopolist romîn şi ale moşierimii mari romîne, care se concentrează în jurul regelui Carol şi al camarilei.* Aceste vîrfuri deţin în mîinile lor marile bănci, industria grea de armament, trusturile, cartelurile, sindicatele mari de export, proprietăţile mari de pămînt şi sînt legate cu finanţele

și trusturile internaționale de armament și de petrol și cu cercurile internaționale agresive antisovietice intervenționiste. Guvernul Tătărăscu este o *armă* a acestor vîrfuri agresive și a regelui și o *etapă* importantă pe drumul realizării planurilor de stabilire a dictaturii militare-fasciste.

26. Guvernul Tătărăscu, ieșit din sînul partidului liberal, se bazează nu numai pe acest partid, ci și pe organizații și partide fasciste ca garda de fier, partidul național-creștin al lui Goga-Cuza, frontul romînesc al lui Vaida-Voevod și organizațiile studențești de dreapta. Cadrele vechi din partidul național-liberal, cu șeful partidului în frunte, manifestă din cînd în cînd o opoziție surdă față de guvernul Tătărăscu, opoziție nehotărîtă și neconsecventă. Reprezentînd interesele permanente ale capitalului financiar romîn, cadrele vechi ale P.N.L. sînt nemulțumite de tendințele absolutiste ale regelui, pe care ei l-au izgonit pe vremuri din țară. Gruparea fascizantă a lui Tătărăscu, care se opune conducerii oficiale a partidului național-liberal, concentrează elementele cele mai reacționare, șovine, agresive ale vîrfurilor capitalului dominant romîn și ale marilor moșieri romîni, pe care metodele vechi de guvernare ale liberalilor, metode reacționare, dar cu forme parlamentare-constituționale, nu le mai mulțumesc, vor acum, cu regele în frunte, să aibă deplina libertate de acțiune. Nemulțumirii maselor și mișcării revoluționare, ei vor să le opună pumnul blindat al cohortelor fasciste. In locul sistemului parlamentar, ei vor să instituie dictatura fascistă sub auspiciile regelui. Prin instituirea dictaturii militare-fasciste, ei vor să-și asigure libertatea de acțiune în politica externă, înlesnind aducerea Romîniei în brațele Germaniei hitleriste,

pentru a participa la aventurile ei războinice și antisovietice.

27. Regele Carol joacă personal un mare rol în planurile de stabilire a dictaturii militaro-fasciste. Vanitos, el vede în sistemul parlamentar, chiar așa iluzoriu cum există el în Romînia, o piedică pentru puterea lui nemărginită, absolutistă și caută să desființeze acest sistem, alungînd din viața politică partidele existente, și nu numai pe cele care l-au izgonit din țară, dar chiar pe cele care l-au readus pe tron. Militarist, el concentrează în jurul său elementele iresponsabile militariste, care urmăresc dezlănțuirea războiului. Personal legat cu elementele antisovietice cele mai agresive ale capitalului financiar internațional, cu firmele internaționale de armament și cu trusturile de petrol, el este în același timp cointeresat și în industria grea locală, în băncile mari și sindicatele de export. Tot ce este reacționar, cu spirit vrăjmaș poporului, tot ce este antisovietic, aventurier și tot ce-și caută un profit repede și o existență fără muncă se concentrează în jurul lui. In sistemul parlamentar și în existența partidelor, în libertățile democratice și controlul public, aceste elemente văd o piedică pentru jefuirea nestînjenită a maselor, pentru escrocarea fără pericol a banului statului, o piedică pentru realizarea planurilor războinice și antisovietice. *Regele este inițiatorul planurilor de desființare a constituției și a sistemului parlamentar, creatorul și îndrumătorul mișcării pogromiste fasciste, inițiatorul planurilor de instituire a dictaturii militare-fasciste.*

28. Guvernul Tătărăscu este un guvern al regelui, un guvern de fascizare treptată a țării, un guvern de organizare și încurajare a forțelor reacționare, șovine, fasciste romîne, *un guvern de provocare a războiului civil contra muncitorimii și a*

maselor populare. Politica lui de stare de asediu și teroare contra mișcării muncitorești și antifasciste, democratice și pacifiste, religioase etc., politica lui de pogromuri și de terorizare a naționalităților conlocuitoare, politica lui de persecuție și de ostracizare a elementelor progresiste romînești și de creare a unui monopol în toate domeniile vieții pentru elementele reacționare șovine romîne poartă toate pecetea fascismului. Arestările în masă ale locuitorilor din regiunile ocupate, procesele de masă și condamnările nemaipomenite contra comuniștilor și antifasciștilor, achitarea pogromiștilor și ucigașilor guvernamentali ca a celor din Sinaia, Tatar-Bunar, Tîrgu-Mureș, persecutarea și terorizarea presei democratice, exterminarea fizică a deținuților politici, — toate acestea sînt metode hitleriste de teroare cu scopul de a intimida masele populare și de a zdrobi lupta lor pentru interesele elementare economice și politice ca și rezistența lor contra introducerii dictaturii fasciste.

29. Partidele și organizațiile fasciste sînt subvenționate din fondurile Ministerului de Interne, din cele ale Palatului, de către industria și marea finanță romînă, ca și din fondurile de propagandă ale lui Hitler în Romînia. Ele sînt detașamente de avangardă ale fascismului romîn și unelte ale guvernului Tătărăscu. Guvernul Tătărăscu le utilizează pentru terorizarea poporului, pentru dezorganizarea mișcării antifasciste, pentru lupta contra organizațiilor, partidelor și presei democratice, pentru ușurarea acțiunii sale de fascizare a țării. Propaganda și mișcarea hitleristă antiromînească în provinciile ocupate sînt tolerate și încurajate de către guvernul Tătărăscu pentru a le contrapune mișcării antifasciste.

VI. CREȘTEREA MIȘCĂRII ANTIFASCISTE ȘI FORȚELE ANTIFASCISTE

30. Fascismul nu este popular în Romînia și nu are rădăcini în masele populare. Aceasta nu micșorează pericolul fascist — fascismul poate încerca să vină la putere prin lovitură de stat, silindu-se pe urmă să-și lărgească baza de masă. Romînia suferă nu de regimul parlamentar constituțional, ci de lipsa unui regim cu adevărat parlamentar, democratic. Masele largi populare, muncitorimea, țărănimea, meseriașii, negustorimea, mica burghezie, intelectualii, funcționarii, majoritatea studențimii și o bună parte din cadrele armatei nu sînt fasciste, ci sînt pentru un regim constituțional, parlamentar democratic, sînt adînc pacifiste și contra planurilor războinice antisovietice, contra politicii de înarmare a guvernului Tătărăscu, pentru o politică de pace în general.

31. Antifascismul maselor populare s-a manifestat la adunările țărănești ale partidului național-țărănesc, în acțiunile Frontului plugarilor și ale Uniunii muncitorilor și țăranilor maghiari (Madosz), în activitatea Blocului pentru apărarea libertăților democratice, în mișcarea meseriașilor, în acțiunea din jurul d-lui Dobrescu, în mișcarea pentru apărarea deținuților politici și pentru amnistie generală politică, în înfrîngerea electorală a fasciștilor la Mehedinți, Hunedoara și în alegerile comunale, în atitudinea antifascistă a unei bune părți a presei burgheze, în manifestări antifasciste la procesele comuniștilor și antifasciștilor, în mișcarea avocaților democrați, în mișcarea Frontului studențesc democratic, în acțiunea maselor pentru apărarea de atacul fascist a presei democratice și a Casei poporului etc. Antifascismul maselor largi populare s-a

manifestat și în adunările de pregătire a demonstrației din 14 noiembrie, în manifestația de 1 Mai și mai ales în demonstrația din 31 mai.

32. Mișcarea antifascistă se accentuează prin adîncirea luptei profesionale a clasei muncitoare și a celorlalte pături muncitoare. Grevele în industria mineră și textilă, grevele în fel de fel de alte branșe industriale, agitația printre ceferiști și lupta meseriașilor arată că muncitorimea romînă încetul cu încetul începe să treacă la recucerirea pozițiilor răpite de capitaliști înainte de criză. Lupta profesională e întovărășită de manifestări antifasciste ale maselor. Se arată astfel spiritul antifascist al acestora, împletirea luptei profesionale cu cea antifascistă și invers. Succesul meseriașilor în lupta lor contra legii meseriașilor pe care reacțiunea romînă a început să o impună, rezistența dîrză a ceferiștilor față de încercările de răpire a cuceririlor lor profesionale și de fascizare a căilor ferate sînt succese ale luptei profesionale, precum și succese ale luptei antifasciste. Inițiativa partidului nostru de a organiza gărzi de autoapărare a găsit ecoul cel mai viu în sînul clasei muncitoare, și elementele cele mai active au răspuns imediat la chemarea comuniștilor de a apăra libertatea de vot, presa democratică, sediile organizațiilor de masă și siguranța personală a activiștilor democrați de atacurile fasciștilor.

33. Creșterea spiritului antifascist al muncitorimii, pe de o parte, și, pe de altă parte, dezlănțuirea ofensivei fascismului romîn, care se îndreaptă mai deschis nu numai contra mișcării comuniste, dar și contra mișcării sindicale și social-democrate, fac ca sindicatele muncitorești și organizațiile de partid social-democrate să ia o atitudine antifascistă. Piedicile pentru trecerea sindicatelor și partidelor

social-democrate la lupta contra fascismului rămîn șefii reacționari, spărgători ai clasei muncitoare, care înainte de toate țin la colaborarea de clasă cu burghezia și sînt adversari hotărîți ai frontului unic și ai Frontului popular antifascist.

34. Partidele și organizațiile țărănești, ca Frontul plugarilor și Uniunea muncitorilor și țăranilor maghiari (Madosz), ca partidul național-țărănesc și partidul radical-țărănesc (Iunian), iau o atitudine mai pronunțată contra planurilor de dictatură fascistă și prin acțiunile lor de masă devin, în condițiile de astăzi, factori antifasciști. Aceasta se datorește nu numai presiunii maselor asupra șefilor lor, ci și faptului că burghezimea romînă nu este unanimă în chestiunea formei de regim. După experiența dictaturii hitleriste în Germania și în Italia și sub influența politicii de persecuție a tuturor elementelor democratice din partea guvernului Tătărăscu, cercurile largi ale burgheziei romîne se conving că dictatura fascistă se îndreaptă economicește și politicește nu numai contra proletariatului, țărănimii și naționalităților asuprite, dar și contra intereselor economice și politice ale acelei părți a burgheziei care nu aparține vîrfurilor dominante ale capitalului financiar. Aceasta nu înseamnă că conducătorii antifasciști ai acelor partide și organizații nu pot să trădeze în momentul hotărîtor mișcarea maselor democratice organizate în ele, cum a fost cu capitularea în fața palatului a șefilor național-țărăniști în 14 noiembrie. În măsura în care noi vom fi în stare să influențăm acele mase va fi îngreuiată posibilitatea de trădare și capitulare a șefilor lor de dreapta.

35. Numai unirea în jurul proletariatului a maselor țărănești și producătoare neproletare, precum și a elementelor mic-burgheze și a burghezimii ne-

fasciste în lupta contra fascismului poate duce la succesul luptei contra fascismului. Concentrarea tuturor acestor pături sociale în jurul *proletariatului, ca singurul vrăjmaş consecvent al fascismului,* depinde în bună măsură de realizarea unităţii de luptă a muncitorimii, de atitudinea proletariatului în faţa celorlalte pături populare. Plenara aprobă rezoluţia din ianuarie a C.C. asupra mobilizării maselor largi pentru lupta contra fascismului şi prin care se stabileşte o atitudine nouă faţă de partidele ţărăneşti de masă.

VII. SUCCESELE PARŢIALE ŞI NEAJUNSURILE LUPTEI NOASTRE PENTRU UNITATEA CLASEI MUNCITOARE ŞI FRONTUL POPULAR ANTIFASCIST

36. Politiceşte mişcarea antifascistă a maselor largi populare se dezvoltă sub impulsul clasei muncitoare, în bună parte sub lozincile partidului nostru. Mişcarea antifascistă a luat un mare avînt imediat după Congresul al VII-lea al Internaţionalei Comuniste. Congresul al VII-lea şi primele începuturi ale Frontului popular în Franţa au avut repercusiuni importante asupra spiritului maselor populare din ţara noastră şi au devenit punctul de plecare al dezvoltării mişcării antifasciste. *Această mişcare este cu adevărat o mişcare populară de masă.* Dar cu tot spiritul antifascist al maselor populare şi cu tot dorul de luptă comună al clasei muncitoare, realizarea unităţii de acţiune a clasei muncitoare şi a Frontului popular antifascist nu a reuşit încă. Aceasta se datoreşte nu numai terorii guvernamentale şi fasciste şi rezistenţei şefilor de dreapta, ci şi faptului că noi n-am reuşit să influenţăm masele şi să le organizăm în aşa măsură ca şefii reacţionari ai partidelor social-democrate şi

burgheze să fie nevoiţi să capituleze în faţa dorinţei de luptă comună a maselor populare.

37. Luptînd în spiritul hotărîrilor Congresului al V-lea, partidul nostru, cu toate că a întîrziat în realizarea lor, a lărgit influenţa şi legătura sa cu masele muncitoare şi a pătruns în pături noi proletare, realizînd în munca sindicală cotitura necesară, muncind pentru concentrarea întregii activităţi sindicale în special în sindicatele C. G. M. şi transformarea lor în sindicate de luptă ale întregii muncitorimi. Partidul a dat un imbold nemaivăzut curentului de unitate şi de unificare a mişcării sindicale ceea ce a dus la crearea unei serii de sindicate şi asociaţii unice, pe care C.G.M., sabotînd unificarea mişcării sindicale, nu vrea să le recunoască. El a ştiut să formeze frontul unic de luptă pe întreprindere, în unele mişcări greviste şi profesionale, la Arad, în Valea Jiului şi mai ales la Bucureşti. Curentul de unitate în luptă şi de împotrivire atacurilor fasciste s-a întărit colosal în organizaţiile muncitoare „neutre“, ca Federaţia C.F.R. etc.

38. Partidul nostru a putut iniţia, ajuta ori conduce o serie de mişcări de masă importante, care sînt etape în strîngerea rîndurilor populare într-un Front popular antifascist. Astfel se pot enumera: formarea Frontului meseriaşilor, care a răsturnat primul proiect reacţionar al legii meseriaşilor, strîngerea avocaţilor democraţi şi apărarea barourilor din ţară de soarta celui din Ilfov, succesul mişcării democratice şi antifasciste a studenţimii, care a respins legea avocaţilor şi a împiedicat greva fascistă după congresul din Tîrgu-Mureş, organizarea maselor în comitete cetăţeneşti, comitete săteşti, comitete de apărare a victimelor terorii şi de ajutorare a lor, creşterea şi lărgirea organizaţiilor de luptă pentru democraţie şi libertate şi pen-

tru egalitatea tuturor popoarelor din Romînia, formarea gărzilor populare de autoapărare, formarea și acțiunile comune ale organizațiilor femeilor contra războiului și fascismului, acțiunea comună a unei serii întregi de organizații ale tineretului.

39. Organizațiile de partid au realizat într-o serie de orașe importante (în primul rînd București) apropierea și acțiunea comună cu organizații de jos ale partidului național-țărănesc și radical-țărănesc (al lui Iunian), cu toată împotrivirea unor conducători reacționari ai acestor partide. Acțiunile comune cu aceste organizații au dat rezultate pozitive în alegerile parlamentare și comunale din ultimul an, împiedicînd alegerea deputaților reacționari și fasciști, și au dat caracter de luptă populară antifascistă marilor demonstrații organizate de partidul național-țărănesc, radical-țărănesc, grupul Dobrescu, Frontul plugarilor, Uniunea muncitorilor și țăranilor maghiari etc. S-au întărit curentele și grupările de stînga în partidele și organizațiile nefasciste și chiar în unele organizații fasciste și intelectuale. In cele mai diferite părți ale țării, Frontul popular a cîștigat aderenți și forme organizatorice, frîngînd rezistența reacționară a conducătorilor. Presa antifascistă, în ciuda celei mai grele terori, a crescut și cîștigă teren.

40. Toate acestea sînt *elemente* ale Frontului popular antifascist, succese *parțiale* ale luptei noastre pentru realizarea Frontului popular antifascist. Pătrunderea în conștiința maselor largi muncitorești, țărănești, mic-burgheze, intelectuale a necesității unității clasei muncitoare și închegării Frontului popular antifascist, adoptarea chiar de către alte partide a lozincilor, terminologiei și argumentelor noastre dovedesc succesul luptei noastre pentru frontul unic proletar și Frontul popular antifascist. Dar sîntem încă departe de realizarea Frontului popular antifascist care să fie în stare să oprească înaintarea fascismului și să împiedice instalarea dictaturii militare-fasciste.

41. Cauza slăbiciunilor și neajunsurilor noastre în lupta pentru acțiunea comună a clasei muncitoare și a Frontului popular antifascist este faptul că noi n-am reușit încă să învingem sectarismul. Nu am realizat încă legătura intimă cu masele largi muncitorești și cu proletariatul agricol. Slabă este legătura cu masele țărănești și ale păturilor neproletare ale celor ce muncesc și suferă. In bună parte scapă atenției noastre organizațiile și reprezentanții acestor mase. Aleșii maselor din consiliile comunale, diverse instituții, cooperative etc. sînt neglijați. Organizațiile de partid n-au putut realiza la timp o cotitură bruscă în atitudinea față de partidul național-țărănesc; în organizațiile de masă comuniștii nu dau suficientă atenție muncii mărunte și introduc acolo un spirit de comandă în locul înțelegerii rolului specific al fiecărei organizații de masă și al muncii disciplinate în cadrul respectiv. Trebuie constatat că unii comuniști consideră sindicatele drept arenă de luptă cu reformiștii și conducătorii social-democrați de dreapta, iar în același timp există tendința de capitulare și de teamă față de șefii reacționari sindicali. *Se observă încă preponderența metodelor agitatorice propagandistice a muncii comuniștilor, care, cu toate succesele obținute în lupte, nu se pricep suficient la organizarea acestor lupte pentru revendicările arzătoare ale maselor.* Aceste interese sînt considerate dintr-un punct de vedere îngust. Partidul neglijează munca legislativă, măsurile administrative, manevrele reacționare de spargere a unității diferitelor pături populare și interesele specifice ale acelor pături. De aci și rezerva

pe care o are partidul de a păşi mai hotărît în arena politică, de a lua atitudine față de *toate* chestiunile care interesează masele, de a da lozincile şi a lua măsurile necesare pentru organizarea acțiunii.

42. Organizațiile şi organele noastre de partid nu întotdeauna au înțeles că problemele Frontului popular antifascist nu sînt probleme de agitație şi propagandă, ci probleme de *luptă*. S-a pierdut foarte mult timp pentru tratative şi chemări adresate conducerii social-democrate şi nu s-a lucrat suficient în primul rînd în organizațiile de jos, în mase, pentru a realiza acțiunile comune la întreprinderi, ceea ce a permis şefilor de dreapta social-democrați ca, discutînd încontinuu problema frontului unic cu noi, să creeze în fața maselor aparența că şi ei doresc lupta în front unic. Greşit a fost apreciat ultimul congres al social-democraților ca pas înainte spre realizarea frontului unic. Aceste greşeli au contribuit la micşorarea intensității luptei noastre pentru frontul unic, la o oarecare dezorientare în rîndurile noastre şi ale muncitorimii pe chestiunea frontului unic de luptă şi n-au ajutat la consolidarea stîngii din partidul social-democrat.

43. Pe toate treptele partidului se observă o subapreciere a rolului tineretului în lupta pentru pace, contra fascismului şi pentru viitorul poporului. U.T.C. n-a avut o îndrumare suficientă din partea partidului şi aceasta a îngreuiat acțiunea de strîngere a tinerei generații în lupta pentru existența şi năzuințele sale.

44. Organizațiile de partid nu ştiu întotdeauna să arate fața partidului, mobilizînd *independent* masele şi arătîndu-le clar şi precis ce vrea, ce propune, ce face şi pentru ce luptă Partidul comunist. In evenimentele care au precedat lui 14 noiembrie, partidul a manifestat pasivitate, neînțelegînd importanța acestor evenimente. Succesele luptelor din Mehedinți şi Hunedoara şi ale demonstrației de 1 Mai şi de 31 mai, cînd, prin organizarea independentă a maselor muncitoreşti şi populare, partidul nostru a putut imprima demonstrațiilor național-țărăniste un caracter pronunțat antirăzboinic şi antifascist, arată cum o atitudine justă față de celelalte partide şi înțelegerea justă a rolului partidului asigură succesul luptei noastre pentru realizarea acțiunii comune a maselor şi contra pericolului de război şi de fascism.

45. Una din cauzele principale pentru care partidul nostru — cu toată influența lui asupra maselor — n-a reuşit pînă acum să realizeze unitatea de acțiune a clasei muncitoare şi Frontul popular antifascist este că partidul nostru este din punct de vedere organizatoric foarte slab, că munca organizațiilor de partid nu asigură suficient transmiterea directivelor şi lozincilor noastre de sus în jos şi ajungerea lor în masele largi muncitoreşti şi populare. Acest neajuns organizatoric este el însuşi un reflex al slabei noastre legături cu masele. Munca noastră la sate, cu toată insistența partidului, n-a progresat, ceea ce este absolut inadmisibil avînd în vedere necesitatea mobilizării maselor țărăneşti contra pericolului de război şi de fascism, ceea ce dovedeşte continuarea subaprecierii rolului țărănimii. Munca noastră printre naționalitățile asuprite din Bucovina şi Basarabia a dat înapoi, ceea ce este deosebit de periculos în fața agitației hitleriste.

46. Plenara a V-a respinge acuzația adusă de un membru al C.C. că linia politică şi organizatorică a partidului ar fi fost „greşită". Respinge propunerea acestui tovarăş ca toți comuniştii să intre în partidul social-democrat, pentru realizarea în

această formă a unităţii clasei muncitoare. O astfel de propunere este de natură lichidatoristă şi reprezintă o capitulare în faţa sabotajului de acţiune comună şi de unitate a clasei muncitoare din partea şefilor reacţionari de dreapta ai social-democraţiei.

47. Plenara îşi trimite salutul de îmbărbătare tuturor comuniştilor şi antifasciştilor închişi, celor din procesul din Craiova, Cluj, Chişinău, Braşov, Iaşi, Cetatea Albă... care apără cauza antifascistă şi steagul partidului nostru în faţa justiţiei reacţionare.

III

VIII. ATITUDINEA NOASTRA FAŢA DE PROBLEMELE RAZBOIULUI ŞI SARCINILE DE LUPTA PENTRU PACE

48. Pericolul principal care ameninţă popoarele este pericolul războiului, şi sarcina noastră principală este lupta pentru pace. Pentru organizarea rezistenţei în faţa unui atac posibil din partea fascismului germano-ungar, este necesară o politică de dezvoltare a poporului romîn, *o politică de ridicare a maselor populare şi de convieţuire frăţească a naţiunii romîne cu naţionalităţile conlocuitoare, de respectarea limbii, culturii şi drepturilor lor la viaţă, muncă şi pămînt*. Cu mase lipsite de drepturi omeneşti, flămînde... cu mase istovite de impozite, foamete şi boli şi cu popoare asuprite şi persecutate nu se va putea apăra pămîntul ţării de atacul imperialismului german şi ungar. Numai ridicînd masele populare la un nivel de viaţă omenească, garantînd popoarelor neromîne existenţa egală naţională, recunoscînd maselor romîne şi neromîne drepturile economice şi libertăţile cetăţeneşti, se va putea organiza rezistenţa faţă de un atac posibil din partea fascismului german şi ungar asupra Romîniei. Problema apărării Romîniei în caz de război provocat de imperialismul german constă în primul rînd în *organizarea rezistenţei poporului romîn, în concentrarea în jurul lui a popoarelor conlocuitoare din Romînia, prin garantarea pîinii, muncii, pămîntului şi libertăţii maselor populare fără deosebire de naţionalităţi, pe lîngă organizarea capacităţii de apărare.*

49. Nici una din aceste sarcini nu le poate îndeplini un guvern duşman poporului ca guvernul Tătărăscu, ci numai un guvern în serviciul maselor populare. Un astfel de guvern poate să ia naştere numai din acţiunea unită a tuturor forţelor antifasciste, a muncitorimii şi ţărănimii, a naţionalităţilor asuprite şi a tuturor celor care muncesc şi suferă în societatea capitalistă romînească — un guvern al Frontului popular antifascist.

50. Clasa muncitoare n-are nici o încredere în politica „de pace" a guvernului Tătărăscu. Burghezia şi boierimea romînă s-au înţeles în 1913 cu Bulgaria şi apoi au atacat-o. Înainte de războiul din 1914 au fost în alianţă cu puterile centrale, pe care le-au trădat, asociindu-se ţărilor Antantei. În timpul războiului burghezia şi boierimea romînă au încercat să trădeze pe aliaţi, apoi au atacat Rusia aliată. Avînd în vedere această politică de duplicitate, nu există nici o garanţie că elementele conducătoare ale burgheziei şi boierimii romîne, orice declaraţii pacifice ar face azi, nu se vor asocia în momentul critic cu imperialismul german în aventura lui războinică. De aceea nici o încredere în politica externă a guvernului Tătărăscu, nici un ban pentru înarmări, fiindcă arma în mîinile unui guvern reacţionar poate fi oricînd îndreptată contra

popoarelor înseşi din România şi contra Uniunii Sovietice, Cehoslovaciei şi Franţei. Numai un guvern ieşit din lupta maselor populare, împuternicit cu încrederea lor şi bazat pe forţele organizate ale acestora, dă garanţia că armele le va îndrepta pentru apărarea păcii, contra vrăjmaşilor păcii şi ai poporului.

51. „Politica de pace a U.R.S.S., care opune dezbinării naţionaliste şi de rasă — internaţionalismul proletar, este îndreptată nu numai spre apărarea ţării Sovietelor şi chezăşuirii construcţiei socialismului; ea apără viaţa muncitorilor din toate ţările, viaţa tuturor celor asupriţi şi exploataţi, ea înseamnă apărarea independenţei naţionale a naţiunilor mici, ea serveşte interesele vitale ale omenirii, ea apără cultura împotriva barbariei războiului". (Din rezoluţia Congresului al VII-lea al Internaţionalei Comuniste.)

52. In caz că Germania hitleristă, dezlănţuind războiul în Europa şi contra U.R.S.S., va ataca România cu ajutorul Ungariei horthiste, comuniştii vor considera necesară apărarea fiecărei palme de pămînt al ţării noastre pentru a feri poporul romîn şi naţionalităţile conlocuitoare din România de subjugarea de către fascismul german. Continuînd lupta pentru asigurarea poziţiilor economice şi politice ale muncitorimii, ţărănimii şi naţionalităţilor asuprite, noi, comuniştii, vom intra în primele rînduri ale luptătorilor pentru respingerea agresiunii fasciste şi vom duce războiul pînă la capăt, neîngăduind burghezimii romîne să facă compromisuri cu ţările fasciste atacante.

53. Naţionalităţile asuprite din România n-au nimic de cîştigat în caz de succes militar din partea ţărilor fasciste. Cum a dovedit fascismul german, ungar, italian, fascismul aduce *înrobirea poporului*

propriu. Numai sugrumarea fascismului poate garanta lupta pentru egalitatea naţionalităţilor, numai izbînda clasei muncitoare poate garanta sigur naţionalităţilor asuprite eliberarea lor naţională pînă la completa autodeterminare. Partidul Comunist din România, care dă atîtea jertfe pentru apărarea dreptului de autodeterminare a naţionalităţilor asuprite pînă la despărţirea de statul romîn, declară în faţa tuturor naţionalităţilor asuprite din România că nu prin fascism şi război, nu prin triumful planurilor de cucerire ale lui Hitler şi Horthy se poate realiza eliberarea lor naţională de sub jugul burgheziei romîne naţionaliste. Numai prin lupta comună împreună cu muncitorimea şi ţărănimea romînă, în lupta comună alături de poporul romîn contra şovinismului romîn, a pericolului de fascism şi război, pentru pace şi libertate, contra capitalului şi a întregului lui sistem de exploatare şi apărare, se poate cuceri libertatea naţională, dreptul de autodeterminare pînă la completa despărţire de statul romîn.

54. *Crearea frontului păcii, împotriva instigatorilor războiului, pentru apărarea Uniunii Sovietice, este sarcina noastră centrală* determinată de faptul că pericolul de război a devenit un pericol direct. Frontul păcii trebuie să cuprindă toate partidele şi organizaţiile de masă, sindicatele muncitoreşti şi toate organizaţiile antirăzboinice, antirevizioniste, pacifiste, de femei, ale invalizilor de război şi ale surorilor de caritate, organizaţiile umanitare şi religioase, organizaţiile intelectualilor, precum şi toate organizaţiile de tineret, organizaţiile sportive, culturale, cooperative şi toţi oamenii cărora le sînt scumpe viaţa, averea, şi soarta lor şi a poporului.

55. Lupta noastră pentru pace nu trebuie să fie o luptă abstractă, ci o luptă împotriva instigatorilor şi purtătorilor de război. Obiectivul contra căruia noi trebuie să îndreptăm ura maselor este Germania fascistă, ca principalul incendiator de război şi complicii ei Japonia şi Italia fascistă, precum şi partidele şi grupările reacţionare de dreapta şi fasciste, care vor dezlănţuirea războiului şi împing România în zona focarului german de război. Şi anume: gruparea fascizantă a lui Tătărăscu din partidul naţional-liberal, guvernul Tătărăscu însuşi, toate partidele şi grupările fasciste şi gruparea lui Gh. Brătianu, care luptă în special contra încheierii tratatului de asistenţă mutuală cu U.R.S.S. Trebuie mobilizate masele contra politicii de subvenţionare pe spinarea lor a industriei de război (aşa-zisa „industrie naţională"). Pe baza exemplelor concrete din viaţa zilnică trebuie arătat că este o minciună afirmaţia guvernului Tătărăscu că ei ar organiza apărarea ţării. Pe contul împrumutului militar şi al taxelor de consumaţie, ca şi al tezaurului statului, se îmbogăţesc trusturile romîneşti şi străine de armament, personal membrii guvernului şi partizanii lui, funcţionarii superiori de stat şi din armată şi camarila. Afacerea Skoda a arătat că sub masca înarmării ţării se ascunde furtul banului public şi corupţia personală a funcţionarilor şi ofiţerilor superiori. Acest furt şi această corupţie sînt atît de întinse, încît guvernele sînt nevoite să se acopere unul pe altul pentru a împiedica prăbuşirea întregului sistem de furt şi corupţie din jurul înarmărilor.

56. Partidul Comunist din România luptă pentru o *politică externă şi internă care să asigure o adevărată apărare a ţării împotriva atacului militar din partea fascismului german.* El cere o politică de strînsă legătură cu Uniunea Sovietică şi încheierea unui pact de asistenţă mutuală cu ea. Toate măsurile care sînt în stare să asigure pacea şi securitatea ţărilor şi să oprească pe agresori, ca întărirea Ligii Naţiunilor, tratatele de neagresiune şi de asistenţă mutuală etc., trebuie să fie consecvent realizate, respectate şi apărate. Trebuie să înceteze orice propagandă antisovietică în armata romînă. Intre unităţile armatei romîne şi Armata Roşie trebuie stabilite relaţii de camaraderie.

57. Regele şi guvernul Tătărăscu împănează armata cu elemente reacţionare fasciste şi întrebuinţează armata contra poporului (împuşcarea greviştilor şi ţăranilor, ajutorarea fasciştilor în acţiunea lor pogromistă etc.). Pentru a înlătura posibilităţile de trădare din partea elementelor reacţionare şi fasciste şi a asigura rezistenţa armatei romîne contra unui atac al agresorului fascist, comandamentul armatei romîne trebuie curăţat de aceste elemente reacţionare fasciste. *Armata romînă trebuie democratizată, ca dintr-un instrument de oprimare a poporului să devină apărătorul poporului.* Soldaţilor trebuie să li se dea toate drepturile politice cetăţeneşti (participarea la alegeri, la adunări etc.). Trebuie înlăturat sistemul odios de bătaie în armată şi introdusă o purtare demnă, omenească din partea ofiţerilor faţă de soldaţi. Soldaţilor trebuie să li se asigure mîncare omenească, iar familiilor lor — ajutor material şi scutiri fiscale. Trebuie încetat cu sistemul de trimitere a soldaţilor la muncă pe moşiile boiereşti şi introdus concediu soldaţilor pentru muncile agricole pe pămînturile lor proprii. Muncitorimea trebuie să apere interesele imediate economice şi libertăţile politice ale solda-

ților, gradaților și ofițerilor inferiori, mobilizînd în acest scop masele populare și organizațiile lor și făcînd astfel cu putință aducerea armatei în serviciul poporului, în serviciul păcii și al libertății. Lupta pentru pace trebuie să fie una din sarcinile actuale ale comitetelor pe care soldații și le creează pentru apărarea intereselor lor. Organizarea cercurilor premilitare, ale recruților, soldaților și demobilizaților în vederea îmbunătățirii situației lor va înlesni înfrățirea lor, înfrățirea soldaților din diferite arme și legarea strînsă cu poporul muncitor. Munca în sînul armatei însăși, slabă astăzi, trebuie cît mai repede intensificată și extinsă asupra tuturor unităților.

58. Pentru apărarea mai bună a granițelor țării contra atacului fascist, Partidul Comunist din Romînia cere exproprierea imediată a pămînturilor moșierești, mănăstirești și regale... și împroprietărirea țăranilor fără pămînt sau cu pămînt puțin, indiferent de naționalitatea lor. Politicii de șovinism sălbatic și de expropriere a țărănimii și populației nevoiașe din provinciile anexate, Partidul Comunist din Romînia îi opune *politica de egalitate* în drepturi și tratament a tuturor națiunilor din Romînia, o politică de bună conviețuire, de înfrățire și de unire în fața pericolului fascist intern și extern. Partidul Comunist din Romînia cere o politică de dezvoltare a provinciilor, de apărare a intereselor lor locale și garantarea pentru toate naționalitățile din Romînia a tuturor drepturilor politice, economice și culturale (școală, limbă, muncă, pămînt).

59. Partidul comunist cere naționalizarea industriei grele de armament și a Băncii Naționale. Ca populația civilă să nu rămînă neapărată în caz de război, partidul pretinde ca statul să aprovizioneze

gratuit populația cu măști contra gazelor și cere construirea de adăposturi contra gazelor și împotriva atacului aerian.

Cei bogați să plătească! Toate cheltuielile necesare pentru apărarea populației să le plătească milionarii care s-au îmbogățit prin exploatarea maselor, jefuind statul, primind subvenții și premii de export, jefuind pe deponenții mici. O impunere specială a tuturor fabricanților, bancherilor, exportatorilor, moșierilor mari, a funcționarilor superiori și în general a tuturor bogătașilor și scutirea de impozite a muncitorilor, țăranilor, meseriașilor, funcționarilor, a intelectualilor și a tuturor nevoiașilor, desființarea completă a tuturor taxelor de consumație și încetarea cu sistemul de împrumuturi militare forțate. Cheltuielile militare să fie supuse unui control democratic al organizațiilor democratice de masă. Nici un ban pentru înarmări din buzunarul celor ce muncesc, cei bogați să plătească.

60. Comuniștii vor depune toate sforțările pentru preîntîmpinarea războiului, pentru păstrarea păcii. „Iar în cazul cînd un nou război imperialist ar izbucni, în ciuda tuturor sforțărilor clasei muncitoare de a-l preîntîmpina, comuniștii vor căuta să atragă pe adversarii războiului imperialist în război civil împotriva instigatorilor fasciști ai războiului, împotriva burgheziei, pentru răsturnarea capitalismului". (Din rezoluția Congresului al VII-lea al Internaționalei Comuniste). Dacă elementele fasciste ale burgheziei și boierimii romîne, pierzînd capul, vor împinge țara într-o aventură militară-hitleristă contra Uniunii Sovietice, Partidul Comunist din Romînia va chema muncitorimea, țărănimea și naționalitățile asuprite din Romînia să contribuie cu toate mijloacele și cu orice preț la izbînda Armatei Roșii.

IX. SCIZIUNEA ÎN SINUL CLASEI MUNCITOARE ȘI SARCINILE NOASTRE DE LUPTĂ PENTRU REALIZAREA FRONTULUI UNIC AL CLASEI MUNCITOARE

61. „Înfăptuirea frontului unic de luptă al clasei muncitoare reprezintă, în etapa istorică actuală, sarcina cea mai însemnată și cea mai apropiată a mișcării muncitorești internaționale". (Din rezoluția Congresului al VII-lea al Internaționalei Comuniste). Plenara constată că, cu toate propunerile noastre de front unic către partidele social-democrate și cu toate că ultimul congres al partidului social-democrat a dat deplină libertate conducerii în chestiunea frontului unic, șefii reacționari ai partidelor social-democrate, ca și șefii partidului ghelerterist, sabotează în continuare încheierea frontului unic, ignorînd dorința de luptă comună a clasei muncitoare și continuînd scizionarea în lupta sa în fața pericolului de război și de fascism.

62. Sarcina noastră în lupta continuă pentru realizarea frontului unic al clasei muncitoare contra pericolului de război și de fascism este : concentrarea și intensificarea luptei noastre pentru înțelegeri de front unic cu organizațiile de jos ale partidelor social-democrate în întreprinderi, în uzine, ateliere, birouri și cartiere, ceea ce nu înseamnă renunțarea la tratative mai departe cu conducerea partidelor social-democrate. *Frontul unic al clasei muncitoare, unitatea de acțiune între toate partidele proletariatului trebuie să fie cucerite cu orice preț prin munca noastră zilnică și neobosită printre masele muncitorești, printre masele de funcționari, meseriași, șomeri ș.a.m.d.* Punctul de plecare pentru înțelegeri între organizațiile de jos ale partidului nostru și ale partidelor social-democrate trebuie să fie apărarea tuturor intereselor economice și politice imediate ale clasei muncitoare în întreprinderea *dată,* dacă acele interese agită pe muncitori și exploatați, îi pasionează și sînt de natură a-i pune în mișcare și luptă.

63. Ar fi o expresie a celui mai mare sectarism și doctrinarism dacă comuniștii s-ar adresa către muncitori întotdeauna cu lozincile cele mai radicale, cu propuneri de greve în toate cazurile etc. „Pentru a pune în mișcare masele largi, este nevoie să se dea acele lozinci și forme de luptă care reies din necesitățile de viață ale maselor, din gradul capacității lor de luptă în fiecare etapă a dezvoltării. Comuniștii nu trebuie să se mărginească numai la apeluri de luptă pentru dictatura proletariatului, ei trebuie să arate maselor *ce au ele de făcut astăzi* pentru a se apăra de jaful capitaliștilor și de barbaria fascistă". (Din rezoluția Congresului al VII-lea al Internaționalei Comuniste). Comuniștii trebuie să cunoască bine, în orice moment, nevoile concrete ale lucrătorilor, suferințele și năzuințele lor, să cunoască perfect starea întreprinderii, a atelierului, a biroului, să cunoască *spiritul și gradul de combativitate al muncitorilor.* Orice propunere din partea social-democraților, național-țărăniștilor, dacă aceste propuneri merg cu adevărat pe linia apărării intereselor, trebuie însușite și susținute. Nu prin contrapropuneri mai radicale trebuie să răspundă comuniștii în astfel de cazuri, ci prin intrarea în primele rînduri ale acțiunii comune pentru cucerirea revendicărilor muncitorești și pentru împiedicarea capitulării șefilor reformiști. „Pregătind clasa muncitoare pentru schimbarea rapidă a formelor și metodelor de luptă în caz de schimbare a împrejură-

rilor, este nevoie, pe măsură ce mişcarea creşte, să se organizeze trecerea de la *defensivă la ofensivă* împotriva capitalului, orientîndu-se spre *organizarea grevei politice de masă,* făcîndu-se totul pentru a organiza participarea la acestea a principalelor sindicate din ţară". (Din rezoluţia Congresului al VII-lea al Internaţionalei Comuniste). Incheind înţelegeri cu organizaţiile social-democrate de jos, trebuie să găsim întotdeauna şi forme noi de organizare a maselor muncitoreşti în lupta lor comună şi să obţinem crearea organelor de masă de front unic fără culoare de partid, ca comitete de întreprinderi, ateliere, birouri, străzi, printre şomeri, femei muncitoare, tineret ş.a.m.d., alese de masa organizată şi neorganizată. Durata acestor organe de front unic poate fi îndelungată ori scurtă şi poate urmări scopuri generale ori speciale, mărginite, ca ducerea anumitor acţiuni pentru revendicările muncitoreşti (greva, aplanarea conflictului, repausul duminical, apărarea demnităţii muncitoreşti ş.a.m.d.), sau revendicări locale (asanarea cartierelor muncitoreşti, organizarea ajutorului medical ş.a.m.d.). Astfel de organe ale frontului unic sînt necesare pentru ducerea luptei pentru pace, pentru organizarea autoapărării comune împotriva atacurilor fasciste, pentru amnistie generală şi apărarea închişilor şi ajutorul familiilor lor, pentru apărarea intereselor tineretului şi femeilor, cu scopuri culturale şi sportive.

64. In munca şi propaganda zilnică şi în înţelegerile pentru acţiune comună cu organizaţiile de jos social-democrate, comuniştii trebuie să mobilizeze masele contra măsurilor concrete de pregătire de război, contra înarmărilor, taxelor de consumaţie, împrumuturi forţate pentru muncitori, fascizarea şi militarizarea căilor ferate ş.a.m.d. Toată ura maselor trebuie să fie îndreptată contra fascismului. Comuniştii trebuie să dea o deosebită atenţie organizării autoapărării clasei muncitoare de atacuri fasciste şi creării gărzilor de autoapărare. Propagandei fasciste războinice, şovine şi antisemite trebuie să-i fie opusă cea mai largă propagandă de lămurire a maselor. Noi trebuie să ne opunem cu toată tăria pătrunderii fasciştilor în sînul muncitorimii, creării sindicatelor naţionaliste şi fasciste şi intenţiei burgheziei fasciste de a sciziona astfel mai adînc clasa muncitoare. Sindicatele de clasă trebuie să devină centre de organizare a clasei muncitoare pentru apărarea împotriva ofensivei fascismului.

65. „Acţiunile comune cu partidele şi organizaţiile social-democrate nu numai că nu exclud, ci, dimpotrivă, fac şi mai necesară critica serioasă şi întemeiată a reformismului, a social-democratismului ca ideologie şi practică, a colaborării de clasă cu burghezia şi lămurirea cu răbdare a muncitorilor social-democraţi asupra principiilor şi programului comunismului" (Din rezoluţia Congresului al VII-lea al Internaţionalei Comuniste). Datoria noastră este să urmărim pas cu pas teoria şi practica social-democraţiei romîne, să răspundem în faţa maselor la orice argumentare falsă a ei, să demascăm orice pas de sabotare a frontului unic, de capitulare în faţa burgheziei şi de colaborare cu ea. *Criteriul de apreciere a social-democraţiei în momentul de faţă este atitudinea ei concretă în chestiunea realizării frontului unic, a acţiunii comune a clasei muncitoare.* Din acest punct de vedere trebuie făcută în primul rînd critica *întemeiată* a elementelor reacţionare ale conducerii social-democraţiei romîne, care sabotează mai departe realizarea frontului unic.

66. Comuniştii trebuie să depună toate sforţările pentru întărirea şi lărgirea organizaţiilor antifasciste de masă, pe care proletariatul şi masele populare le-au creat în ultimii ani în ciuda terorii guvernamentale şi fasciste. Ei trebuie să depună toate sforţările pentru a ajuta maselor neorganizate a-şi crea fel de fel de organizaţii potrivit intereselor lor sau să intre în organizaţiile existente. Nici o organizaţie unde sînt mase largi populare nu trebuie să rămînă în afara influenţei noastre. „La organizare!", „Intraţi în organizaţiile voastre de clasă, în sindicate, în organizaţiile de masă antifasciste, în gărzile de autoapărare!" — iată apelul cu care comuniştii trebuie să se adreseze maselor în munca lor zilnică.

67. Membrii de partid trebuie să lupte pentru realizarea unităţii mişcării sindicale şi întărirea sindicatelor, ca organe de luptă ale clasei muncitoare. Comuniştii trebuie să lupte pentru primirea tuturor sindicatelor muncitoreşti în C.G.M. şi trebuie să se opună încercărilor de a se crea sindicate naţionaliste şi fasciste şi o confederaţie „naţională" a muncii. Incercarea reacţionară de a crea o astfel de confederaţie ascunde intenţiile guvernului de a pune în afara legii mişcarea sindicală de clasă, dînd fasciştilor monopolul organizării muncitorimii.

68. O adevărată realizare a unităţii de acţiune comună a clasei muncitoare şi succesul în lupta contra pericolului de război şi de fascism, contra capitalului, sînt imposibile fără atragerea tineretului muncitor şi a femeilor muncitoare. Unificarea organizatorică a tineretului comunist şi socialist pe platforma de luptă de clasă şi organizarea în jurul lor a tinerei generaţii — iată sarcina apropiată. Trebuie muncit pentru apropierea între femeile revoluţionare, social-democrate şi progresiste.

X. SARCINILE DE LUPTĂ PENTRU REALIZAREA FRONTULUI POPULAR ANTIFASCIST

69. „Clasa muncitoare poate să împiedice izbînda fascismului dacă ea va reuşi să înfăptuiască unitatea luptei sale şi dacă, desfăşurîndu-şi la timp acţiunile de luptă, nu va îngădui fascismului să se întărească; dacă ea va şti, avînd o conducere revoluţionară justă, să strîngă în jurul ei păturile largi ale poporului muncitor de la oraşe şi sate". (Din Rezoluţia Congresului al VII-lea al Internaţionalei Comuniste).

70. Sarcina proletariatului din România este lupta pentru realizarea unităţii sale de acţiune şi concentrarea în jurul lui a tuturor păturilor exploatate din oraşe şi sate într-un front larg antifascist — *Frontul popular antifascist*. Cu cît mai repede proletariatul va şti să realizeze unitatea sa proprie de acţiune, cu atît mai repede va realiza şi Frontul popular antifascist. In lupta zilnică muncitorimea trebuie să apere nu numai interesele sale profesionale proprii, *ci şi interesele economice şi politice ale tuturor păturilor exploatate din oraşe şi sate*: ale ţărănimii muncitoare, meseriaşilor, funcţionărimii, intelectualilor, ale naţionalităţilor asuprite etc. Numai aşa proletariatul din România va putea deveni hegemonul în mişcarea mare antifascistă a maselor populare şi va fi în stare să asigure succesul luptei pentru interesele *proprii* atît imediate cît şi finale.

71. Urmărind organizarea şi mobilizarea independentă a maselor neproletare care muncesc, mai ales ale ţărănimii, noi trebuie să depunem toate sforţările pentru realizarea acţiunilor comune între organizaţiile noastre de partid şi toate partidele şi organizaţiile de masă potrivnice planurilor de instalare a dictaturii militare-fasciste şi pentru

regimul constituţional-democratic, pentru apărarea nevoilor maselor şi libertăţilor cetăţeneşti. Prin munca noastră în masele de jos, prin munca noastră lămuritoare în masele organizate în celelalte partide, noi trebuie să înfrîngem rezistenţa şefilor reacţionari, adversari ai încheierii Frontului popular antifascist. Inţelegeri locale şi acţiuni comune cu organizaţiile de jos ale partidelor naţional-ţărănesc şi radical-ţărănesc, înţelegeri şi acţiuni comune cu organele de jos ale partidelor şi organizaţiilor politice şi culturale ale naţionalităţilor asuprite din provinciile anexate — iată drumul de luptă pentru realizarea Frontului popular antifascist. In acest front trebuie să intre nu numai partidele şi organizaţiile politice nefasciste de masă, ci şi organizaţiile profesionale, cooperative şi culturale ş.a.m.d.

72. Prin acţiunile de Front popular antifascist, comuniştii nu urmăresc slăbirea partidelor şi organizaţiilor cu care duc aceste acţiuni comune. Prin acţiuni comune cu ele, de exemplu cu partidele naţional-ţărănesc, radical-ţărănesc, Frontul plugarilor, Madosz-ul şi celelalte, noi urmărim întărirea lagărului antifascist şi a organizaţiilor participante ca factori de luptă antifascistă. De însăşi conducerile acestor partide şi organizaţii depinde întărirea sau slăbirea lor. In măsura în care conducerile vor înţelege necesitatea imperativă de a concentra toate forţele antifasciste contra pericolului comun, va creşte şi forţa şi influenţa lor asupra maselor. Invers, dacă conducerile vor refuza şi mai departe realizarea Frontului popular antifascist, îşi vor pierde influenţa lor asupra maselor şi va creşte pericolul de fascism şi deci pericolul de desfiinţare a partidelor democratice.

73. Şefii reacţionari ai partidelor social-democrate şi ai sindicatelor reformiste sînt pe cale de a

repeta capitularea şefilor reacţionari ai social-democraţiei germane şi austriece în faţa fascismului. Proletariatul nu-i poate urma pe această cale, care l-ar duce la repetarea catastrofei germane şi austriece. Sabotorii frontului unic al clasei muncitoare, spărgătorii de front, îngreuiază ieşirea proletariatului din izolarea de celelalte pături care muncesc, împiedică din răsputeri formarea Frontului popular antifascist. Lăsînd proletariatul scizionat în lupta sa, împiedicînd unirea tuturor forţelor democratice antifasciste, şefii reacţionari ai social-democraţiei romîne lasă liber drumul fascismului şi periclitează însăşi existenţa partidelor social-democrate şi a organizaţiilor muncitoreşti.

74. Pericolul de război şi pericolul de fascism sînt pericolele cele mai mari care ameninţă omenirea şi popoarele din Romînia, iar atitudinea maselor populare largi faţă de partidele existente depinde în primul rînd de lupta acestor partide contra acelor pericole. Realizarea Frontului popular antifascist, la care ar adera toate partidele muncitoreşti şi burghezo-democratice, va ridica în opinia publică a maselor populare încrederea în forţele democratice şi autoritatea instituţiilor şi principiilor democratice, precum şi întărirea tuturor participanţilor la Frontul popular antifascist. Invers, răzleţirea mai departe a forţelor organizate democratice poate contribui la retragerea maselor, la compromiterea ideii democratice şi împingerea maselor în braţele fascismului.

75. Partidul Comunist din Romînia propune următoarea platformă de luptă Frontului popular antifascist:

PLATFORMA DE LUPTĂ A FRONTULUI POPULAR ANTIFASCIST PENTRU PACE, PIINE, PAMINT ŞI LIBERTATE

In domeniul general politic:

1. Contra pregătirilor de război alături de Germania hitleristă. Pentru o politică consecventă de pace, pentru o politică stabilă de apropiere cu Uniunea Sovietică şi încheierea imediată a unui pact de ajutor mutual cu ea. Pentru strîngerea legăturilor cu Franţa democratică, Mica Antantă, Inţelegerea balcanică. Pentru întărirea Ligii Naţiunilor ca instrument de împiedicare a războiului. Pentru legătura strînsă cu toate organizaţiile naţionale şi internaţionale care luptă pentru pace, participarea activă la congrese şi comitete ale păcii.

2. Organizarea apărării populaţiei contra războiului aerian şi chimic...

3. Alungarea din ţară a tuturor agenţilor hitlerişti.

4. Contra încercărilor de a instala dictatura militară-fascistă, pentru dezarmarea, desfiinţarea şi interzicerea tuturor organizaţiilor fasciste. Pentru curăţirea imediată a aparatului de stat, poliţiei şi armatei de elementele reacţionare fasciste-hitleriste. Apărarea regimului constituţional şi a tuturor instituţiilor democratice.

5. Contra stării de asediu şi a cenzurii, pentru libertăţile cetăţeneşti.

6. Contra tuturor legilor excepţionale anticetăţeneşti şi antimuncitoreşti, pentru dreptul liberei organizări politice şi profesionale a muncitorimii şi a cetăţenilor.

7. Contra politicii de aţiţare naţională şi a legii „muncii naţionale", pentru drepturi egale tuturor naţionalităţilor din România.

8. Contra regimului de exterminare a deţinuţilor politici din închisori, pentru regim politic în închisori, pentru amnistia generală, politică, militară şi agrară.

9. Pentru o politică de ridicare economică, culturală şi cetăţenească a maselor populare... pentru o politică largă de convieţuire frăţească a tuturor naţionalităţilor din România.

In domeniul economic şi pentru muncitori:

1. Contra politicii de scumpire a traiului, pentru ieftinirea vieţii. Desfiinţarea tuturor taxelor de consum şi desfiinţarea sistemului de prime pentru sindicatele de export. Scăderea preţurilor produselor monopolurilor statului şi lupta contra politicii de preţuri ridicate ale trusturilor şi sindicatelor industriale.

2. Pentru respectarea zilei de muncă de 8 ore în industrie, comerţ, bănci şi agricultură. Pentru respectarea repausului duminical. Ridicarea salariilor.

3. Pentru ajutor de către stat şomerilor şi populaţiei nevoiaşe.

4. Pentru impunerea specială fiscală a băncilor mari, a capitaliştilor, a industriaşilor, a exportatorilor şi proprietarilor mari şi scutirea fiscală a muncitorimii şi funcţionărimii mici, precum şi o simţitoare uşurare fiscală a meseriaşilor şi micilor comercianţi şi industriaşi.

5. Incetarea imediată a tuturor executărilor silite a muncitorilor, ţăranilor, meseriaşilor, funcţionarilor şi comercianţilor mici şi încasarea energică a datoriilor către fisc de la bănci, trusturi, capitalişti, mari comercianţi, mari moşieri. Credit ieftin pentru meseriaşi, comercianţi şi industriaşi mici şi măsuri energice pentru înlesnirea economică a acestor pături.

6. Naționalizarea industriei de armament și a Băncii Naționale.

Pentru agricultură și țărani :

1. Incetarea imediată a tuturor executărilor și vînzărilor silite și legiferarea interzicerii de vindere a loturilor, gospodăriilor și locuințelor țărănești pentru datorii.

2. Rezolvarea chestiunii datoriilor țărănești spre folosul țăranilor și organizarea creditului ieftin de stat pentru țărani.

3. Prețuri juste pentru produsele agricole.

4. Micșorarea impozitelor și a taxelor plătite de țărani și scutirea completă de impozite a țărănimii din regiunile înfometate.

5. Ajutor urgent alimentar, sanitar și medical regiunilor bîntuite de foamete, malarie, pelagră, sifilis, tifos exantematic și alte boli.

6. Organizarea ajutorului sistematic de stat cu semințe, vite și unelte de producție pentru țărănimea nevoiașă lovită de criza agrară.

7. Reducerea amenzii și a dijmei pe cale legislativă.

8. Desființarea tuturor prestațiilor țărănești și plată omenească pentru muncă.

9. Salarii omenești pentru muncitorii agricoli.

10. Improprietărirea țăranilor fără pămînt sau cu pămînt puțin. Incetarea colonizărilor și a sistemului de expropriere și de exterminare a țărănimii neromîne din Dobrogea, Cadrilater, Basarabia de sud și alte provincii.

11. Nu exproprierea țăranilor de altă naționalitate și colonizarea silită a țăranilor romîni, ci exproprierea pămînturilor boierilor romîni, unguri, ruși, sași, precum și ale mînăstirilor, bisericilor, coroanei și familiei regale și, cu aceste pămînturi, împroprietărirea fără plată a tuturor țăranilor fără pămînt, indiferent de naționalitate.

12. Definitivarea drepturilor țăranilor asupra loturilor lor de improprietărire și desființarea ratelor de răscumpărare.

Pentru provincii și pentru naționalitățile conlocuitoare :

1. O politică de ridicare economică și socială a provinciilor pe baza respectării intereselor lor locale.

2. Desființarea tuturor restricțiilor față de naționalitățile conlocuitoare și tratament frățesc egal minorităților naționale neromîne.

3. Respectarea limbii, școlii și instituțiilor culturale ale tuturor naționalităților conlocuitoare.

4. Contra persecuțiilor religioase, pentru respectarea libertății de credință.

*

* *

76. Partidul Comunist din Romînia este gata să trateze cu alte partide și organizații pentru lupta comună pe baza acestei platforme ori a unora din punctele ei. Partidul este gata să participe la organizarea luptei comune pentru orice cerință utilă maselor. In munca lor pentru realizarea Frontului popular antifascist, membrii partidului trebuie să pună centrul de greutate nu atît pe înțelegeri scrise, uneori sterile, cît pe *acțiunea comună, pe lupta comună* a maselor.

77. Șefii național-țărăniști iau asupra lor o grea răspundere istorică cînd repetă calomniile fasciștilor romîni despre pretinsul pericol al comunismului în Romînia. Prin repetarea acestor calomnii, ei fac jocul fascismului, distrăgînd atenția maselor de la pericolul fascist. In fața pericolului de război și de

fascism, Partidul comunist urmărește organizarea maselor populare și concentrarea tuturor forțelor organizate ale lor în Frontul popular antifascist, pentru lupta pentru pace, contra pericolului de război și de dictatură militară-fascistă, pentru păstrarea și întărirea regimului parlamentar-democratic, contra guvernului fascizant Tătărăscu, pentru un guvern al Frontului popular antifascist. Strigătele asupra pretinsului pericol al comunismului pot numai dezorienta masele și acoperi pregătirea loviturii fasciste de stat.

XI. SARCINILE DE MOBILIZARE INDEPENDENTĂ A MASELOR ȘI SARCINILE INTERNE DE PARTID

78. Luptînd pentru realizarea frontului unic și a Frontului popular antifascist, partidul nostru trebuie să intensifice munca sa de propagandă și de mobilizare independentă a muncitorimii, țărănimii și a celorlalte mase populare, ținîndu-le în stare de vigilență și pregătindu-le pentru respingerea încercării unei lovituri fasciste de stat, pe care cercurile militare-fasciste o pregătesc în taină. Comuniștii trebuie să intensifice munca lor în organizațiile de masă, în sindicate, în întreprinderi, la sate. Ei trebuie să stabilească legături cu masele muncitorești, țărănești, ale tuturor celor ce muncesc și să fie în primele rînduri ale luptătorilor pentru interesele economice și politice ale poporului muncitor.

79. Intărirea partidului nostru este prima condiție a succesului nostru de luptă. După hotărîrile Congresului al VII-lea al Internaționalei Comuniste, partidele comuniste trebuie „să fie în stare, pe baza hotărîrilor congresului Internaționalei Comuniste și ale adunărilor plenare ale Comitetului Executiv al Internaționalei Comuniste, să găsească repede și prin ele însele, la orice cotitură bruscă a evenimentelor, soluția adevărată a sarcinilor politice și tactice ale mișcării comuniste". Această hotărîre a Internaționalei Comuniste ne arată responsabilitatea enormă a partidului nostru pentru soarta mișcării muncitorești și a luptei maselor populare din Romînia. Ea ne obligă la o educare teoretică și politică serioasă a rîndurilor noastre și la o creștere intensă a cadrelor conducătoare de partid. Numai ideologicește bine înarmat, crescut și educat în spiritul marxist-leninist, partidul nostru va putea rezolva just toate problemele curente complicate și, pe baza noii orientări tactice a Internaționalei Comuniste, va aduce proletariatul romîn la unitatea politică și la izbînda cauzei finale. Prelucrarea și popularizarea directivelor fundamentale ale Internaționalei Comuniste, cunoașterea exactă și precisă a hotărîrilor Congresului al VII-lea și prelucrarea lor în lumina faptelor istorice ale mișcării muncitorești romînești, aplicarea lor în condițiile speciale ale țării noastre este fondul esențial al educației noastre de partid și, prin el, a muncitorimii și a maselor populare exploatate.

80. Comitetul Central atrage atenția tuturor organizațiilor de partid că în condițiile ofensivei fascismului, cu propaganda lui demagogică otrăvitoare, și a luptei noastre pentru unitatea politică a clasei muncitoare, munca ideologică de partid și agitația noastră de masă au o însemnătate extraordinar de mare. In fața partidului nostru stă ca o sarcină urgentă crearea unei literaturi politice de masă care să dezbată în fața maselor largi populare, în lumina marxism-leninismului și a directivelor fundamentale ale Internaționalei Comuniste și ale partidului nostru, toate problemele actuale zilnice interne și externe, contrabalansînd influența

otrăvitoare a propagandei și literaturii naționaliste șoviniste-fasciste.

81. Partidul nostru trebuie să ducă permanent o luptă ideologică cu adversarii unității de luptă a clasei muncitoare și cu ideologiile de dreapta ale partidelor burgheze, (ideologii) îndreptate contra creării Frontului popular antifascist.

82. Pentru asigurarea realizării sarcinilor noastre de partid pe terenul ideologic și propagandistic trebuie luate măsurile urgente pentru concentrarea și utilizarea mai rațională a forțelor pregătite ale partidului, care sînt acum răzlețite și nerațional utilizate. Trebuie asigurată scoaterea regulată a „Luptei de clasă“ și a „Scînteii“, care trebuie să devină un organ combativ de mobilizare a maselor populare.

83. Plenara hotărăște convocarea Congresului al VI-lea [17] al partidului și însărcinează Biroul Politic cu stabilirea ordinei de zi. Imediat după publicare să fie începută discuția asupra ordinei de zi a congresului în partid.

84. Numai prin unitatea lăuntrică de partid vom fi în stare să realizăm sarcinile istorice puse de Congresul al VII-lea. Luptînd pentru apărarea libertăților democratice și a cuceririlor maselor muncitoare, pentru pace, contra fascismului și pentru împiedicarea dictaturii lui, proletariatul romîn își va întări forțele sale, va lărgi legăturile sale cu aliații săi și va îndruma lupta către cucerirea adevăratei democrații, a democrației muncitoare, a socialismului.

85. In fața Partidului Comunist din Romînia stă în toată măreția ei sarcina de a deveni cît mai curînd conducătorul politic al poporului romîn și al naționalităților asuprite din Romînia în lupta lor

contra pericolului războiului, fascismului și foametei, pentru pace, pîine, pămînt și libertate, pentru o viață îmbelșugată, veselă și fericită.

Se tipărește după textul broșurii aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., Ab. XX — 3, inv. 956.

PENTRU UNITATEA SINDICALĂ ȘI DE ACȚIUNE A PROLETARIATULUI ȘI A FUNCȚIONARIMII *

I. POLITICA DE INFOMETARE ȘI FASCIZARE A GUVERNULUI TĂTĂRĂSCU ȘI STAREA CLASEI MUNCITOARE

1. Politica de fascizare a țării dusă de guvernul Tătărăscu se răsfrînge în mod dezastruos asupra muncitorilor și funcționarilor din fabrici, uzine, ateliere, de pe ogoare, din întreprinderile și instituțiile particulare ale statului și comunelor prin scăderea nivelului de trai al clasei muncitoare. Toate greutățile economice și financiare care au fost provocate de criza economică și de trecerea la depresiune de un fel deosebit, ca și greutățile înarmărilor, guvernul Tătărăscu le-a pus în mod brutal pe spinarea clasei muncitoare și astfel, prin adîncirea mizeriei și sărăciei în rîndurile muncitorimii și funcționărimii, au fost salvate și sînt apărate interesele unui grup neînsemnat ca număr de mari bancheri, fabricanți și moșieri.

*** Din rezoluțiile plenarei a V-a din august 1936 (această rezoluție a fost publicată în 1937).**

2. Prin politica sa financiară, prin taxe grele și numeroase pe articolele de primă necesitate și de larg consum, prin sistemul vamal protecționist, guvernul a organizat în mod conștient scumpirea traiului, silind în felul acesta muncitorimea din industrie, din agricultură și pe funcționarii statului, comunei și pe cei particulari să îndure foame, mizerie, sărăcie și să cadă pradă celor mai distrugătoare boli sociale, tuberculoza în primul rînd. Din taxele și birurile puse pe spinarea muncitorimii, miliarde intră anual în casele de fier ale bancherilor, moșierilor, ale marilor industriași cartelați și în buzunarele samsarilor și traficanților, fabricanților de muniții și armament.

3. Sistematic și consecvent, guvernul urmărește să răpească muncitorilor orice drept de organizare și de luptă contra mizeriei, foamei, sărăciei și exploatării capitaliste. Atacurile guvernului sînt îndreptate contra tuturor organizațiilor sindicale și contra asociațiilor profesionale muncitorești și funcționărești. In contra lor sînt îndreptate toate legile din ultimii ani (legea de încurajare a muncii „naționale", cea a organizării profesionale), prin noul proiect de decret care privește dreptul de organizare a muncitorilor și funcționarilor din instituțiile statului, căilor ferate, regiei, comunei se urmărește reducerea lor la robie.

4. Cu ajutorul poliției, cenzurei, presei naționaliste fasciste și de dreapta, guvernul încurajează crearea de organizații sindicale fasciste. Aceste organizații au menirea să înlocuiască sindicatele și asociațiile profesionale libere, a căror desființare este proiectată. Prin sindicatele fasciste guvernul vrea să-și asigure posibilitatea de a împiedica orice acțiune de masă a muncitorilor și funcționarilor contra fascismului și războiului, pentru pîine, pace, libertate și pămînt.

5. Această politică a guvernului a încurajat ofensiva patronală care a dus la o mare scădere a salariilor, care au ajuns mai jos de minimul necesar întreținerii muncitorilor, funcționarilor și familiilor lor. A fost sporit numărul orelor de lucru, raționalizarea procesului de muncă este dusă pînă la istovirea fizică a muncitorilor și funcționarilor. Bătaia și înjurăturile — aceste rămășițe feudale — înfloresc în toate întreprinderile și chiar în cele ale statului. Mai cu seamă tinerii muncitori și tinerele muncitoare sînt supuși bătăilor și înjurăturilor. Practica rușinoasă de control medical polițist se întinde asupra servitoarelor, muncitoarelor și ucenicilor.

6. Casele de asigurări sociale, unde muncitorii plătesc anual sute de milioane cotizații, constituie un nou mijloc de jefuire a clasei muncitoare. Orice drept de control al clasei muncitoare asupra administrației fondurilor și averilor caselor de asigurare a fost desființat. Miliarde de lei rupți de la gura copiilor de muncitori și dați pentru asigurare în caz de boli și invaliditate sînt furate de guvern pentru înarmare și pentru căpătuiala agenților burgheziei cocoțați în fruntea organizațiilor de muncitori și meseriași.

7. Șomajul, cu toată înviorarea industriei grele legate de pregătirea de război, continuă să cuprindă mase mari de muncitori și funcționari. Zeci de mii de fii și fiice ai muncitorilor și funcționarilor săraci sînt pe drumuri și fără nici o perspectivă să fie atrași în procesul de producție. Zeci de mii de tineri intelectuali sînt șomeri, muritori de foame.

8. Situația cea mai grea o au muncitorii agricoli. Pentru un salariu de foame, care nu trece de costul

a 2 kg de pîine, ei sînt siliţi de foame, de harapnicul logofătului şi de patul de puşcă al jandarmului să lucreze de cum se ivesc zorile şi pînă cînd se întunecă. Produsele cele mai proaste li se servesc drept hrană. Ei trăiesc în condiţiile igienice cele mai mizerabile şi sînt supuşi la pedepse corporale ca în timpurile marilor boieri feudali. Pentru proteguirea muncitorului agricol nu există nici o lege, ceea ce permite moşierilor să-l exploateze în modul cel mai sălbatic.

II. PENTRU UNITATEA DE ACŢIUNE A MUNCITORIMII ŞI FUNCŢIONĂRIMII ŞI PENTRU UNITATEA ORGANIZATORICĂ A ASOCIAŢIILOR PROFESIONALE

9. Atacurile guvernului, ale fasciştilor şi ofensiva patronală au provocat în sînul muncitorimii şi funcţionărimii o permanentă agitaţie şi au dat loc la mişcări de masă şi la greve muncitoreşti. Aceste mişcări de masă şi greve, deşi n-au avut sprijinul necesar din partea organelor conducătoare sindicale, ba chiar au fost sabotate de unii conducători din fruntea mişcării sindicale şi C.G.M. şi a comitetelor de conducere ale asociaţiilor funcţionarilor publici, totuşi s-au terminat în bună parte cu succesul muncitorilor şi funcţionarilor.

10. Luptele zilnice ale muncitorimii şi funcţionărimii contra atacurilor guvernului Tătărăscu şi contra ofensivei patronilor şi fasciştilor au arătat tuturor muncitorilor şi funcţionarilor conştienţi necesitatea realizării unităţii de acţiune a tuturor salariaţilor şi a unificării organizaţiilor lor de clasă. De aceea cuvîntul Partidului comunist: „Intraţi în sindicatele existente! Împreună cu muncitorii social-democraţi şi cei fără partid, luptaţi pentru un singur sindicat într-o întreprindere! Pentru o singură uniune sindicală într-o ramură industrială! Pentru o singură Confederaţie Generală a Muncii a tuturor salariaţilor!" a fost ascultat de majoritatea muncitorilor membri ai Sindicatelor unitare şi a creat în sînul maselor largi muncitoreşti şi funcţionăreşti un nou avînt spre organizare şi o puternică stăruinţă în rîndurile salariaţilor de a vedea cît mai curînd realizată unitatea de acţiune a salariaţilor şi a organizaţiilor lor.

11. Pentru a uşura şi pentru a înlătura orice piedici din calea acţiunii pentru unitatea sindicală, plenara a V-a a partidului recomandă tuturor membrilor săi să desfiinţeze fracţiunile comuniste din sindicate.

12. Munca Consiliului general al Sindicatelor unitare, creat în 1923 pentru a salva unitatea sindicală, după spargerea făcută de conducătorii reacţionari social-democraţi la congresul din Cluj, a fost consecvent îndreptată pe calea refacerii unităţii. Rezultatele acestei munci au adus triumful ideii de unitate sindicală şi serioase succese organizatorice. Intrarea sindicatelor unitare şi a muncitorilor din ele în sindicatele amsterdamiste a constituit un nou pas spre realizarea unităţii sindicale. Plenara consideră că aceasta permite C.G.S.U. să socotească încheiată grandioasa sa misiune.

13. Avîntul pentru unitatea sindicală a făcut cu putinţă, în ciuda rezistenţei conducătorilor reacţionari, intrarea muncitorilor din sindicatele unitare şi a acestor sindicate în organizaţiile C.G.M. şi a cuprins pe funcţionarii comerciali, de bancă şi industrie şi a sfărîmat încercările de a sparge Federaţia C.F.R. Conducătorii reacţionari social-democraţi, adversarii unităţii, luptă din răsputeri contra acestui avînt şi exclud sindicatele şi pe muncitorii

cei mai activi din unele sindicate. Prin campanii mincinoase contra unităţii şi a luptătorilor ei, acei conducători persistă în duşmănia lor contra unităţii sindicale chiar acum, cînd muncitorimea este ameninţată de fascism şi de război, cînd într-o serie de ţări din Apus realizarea unităţii sindicale a adus succese enorme clasei muncitoare asupra patronilor şi întărirea şi creşterea colosală organizatorică a sindicatelor. Spargerea şi împiedicarea refacerii unităţii mişcării sindicale înlesnesc biruinţa fascismului.

14. Unitatea de acţiune a muncitorilor şi funcţionarilor se realizează zilnic în luptele pentru revendicările lor economice, în lupta pentru apărarea sindicatelor şi a sediilor lor contra atacurilor fasciste, în luptele pentru apărarea dreptului de organizare, ameninţat de măsurile fascizante ale guvernului, şi în lupta comună a muncitorilor conştienţi social-democraţi, comunişti şi fără partid contra politicii de spargere a sindicatelor pe care o practică şefii reacţionari ai C.G.M. şi ai partidului social-democrat.

15. In lupta contra ofensivei patronale, contra pericolului de război şi fascism este necesară unirea luptelor clasei muncitoare şi a tuturor salariaţilor din lumea întreagă şi deci, pentru reuşita acestor lupte, este necesară înfăptuirea unităţii mişcării sindicale pe scară internaţională. Prin întărirea legăturilor cu uniunile internaţionale de breaslă, prin susţinerea luptei pentru convocarea unui congres comun al Internaţionalei sindicatelor din Amsterdam şi al Profinternului, trebuie frîntă rezistenţa conducătorilor naţionali ai Internaţionalei sindicatelor din Amsterdam şi cucerită înfăptuirea unităţii mişcării sindicale pe scară internaţională.

III. PRIN LUPTĂ SE CUCEREŞTE UNITATEA SINDICALĂ A MUNCITORILOR ŞI FUNCŢIONARILOR

16. Realizarea unităţii sindicale în timpul cel mai scurt este problema centrală care stă în faţa clasei muncitoare din Romînia. Aceasta este posibil prin luptă energică şi hotărîtă pentru revendicările economice zilnice contra pericolului dictaturii militare-fasciste şi a războiului, pentru apărarea şi întărirea organizatorică a tuturor organizaţiilor profesionale muncitoreşti şi funcţionăreşti. In acelaşi timp trebuie dusă lupta nemiloasă de demascare a conducătorilor reacţionari din fruntea organelor de conducere a sindicatelor şi asociaţiilor muncitoreşti şi funcţionăreşti, care, prin politica lor de sabotare a unităţii, fac jocul fasciştilor şi al guvernului, trebuie dusă lupta pentru autonomia sindicală şi democraţia muncitorească, prin muncă în sînul muncitorilor neorganizaţi şi contra demagogiei practicate de fascişti în rîndurile salariaţilor.

17. Lupta pentru unitatea sindicală poate să aibă succes dacă organizaţiile respective sînt puternice. De aceea toţi muncitorii conştienţi partizani ai unităţii şi comuniştii în primul rînd trebuie să intre în organizaţiile profesionale. Locul de frunte în lupta pentru unitatea sindicală revine sindicatelor muncitoreşti şi mai cu seamă celor ale ceferiştilor, minerilor, metalurgiştilor, muncitorilor din transporturi. Sindicatele pot uşura lupta comună pentru unitate formînd comitete şi alianţe intersindicale din sindicate şi asociaţii profesionale paralele din aceeaşi breaslă sau din sindicate şi asociaţii din diferite bresle.

18. O rezervă mare pentru înfăptuirea frontului de luptă, pentru unitatea de acţiune a clasei muncitoare şi a unităţii organizaţiilor profesionale este

marea masă de muncitori care stau în afara organizaţiilor sindicale pentru că sînt nemulţumiţi de politica reacţionară şi spărgătoare a unora dintre şefii reacţionari social-democraţi sau pentru că ideea de organizare n-a pătruns încă pînă la ei. Atragerea acestor muncitori în sindicate este una dintre sarcinile principale pentru toţi partizanii şi luptătorii pentru unitatea sindicală.

19. Luptele economice constituie una din pîrghiile cele mai importante pentru realizarea unităţii de acţiune a proletariatului şi a funcţionarilor şi a unităţii sindicale. Orice luptă cîştigată constituie un pas înainte pe calea realizării unităţii de acţiune a muncitorimii şi a unităţii sindicale. Pregătirea şi organizarea luptelor trebuie făcute împreună cu muncitorii şi funcţionarii neorganizaţi şi care fac parte din alte organizaţii profesionale prin comitete de front unic. Participarea cît mai activă a muncitorilor organizaţi şi neorganizaţi în alegerea comitetelor de acţiune, în pregătirea memoriilor de revendicări, în redactarea contractelor colective, în ducerea tratativelor pregăteşte în practică unitatea de acţiune şi pregăteşte unitatea organizatorică a organizaţiilor profesionale muncitoreşti.

Se tipăreşte după textul broşurii aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XXI — 6 — inv. 981.

— ★ —

52

Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Poporul romîn şi toate naţionalităţile conlocuitoare din Romînia salută şi se solidarizează cu eroicul popor spaniol, care sîngerează pentru apărarea republicii, independenţei şi păcii!

Ajutînd şi sprijinind eroicul popor spaniol, ele apără libertatea, viaţa şi independenţa lor, lovesc în fascismul internaţional şi în susţinătorii lui din Romînia, care pregătesc şi provoacă războiul mondial!

CĂTRE POPORUL MUNCITOR ROMÎN, CĂTRE TOATE NAŢIONALITĂŢILE ASUPRITE DIN ROMÎNIA*

Cetăţeni,

De mai mult de o lună de zile, eroicul popor spaniol varsă rîuri de sînge în războiul civil provocat de generalii fascişti, susţinuţi de forţele cele mai reacţionare ale capitaliştilor şi moşierilor criminali, sîngeroşi şi aventurieri.

Cîţiva generali fascişti, ambiţioşi şi corupţi, au trădat republica, au ridicat armele contra poporului şi s-au pus în slujba duşmanilor lui din interiorul şi din afara Spaniei.

In spatele acestor generali criminali s-au concentrat toate forţele contrarevoluţionare spaniole şi internaţionale, fiindcă bestia fascistă, contrarevoluţionară, de pretutindeni urmăreşte aceleaşi sco-

**** Manifest al C.C. al P.C.R. din august 1936.***

puri — *asuprirea, prin teroare sîngeroasă, a popoarelor, răpirea și desființarea oricăror drepturi la viață, libertate și cultură.*

Generalul Franco, capul rebelilor, folosește legiunile străine din Maroc, alcătuite din vagabonzi de toate națiile și rifani marocani, ca să introducă prin foc, jaf și prin asasinarea în masă a poporului spaniol dictatura fascistă sîngeroasă.

Dușmanii poporului spaniol nu se dau înapoi cînd e vorba de trădarea intereselor poporului, scoțînd la mezat provinciile republicii în schimbul ajutorului pe care-l primesc de la fascismul german și italian. Fasciștii spanioli, ca și cei de pretutindeni, nu cruță nimic pentru a îneca în sînge majoritatea covîrșitoare a poporului spaniol, care urăște de moarte dictatura sîngeroasă fascistă.

La aceste crime și acte de trădare, poporul spaniol a răspuns încă o dată cu arma în mînă și acum luptă eroic pentru apărarea republicii, pentru libertatea și existența sa.

De cinci ani eroicul popor spaniol luptă împotriva asupritorilor săi seculari, răsturnînd dictatura monarhică fascistă a regelui și a generalului Primo de Rivera [18] și alungînd pe rege din țară.

Concentrîndu-și forțele într-un puternic front popular, în februarie anul acesta poporul spaniol a reușit, în alegerile parlamentare, să învingă reacțiunea fascistă monarho-clericală și să aducă la putere un guvern democratic de stînga, susținut de toate partidele și forțele democratice, inclusiv de eroicul Partid Comunist Spaniol.

Acest guvern, cu toate șovăielile manifestate la început, a introdus în viață unele puncte din programul său electoral, *dînd pămînt unei părți a țărănimii sărace, eliberînd 30.000 de antifasciști din închisori și luînd măsuri de îmbunătățire a situației maselor populare de la orașe și sate.*

La adoptarea acestor măsuri în favoarea poporului, *guvernul Frontului popular din Spania s-a lovit de rezistența îndîrjită a fasciștilor, a nobilimii, a clericalilor și bancherilor spanioli, care își vedeau amenințată exploatarea seculară a maselor, de pe urma căreia trăiau în lenevie, lux și desfrîu.*

Fasciștii își concentrau în taină forțele și se pregăteau să dea o lovitură mortală poporului și guvernului său legal, ca să-și asigure în felul acesta mai departe privilegiile.

In fața acestui pericol care a amenințat poporul, guvernul n-a luat măsurile necesare ca să curețe aparatul de stat și armata de cei mai înverșunați dușmani ai poporului — de fasciști.

Greșeala guvernului spaniol se răzbună astăzi și poporul o plătește cu zeci de mii de jertfe ale celor mai buni fii și fiice ale sale.

Muncitori, țărani, cetățeni!

Evenimentele ce se petrec în Spania — ajutorul pe care îl dau fasciștii germani, italieni și portughezi, reacționarii din toată lumea și de la noi sîngeroșilor generali spanioli — *dovedesc încă o dată că fascismul internațional este dușmanul de moarte al popoarelor din întreaga lume care luptă pentru libertatea, independența și viața lor.*

Lupta eroică a poporului spaniol va duce la izbîndă, cu tot ajutorul dat de fascismul internațional. *Garanția este înarmarea* și elanul cu care luptă întregul popor spaniol, care nu precupețește sacrificiile, înscriind o pagină glorioasă în istoria omenirii.

În fruntea acestei mărețe lupte stă eroicul Partid Comunist Spaniol, care *a reușit prin luptă să închege unitatea clasei muncitoare și a întregului popor spaniol în Frontul popular antifascist.* Un exemplu eroic de sacrificiu îl dau în această luptă femeile spaniole, care luptînd cot la cot cu bărbații, frații și fiii lor, dovedesc prin aceasta dreptul lor egal în toate domeniile vieții politice, economice și sociale. Se ridică din mijlocul lor eroi și conducători populari, cum este eroica muncitoare *Dolores,* deputată comunistă și membră în Executiva Internaționalei Comuniste.

Ajutorul dat de fasciștii germani, italieni și portughezi călăilor poporului spaniol amenință să provoace războiul mondial, care va însemna nimicirea sîngeroasă a popoarelor, desființarea independenței popoarelor mici și slabe și întronarea dictaturii fasciste sîngeroase.

Guvernul Tătărăscu și forțele fasciste reacționare, în frunte cu regele și camarila ; Goga-Cuza, Codreanu, Vaida sprijină împreună cu forțele fasciste internaționale pregătirea războiului și distrugerea poporului spaniol. Toată presa reacționară din Romînia duce o campanie criminală și mîrșavă prin care urmărește să compromită lupta eroică a poporului spaniol și susține pe generalii călăi ai poporului spaniol.

Cetățeni,

Ridicîndu-ne toți ca unul pentru ajutorarea și sprijinirea poporului spaniol și a guvernului său legal, noi, poporul romîn luptăm în același timp și contra asupritorilor noștri, pentru *muncă, pîine, pămînt, pace și libertate.*

Solidaritatea internațională și ajutorul material dat poporului spaniol vor asigura cu adevărat triumful luptei lui eroice, vor da peste cap socotelile fascismului internațional, vor însemna un pas hotărît în lupta pentru pace.

Dacă pînă acum au fost oameni care s-au îndoit de acest adevăr, luptele din Spania le vor deschide ochii.

Fasciștii provoacă războiul prin nerespectarea drepturilor popoarelor și a obligațiilor internaționale, fasciștii vor să distrugă prin foc, jaf și sînge popoarele care nu-i vor, fasciștii vînd țara la mezat !

Muncitori, țărani, cetățeni !

Tovarăși,

Evenimentele din Spania și Grecia ne arată că cercurile reacționare aventuriere ofițerești din unele țări se pun în slujba reacțiunii și dușmanilor popoarelor, devenind călăii poporului. Luptați pentru îndepărtarea ofițerilor reacționari fasciști din cadrele armatei și pentru democratizarea armatei !

Convocați adunări, mitinguri și demonstrații de stradă contra ajutorului dat de fascismul german, italian și portughez contrarevoluției spaniole. Strîngeți bani pentru ajutorarea poporului spaniol ! Votați moțiuni de simpatie, trimiteți telegrame de solidaritate eroicului popor spaniol! Faceți un zid de fier în jurul bravului popor spaniol, care, apărîndu-și viața și libertatea sa, apără pacea lumii.

Luptați contra pericolului de război și contra fascismului, provocatorul războiului ; creați în toată țara comitete ale frontului păcii. Aderați la congresul mondial pentru pace de la Bruxelles și alegeți

delegații voștri! *Luptați pentru strîngerea tuturor forțelor democratice din România în Frontul popular antifascist, pentru dizolvarea bandelor fasciste, pentru arestarea conducătorilor lor!*

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

August 1936

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XX — 6, inv. 931.

—— ★ ——

53

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CĂTRE TOATE NAȚIONALITĂȚILE CONLOCUITOARE DIN ROMINIA! CĂTRE TOATE ORGANIZAȚIILE DEMOCRATICE ANTIFASCISTE, PACIFISTE! CĂTRE TOȚI CETĂȚENII CARE VOR SĂ APERE PIINEA ȘI PROGRESUL! CĂTRE TOȚI TINERII ȘI VIRSTNICII CARE VOR SĂ APERE ȚARA ȘI POPOARELE DIN ROMINIA DE ATACURILE LUI HITLER ȘI ALE ALIAȚILOR LUI! *

Cetățeni, tovarăși!

In ziua de 7 noiembrie se împlinesc 19 ani de la biruința marii revoluții proletare în fostul imperiu al țarului Nikolai al II-lea.

Muncitorii și țăranii din acest vast imperiu, sub conducerea partidului bolșevic, în frunte cu Lenin... răsculîndu-se cu arma în mînă contra marilor capitaliști și moșieri, birocrați și militari, clericali și civili, au pus capăt războiului mondial, au respins toate intervențiile statelor capitaliste, și, zdrobind și izgonind din țară toate forțele contrarevoluționare, au dat pămîntul țăranilor, fabricile muncitorilor, au dezrobit toate popoarele asuprite și au pășit la clădirea socialismului.

Din țară agrară înapoiată, veșnic înfometată, muncitorii și țăranii din Uniunea Sovietică au prefăcut Rusia țaristă în țară industrială — cea mai mare exportatoare de oțel din Europa și cea mai mare producătoare de mașini agricole din lume. In-

* **Manifest al C.C. al P.C.R. din noiembrie 1936.**

dustria grea socialistă procură toate maşinile necesare pentru dezvoltarea şi mai grabnică a industriei uşoare, a transporturilor şi a agriculturii. Industria uşoară îşi dublează aproape producţia sa într-un an. Agricultura se face cu tehnica cea mai perfecţionată.

Muncitori, ingineri, savanţi cu un entuziasm de nedescris cercetează şi descoperă bogăţiile materiale enorme ale munţilor şi cîmpiilor marii Uniuni Sovietice, deschid drumurile prin Oceanul Îngheţat şi cuceresc şi stratosfera !

Şomajul, lichidat de mult, este de neconceput în U.R.S.S. Asigurările de stat, de zeci de miliarde de ruble, ocrotesc pe toţi cetăţenii sovietici. Femeile se bucură de aceleaşi drepturi ca şi bărbaţii. Ele ocupă posturi în toate domeniile vieţii, studiază în şcoli de toate gradele. Familia se bazează pe adevărata iubire reciprocă şi devine baza societăţii socialiste. Viaţa a devenit îndestulată şi veselă.

Muncitori, colhoznici, ingineri, tehnicieni, medici etc. cu sutele de mii se înrolează în mişcarea stahanovistă pornită acum un an şi, prin creşterea puternică a productivităţii muncii, vor asigura şi trecerea la construirea etapei a doua a societăţii socialiste — societatea comunistă.

Ţăranilor colhoznici le este consfinţită proprietatea asupra pămîntului, le este asigurată buna administrare a colhozurilor şi justa împărţire — după munca fiecăruia — a produselor prin statutul... colhozurilor.

Cele 180 de popoare din U.R.S.S. nu numai că sînt pe deplin libere, dar popoarele cele mai înapoiate, sărace sînt ajutate de cele puternice şi bogate să-şi dezvolte cultura lor — naţională în formă, socialistă în conţinut — într-un tempo necunoscut în istorie.

Soldaţii şi ofiţerii roşii îşi însuşesc tehnica cea mai modernă de război spre a putea apăra Patria socialistă a proletariatului din lumea întreagă şi spre a putea zdrobi orice agresor, chiar pe teritoriul acestuia !

Cei 170.000.000 de locuitori ai U.R.S.S. vor lucra cu şi mai mare entuziasm la clădirea societăţii socialiste şi la apărarea Patriei socialiste, succesele lor fiind garantate şi înlesnite de noua Constituţie...

Succesul construirii socialismului însufleţeşte pe muncitorii şi ţăranii din lumea întreagă. Prin sentinţa justă a justiţiei populare sovietice, au fost aspru pedepsiţi conducătorii bandelor teroriste troţkiste-zinovieviste, agenţi ai fascismului german şi ai poliţiei germane !

Azi, în locul imperiului moscovit — coloana vertebrală a reacţiunii mondiale —, s-a clădit şi se dezvoltă mîndra Patrie socialistă a proletariatului din lumea întreagă, cea mai puternică, hotărîtă şi consecventă apărătoare a păcii, a independenţei popoarelor mici.

Uniunea Sovietică, „bazată pe puterea sa formidabilă economică socialistă şi pe unanimitatea voinţei maselor“, frînează „imperialismul japonez în Extremul Orient şi fascismul german în Europa“. Ea a luat hotărît apărarea poporului abisinian contra agresiunii fascismului italian. Ea ajută poporul spaniol în lupta lui contra generalilor sperjuri, susţinuţi de fascismul german şi italian, care îşi calcă cuvîntul dat de a păstra „neutralitatea“, continuînd să aprovizioneze pe rebeli cu avioane, tunuri, aviatori, specialişti etc. Hitler şi Mussolini, războindu-se cu propriile lor popoare, caută în război calea pentru reîmpărţirea lumii ! Pentru a ocupa poziţii strategice în insulele Baleare, Azore,

în Maroc și Spania de sud, ei au organizat și pregătit răzvrătirea generalilor spanioli trădători, sperjuri care le-au promis cedarea de teritorii și asigurarea de privilegii.

Poporul spaniol, țărănimea și muncitorii au reușit în primul moment să împiedice biruința generalilor trădători de țară. Aceștia numai cu ajutorul fascismului italian, german și portughez au împiedicat pînă acum biruința poporului spaniol.

Reacțiunea din lumea întreagă ajută moralicește și materialicește pe rebelii fasciști.

Azi se aude numai energicul protest al Uniunii Sovietice contra amestecului statelor fasciste în Spania, cererea ei de a fi trimisă imediat o comisie internațională în Portugalia care să nu permită transportul de muniții pentru rebeli.

Reacțiunea din lumea întreagă încurajează pe Hitler în pregătirea războiului contra U.R.S.S. Hitler vrea să pună mîna pe bogățiile munților Urali și pe cîmpiile Ucrainei sovietice. Hitler declară că are nevoie de petrolul, cerealele, de lemnul Romîniei, precum și de teritoriul ei pentru a duce cu succes războiul contra Uniunii Sovietice și a satisface pe aliații săi — fascismul ungar și bulgar.

Clica militară-japoneză, aliată cu Hitler, urmărește instalarea dictaturii militare-fasciste în Japonia și grăbirea războiului contra marelui popor chinez și contra U.R.S.S.

Pericolul de război devine tot mai direct și imediat !

Muncitori, țărani și naționalități asuprite !

Vi se fură și coaja de mămăligă de „ieri" prin taxele de consumație, primele de export, taxele pentru fondul „național" al aviației, impozitele grele

etc. pentru a se asigura cîștiguri grase vîrfurilor capitalului financiar, marii moșierimi, regelui și camarilei și pentru înarmarea și pregătirea de război alături de Germania hitleristă.

D-l Titulescu a fost debarcat spre a înlesni politica de fascizare a țării și de apropiere de Germania...

Politica guvernului Tătărăscu este politica de trădare față de țară, ea amenință independența națională a poporului romîn insuși.

Alianța strînsă cu U.R.S.S. garantează libertatea și independența Romîniei !

Cetățeni, tovarăși, prieteni ai păcii ! Tineri și vîrstnici !

Partidul comunist, partidele social-democrate... sindicatele muncitorești, Blocul democratic, Frontul plugarilor, Madoszul și multe organizații de masă s-au declarat hotărît contra instalării dictaturii militare-fasciste, contra orientării spre Germania și spre războiul împotriva U.R.S.S. și pentru democratizarea țării, pentru apărarea țării de atacurile lui Hitler și ale aliaților lui.

Cu toții s-au pronunțat pentru strîngerea alianțelor cu Franța și Cehoslovacia democratice, pentru ajutorarea poporului spaniol, care luptă pentru apărarea libertății sale, democrației și păcii în lumea întreagă. Cu toții... s-au pronunțat hotărît pentru încheierea pactului de asistență mutuală cu U.R.S.S.

Azi pericolul războiului și al fascizării a devenit mai apropiat. Se impune imediata închegare a tuturor forțelor populare dornice de pace într-un front mondial al păcii.

Luptaţi pentru închegarea frontului păcii!

Luptaţi pentru închegarea Frontului popular antifascist!

Luptaţi pentru Frontul unic proletar şi pentru unitatea mişcării sindicale!

Organizaţi în toate oraşele mari adunări şi demonstraţii populare pentru sărbătorirea celei de-a XIX-a aniversări a marii revoluţii proletare ruse.

Demonstraţi voinţa voastră fermă de a lupta contra fascizării ţării, contra oricărei încercări de instalare a dictaturii militare-fasciste şi de orientare spre Germania fascistă.

Demonstraţi voinţa voastră fermă de a lupta pentru apărarea păcii în întreaga lume, pentru apărarea ţării de atacul lui Hitler şi al aliaţilor lui din afara şi dinăuntrul ţării.

Cereţi încheierea imediată a tratatului de asistenţă mutuală cu U.R.S.S.!

Ajutaţi poporul spaniol în luptă!

Jos fascismul german, aţiţătorul la război în Europa!

Jos clica militară japoneză, aţiţătoare la război în Extremul Orient!

Jos fascismul romîn, care pregăteşte războiul civil şi pe cel alături de Germania fascistă!

Trăiască poporul spaniol, care luptă pentru apărarea libertăţii sale şi pentru apărarea păcii şi democraţiei în întreaga lume!

Trăiască Frontul mondial al păcii, care va salva pacea şi va asigura dezvoltarea paşnică a întregii Romînii!

Trăiască Uniunea Sovietică, marea apărătoare hotărîtă şi consecventă a păcii, a libertăţii tuturor popoarelor mici!

Trăiască muncitorii şi ţăranii din Uniunea Sovietică, care, prin jertfe şi sacrificii, sub conducerea partidului bolşevic, au arătat lumii întregi cum se poate elibera un popor din lanţurile capitalismului, cum se poate construi societatea socialistă, care asigură tuturor viaţă îmbelşugată, veselă şi fericită!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Noiembrie 1936

Se tipăreşte după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., dosar nr. 33188/3242, fila 87.

— ★ —

1937

54

Proletari din toate țările, uniți-vă!

**CĂTRE MUNCITORI, ȚĂRANI SĂRACI ȘI MIJLOCAȘI!
CĂTRE MICI NEGUSTORI ȘI MESERIAȘI!
CĂTRE ORGANIZAȚIILE PARTIDELOR MUNCITOREȘTI ȘI DEMOCRATICE!
CĂTRE TOȚI DEMOCRAȚII ȘI IUBITORII DE PACE DIN SUBURBANELE CAPITALEI!***

Cetățeni din suburbane!

La 17 februarie sînteți chemați să vă alegeți consiliile comunale. *Pe cine veți vota?*

Trăiți în cocioabe nesănătoase, în timp ce în centru se clădesc palate și blocuri uriașe; acolo se acoperă pînă și Dîmbovița, pe cînd ulițele voastre necanalizate sînt mocirle — veșnice focare de boli. Sute de milioane cheltuiește primăria din banii voștri cu exproprierile pentru falnicul bulevard Brătianu, dar comuna voastră, bătută de soartă, nu știe ce e pavajul și lumina și săracii nu văd ajutoare cu anii.

Totul pentru cartierele boierești, nimic pentru periferie și suburbane — asta e gospodăria comunală a liberalilor și a guvernului Tătărăscu.

---

* ***Manifest al C.C. al P.C.R. din februarie 1937.***

Greu de trăit cu salariile reduse şi cu cîştigurile micşorate. Dar nespus de grea a făcut guvernul viaţa prin jaful perceptorilor, prin valul de scumpete pricinuit de taxele puse pe mărfurile cele mai trebuincioase.

Guvernul Tătărăscu vă stoarce astfel de ultimii bani şi, sub cuvînt că înarmează ţara, toarnă miliardele în buzunarul marilor fabricanţi, moşieri şi bancheri.

Şi totuşi ţara e *prost* înarmată. Măşti şi adăposturi contra gazelor ucigătoare, populaţia muncitoare n-are. *Şi războiul,* mai fioros ca oricînd, *poate izbucni peste noapte!...*

Ţările fasciste revizioniste — Germania, Italia, Ungaria — îl vor, îl pregătesc, *l-au şi început :* azi contra poporului spaniol, ce luptă pentru libertate şi independenţă, mîine contra *Romîniei* şi ţărilor aliate, pentru ca poimîine să treacă Nistrul contra Uniunii Sovietice, ţara celei mai largi democraţii.

Jos războiul de pradă! Jos cei care-l uneltesc: fasciştii şi guvernul Tătărăscu! Jos şefii fasciştilor: Cuza, Goga, Vaida, Codreanu, Ioaniţescu şi toţi şefii fascişti, agenţii revizioniştilor în Romînia, *trădători de neam şi de ţară.*

Jos fascismul! Să împiedicăm domnia lui, dictatura fascistă, căci ea înseamnă *domnia prădalnică şi singeroasă a marilor fabricanţi, moşieri şi bancheri,* mizerie înzecită, scumpete nemaipomenită, foamete şi mai ales *război* şi *stăpînire* străină în ţară.

Fiecare pas al guvernului Tătărăscu e o răpire a libertăţilor cetăţeneşti, un pas spre dictatura fascistă: starea de asediu, teroarea jandarmerească, cenzura, legea presei, decretele-legi, statutul ceferiştilor şi al funcţionarilor publici, militarizarea tineretului (premilitărie, străjerie, tabere de muncă

silnică) şi încurajarea deşănţată a fascismului. Presa şi partidele democratice sînt prigonite de guvern şi atacate de bandele fasciste: luptătorii democraţi sînt întemniţaţi... Pe V. Madgearu, dr. Lupu, Titulescu fasciştii îi ameninţă că-i vor ucide ca pe Duca şi Stelescu.

Cetăţeni!

În alegerile comunale, Comitetul Organizaţiei de Bucureşti a Partidului Comunist din Romînia cheamă tot ce e democrat şi cinstit la luptă pentru:

Ieftinirea traiului prin suprimarea taxelor la articolele de consumaţie şi înfrînarea speculei. Încetarea sechestrărilor şi vînzărilor cu toba, micşorarea birurilor şi taxelor micilor negustori şi meseriaşi, scutirea populaţiei nevoiaşe de biruri. Ajutorarea şomerilor cu hrană, lemne, ajutor medical şi bani pe socoteala statului, comunei şi patronilor. Ajutorarea ţăranilor mici şi mijlocaşi de către stat şi comună cu credite ieftine, vite, unelte, maşini şi sămînţă. Dispensare, maternităţi şi medicamente gratuit; clădirea de locuinţe ieftine şi sănătoase pentru muncitori; copiilor săraci cărţi, caiete gratuit, lapte şi hrană la şcoală. Măşti şi adăposturi contra gazelor gratuit întregii populaţii din suburbane. Pavarea, canalizarea, luminarea suburbanelor. Linii de autobuse şi tramvaie prelungite, cu tarif ieftin. Pentru toate acestea *bogaţii să plătească!*

Pentru cucerirea şi apărarea drepturilor voastre, luptaţi contra stării de asediu, contra cenzurii, contra decretelor-legi, contra militarizării tineretului *şi pentru drept de organizare, întrunire şi presă celor ce muncesc.*

Campania electorală trebuie să fie de asemenea o luptă pentru apărarea *păcii şi a independenţei*

noastre, cot la cot cu statele paşnice, în frunte cu U.R.S.S...

Fiţi *solidari* cu poporul spaniol, ce-şi varsă azi sîngele pentru aceste idealuri şi de a cărui victorie atîrnă soarta păcii şi democraţiei în lume.

Cetăţeni!

Pentru realizarea acestui program de revendicări, Comitetul Organizaţiei de Bucureşti a Partidului Comunist din Romînia vă cheamă să alegeţi în consiliile comunale numai consilieri democraţi, apărători ai *păcii, drepturilor, libertăţii şi pîinii* celor ce muncesc şi adevăraţi *alinatori ai suferinţelor lor.*

De aceea, *toţi pentru acelaşi program! La luptă comună, acţiune comună.* Partidul comunist face apel la organizaţiile naţional-ţărăniste, radical-ţărăniste, social-democrate, la comitetele cetăţeneşti, la Blocul democratic, la cetăţenii democraţi neînscrişi în partide să formeze şi să susţină în alegeri, contra fasciştilor şi guvernului, o *listă unică a democraţiei,* primul pas spre alianţa statornică a tuturor forţelor democratice în Frontul popular antifascist.

Pentru cucerirea fiecăreia din revendicările voastre de mai sus şi pentru controlul activităţii aleşilor voştri, alegeţi comitete de front unic pe străzi şi pe cartiere.

Actualul parlament şi-a trăit traiul. Acum se hotărăşte soarta ţării: fascism sau democraţie. Mare e primejdia. *Alegerile comunale vor fi hotărîtoare.*

Manifestaţi pentru alegeri libere! Femei, tineri, locul vostru e în prima linie a luptei antifasciste. Cereţi drept de vot!

Cetăţeni! Prin unirea forţelor voastre, respingeţi cu hotărîre pe naţional-creştini, frontul romînesc, garda de fier, slugile marilor capitalişti. Luptaţi pentru dizolvarea acestor partide fasciste şi pentru arestarea şefilor lor trădători de ţară! Goniţi pe liberali de la primării!

Nici un loc pentru dreapta în consiliile comunale!

Luptaţi pentru răsturnarea guvernului fascizant şi tîlhăresc al lui Tătărăscu. Pentru *guvernul păcii.*

Incingeţi în jurul capitalei cercul de fier al suburbanelor democratice!

COMITETUL ORGANIZAŢIEI BUCUREŞTI A PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

Bucureşti, februarie 1937

Se tipăreşte după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XXI — 4 inv. 979.

— ★ —

55

Proletari din toate țările, uniți-vă!

P O P O R!*

In gardă... Ultimele libertăți publice sînt în pericol! E ușor de ghicit *cine* amenință regimul constituțional, cine ticluiește în umbră distrugerea libertăților publice. *Acesta este guvernul Tătărăscu.*

Partidul Comunist din Romînia, în frunte cu curajosul său Comitet Central, a arătat de nenumărate ori, după cum se grăbește și azi cel dintîi să spună în fața întregului popor trudit, că guvernul Tătărăscu, împreună cu regele aventurier și desfrînat — rămășiță imorală a Hohenzollernilor, vor să instaleze dictatura militară-fascistă și să împingă țara în brațele lui Hitler.

Popor trudit!

Faptele vin una după alta să confirme justețea celor spuse de Partidul comunist.

Bandele fasciste amenință pe oamenii politici cu moartea, formează tribunale de inchiziție medievală, asasinează șefii politici, fac procesiuni zgomotoase, iau jurăminte publice tineretului, ațîțîndu-l la asasinat, iar prim-ministrul își piaptănă periodic guvernul de miniștri, înlocuindu-i cu alții mai de dreapta, mai înfeudați fascismului, cum e cazul cu Gabriel Marinescu. E măcelărit profesorul Bratu și guvernul Tătărăscu se năpustește pe studenți, încercînd *o manevră de acoperire* a lui Zelea Codreanu, Zizi Cantacuzino, Goga și Cuza, *ferindu-i de orice răspundere pentru crimele lor.* Guvernul Tătărăscu, prin politica lui profascistă, a creat o astfel de atmosferă în țară, încît ambasadorii guvernelor fasciste german, italian, portughez, Spaniei franchiste și japonez au crezut că e timpul să renunțe la agitația din umbră și să coboare în stradă. Au practicat mai întîi corupția cu bani pe sub ascuns, ieri au coborît deschis în stradă și mîine Hitler va interveni direct în Romînia, cum face azi în Spania. Unde e mîndria independenței naționale a poporului? Guvernul Tătărăscu, împreună cu regele se grăbesc s-o vîndă lui Hitler pe o mînă de arginți.

Cetățeni!

Acest guvern, care trebuie izgonit imediat de la cîrmă, cere azi prelungirea stării de asediu, cere parlamentului depline puteri, cere parlamentului să voteze o nouă lege pentru „apărarea ordinei". Ce vrea guvernul să facă cu această nouă lege, avînd și depline puteri?

Guvernul vrea ca prin această lege *parlamentul să-i acorde o libertate mai largă pentru a înăbuși cu mai mare violență libertățile politice și drepturile constituționale ale poporului.* Nu prelungirea cenzurii și a stării de asediu vrea poporul. Nu depline puteri și noi legi reacționare în mîna unui guvern pe cale să introducă dictatura militară fascistă cere poporul, *ci demiterea acestui guvern, izgonirea lui de la putere.*

Jos guvernul Tătărăscu, protectorul gărzii de fier și tutorele partidului național-creștin.

Jos guvernul Tătărăscu... guvernul trădării naționale!

---

* *Manifest al C.C. al P.C.R. din 3 martie 1937.*

Social-democrați, *ieșiți din izolarea voastră proverbială* și primiți mîna pe care Partidul comunist v-o întinde în lupta contra guvernului și a fascismului...

Democrați, uniți-vă pentru apărarea libertăților publice, pentru apărarea regimului democratic.

Pasivitatea și espectativa în aceste momente de cumpănă echivalează cu asasinarea regimului democratic.

Trebuie împiedicată prelungirea cenzurii și a stării de asediu.

Să fie dizolvat partidul „Totul pentru țară", sub care se ascunde *garda de fier*, cuib de asasini și trădători de neam.

Să fie dizolvat partidul național-creștin și toate organizațiile fasciste de pe cuprinsul Romîniei.

Să fie arestați conducătorii acestor partide fasciste, în frunte cu Zelea Codreanu, asasin de rînd, fanariotul Zizi Cantacuzino, asasinul țăranilor din Ialomița în răscoala din 1907, Octavian Goga și A. C. Cuza, simbriașii lui Hitler în Romînia. La închisoare cu asasinii morali și trădătorii de neam. *Să fie suprimată presa fascistă...* ca „Porunca Vremii", „Apărarea națională", „Buna Vestire", „Frontul", „Țara noastră", „Universul" și suratele lor, prin care se scurge în sufletul curat al cetățenilor otrava murdară a trădării și a dezbinării poporului.

Poporul vrea un guvern al său, un guvern care să stîrpească buruiana fascistă din țară, să lupte pentru pace și să-i apere independența amenințată de țările fasciste, alături de Franța democrată, Uniunea Sovietică liberă, Mica înțelegere și Înțelegerea balcanică.

Poporul vrea un guvern ales de el — nu un guvern impus de capitaliști și de rege, care să respecte regimul democratic, să apere și să lărgească libertățile cetățenești.

Poporul vrea un guvern care să-i reducă impozitele și să pună pe bogați să plătească, să ieftinească viața, să curme șomajul și să aducă bunăstarea în păturile largi.

Or, un astfel de guvern dorit de popor nu poate fi decît *un guvern al frontului popular.*

Trăiască guvernul frontului popular, guvernul păcii și al democrației!

Jos guvernul fascizant Tătărăscu!

Jos dictatura fascistă!

Jos fascismul!

Trăiască lupta poporului pentru apărarea libertăților publice!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMINIA

3 martie 1937

Se tipărește după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XXI — 2, inv. 977.

——— ★ ———

56

Proletari din toate țările, uniți-vă!

CONTRA PERICOLULUI DE FASCIZARE ȘI RĂZBOI, PENTRU CONCENTRAREA TUTUROR FORȚELOR DEMOCRATICE, CĂTRE TOȚI CETĂȚENII DORNICI DE PACE, DEMOCRAȚIE ȘI PROGRES, CĂTRE POPORUL ROMÎN ȘI NAȚIONALITĂȚILE CONLOCUITOARE DIN ROMÎNIA *

Tovarăși și cetățeni!

Romînia este în fața schimbării de guvern. Guvernul Tătărăscu-Inculeț — care a înrăutățit și tindea să înrăutățească și mai mult situația maselor populare, punînd pe spinarea lor toate greutățile înarmării și pregătirii de război, care a răpit și tindea să lichideze resturile de libertăți democratice, înfăptuind o politică de învrăjbire a poporului romîn cu celelalte naționalități din Romînia și care pregătea instaurarea dictaturii militare-fasciste și orientarea politicii externe a Romîniei spre alianța cu blocul statelor fasciste — a fost impus din nou din cauza lipsei unei lupte hotărîte a partidelor democratice pentru răsturnarea lui. Desfășurarea evenimentelor a dovedit justețea liniei Partidului Comunist din Romînia, care a susținut că numai prin lupta unită a întregii democrații va fi doborît guvernul fascizant Tătărăscu-Inculeț. A sosit momentul ca acest guvern, care este sprijinit de toate organizațiile fasciste și reacționare, să fie răsturnat prin lupta comună a maselor populare, care nu vor dictatura militară-fascistă.

Politica consecvent democratică, antifascistă a Partidului Comunist din Romînia, care cere imediata îmbunătățire a situației maselor muncitorești, țărănești, funcționărești, a meseriașilor, micilor industriași și comercianți, a pensionarilor, invalizilor de muncă și de război, văduvelor și orfanilor, femeilor și tinerilor, care cere egalitatea în drepturi a tuturor naționalităților conlocuitoare cu poporul romîn, înfrățirea lor contra pericolului fascist războinic; politica de apărare și lărgire a libertăților democratice, de apărare a păcii și progresului, în lumea întreagă, alături de marile state democratice, în frunte cu Uniunea Sovietică, Franța, Statele Unite și Anglia, care luptă pentru pace; politica de susținere a Ligii Națiunilor și lupta pentru prefacerea ei în organ de înfăptuire a politicii consecvente de securitate colectivă și de înfrînare a oricărui agresor; politica de întărire a Micii Antante și a Înțelegerii balcanice; politica de ajutorare a poporului spaniol, care apără democrația, libertatea și pacea, contra generalilor sperjuri și intervenționiștilor fasciști; politica de sprijinire a poporului chinez, care luptă contra imperialismului japonez năvălitor — este singura politică care corespunde nevoilor maselor și dezvoltării lor pașnice. Această politică cîștigă tot mai mult simpatiile maselor largi populare, savanților, artiștilor, scriitorilor de seamă și tuturor intelectualilor și oamenilor pacifiști și progresiști.

Politica Partidului Comunist din Romînia de restabilire a unității de acțiune a clasei muncitoare pe întreprinderi, pe scară locală, națională și in-

---

* *Manifest al C.C. al P.C.R. din noiembrie 1937.*

ternațională cîștigă tot mai mult simpatiile muncitorilor social-democrați, ale muncitorilor organizați și ale celor neorganizați; în unele orașe a fost înfăptuită această unitate, dînd și rezultate imediate pozitive.

Politica de închegare a frontului unic muncitoresc pe scară locală, națională și internațională a fost și este tot mai mult înțeleasă de organizațiile de jos și, în parte, de conducerea partidului social-democrat, de conducătorii și membrii sindicatelor și ai altor organizații muncitorești; frontul unic proletar pe scară locală a fost realizat în unele orașe și trebuie cu orice preț realizat pe scară națională de acum înainte și nu numai pentru asigurarea succesului în lupta electorală.

Realizînd unitatea de acțiune, unitatea sindicală și frontul unic pe scară locală și națională, clasa muncitoare va deveni în Romînia forța cea mai închegată, organizată, care va duce o politică clară, hotărîtă, consecvent proletară, fiind în stare să joace rolul de hegemon în lupta maselor pentru democratizarea țării, pentru pace, pîine, libertate și pămînt.

Politica Partidului Comunist din Romînia este o politică de strîngere în jurul clasei muncitoare a tuturor maselor țărănești, mic-burgheze de la orașe, a naționalităților asuprite, a funcționarilor, intelectualilor, a tuturor celor obijduiți și nedreptățiți și a tuturor acelor care sînt dornici de pace, democrație și progres, într-un Front popular antifascist contra pericolului fascismului și războiului, pentru crearea unui guvern al frontului popular, care să fie în stare să asigure celor ce muncesc pacea, pîinea, libertatea și pămîntul.

Această politică este tot mai mult înțeleasă și aprobată de masele și de conducerea de jos a parti-

delor și organizațiilor democratice, justețea ei a fost verificată în alegerile precedente, în care concentrarea forțelor democratice a asigurat succesul democrației și înfrîngerea fascismului.

...Politica Partidului Comunist din Romînia de strîngere a forțelor democratice a accelerat unirea partidului radical-țărănesc cu comitetele cetățenești și a împiedicat în parte prefacerea acestui nou partid în partid de concurență față de partidul național-țărănesc.

Mobilizarea maselor de către partidul nostru a contribuit la frămîntări în sînul partidului național-liberal îndreptate contra politicii de fascizare și de pregătire a instaurării dictaturii militare-fasciste, de aventură în politica externă spre alianța cu Germania, alături de blocul țărilor fasciste.

Italia fascistă, după ce a înrobit poporul abisinian, duce acum războiul împotriva poporului spaniol; ea vrea să cucerească noi poziții strategice pentru marele război de reîmpărțire a lumii pe care Germania hitleristă îl pregătește cu febrilitate. Germania hitleristă duce războiul contra poporului spaniol, se întărește în Spania, Maroc și insulele Canare și se pregătește să pună mîna pe Danzig, pe Austria, Cehoslovacia, Belgia și, împreună cu Italia lui Mussolini, să înconjoare și să zdrobească Franța democratică și să stabilească hegemonia fascistă în Europa. Fascismul german, polon, ungur, bulgar, în alianță cu cel italian, pîndesc momentul pentru a impune prin război revizuirea tratatelor de pace.

Militarismul fascist japonez duce de 4 ani războiul contra marelui popor chinez și acum vrea să-l robească definitiv cu o lovitură fulgerătoare.

Statele fasciste agresive, ducînd războiul con-

tra propriilor lor popoare, se aliază pentru a dezlănţui cu sforţări comune un nou război comun pentru nimicirea statelor democratice, înrobirea popoarelor slabe, zdrobirea Uniunii Sovietice şi stabilirea domniei barbare fasciste în lumea întreagă.

Hitler, simţindu-se întărit prin alianţele cu Italia fascistă şi cu militarismul fascist japonez, încurajat de politica guvernului britanic de neîmpotrivire în faţa agresorului, intensifică amestecul său în treburile interne ale ţării, trimite tot mai mulţi agenţi ai săi în ţară, organizează mai febril batalioanele de asalt ale chiaburilor şi fabricanţilor germani din Transilvania, Bucovina şi Basarabia. El ajută din plin garda de fier (prefăcută în partidul „Totul pentru ţară“) şi partidul naţional-creştin al lui Cuza-Goga, care ameninţă cu războiul civil contra muncitorimii şi ţărănimii, corupe oameni politici şi presa şi caută să impună prin forţă poporului romîn şi naţionalităţilor conlocuitoare din Romînia dictatura fascistă. Hitler vrea să acapareze petrol, cereale, lemn şi alte materii prime şi, cu ajutorul siguranţei, susţine elementele troţkiste, care caută să împiedice unitatea de acţiune a clasei muncitoare, concentrarea forţelor democratice şi lupta poporului romîn contra pericolului fascist războinic.

Astăzi Cehoslovacia şi Franţa, mult mai direct ameninţate de blocul statelor fasciste, pun mult mai hotărît chestiunea concordanţei politicii externe a Romîniei cu alianţele ei, concordanţa politicii interne cu cea externă. Poporul englez tot mai hotărît cere guvernului naţional al Marii Britanii o politică de înfrînare a agresorilor fascişti şi de apărare a păcii.

Marea Uniune Sovietică, care a sărbătorit curînd a 20-a aniversare a Revoluţiei Socialiste din Octombrie, cea mai hotărîtă apărătoare a păcii şi a libertăţii tuturor popoarelor, care pune la respect pe agresorii fascişti şi ajută poporului spaniol şi chinez în lupta contra agresorilor fascişti, va da tot ajutorul său popoarelor din Franţa şi din Cehoslovacia în caz că vor fi atacate şi deci va da tot ajutorul şi poporului romîn ca şi celorlalte popoare din Romînia în lupta contra agresorilor fascişti. Marea republică a Statelor Unite este pentru politica de pace. Popoarelor italian şi german le devine clară politica războinică şi de dezastru în care au fost aduse de dictaturile fasciste.

Politica Internaţionalei Comuniste, marele partid mondial al muncitorilor, de înfăptuire a unităţii clasei muncitoare pe scară internaţională, de înfăptuire a mişcării sindicale mondiale, de înfăptuire a unităţii politice a muncitorimii din lumea întreagă în lupta contra pericolului fascismului şi războiului, pentru pîine, pace şi libertate, de luptă pentru doborîrea capitalismului şi pentru triumful socialismului, — această politică este tot mai mult înţeleasă de partidele şi de organizaţiile muncitoreşti din toate ţările, precum şi de masele muncitoreşti neorganizate.

Rezistenţa conducătorilor reacţionari ai Internaţionalei a II-a şi ai Internaţionalei de la Amsterdam trebuie să fie înfrîntă. Politica Internaţionalei Comuniste de strîngere în jurul proletariatului mondial a maselor populare din toate ţările, a tuturor popoarelor asuprite într-un Front popular antifascist este tot mai mult înţeleasă de aceste mase. Succesele Frontului popular în Franţa şi Spania, în Belgia sînt dovezi ale justeţei acestei politici de front popular.

Forțele păcii sînt uriașe și în neîncetată creștere.

Infrîngerea fascismului în Spania și China va însemna înfrîngerea lui în lumea întreagă.

Poporului romîn și naționalităților din Romînia le revine astăzi sarcina să se unească și, cu sforțări comune, să pună capăt pericolului fascist și să aducă la putere un guvern al Frontului popular antifascist, care să asigure dezvoltarea Romîniei și transformarea eĭ într-o țară bogată, liberă și fericită.

In fața răzlețirii forțelor democratice, Partidul Comunist din Romînia cheamă toate partidele și organizațiile democratice politice și profesionale la concentrarea forțelor lor pentru doborîrea guvernului fascizant al lui Tătărăscu-Inculeț și pentru instalarea unui guvern democratic format din reprezentanți ai partidelor și organizațiilor democratice și profesionale.

Infrîngerea fascismului și succesul democrației în actualele alegeri generale parlamentare trebuie să fie asigurate prin concentrarea tuturor forțelor democratice, prin depunerea și votarea listelor unice democratice.

Partidul Comunist din Romînia, neavînd alte interese decît interesele poporului romîn și ale naționalităților conlocuitoare, propune partidelor social-democrat, național-țărănist, radical-țărănist și tuturor organizațiilor și forțelor democratice dornice să lupte pentru binele omenirii, pentru binele poporului romîn și al naționalităților conlocuitoare următorul proiect de program de acțiune:

In domeniul general-politic. 1) Lupta pentru apărarea și lărgirea libertăților democratice, pentru apărarea regimului constituțional și a tuturor instituțiilor democratice.

2) Lupta contra încercărilor de a instala dictatura militară-fascistă, pentru dezarmarea, desființarea și interzicerea organizațiilor fasciste și pentru curățirea aparatului statului și a rîndurilor armatei de elementele reacționare, antipopulare, fasciste.

3) Izgonirea din țară a tuturor agenților lui Hitler și Mussolini.

4) Desființarea stării de asediu și a cenzurii, anularea legilor excepționale și garantarea libertăților de organizare, a presei, a cuvîntului, a demonstrațiilor etc. pentru toți, vîrstnici și tineri, indiferent de origine, religie, rasă.

5) Apărarea și ajutorarea popoarelor spaniol și chinez în lupta lor de apărare contra agresorilor fasciști.

6) Apărarea păcii, susținerea politicii de securitate colectivă alături de Uniunea Sovietică, Franța democratică, Liga Națiunilor, Mica Antantă și Ințelegerea balcanică.

7) Contra politicii de ațîțare naționalistă, contra legii „pentru apărarea muncii naționale", pentru drepturi egale tuturor naționalităților din Romînia cu poporul romîn, pentru o politică de ridicare economică și culturală a maselor populare indiferent de origină, pentru o politică de conviețuire frățească a tuturor naționalităților din Romînia.

8) Contra regimului de exterminare a deținuților politici, pentru regim politic în închisori și pentru amnistia generală politică, militară și agrară.

In domeniul economic: 1) Pentru ieftinirea vieții: desființarea tuturor taxelor de consumație și premiilor de export în folosul marilor exportatori, scăderea prețurilor produselor monopolurilor statului și ale trusturilor, cartelurilor și sindicatelor particulare.

2) *Legiferarea minimului de existenţă...*

3) *Legiferarea dării progresive pe venit, capital şi moştenire pentru marii bancheri, industriaşi, moşieri.*

4) Asigurarea socială pentru toţi cei ce muncesc şi la ţară, şi anume pentru muncitorii agricoli şi ţăranii săraci şi mijlocaşi.

5) Ajutor suficient de către stat şi comune: şomerilor, înfometaţilor, sinistraţilor şi ţăranilor săraci pe contul celor bogaţi.

6) Locuinţe igienice, confortabile, cu chirii foarte ieftine pentru cei fără case.

7) Furnizarea gratuită de către stat a măştilor de gaze şi construirea de adăposturi pentru populaţia muncitoare.

8) *Incetarea imediată a tuturor execuţiilor silite a muncitorilor, ţăranilor, meseriaşilor, funcţionarilor şi comercianţilor mici pentru datorii către stat şi către particulari.*

Măsuri pentru apărarea sănătăţii publice: 1) Ieftinirea pîinii şi a produselor de primă necesitate, controlul sanitar suficient asupra calităţii acestor produse şi asupra întreprinderilor unde se produc şi se vînd aceste produse.

2) Construirea de băi publice în mahalalele muncitoreşti şi în toate satele şi folosirea fără plată a acestor băi de către populaţia nevoiaşă.

3) Obligarea tuturor întreprinderilor mari să aibă săli de mîncare, băi, spitale pentru îngrijirea fără plată a muncitorilor şi funcţionarilor lor.

4) Organizarea infirmeriei în fiecare sat, cu sanitar şi moaşă, iar în satele mai mari, ca şi în oraşe să se organizeze spitale moderne.

5) La fiecare 2.000 de locuitori la ţară să fie cîte un medic, care să popularizeze măsurile profi-

lactice şi luarea măsurilor de lecuire a tuturor celor bolnavi...

6) Imbunătăţirea hranei şi regimului celor închişi, pentru ca închisorile să nu devină focare de boli molipsitoare.

7) Organizarea în întreaga ţară de campanii de luminare a maselor asupra pericolului ce-l reprezintă bolile sociale — pelagra, sifilisul, tuberculoza —, popularizarea măsurilor profilactice şi luarea măsurilor de lecuire a tuturor celor bolnavi de aceste boli pe contul statului.

8) Concediu plătit pentru muncitoare, funcţionare de stat şi particulare de o săptămînă înainte de naştere şi 6 săptămîni după naştere.

9) Construirea de dispensare, grădini de copii în mahalalele muncitoreşti, lîngă întreprinderile mari şi la sate şi procurarea laptelui de bună calitate cu preţuri ieftine pentru familiile nevoiaşe.

Pentru muncitori: 1) *Ridicarea salariilor, a lefurilor şi a pensiilor la nivelul scumpetei.*

2) Pentru respectarea zilei de 8 ore de muncă, concediu anual plătit în industrie, comerţ şi agricultură.

3) Legiferarea dreptului C. G. M. de a încheia contractele colective, de a hotărî primirea şi concedierea muncitorilor, de a controla munca Camerelor de muncă şi a inspectorilor muncii, de a împărţi ajutor şomerilor şi a se îngriji de educarea maselor muncitoreşti, tineri şi vîrstnici etc.

Pentru funcţionarii publici şi particulari: 1) Legiferarea pentru funcţionarii particulari şi de stat a unei lefi minimale..., deplină libertate de organizare şi luptă pe teren politic şi economic; asigurarea socială sub controlul organizaţiilor lor şi asigurarea repausului duminical. Lupta contra proiec-

telor de regulamente reacționare pentru funcționarii publici.

Pentru țărani: 1) Oprirea aplicării legii conversiunii și scăderea și mai mare a datoriilor țăranilor și meseriașilor față de bănci și obligarea băncilor de a plăti complet pe toți deponenții mici.

2) Prețuri juste pentru produse țărănești.

3) Micșorarea impozitelor și a taxelor plătite de țărani și eliberarea completă de impozite a țărănimii din regiunile înfometate.

4) Organizarea ajutorului sistematic de către stat cu semințe, vite, unelte, mașini și procurarea de credit ieftin țăranilor nevoiași, autonomie cooperativelor țărănești și credit ieftin dat lor de către stat.

5) Desființarea dijmei și a altor metode de exploatare medievală a țăranilor și plata muncii lor la prețuri omenești.

6) *Reducerea arenzii prin lege și fixarea salariilor minimale pentru muncitorii agricoli.*

7) *Nu exproprierea țăranilor neromîni și colonizarea silită a țăranilor romîni, ci o reformă largă agrară în folosul țărănimii, așa ca orice țăran, în regiunea lui, să primească pămînt, spre a putea prin munca lui, pe pămîntul lui să asigure o existență omenească familiei sale.*

8) Definitivarea drepturilor țăranilor asupra loturilor lor de împroprietărire și desființarea ratelor de răscumpărare.

9) Folosirea gratuită de către țărani a izlazurilor, adăpătoarelor, pășunilor și pădurilor învecinate pentru satisfacerea nevoilor gospodăriilor lor.

10) Comasarea să fie făcută în folosul și sub controlul țăranilor săraci și mijlocași, organizați în comitetele lor.

Pentru meseriași, comercianți și industriași mici: 1) Micșorarea chiriilor, scăderea prețurilor la materiile prime, credit ieftin și prețuri juste la produsele lor.

Pentru provinciile cu naționalități conlocuitoare: 1) Încetarea politicii de jefuire colonială: a) desființarea tuturor dărilor și taxelor îndoite și aplicarea și în provincii a aceluiași regim fiscal ca și în Vechiul Regat. b) Întrebuințarea mijloacelor strînse în provincii la ridicarea economică și culturală a acestor provincii.

2) Respectarea și asigurarea deplinelor libertăți de întrebuințare a limbii materne în școală și în fața autorităților, deplina libertate a religiei, cultului și cugetării.

Pentru femei și tineret: Salarii egale pentru muncă egală.

Drept de vot pentru femei și tineri de la 18 ani în sus, indiferent de originea, religia și situația lor militară.

Instrucțiune publică gratuită pentru toți copiii pînă la 14 ani.

Suprimarea taxelor școlare și universitare. Înființarea de internate și de cămine de către stat pentru elevii și studenții săraci.

Anularea legii muncii obștești și executarea muncilor prin șomeri plătiți după tariful C.G.M.

Pentru soldați: 1) Îmbunătățirea hranei prin scoaterea mămăligii din hrana soldaților și mărirea alocației.

2) Îmbrăcăminte și încălțăminte bună, și nu ruptă și murdară.

3) Desființarea bătăii și respectarea demnității omenești.

4) Interzicerea trimiterii soldaților la muncă particulară.

5) Concedii de vară spre a ajuta familiile lor la strîngerea recoltei.

Partidul Comunist din Romînia va ajuta cu toate forţele sale lupta pentru satisfacerea acestor cerinţe ale maselor largi populare, ştiind perfect de bine că satisfacerea lor înlesneşte democratizarea ţării, îmbunătăţirea situaţiei maselor şi înlesneşte dezvoltarea ţării spre democraţie, pe care o vor înfăptui masele largi populare cînd sub conducerea Partidului comunist vor lua toată puterea în mîinile lor prin organizaţiile lor cele mai democratice, sfaturile deputaţilor muncitori, ţărani şi soldaţi, vor socializa toate mijloacele de producţie, transport şi schimb şi vor organiza producţia după un plan general spre a asigura cea mai bună dezvoltare tuturor fiilor şi fiicelor poporului muncitor pentru a înfăptui socialismul.

Masele populare din Romînia n-au vrut guvernul lui Tătărăscu, care prin stare de asediu şi cenzură le-a răpit libertăţile democratice, le-a adus mizerie, foamete, degenerare şi moarte prea de timpuriu, guvern care netezea drumul fascismului, înlesnea pătrunderea influenţei germano-fasciste şi se orienta spre alianţă cu Germania şi spre dezlănţuirea războiului. Masele populare din Romînia cer un guvern care să le asigure exercitarea libertăţilor lor democratice, să întărească alianţa cu Uniunea Sovietică, Franţa democratică, Mica Antantă, Inţelegerea balcanică, să susţină cu toată tăria politica de pace şi de securitate colectivă, să îmbunătăţească cît mai neîntîrziat situaţia lor materială şi culturală.

Jos fascismul ! Jos războiul imperialist ! Jos mîinile fascismului german şi italian de pe grumazul Spaniei libere şi democratice ! Jos mîinile imperialismului japonez de pe grumazul poporului chinez !

Infăptuiţi concentrarea tuturor forţelor democratice, luptaţi pentru realizarea Frontului popular antifascist ! Votaţi pentru listele unice democratice ! Trăiască lupta pentru apărarea şi lărgirea libertăţilor democratice ! Trăiască lupta poporului spaniol pentru apărarea păcii, democraţiei şi libertăţii lumii întregi ! Trăiască lupta de dezrobire a poporului chinez ! Trăiască unitatea de acţiune şi frontul unic al clasei muncitoare ! Trăiască Romînia liberă, bogată şi fericită.

PARTIDUL COMUNIST DIN ROMINIA

Noiembrie 1937

Se tipăreşte după manifestul aflat în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., A. XXI — 7, inv. 982.

—— ★ ——

57

Proletari din toate țările, uniți-vă!

DECLARAȚIA C.C. AL P.C.R. CU PRIVIRE LA CRIZA DE GUVERN DIN ROMÎNIA *

1) Criza de guvern din Romînia a luat sfîrșit cu rechemarea lui Tătărăscu la putere. Nu numai organizațiile și partidele democratice, dar nici partidul național-țărănesc n-a fost lăsat să vină la cîrmă. Toate împrejurările în care s-a desfășurat și felul în care și-a găsit dezlegare criza de guvern dovedesc că elementele reacționare, deținătoare ale capitalului și marilor proprietăți romînești în frunte cu regele — sprijinite de Germania hitleristă și încurajate de politica conservatorilor din Marea Britanie, care constă în ajutorarea fățișă a lui Franco și apropiere de Mussolini și Hitler, contra Spaniei republicane și a Uniunii Sovietice — n-au avut intenția de a duce guvernul Tătărăscu la cădere.

2) Guvernul Tătărăscu este un guvern antipopular, urît nu numai de masele muncitorești și țărănești, ci și de masele largi ale micii burghezii! Politica internă de fascizare a țării și de înfometare a maselor, ca și politica externă de pregătire de război, de apropiere treptată a Romîniei de Germania hitleristă, au trezit o nemulțumire mare în sînul maselor largi din toate straturile sociale. Dorința fierbinte a maselor este de a avea un guvern democrat, care ia în considerare revendicările elementare ale maselor, care garantează țării și respectă existența regimului constituțional parlamentar și duce o politică externă de pace, care așază Romînia alături de democrațiile apusene și alături de Uniunea Sovietică. Că aceasta este dorința maselor, se vede din rezultatul alegerilor comunale, cu ocazia cărora grupurile fasciste cele mai reacționare au suferit o înfrîngere și în urma cărora partidele democratice și apărătoare ale regimului constituțional au primit majoritatea voturilor. Forțele reacționare și fasciste, în frunte cu regele, care se aflau în spatele lui Tătărăscu, n-au avut intenția să schimbe guvernul. Numai pentru a amăgi opinia publică democratică din țară și străinătate și pentru a păstra impresia că respectă regimul constituțional a consultat regele pe conducătorii tuturor partidelor și l-a însărcinat pe Mihalache cu formarea noului guvern.

3) Ultimatumul dat de rege lui Mihalache a fost colaborarea cu Vaida-Voievod, conducătorul partidului reacționar fascist numit „Frontul romînesc". Prin aceasta regele a împiedicat dinainte formarea unui guvern național-țărănist și a asigurat rămînerea guvernului Tătărăscu la putere. Scopul acestei manevre a regelui și a reacțiunii a fost de a demonstra că democrația nu este capabilă să rezolve criza de guvern; în același timp ei urmăreau să realizeze planul de fascizare a țării la adăpostul regimului parlamentar.

4) Atragerea în guvern a reprezentantului partidului lui Iorga și mai ales cartelul electoral încheiat cu „Frontul romînesc" al lui Vaida-Voievod sînt o dovadă a faptului că guvernul Tătărăscu este hotărît să ducă o politică și mai fasci-

* *Declarația C.C. al P.C.R. din 18 noiembrie 1937 publicată în broșură în ianuarie 1938.*

zantă de aici încolo. Prin cartelul electoral încheiat cu Iorga și Vaida și prin sprijinirea și mai energică a elementelor fasciste, guvernul Tătărăscu va încerca să formeze o majoritate stabilă și supusă lui în parlamentul viitor și să-și garanteze astfel o existență permanentă. Pericolul unui guvern de lungă durată, care duce o politică antipopulară, care acționează contra intereselor naționale ale poporului romîn pe terenul extern, care înfometează masele muncitorești și țărănești, care jefuiește poporul din Romînia, este mare. Acest pericol nu poate fi înlăturat decît prin unitatea de acțiune a proletariatului, prin concentrarea tuturor forțelor democratice în jurul proletariatului.

5) Politica național-țărănistă de așteptare a bunăvoinței regelui a suferit un eșec. Șovăielile social-democrației în chestiunea unității de acțiune înlesnesc destrămarea forțelor democratice ale țării și lasă muncitorimea neunită în fața pericolului crescînd al fascismului. Justețea politicii de unitate de acțiune a muncitorimii, a concentrării tuturor forțelor democratice, politică dusă de către P.C.R. se dovedește mai bine ca oricînd în lumina învățămintelor ultimei crize de guvern. Realizarea unității de acțiune a muncitorimii este o condiție de viață, care nu poate suferi nici o amînare. Concentrarea tuturor forțelor democratice este o necesitate națională.

6) Luînd în considerare pericolul crescînd al fascismului și al politicii sale de război, P.C. apelează din nou la toate partidele și organizațiile democratice pentru concentrarea tuturor forțelor, pentru mobilizarea maselor, pentru a doborî guvernul Tătărăscu. El cheamă partidul social-democrat, sindicatele și toate celelalte organizații muncitorești la realizarea imediată a unității de acțiune și a

unității sindicale. El cheamă toată democrația romînă la unitatea de acțiune pentru mobilizarea imediată a muncitorilor, țăranilor și a tuturor celorlalte mase muncitoare ale poporului romîn și naționalităților conlocuitoare din Romînia, pentru împiedicarea Germaniei hitleriste de a se amesteca în treburile interne ale Romîniei, pentru dizolvarea agenturilor fasciste ale lui Hitler în Romînia (partidelor și organizațiilor fasciste, troțkiste), pentru interzicerea propagandei lor și pentru arestarea conducătorilor lor, pentru doborîrea guvernului fascizant Tătărăscu.

Partidul Comunist din Romînia cheamă masele muncitoare pentru ca unite să bareze drumul fascismului, el cheamă la apărarea democrației și a păcii.

Jos guvernul Tătărăscu! Pentru un guvern ieșit din concentrarea tuturor partidelor și organizațiilor democratice...

Jos politica de fascizare, politica de înfometare și de pregătire a războiului! Pentru pîine, pace, libertate și pămînt!

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI COMUNIST DIN ROMÎNIA

18 noiembrie 1937

Se tipărește după broșura aflată în Arhiva centrală a Institutului de istorie a partidului de pe lîngă C.C. al P.M.R., Ab. XXII — 11, inv. 1.013.

— ★ —

ADNOTĂRI

1 In 1934 criza economică cu caracter general era în continuă adîncire. Asupra acestei aprecieri s-a revenit pe baza concluziilor C.E. al Internaţionalei Comuniste la plenara a XIII-a; de asemenea şi în rezoluţia C.C. al P.C.R. din februarie 1935 se arată că: „Criza industrială din Romînia, la fel ca şi în majoritatea ţărilor capitaliste..., a intrat, începînd din 1932—1933, în stadiul depresiunii de un fel deosebit..." — *35.*

2 Vezi adnotarea 1 de la pag. 35. — *44.*

3 *Dollfuss Engelbert* (1892—1934) — politician reacţionar din Austria, unul din conducătorii „Partidului socialist creştin", partid reacţionar catolic. In perioada mai-august 1932 cancelar şi ministru al afacerilor externe. La 2 iulie 1934 a fost omorît în timpul putschului organizat de naţional-socialiştii austrieci, agenţi ai Germaniei hitleriste. — *98.*

4 *Heimwehr* — organizaţie militară din Austria creată în 1918 sub denumirea „Autoapărarea împotriva ameninţării externe". A fost transformată de conducătorii ei reacţionari într-o organizaţie fascistă, care sprijinea austro-fascismul lui Dollfuss şi Schuschningg. — *99.*

5 *Republikanischer Schutzbund* — organizaţia militară a social-democraţiei austriece. S-a dezvoltat din gărzile de apărare (formate în 1924). Schutzbundul a avut legături cu Comisia internaţională antifascistă. După răscoala muncitorilor împotriva austro-fascismului, înăbuşită în sînge în 11-16 februarie 1934, dictatura lui Dollfuss a dizolvat Schutzbundul. — *99.*

6 *Sistemul Bedo* (Bedeoux). Se cronometra producţia celor mai buni muncitori, după ce toate mişcările inutile erau eliminate. Cantitatea de produse care se producea într-un minut purta numele de

1 „Bedeoux". Aceasta se înmulţea cu 60, iar rezultatul era socotit o normă pentru o oră. Cel care depăşea această cantitate primea un premiu modest, iar cel care nu era capabil să îndeplinească 60 de bedeouxuri într-o oră era concediat.

Cu acest sistem capitaliştii au întărit exploatarea muncitorimii prin mărirea intensităţii muncii. — *104.*

7 Vorbindu-se de partidele social-democrate, sub această denumire se înţelege, în afară de P.S.D., partidul socialist unitar (condus de Ghelerter) şi partidul socialist independent (condus de Popovici). — *174.*

8 Vezi adnotarea de la pag. 174. — *178.*

9 *Liga muncii* (1933—1934) — organizaţie de masă legală condusă de P.C.R. Lupta pentru crearea F.U.M., pentru apărarea intereselor maselor muncitoare. Avea ca organ „Umanitatea" şi „Năzuinţa". În octombrie 1934, Liga muncii a încheiat o înţelegere de front unic cu Partidul socialist unitar şi cu Comitetul naţional antifascist.

Guvernul liberal, hotărăşte la 24 noiembrie 1934 dizolvarea tuturor organizaţiilor democratice, printre care şi Liga muncii. — *178.*

10 Vezi adnotarea de la pag. 35. — *186.*

11 *„Numerus valachicus"*. Varianta lui Vaida a cunoscutei diversiuni politice reacţionare şovine „numerus clausus". La şedinţa comitetului executiv al P.N.Ţ. de la începutul lunii februarie 1935, dr. Al. Vaida Voevod a propus ca principiul *„numerus valachicus"* să fie introdus în programul partidului. Amendamentele formulate de Vaida la proiectul de program prevedeau ca în toate întreprinderile elementul romînesc, ca şi cel minoritar, să participe în anumite proporţii etnice. Acelaşi lucru prevedeau amendamentele lui Vaida şi în legătură cu primirea studenţilor la şcolile superioare universitare. — *243.*

12 *Legea Mîrzescu-Mironescu.* Legea „Mîrzescu", intitulată „Legea nr. 247 pentru reprimarea unor infracţiuni contra liniştei publice", a fost votată la 18 decembrie 1924 din iniţiativa guvernului liberal cînd Gheorghe Mîrzescu era ministru de justiţie în guvernul liberal. Legea a fost modificată în sensul înăspririi ei la 15 noiembrie 1927, apoi a fost completată prin legea nr. 32 din 9 martie 1933 din iniţiativa lui Gheorghe Mironescu, ministru de interne în guvernul naţional-ţărănist prezidat de Al. Vaida Voevod.

Legea Mîrzescu-Mironescu califică delictele politice ca infracţiuni de drept comun şi prevede pedeapsa severă pentru participarea la mişcarea revoluţionară şi e îndreptată mai ales contra comuniştilor.

Prin această lege se consfinţeşte în Romînia burghezo-moşierească atotputernicia siguranţei, a poliţiei, a jandarmeriei, a tribunalelor militare. — *315.*

13 Documentul se referă la înfăptuirea unităţii sindicale, la înfăptuirea unei singure organizaţii sindicale a muncitorilor. — *319.*

14 *A.S.P.* — Asociaţia şcolilor profesionale — era o organizaţie cu caracter reacţionar în cadrul C.F.R., de care administraţia C.F.R. s-a folosit pentru spargerea organizaţiilor sindicale ale ceferiştilor. — *376.*

15 Se referă la catastrofa de la Cotroceni din 1936, unde au fost omorîţi un număr mare de tineri cu ocazia aniversării restauraţiei lui Carol al II-lea. — *385.*

16 *Tratatele de la Versailles, Trianon, Neuilly.* Tratatul imperialist din Versailles încheiat la 24 iunie 1919 între Germania, pe de o parte, şi Puterile aliate şi unite (S.U.A., Imperiul britanic, Franţa, Italia, Japonia, Belgia, Bolivia, Brazilia, China, Cehoslovacia, Cuba, Equador, Grecia, Guatemala, Haiti, Hidjaz, Honduras, Liberia, Nicaragua, Panama, Peru, Polonia, Portugalia, Romînia, Statul sîrbo-croato-sloven, Siam şi Uruguai) pe de altă parte.

Prin tratatul de la Versailles se termină primul război mondial din 1914—1918.

Tratatul de pace de la Trianon, încheiat la 4 iunie 1920 în marele palat Trianon din Versailles de către Ungaria — stat nou format ca rezultat al primului război mondial, pe de o parte, şi „Puterile aliate şi unite", pe de altă parte. Ca şi celelalte tratate încheiate de Puterile Antantei cu Germania şi aliaţii ei, după prăbuşirea puterilor centrale în primul război mondial, tratatul de pace de la Trianon a fost parte constitutivă a aşa-numitului sistem versaillez.

Tratatul de pace de la Neuilly, unul din tratatele sistemului versaillez încheiat la 27 noiembrie 1919 în Neuilly sur Seine (suburbie a Parisului), între Bulgaria, pe de o parte, „Puterile aliate şi unite", pe de altă parte. — *394.*

17 Acest congres n-a avut loc. — *460.*

18 *Primo de Rivera Miguel* (1870—1930) — general spaniol, dictator militar între 1923—1930, s-a remarcat îndeosebi prin înăbuşirea răscoalelor muncitoreşti. — *470.*

———— ★ ————

INDICE
DE NUME ŞI LOCALITĂŢI

CUPRINS

1 9 3 5

Dat la cules 18.05.56. Bun de tipar 10.VII.57. Tiraj 20.250. Hîrtie semi-vel. de 65 gr/m². 540×840/16. Coli editoriale 21,40. Coli tipar 33. A. 02092/956.

Tiparul executat sub com. nr. 3.292/679 de Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. STALIN“, Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti — R.P.R.